

هیأت معاونت
ملل متحد
در افغانستان

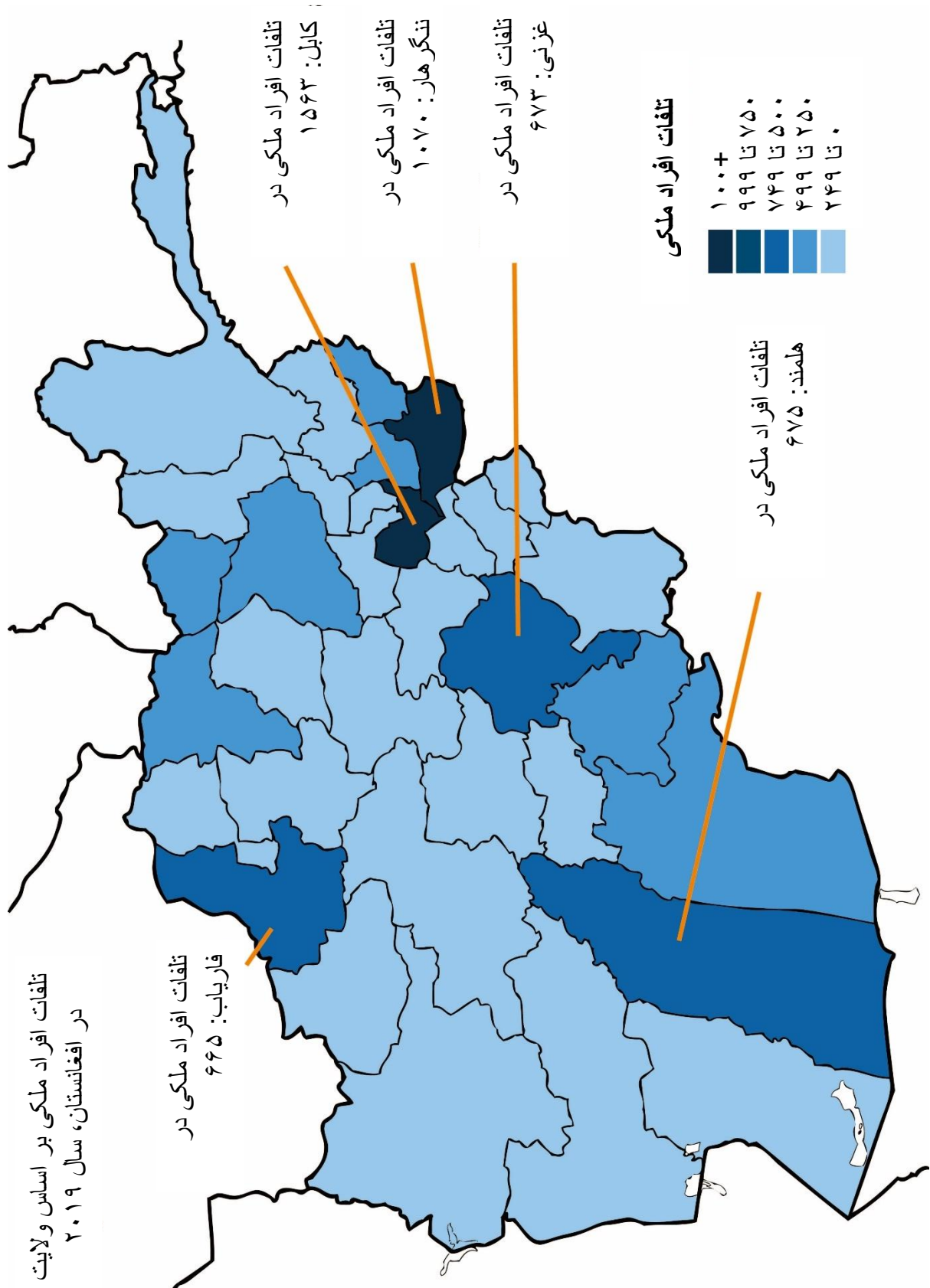

کمیشری عالی
ملل متحد
برای حقوق بشر

افغانستان

محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه

گزارش سال ۲۰۱۹

این گزارش و تمام گزارش ها در مورد محافظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه در افغانستان که در این گزارش به عنوان مرجع استفاده شده است، در وب سایت یوناما در آدرس ذیل قابل دسترس می باشد:

<http://unama.missions.org/protection-of-civilians-reports>

در انفجار ناشی از حمله ی طالبان بالای محوطه وزارت دفاع در مرکز شهر کابل به تاریخ ۱ جولای ۲۰۱۹، یک پسر و شش مرد ملکی کشته و ۱۴۴ فرد ملکی دیگر مجروح شدند. این انفجار تاثیر جدی روی خانه ها، دکان ها و مکاتب همجوار داشت. شش مکتب در آن محل طوری آسیب دید که صنوف درسی آن تخریب شد و مواد درسی از بین رفت.

عکس: از هارون سباوون/یوناما

"این گزارش تلفات افراد ملکی در نتیجه درگیری های مسلحانه در افغانستان را در جریان سال ۲۰۱۹ ثبت می کند و پیشنهاد هایی را به تمام طرف های درگیری به منظور کاهش تلفات ملکی ارائه می نماید. با کشته و مجروح شدن بیش از ۱۰۰۰۰۰ فرد ملکی از آغاز ثبت سیستماتیک تلفات ملکی یعنی از سال ۲۰۰۹ تا کنون، حالا، گرچند خیلی با تأخیر، وقت آن رسیده تا به این بحران انسانی و تراژدی نقطه پایان گذاشته شود. بهترین راه برای جلوگیری از قتل و مجروحیت افراد ملکی همانا قطع جنگ است. با توجه به اینکه تلفات ملکی به بلندترین سطح رسیده است، اکنون بیشتر از هر وقت دیگر نیاز است تا هر نوع تلاش ها برای برقراری صلح به خرج داده شود. من از تمام طرف های درگیری می خواهم که از هر فرصت ممکن برای انجام این کار استفاده نمایند."

تادامیچی یاماموتو

نماینده ویژه سرمنشی ملل متحد برای افغانستان

کابل

فبروری ۲۰۲۰

"مردم افغانستان هنوز هم بعضی از شدیدترین انواع خشونت ها علیه افراد ملکی بی گناه را تجربه می کند. ربع سوم سال ۲۰۱۹ شاهد بیشترین آمار تلفات ملکی ناشی از درگیری های مسلحانه بود. افراد بی شمار، خانواده ها و اجتماعات از آسیب های فیزیکی، روانی، اجتماعی و اقتصادی رنج می برند. من از میزان تلفات نامتناسب زنان و اطفال وحشت زده شدم. تنها از طریق ختم معنا دار روند خشونت و درگیری می توان امید واقعی برای عفو، پذیرفتن، عدالت و شگوفائی داشت و نیز فرصت تامین صلح برای آنانی که در افغانستان زندگی می کنند مساعد شود."

میشل بچلیت

کمیشنر عالی ملل متحد برای حقوق بشر

ژنیو

فبروری ۲۰۲۰

ماموریت

گزارش سالانه ۲۰۱۹ در مورد محافظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه در افغانستان توسط بخش حقوق بشر هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان (یوناما) تهیه شده و دوره ی زمانی ۱ جنوری الی ۳۱ دسامبر ۲۰۱۹ را در بر می گیرد.

بخش حقوق بشر یوناما این گزارش را در چارچوب ماموریت یوناما در مطابقت با قطعنامه شماره ۲۴۸۹ (۲۰۱۹) شورای امنیت ملل متحد تهیه نموده است؛ در بخشی از این قطعنامه آمده است که: "این ماموریت به منظور نظارت از وضعیت افراد ملکی، به هدف هماهنگی تلاش ها جهت حصول اطمینان از محافظت آنها، [...]، جهت ترویج پاسخگوئی، [...] و به منظور مساعدت در تطبیق کامل آزادی های اساسی و احکام حقوق بشری قانون اساسی افغانستان و میثاق های بین المللی که افغانستان عضو آن است، به ویژه مفاد در مورد بهره مندی زنان از حقوق بشری شان، بنا نهاده شده است."

قطعنامه شماره (۲۴۸۹) شورای امنیت، اهمیت نظارت و گزارشدهی دوامدار به شورای امنیت در مورد وضعیت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه به ویژه در رابطه به تلفات افراد ملکی را تأیید می کند.

یوناما یک سلسله فعالیت های را به هدف کاهش تأثیرات درگیری های مسلحانه بالای افراد ملکی به شمول موارد آتی روی دست می گیرد: نظارت مستقل و بیطرفانه رویداد هایی که شامل مرگ یا مجروحیت افراد ملکی می شود؛ داد خواهی به منظور تقویت محافظت افراد ملکی متأثر از درگیری های مسلحانه؛ و تدابیر جهت ترویج رعایت حقوق بشردوستانه بین المللی و نورم های حقوق بشر بین المللی و نیز قانون اساسی و قوانین افغانستان به شمول رعایت حق زندگی و مصئونیت فزینی توسط تمام طرف های درگیر در منازعه مسلحانه.

فهرست عناوین

میتودولوژی	۱
خلاصه گزارش	۵
نسبت دادن تلفات افراد ملکی	۱۰
۱. عوامل سیاسی و امنیتی که روی محافظت از افراد ملکی تأثیر می گذارد	۱۷
۲. تأثیرات درگیری مسلحانه بالای افراد ملکی	۱۹
الف. زنان و درگیری مسلحانه	۱۹
ب. اطفال و درگیری مسلحانه	۲۱
۱. استفاده و استفاده از اطفال توسط طرف های درگیر در منازعه مسلحانه	۲۵
۲. خشونت های جنسی مرتبط به منازعه مسلحانه علیه اطفال	۲۶
ج. تأثیرات درگیری مسلحانه روی معارف	۲۷
د. تأثیرات درگیری مسلحانه بالای خدمات صحتی	۲۹
هـ. مواد انفجاری باقی مانده از جنگ	۳۱
۳. عناصر مخالف دولت	۳۳
الف. نظر اجمالی	۳۳
۱. طالبان	۳۵
۲. شاخه خراسان دولت اسلامی عراق و شام (شاخه خراسان داعش)	۳۸
ب. تاکتیک ها و انواع رویداد های که باعث بیشترین آسیب به افراد ملکی شدند	۴۰
۱. مواد منفجره تعبیه شده (انتحاری و غیر انتحاری)	۴۰
۲. حملاتی که افراد و اهداف ملکی عمداً مورد هدف قرار گرفتند	۴۷
۳. اختطاف افراد ملکی مرتبط با درگیری ها	۵۲
۴. مجازات ظالمانه، غیر انسانی یا تحقیر آمیز در برابر افراد ملکی	۵۳
۵. استفاده از خانه ها یا سایر اهداف ملکی برای مقاصد نظامی	۵۳
۴. نیروهای طرفدار دولت	۵۵
الف. نگاه اجمالی	۵۵
۱. نیروهای امنیتی ملی افغان	۵۷
۲. نیروهای نظامی بین المللی	۵۸
۳. گروه های مسلح طرفدار دولت	۶۰
ب. نوعیت تاکتیک ها و حوادث که باعث بیشترین آسیب به غیرنظامیان می گردد	۶۳
۱. حملات هوایی	۶۳
۲. عملیات های تلافی	۶۸
۳. قتل های عمدی به شمول اعدام های صحرایی	۷۰
۵. درگیری های زمینی: افراد ملکی گیرمانده در تبادل آتش	۷۳

الف. نگاه اجمالی.....	۷۳
ب. شلیک غیر مستقیم.....	۷۵
ج. شلیک مستقیم.....	۷۶
د. رویداد های فرامرزی.....	۷۷
۶. پالیسی ها و مکانیزم های کاهش تلفات افراد ملکی بشمول تلاش ها برای پاسخگو قرار دادن.....	۷۷
الف. دولت افغانستان و نیروهای امنیتی ملی افغان.....	۷۹
ب. نیروهای نظامی بین المللی.....	۸۰
ج. طالبان.....	۸۲
ضمیمه ۱: چارچوب حقوقی.....	۸۳
ضمیمه ۲: طرف های اصلی درگیری.....	۸۶
ضمیمه ۳: اصطلاحات.....	۸۹
ضمیمه ۴: تقسیم بندی تلفات افراد ملکی به اساس ولایت.....	۹۵
ضمیمه ۵: پاسخ طالبان به گزارش سال ۲۰۱۹ یوناما در مورد تلفات افراد ملکی در درگیری های مسلحانه در افغانستان.....	۹۶
پانویشت.....	۹۹

میتودولوژی

از سال ۲۰۰۹ بدینسو، یوناما موارد تلفات افراد ملکی منسوب به طرف های درگیر در افغانستان را با استفاده از روش متداوم به گونه منظم ثبت نموده است که این روش زمینه را برای رویکرد تحلیل سال به سال و گزارشدهی فراهم ساخته است. از سال ۲۰۱۲ بدینسو، گزارش های سالانه مشترکاً با دفتر کمیشنی عالی ملل متحد برای حقوق بشر (OHCHR) به نشر می رسد. فعالیت های یوناما در رابطه به محافظت افراد ملکی مبتنی بر اصول حقوق بشر بین المللی و حقوق بشردوستانه بین المللی صورت می گیرد، و میتودولوژی آن بر مبنای اجرات پذیرفته شده و نظریات و رهنمائی های دفتر کمیشنی عالی ملل متحد برای حقوق بشر (OHCHR) می باشد.

موجودیت تلفات ملکی به این معنی نیست که نقضی صورت گرفته است، هرچند آمار بلند تلفات ممکن بیانگر موارد نقض یا منعکس کننده موارد آسیب باشد.

تثبیت تلفات ملکی و معیار های اثبات

به منظور تهیه گزارش در مورد محافظت از افراد ملکی، یوناما فقط موارد تأیید و تثبیت شده ی تلفات ملکی را در گزارشات خود شامل می سازد.^۱ تلفات ملکی زمانی تحت عنوان موارد "تأیید شده" ثبت می شود که، نظر به مجموع معلوماتی که یوناما مرور و بررسی کرده است، یوناما به این نتیجه گیری برسد که اسناد و مدارک "واضح و قناعت بخش" وجود دارد که نشان می دهد مردمان ملکی کشته و یا مجروح شده اند. به منظور تحقق این معیار، یوناما موجودیت حد اقل سه منبع متفاوت و مستقل را الزامی می داند تا وقوع رویداد را تثبیت کند، مانند قربانی، شاهدان، کارمندان صحنی، مقامات محلی، تصدیق رویداد از سوی طرف درگیری، بزرگان محل و یا سایر موارد. تا حد امکان، معلومات از اظهارات اولیه قربانیان و یا شهود صحنه و از تحقیقات در محل حادثه جمع آوری می شود. این گونه حقیقت یابی ها البته به دلیل موانع امنیتی که مانع دسترسی به محل واقعه می شود، همیشه ممکن نیست. در این گونه موارد، یوناما بر مجموعه ای از روش ها برای

جمع آوری اطلاعات، بخصوص از طریق شبکه های معتبر با استفاده از یک سلسله منابع و اطلاعات متنوع اتکاء می کند که اعتبار تمام این منابع و اطلاعات مورد ارزیابی قرار می گیرد. این روش ها شامل بررسی مدارک دیجیتالی جمع آوری شده از محل حادثه از قبیل عکس ها و تصاویر ویدیویی و نوار های صوتی، بازدید از شفاخانه ها و مراکز صحنی، گزارش های ریاست مسئولیت و امنیت ملل متحد و سایر نمایندگی های ملل متحد، اظهارات منابع دست دوم، اطلاعات جمع آوری شده از سوی نهادهای غیر دولتی و سایر طرف های ثالث، و نیز خود طرف های منازعه می شود. یوناما با منابع مختلفی از زنان و مردان و نیز با کسانی که به اقلیت های نژادی، مذهبی، قومی و گروه های به حاشیه رانده شده ی جامعه تعلق دارند، بطور فعالانه مشورت می کند تا نظریات متفاوتی جمع آوری نموده و احتمال جانبداری در گزارشدهی را به حداقل آن کاهش دهد. هرگاه اطلاعات مربوط به یک رویداد از لحاظ کمیت و کیفیت برای یوناما قناعت بخش نباشد، یوناما رویداد متذکره را تأیید شده نمی داند. در این گزارش رویداد های تأیید نشده گنجانیده نشده است.

اعضای تیم حقوق بشر یوناما حین انجام مأموریت حقیقت یابی همراه با کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان در ولسوالی بکوا ولایت فراه هنگام مصاحبه با مردمان محل در مورد تلفات ملکی ناشی از یک سلسله حملات هوایی نیروهای نظامی ایالات متحده علیه کارخانه های متهم به پروسس مواد مخدر در ماه جون ۲۰۱۹. عکس از: یوناما

سازند. یوناما درستی و اعتبار تمام معلومات موجود را حین بررسی صحت و سقم موارد تلفات ملکی ارزیابی می کند.

محافظت از منابع

حین ثبت رویداد های تلفات افراد ملکی، یوناما احتیاط به خرج می دهد که از منابع آسیب پذیر در برابر احتمال اعمال تلافی جویانه به سبب ارائه معلومات، محافظت کند؛ این تدابیر احتیاطی یوناما شامل ملاقات با آن منابع در اماکن مصئون، انجام مصاحبه با زنان در مطابقت با نورم های رایج اجتماعی و توقف روند حقیقت یابی در صورت که ادامه آن، منابع اطلاعاتی را به مخاطره اندازد، می شود.

تماس با طرف های منازعه

یوناما معلومات در مورد رویداد های تایید شده را با طرف های منازعه شریک می سازد تا از دقت در گزارشدهی خود اطمینان حاصل نماید و نیز به طرف های درگیر در منازعه کمک کند که تاثیرات عملیات نظامی شان بالای مردمان ملکی را بهتر درک کنند تا بتوانند به خساراتی که وارد کرده اند رسیدگی نموده و تدابیری را جهت محافظت بهتر از افراد ملکی اتخاذ نمایند. اگر یکی از طرف های منازعه معلوماتی در اختیار دارد که می تواند حقایق در مورد رویداد های شامل تلفات ملکی را روشن سازد، آنها ترغیب می شوند که این معلومات را با یوناما شریک

نسبت دادن مسئولیت

از آنجائیکه چندین طرف درگیر منازعه می باشند، یوناما نهایت تلاش به خرج می دهد که طرف مسئول یک حادثه ی مشخص را تا دقیق ترین حد ممکن تشخیص نماید. اما، به علت محدودیت های ناشی از محیط عملیات ها، این کار شاید همیشه مقدور نباشد. برای مثال، منابع اصلی اطلاعات شاید نتوانند طرف های مسئول را شناسایی کنند و یا میان نیروهای مختلف نظامی و یا گروه های مختلف مسلح در هر مورد تفکیک قایل شوند و شاید همیشه مسئولیت رویداد از سوی طرفین درگیری به عهده گرفته نشود. یوناما هر مورد تلفات افراد ملکی را یا به نیروهای طرفدار دولت و یا به عناصر مخالف دولت و یا مشترکاً به هر دو طرف و یا به "عاملین نا مشخص" نسبت می دهد. در قضیه درگیری های زمینی بین نیروهای طرفدار دولت و عناصر مخالف دولت که در آن تلفات افراد ملکی را نمی توان به یک طرف درگیری نسبت داد، یوناما مسئولیت را به هر دو طرف نسبت داده و تلفات ملکی را تحت یک کتگوری مشخص بنام "نیروهای طرفدار دولت و عناصر مخالف دولت" ثبت می کند. در مواردی که مواد انفجاری باقی مانده از جنگ باعث تلفات افراد ملکی می گردد و مسئولیت آن را نمی توان مشخصاً به یک و یا چند طرف منازعه نسبت داد و یا شاید آن مواد از جنگ های قبلی برجای مانده باشد، در این صورت یوناما این گونه موارد تلفات ملکی را به "عاملین نامشخص" نسبت می دهد.

یوناما افراد ملکی را طوری تعریف می کند که انعکاس دهنده حقوق بشردوستانه بین المللی است. طرف های منازعه در تحلیل حقوقی خویش در مورد تعریف افراد ملکی متفاوت از یوناما عمل می کنند.

تثبیت ملکی بودن قربانیان

در بعضی موارد، ملکی بودن قربانیان گزارش داده شده را نمی توان به طور قطعی تثبیت کرد و یا ملکی بودن و یا نبودن قربانیان مورد اختلاف است. یوناما افراد ملکی به کسانی می گوید که عضوی نیروهای مسلح و یا عضو گروه های مسلح سازمان یافته نباشند. در صورتیکه افراد

ملکی مستقیماً در جنگ ها شرکت کنند و کشته و یا زخمی شوند، یوناما مرگ و مجروحیت آنان را به عنوان تلفات ملکی ثبت نمی کند؛ همین قسم، یوناما مرگ و مجروحیت افراد محافظت شده که مطابق حقوق بشردوستانه بین المللی، افراد ملکی محسوب نمی شوند، مانند سربازانی که از میدان محاربه خارج شده اند و نیز کارکنان صحن و مذهبی قوت های مسلح را نیز در جمع تلفات افراد ملکی حساب نمی کند.^۲ یوناما در مورد ملکی یا جنگجو بودن مردانی که به سن جنگی رسیده اند، سن آنان را معیار قضاوت قرار نمی دهد. بلکه این گونه ادعا ها را براساس واقعیت های موجود در مورد هر قربانی ارزیابی می کند. در صورتیکه معلومات کافی در دسترس نباشد، این گونه تلفات در گزارش احصائیه ی تلفات افراد ملکی گنجانیده نخواهد شد.

یوناما ادعا نمی کند که ارقام ارائه شده در این گزارش کامل می باشد و این را می پذیرد که شاید تلفات افراد ملکی را با توجه به محدودیت های مرتبط به محیط جنگی، کمتر از آنچه که هست گزارش داده باشد.

تفاوت در آمار تلفات ملکی با طرف های منازعه

یوناما خاطر نشان می سازد که آمار تلفات ملکی که یوناما ثبت می کند ممکن است با آنچه که طرف های منازعه ثبت می کنند، متفاوت باشد. یوناما دریافته است که طرف های منازعه آمار تلفات ملکی برخاسته از عملیات های شان را پیوسته کمتر از یافته های یوناما گزارش می دهند. طرف های منازعه از نقطه نظر روش جمع آوری معلومات و مهمتر از همه، از نقطه نظر تحلیل حقوقی شان از تعریف افراد ملکی متفاوت از یوناما عمل می کنند.

یوناما تعریف افراد ملکی را که بازتاب دهنده حقوق بشردوستانه بین المللی است بکار می برد. نظر به این تعریف، افراد ملکی به کسانی گفته می شود که عضویت نیروهای مسلح طرف های منازعه را نداشته باشند. در شرایط منازعات مسلحانه داخلی، این شامل اعضای نیروهای مسلح دولتی و نیز اعضای گروه های مسلح سازمان یافته طرف های غیر دولتی منازعه می شود.^۲ اصطلاح اعضای گروه های مسلح سازمان یافته مشخصاً به کسانی اطلاق می شود که عضویت شاخه مسلح یا نظامی

مجموع، با کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان، به خصوص با تیم تحقیقات ویژه ی آن، هماهنگی و همکاری می کند. یوناما و کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان گاه گاهی ماموریت های مشترک به خصوص در مورد رویداد های مهم را انجام می دهند. در سال ۲۰۱۹، یوناما و کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان هیئت مشترکی را به ساحه تحت کنترول طالبان اعزام نمودند تا در مورد تلفات ملکی برخاسته از حملات نیروهای نظامی بین المللی در آن محل تحقیق و بررسی نماید.^۹

طرف های غیر دولتی منازعه را داشته باشند در حالیکه اشخاص دیگری که مشغول انجام سایر وظایف و یا خدمات برای طرف های غیر دولتی منازعه اند، اعضای گروه های مسلح سازمان یافته شمرده نمی شوند.^۴ طبق رهنمود تفسیری کمیته بین المللی صلیب سرخ در مورد اصطلاح مشارکت مستقیم در مخاصمت ها طبق حقوق بشر دوستانه بین المللی، که از سوی برخی از مکانیزم ها و ماموریت های نظارتی حقوق بشر سازمان ملل متحد رعایت شده است، "معیار تعیین کننده در مورد عضویت یک شخص در یک گروه مسلح سازمان یافته این است که آیا آن شخص وظیفه دوامداری در گروه مسلح بر عهده دارد و وظیفه او شامل مشارکت مستقیم در مخاصمت ها می شود و یا خیر."^۵ بنابراین، افرادی که از یک گروه مسلح سازمان یافته به شکل سیاسی، مالی، و یا به نحوی دیگری حمایت می کنند ولی در تشکیل آن گروه مسلح سازمان یافته وظیفه محاربوی دوامداری را عهده دار نیستند، به مفهوم حقوق بشردوستانه بین المللی، عضو آن گروه مسلح سازمان یافته محسوب نمی شوند. به عنوان افراد ملکی، آنها در مقابل حملات محافظت شده اند مگر اینکه و تا زمانی که آنها مستقیماً در مخاصمت ها اشتراک می ورزند.^۶

یوناما دریافته است که طرف های منازعه تعریف مقید تری از "افراد ملکی" هم در سطح پالیسی و هم در عمل نسبت به آنچه که در حقوق بشردوستانه بین المللی انعکاس یافته است بکار می برند که این امر سبب شده است که بخش بزرگ تری از جمعیت ملکی مورد هدف قرار گیرند. یوناما پیوسته نگرانی خود را در مورد تعریف افراد ملکی که طالبان بکار می برند^۷ مطرح کرده است و عین نگرانی را در تماس های خود با نیروهای طرفدار دولت نیز مکرراً بیان کرده است.^۸ این تفاوت در تعریف افراد ملکی از معیار های حقوق بشردوستانه بین المللی روی تدابیر محافظتی کلی از افراد ملکی تاثیر منفی گذاشته و سبب شده است که طرف های منازعه آمار تلفات ملکی را کمتر از آنچه که یوناما ثبت می کند، گزارش دهند.

همکاری با کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان

یوناما هنگام انجام بررسی های حقیقت یابی در مورد رویداد ها و هنگام تجزیه و تحلیل رویداد ها و حوادث در

خلاصه گزارش

در طول سال، نوسانات چشمگیر در میزان خشونت ها به وجود آمد، که هم زمان با پیشرفت ها و عقب نشینی ها در خلال گفتگوها میان طالبان و ایالات متحده امریکا در دوحه بود. شش ماه نخست سال شاهد حملات شدید هوایی توسط نیروهای نظامی بین المللی و عملیات های تلاشی توسط نیروهای افغانستان به ویژه نیروهای خاص ریاست امنیت ملی بود. این عملیات ها باعث کشتار بیشتر افراد ملکی توسط نیروهای طرفدار دولت^{۱۱} نسبت به کشتار افراد ملکی توسط عناصر مخالف حکومت^{۱۲} در نیمه سال شد - رویکردی که یوناما قبل از سال ۲۰۱۹ ثبت نکرده بود.^{۱۳} این روند با ربع سوم سال که خشونت ها افزایش چشمگیر یافته و باعث بیشترین تعداد تلفات ملکی در یک ربع سال از زمان ثبت منظم تلفات ملکی در سال ۲۰۰۹ توسط یوناما شد^{۱۴}، به همراه بوده است. این افزایش اساساً برخاسته از بلند رفتن میزان تلفات افراد ملکی ناشی از حملات انتحاری و غیرانتحاری با استفاده از مواد منفجره تعبیه شده توسط عناصر مخالف دولت به ویژه طالبان و همچنان در نتیجه خشونت های مربوط به انتخابات می باشد. باوجود میزان پائین تلفات افراد ملکی در ربع چهارم سال در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۱۸،^{۱۵} این سال با بلندترین میزان تلفات ملکی ناشی از حملات هوایی و عملیات های تلاشی طی یک سال و همچنان بیشترین تعداد تلفات افراد ملکی برخاسته از حملات غیرانتحاری با

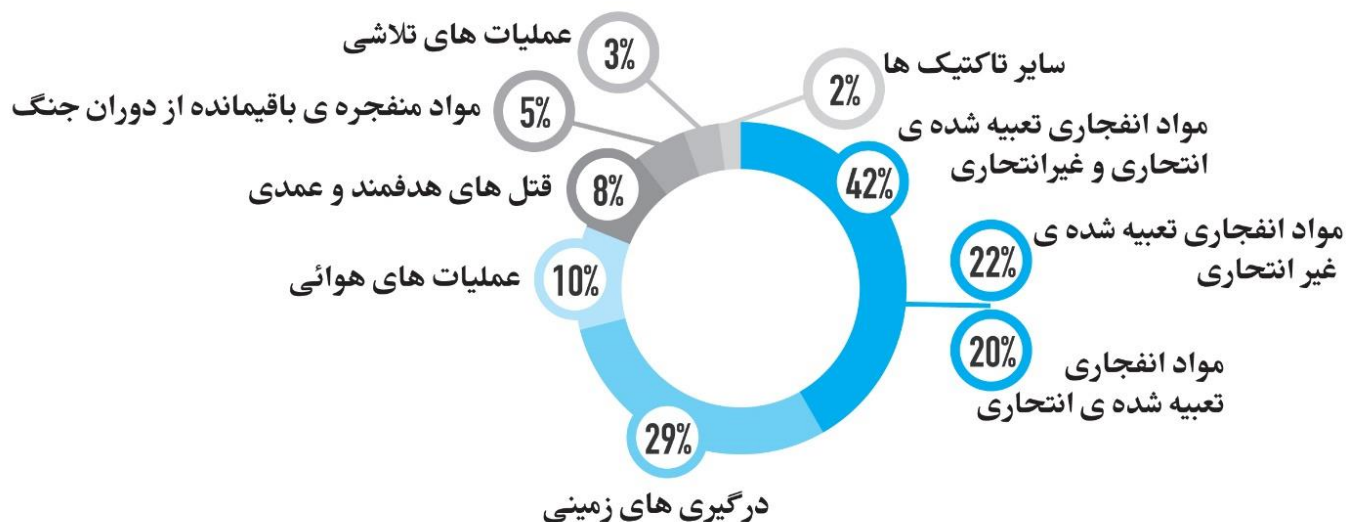
درگیری های مسلحانه در افغانستان کماکان باعث تلفات گسترده ی افراد ملکی در سال ۲۰۱۹ شده، چنانچه یوناما بیش از ۱۰۰۰۰ مورد تلفات ملکی را برای ششمین سال متوالی به ثبت رسانده است. از زمانیکه یوناما ثبت تلفات افراد ملکی را به گونه منظم در سال ۲۰۰۹ آغاز کرد، این مأموریت بیش از ۱۰۰۰۰۰ مورد تلفات ملکی را به ثبت رسانیده که شامل بیشتر از ۳۵۰۰۰ کشته و ۶۵۰۰۰ مجروح می شود. باآنها، با توجه به آسیب های گسترده و دوامدار فیزیکی، روحی، اجتماعی، اقتصادی و رفاهی روی افراد، خانواده ها و جوامع، تأثیرات این درگیری ها فراتر از آمار و ارقام ارائه شده می باشد.

یوناما ۱۰۳۹۲ مورد تلفات ملکی (۳۴۰۳ کشته و ۶۹۸۹ مجروح) ناشی از درگیری های مسلحانه را ثبت نموده که بیانگر کاهش پنج درصدی در مقایسه با سال ۲۰۱۸ بوده و از سال ۲۰۱۳ بدینسو پائین ترین میزان تلفات افراد ملکی می باشد.^{۱۶} این کاهش ناشی از کاهش تلفات افراد ملکی منسوب به شاخه خراسان دولت اسلامی عراق و شام (شاخه خراسان داعش) می باشد. تلفات افراد ملکی توسط سایر طرف های درگیر بخصوص طالبان و نیروهای نظامی بین المللی افزایش یافته است.

مجموع تلفات افراد ملکی از سال ۲۰۰۹ - ۲۰۱۹

تلفات افراد ملکی به اساس تاکتیک ها

۲۰۱۹ باعث ۲۰۷۸ مورد تلفات ملکی (۳۷۸ کشته و ۱۷۰۰ مجروح) شد که بیانگر ۲۶ درصد کاهش در مقایسه با سال ۲۰۱۸ می باشد. باوجود آن، این کاهش اساساً برخاسته از کاهش چشمگیر در میزان چنین عملیات ها توسط شاخه خراسان داعش^{۱۶} می باشد. از سوی دیگر، مانند افزایش در میزان حملات طالبان با استفاده از مواد منفجره جاسازی شده در وسایط بزرگ ("بمب های جاسازی شده در لاری")^{۱۷}، حملات انتحاری به شمول حملات پیچیده آنها نیز در سال ۲۰۱۹ به گونه قابل ملاحظه افزایش یافت.

یوناما افزایش در تلفات افراد ملکی ناشی از انفجار مواد منفجره تعبیه شده در حملات غیرانتحاری توسط طالبان و شاخه خراسان داعش در سال ۲۰۱۹ را ثبت کرده است. حملات با استفاده از این گونه مواد باعث ۲۲۵۸ مورد تلفات ملکی (۵۰۷ کشته و ۱۷۵۱ مجروح) گردید که نمایانگر ۲۴ درصد افزایش در مقایسه با سال ۲۰۱۸ می باشد. باآنهم، طالبان باعث سه برابر بیشتر تلفات ملکی ناشی از حملات غیرانتحاری با استفاده از مواد منفجره تعبیه شده در مقایسه با شاخه خراسان داعش شده است.

استفاده از مواد منفجره تعبیه شده از سال ۲۰۱۵ بدینسو، خاتمه یافت. عناصر مخالف دولت کماکان باعث بیشترین (۶۲ درصد) تلفات افراد ملکی در سال ۲۰۱۹ شدند. آنها در سال ۲۰۱۹ به استفاده از مواد منفجره تعبیه شده در حملات انتحاری و غیرانتحاری در بلندترین سطح ادامه دادند؛ این دو رویکرد مشترکاً باعث بلندترین میزان تلفات ملکی شد که ۴۲ درصد مجموع تلفات ملکی را تشکیل می دهد. یوناما ۴۳۳۶ مورد تلفات ملکی (۸۸۵ کشته و ۳۴۵۱ مجروح) ناشی از استفاده ی مواد منفجره تعبیه شده در حملات انتحاری و غیرانتحاری را ثبت نموده، که شش درصد کاهش را نسبت به سال ۲۰۱۸ نشان می دهد. با آنهم، تلفات افراد ملکی مشخصاً منسوب به طالبان که از اثر تاکتیک های مرتبط به انفجار مواد منفجره تعبیه شده به وقوع پیوست، به بلندترین حدی رسید که یوناما تا اکنون طی یک سال به ثبت رسانیده است.

در سال ۲۰۱۹، حملات انتحاری بشمول حملات پیچیده توسط طالبان در واقع افزایش یافته است.

حملات انتحاری با استفاده از مواد منفجره تعبیه شده به شمول حملات پیچیده توسط عناصر مخالف دولت در سال

آنچه مایه نگرانی است، ادامه ی استفاده از مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری می باشد که به عنوان ماین ضد پرسونل عمل می کند. یوناما مواردی را ثبت کرده که طی آن این گونه مواد که توسط طالبان جاسازی شده بود، فقط با وارد شدن وزن یک طفل روی آن منفجر می گردید. یوناما یک بار دیگر اکیداً از طالبان می خواهد که استفاده از مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری که به وسیله قربانی فعال می شود و اساساً بدون تفکیک عمل می کنند را کاملاً متوقف نموده و تعهد قبلی شان مبنی بر عدم استفاده از ماین های ضد پرسونل در عملیات های شان را رعایت نمایند.

درگیری های زمینی عمدتاً میان نیروهای طرفدار حکومت و عناصر مخالف دولت کماکان دومین عامل مهم تلفات افراد ملکی در سال ۲۰۱۹ باقی مانده است. پس از سال ۲۰۱۳، یوناما پائین ترین میزان تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی را به ثبت رسانیده است. از ۱ جنوری الی ۳۱ دسامبر ۲۰۱۹، درگیری های زمینی در افغانستان باعث ۳۰۵۷ مورد تلفات ملکی (۷۶۳ کشته و ۲۲۹۴ مجروح) شد که بیانگر ۱۰ درصد کاهش در مقایسه با سال ۲۰۱۸ بوده و منعکس کننده کاهش در سومین سال متوالی می باشد. کاهش مجموعی در تلفات ملکی برخاسته از درگیری های زمینی اساساً از اثر کاهش ۳۷ درصدی در تلفات ملکی ناشی از انداخت (شلیک) مستقیم بوده ولی قسماً متأثر از افزایش هفت درصدی تلفات ملکی از اثر انداخت (شلیک) غیرمستقیم می باشد. برخلاف سال های قبل که عناصر مخالف دولت باعث تلفات ملکی بیشتر از اثر درگیری های زمینی می شدند، نیروهای طرفدار دولت در سال ۲۰۱۹ تقریباً باعث میزان بیشتر تلفات ملکی ناشی از این تاکتیک شدند که این آمار اساساً به دلیل افزایش اندک در تلفات ملکی برخاسته از انداخت غیرمستقیم توسط نیروهای ملی امنیتی افغانستان می باشد. تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی توسط عناصر مخالف دولت ۱۱ درصد کاهش یافت، در حالیکه این گونه تلفات توسط نیروهای طرفدار دولت ۲۵ درصد افزایش داشته است.

آنچه مشخصاً مایه نگرانی است، ادامه ی هدف قرار گرفتن افراد ملکی توسط عناصر مخالف دولت می باشد که با استفاده از انواع مختلف تاکتیک ها به شمول مواد منفجره تعبیه شده انتحاری و غیرانتحاری صورت گرفته است.^{۱۸} یوناما کاهش ۳۱ درصدی را در تلفات ملک ناشی از این تاکتیک در سال ۲۰۱۹ در مقایسه با سال ۲۰۱۸ ثبت نمود، که اکثراً ناشی از کاهش چشمگیر در میزان تلفات افراد ملکی برخاسته از حملات انتحاری به شمول حملات پیچیده توسط شاخه خراسان داعش علیه افراد ملکی می باشد. تلفات ملکی ناشی از حملات عمدی علیه افراد ملکی که به طالبان نسبت داده شده، صرفاً شش درصد کاهش یافته است، در حالیکه این گونه حملات منسوب به شاخه خراسان داعش الی ۴۸ درصد کاهش را نشان می دهد. باوجود این، به رغم کاهش مجموعی، یوناما از ناحیه افزایش تلفات افراد ملکی ناشی از حملات عمدی که قضاات و سارنوالان، کارمندان صحی، و کارکنان امداد رسان مورد هدف قرار می گیرند و همچنان ادامه حملات شاخه خراسان داعش علیه جمعیت مسلمان اهل تشیع که بیشتر شان را گروه قومی هزاره ها تشکیل می دهد، مشخصاً نگران کننده است. این حملات شامل واقعه مرگبار سال می شود که به تاریخ ۱۷ اگست یک حمله انتحاری با انگیزه فرقه گرایانه توسط شاخه خراسان داعش در کابل در یک مراسم عروسی که اکثر اشتراک کنندگان آن را مسلمانان اهل تشیع تشکیل می داد، به وقوع پیوست و در آن ۹۱ فرد ملکی کشته و ۱۴۳ تن دیگر به شمول زنان و اطفال مجروح شدند. یوناما از حملات طالبان بالای مدافعین حقوق بشر و کارکنان امداد رسان که برای انکشاف و تامین حقوق بشر فعالیت می کنند، نیز نگران می باشد؛ این حملات شامل حمله مورخ ۸ می علیه مؤسسه غیر دولتی کونتر پارت انترنشنل (Counterpart International) در کابل میشود که مؤسسه بین المللی پاملرنه (Care International) را نیز متأثر ساخت، و همچنان در برگیرنده اختطاف و قتل عبدالصمد امیری، یک

تن از مدافعین حقوق بشر و کمیشنر کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان برای ولایت غور که در ماه سپتامبر در ولایت میدان وردک صورت گرفت، می باشد.

پس از حملات متأثر کننده علیه افراد و اهداف ملکی در جریان انتخابات پارلمانی در سال ۲۰۱۸، یوناما حملات علیه رای دهندگان، کارمندان تیم های انتخاباتی، نامزدان و سایر افراد دخیل در روند انتخابات را ثبت نموده که به منظور آمادگی برای انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۱۹ و در جریان آن روی دست گرفته شده بود. اکثر حملات متذکره توسط طالبان انجام یافته است. استفاده گسترده از انداخت غیر مستقیم در ساحات مزدحم ملکی در روز انتخابات باعث میزان قابل ملاحظه خسارات و تلفات ملکی به شمول اطفال در خانه های شان شد، در حالی که جاسازی مواد منفجره تعبیه شده در نزدیکی یا داخل مراکز رای دهی، رای دهندگان را با خطرات احتمالی زیادی مواجه ساختند. یوناما یک بار دیگر اذعان می دارد که حملات عمدی به منظور هدف قرار دادن افراد و اهداف ملکی نقض جدی حقوق بشردوستانه بین المللی می باشد که ممکن جرایم جنگی محسوب شوند.

یوناما ۹ موردی را ثبت کرده که عناصر مخالف دولت ظاهراً بر مبنای فیصله نهاد عدلی و قضائی موازی شان، به مجازات ظالمانه، غیرانسانی و توهین آمیز به شمول اعدام اقدام کردند. یوناما تاکید می کند که چنین مجازات تخطی و نقض حقوق بشر محسوب شده و مجازات شدید مانند اعدام، نقض جدی حقوق بشردوستانه بین المللی محسوب می شود که ممکن جرایم جنگی تلقی شوند.

در سال ۲۰۱۹، یوناما ۱۰۴۵ مورد تلفات ملکی (۷۰۰ کشته و ۳۴۵ مجروح) را در نتیجه حملات هوایی نیروهای طرفدار دولت، ثبت کرده است. رقم متذکره افزایش اندکی را در مجموع تلفات ملکی ناشی از حملات هوایی نیروهای طرفدار دولت نشان می دهد و شاهد روند صعودی برای پنجمین سال متوالی می باشد و نیز باعث بلندترین میزان تلفات ملکی شده است.^{۱۹} حملات هوایی ۱۰ درصد کل

تلفات افراد ملکی را تشکیل می دهد که اکثر آن (۷۲ درصد) توسط نیروهای نظامی بین المللی صورت گرفته است. هرچند نیروهای هوایی افغانستان پس از دسامبر ۲۰۱۸ ظرفیت انجام حملات هوایی را کسب کردند و احتمال افزایش تلفات ملکی منسوب به این نیروها وجود داشت، اما یوناما کاهشی را در این گونه تلفات که منسوب به آنهاست، به ثبت رسانیده است.^{۲۰}

یوناما برای پنجمین سال متوالی افزایش در تلفات افراد ملکی ناشی از حملات هوایی را به ثبت رسانید که منجر به افزایش بی پیشینه میزان تلفات ملکی گردید.

یوناما مشخصاً در مورد پالیسی های هدف گیری مربوطه به نیروهای نظامی ایالات متحده در افغانستان (USFOR-A) نگران است که به اساس آن افرادی که به گونه مستقیم در درگیری ها سهم ندارند و فعالیت های مسلحانه را به گونه دوامدار برای یک گروه مسلح انجام نمی دهند، بطور عمدی مورد هدف قرار می گیرند. مثلاً، افرادی که ممکن به طالبان یا شاخه خراسان داعش مساعدت مالی می نمایند.^{۲۱} یوناما یکبار دیگر خاطر نشان می سازد که افرادی که گروه مسلح مخالف را از طریق سیاسی، مالی یا انواع دیگر حمایت می کنند ولی فعالیت مسلحانه ی دوامدار را برای گروه مسلح سازمان یافته انجام نمی دهند، به اساس حقوق بشردوستانه بین المللی اعضای گروه مسلح محسوب نمی شوند.^{۲۲} به عنوان افراد ملکی، آنها در برابر حملات مصئون می باشند مگر هنگامیکه به گونه مستقیم در درگیری سهم داشته باشند.^{۲۳} در صورتی که این افراد در فعالیت های جنائی سهم بگیرند، اقدام مناسب در برابر آنها تنفیذ قانون می باشد، نه اقدامات نظامی.

یوناما به ثبت میزان بلند تلفات ملکی ناشی از استفاده ی قوا در جریان عملیات های تلاشی (حملات شبانه) ادامه داده، که این تلفات توسط نیروهای خاص امنیت ملی و نیروهای محافظت خوست و همچنان توسط گروه مسلح طرفدار

طالبان را به تلاش های بیشتر غرض جلوگیری از استخدام اطفال تشویق می کند.

به رغم جرم انگاری عمل بچه بازی^{۲۵} (یک نوع بدرفتاری و بهره کشی جنسی از پسران) در کود جزای جدید، یوناما کماکان به گزارش هایی مبنی بر ارتکاب چنین جرایم مشخصاً توسط نیروهای ملی امنیتی افغانستان، دست میابد. پس از تنفیذ کود جزا در فبروری ۲۰۱۸، یوناما از پیگرد عدلی موفقانه تنها یک قضیه بر مبنای احکام کود جزا آگاهی دارد.^{۲۶} فرهنگ سکوت، شرمساری و ملامت کردن قربانی چالش های بزرگ فرا راه تلاش ها برای پاسخگو قرار دادن مرتکبین عمل بچه بازی می باشند.

حملات بالای مکاتب، شفاخانه ها، معلمین و کارمندان صحتی و همچنان تهدید و ارباب روی توانائی مردم افغانستان به ویژه اطفال در بهره گیری از حق بشری دسترسی به آموزش و معیار های بلند دست یافتنی برای صحت فزیک و روانی اثر گذاشته است. در سال ۲۰۱۹، حملات بالای مکاتب و شفاخانه ها در جریان انتخابات ریاست جمهوری هنگامی به وقوع پیوست که از این اماکن منحیث مراکز رای دهی استفاده صورت گرفت. یوناما در رابطه به میزان بلند حملات نامتناسب و بدون تفکیک که در طول سال توسط طالبان صورت گرفت و باعث تخریب مکاتب و شفاخانه ها و آسیب به شاگردان و مریضان در داخل این اماکن شد، نگران می باشد. یوناما از ناحیه تأثیرات عملیات های تلاشی نیروهای طرفدار دولت روی عرضه خدمات های صحتی و بالای کارکنان صحتی در این اماکن نیز نگران می باشد.^{۲۷}

دولت مستقر در ولایت پکتیکا موسوم به نیروهای شاهین که یوناما برای نخستین بار تلفات افراد ملکی را در سال ۲۰۱۹ به آنها نسبت داد، صورت گرفته است. یوناما چندین رویداد قتل های عمدی افراد ملکی را در جریان عملیات های تلاشی ثبت کرده که بعضی آنها اعدام های صحرایی محسوب می شوند.

زنان و اطفال کماکان به گونه نامتناسب از درگیری های مسلحانه متأثر شدند. یوناما ۱۲۰۲ مورد تلفات زنان (۳۴۵ کشته و ۸۵۷ مجروح) را ثبت کرده که افزایش چهار درصدی را در مقایسه با سال ۲۰۱۸ نشان می دهد. میزان افزایش تلفات زنان در نتیجه استفاده ی مواد منفجره تعبیه شده در حملات انتحاری و غیرانتحاری بیشتر از میزان کاهش در این گونه تلفات بر اثر حملات هوایی و درگیری های زمینی می باشد. یوناما ۳۱۴۹ مورد تلفات اطفال (۸۷۴ کشته و ۲۲۷۵ مجروح) را ثبت کرده که سه درصد افزایش را در مقایسه با سال ۲۰۱۸ نشان می دهد. تلفات زنان ۱۲ درصد کل تلفات افراد ملکی را تشکیل می دهد در حالیکه این رقم در تلفات اطفال ۳۰ درصد می باشد.

اطفال کماکان توسط طالبان، نیروهای ملی امنیتی افغانستان و گروه های مسلح طرفدار دولت استخدام و مورد استفاده قرار گرفتند. هرچند پیشرفت هایی توسط نیروهای ملی امنیتی افغانستان در زمینه جلوگیری از استخدام رسمی اطفال از طریق فعالیت واحدهای محافظت اطفال در مراکز جلب و جذب نیروهای پولیس افغانستان صورت گرفته است، اما استفاده از اطفال به ویژه پولیس محلی افغانستان در پوسته های امنیتی و استفاده از پسران به مقاصد جنسی همچنان به عنوان معضل باقی مانده است.^{۲۸} باوجود آن، اکثر قضایای استخدام و استفاده از اطفال که توسط یوناما تثبیت گردید، به طالبان نسبت داده شده است. یافته های یوناما نشان می دهد که کمیسیون شکایات و جلوگیری از تلفات ملکی طالبان در سال ۲۰۱۹ یک سلسله اقدامات مثبت را در عرصه ی تحقیق ادعاهای استخدام اطفال توسط فرماندهان طالب روی دست گرفته بود. یوناما

نسبت دادن تلفات افراد ملکی

یوناما اکثر موارد تلفات ملکی یعنی ۶۲ درصد را به عناصر مخالف دولت منسوب کرده، که از جمله ۴۷ درصد را به طالبان، ۱۲ درصد را به شاخه خراسان داعش و سه درصد را به طرف های نامعلوم و سایر عناصر مخالف دولت نسبت داده است.

نیروهای طرفدار دولت در سال ۲۰۱۹ باعث ۲۸ درصد تلفات افراد ملکی شدند که ۱۶ درصد توسط نیروهای ملی امنیتی افغانستان، تقریباً هشت درصد توسط نیروهای نظامی بین المللی، تقریباً دو درصد توسط گروه های مسلح طرفدار دولت و کمتر از سه درصد توسط گروه های نامعلوم یا نیروهای متعدد طرفدار دولت صورت گرفته است.^{۲۸}

یوناما اکثر موارد تلفات ملکی یعنی ۶۲ درصد را به عناصر مخالف دولت منسوب کرده، که از جمله ۴۷ درصد را به طالبان، ۱۲ درصد را به شاخه خراسان داعش و سه درصد را به طرف های نامعلوم و سایر عناصر مخالف دولت نسبت داده است.

تبادل آتش میان عناصر مخالف دولت و نیروهای طرفدار دولت در جریان درگیری های زمینی که مشخصاً به هیچ یکی از طرفین نسبت داده نشده، باعث هفت درصد تلفات افراد ملکی گردیده است. گلوله باری های منسوب به نیروهای نظامی پاکستان کمتر از یک درصد تلفات افراد ملکی را تشکیل داده است.^{۲۹} دو درصد باقیمانده تلفات افراد ملکی که اکثراً از اثر انفجار بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ به وقوع پیوسته، به هیچ یکی از طرف های درگیر نسبت داده نشده است.

تلفات افراد ملکی توسط طرف های منازعه در سال ۲۰۱۹

عناصر مخالف دولت

داده است.

برخلاف سال ۲۰۱۸، تلفات ملکی ناشی از انفجار مواد منفجره تعبیه شده ی غیرانتحاری در سال ۲۰۱۹ بیشتر از تلفات ملکی برخاسته از حملات انتحاری بوده و بزرگترین عامل تلفات ملکی توسط عناصر مخالف دولت در این سال تلقی می گردد. مواد منفجره تعبیه شده غیرانتحاری باعث ۲۲۵۸ مورد تلفات ملکی (۵۰۷ کشته و ۱۷۵۱ مجروح) شده که ۲۴ درصد افزایش را در مقایسه با سال ۲۰۱۸ نشان می دهد. حملات انتحاری دومین عامل مهم تلفات ملکی منسوب به عناصر مخالف دولت بوده که منجر به ۲۰۷۸ مورد تلفات ملکی (۳۷۸ کشته و ۱۷۰۰ مجروح) گردیده است. این آمار بیانگر کاهش ۲۶ درصدی در مقایسه با سال ۲۰۱۸ می باشد و عمدتاً برخاسته از کاهش ۷۶ درصدی تلفات ملکی ناشی از حملات انتحاری منسوب به شاخه خراسان داعش می باشد، در حالیکه تلفات افراد ملکی برخاسته از حملات انتحاری طالبان الی ۱۳۳ درصد افزایش یافته است. یوناما ۱۱ درصد کاهش در تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی منسوب به عناصر مخالف دولت را ثبت کرده که باعث ۱۲۲۹ مورد تلفات

در سال ۲۰۱۹، یوناما ۶۴۴۷ مورد تلفات افراد ملکی (۱۶۶۸ کشته و ۴۷۷۹ مجروح) را به عناصر مخالف دولت نسبت داده که رقم متذکره هشت درصد کاهش را در مقایسه با سال ۲۰۱۸ نشان می دهد.^{۳۰} پس از کاهش فعالیت های طالبان و شاخه خراسان داعش در طول شش ماه نخست سال، تلفات ملکی منسوب به عناصر مخالف دولت در ربع سوم سال به اوج خود رسید و دلیل عمده آن حملات طالبان بود.

یوناما ۴۹۰۴ مورد تلفات ملکی (۱۳۰۱ کشته و ۳۶۰۳ مجروح) را به طالبان نسبت داده که رقم متذکره ۲۱ درصد افزایش را در مقایسه با سال ۲۰۱۸ نشان می دهد. آمار متذکره ۴۷ درصد مجموع تلفات افراد ملکی را تشکیل می دهد.^{۳۱} یوناما ۱۲۲۳ مورد تلفات افراد ملکی (۳۰۹ کشته و ۹۱۴ مجروح) را به شاخه خراسان داعش نسبت داده که ۴۴ درصد کاهش را در مقایسه با سال ۲۰۱۸ نشان می دهد. رقم متذکره ۱۲ درصد کل تلفات افراد ملکی را تشکیل می دهد.^{۳۲} یوناما ۳۲۰ مورد تلفات ملکی (۵۸ کشته و ۲۶۲ مجروح) را به عناصر نامعلوم مخالف دولت نسبت

ملکی (۲۶۱ کشته و ۹۶۸ مجروح) شده است.

نیروهای طرفدار دولت

یوناما ۲۹۳۳ مورد تلفات ملکی (۱۴۷۳ کشته و ۱۴۶۰ مجروح) توسط نیروهای طرفدار دولت را ثبت کرده است. رقم متذکره ۱۳ درصد افزایش در تلفات افراد ملکی در مقایسه با سال ۲۰۱۸ و نیز بلندترین رقم از سال ۲۰۰۹ به این طرف یعنی از زمان آغاز ثبت سیستماتیک تلفات افراد ملکی توسط یوناما را نشان میدهد که به نیروهای طرفدار دولت منسوب گردیده است. این افزایش عمدتاً از اثر افزایش در تلفات ملکی در جریان درگیری های زمینی و همچنان افزایش اندک در مجموع تلفات ملکی ناشی از حملات هوایی می باشد که در بلندترین حد خود باقی مانده است. تلفات ملکی منسوب به نیروهای طرفدار دولت ۳۳ درصد افزایش را طی سه ربع نخست سال و ۳۹ درصد کاهش را در ربع چهارم سال در مقایسه با سال ۲۰۱۸ نشان می دهد. اکثر (۴۳ درصد) تلفات ملکی منسوب به نیروهای طرفدار دولت در خلال درگیری های زمینی اتفاق افتاده که به تعقیب آن حملات هوایی (۳۶ درصد) و عملیات های تلاشی (۱۲ درصد) قرار دارد. حملات هوایی بزرگترین عامل کشتار افراد ملکی منسوب به نیروهای طرفدار دولت بود که باعث تقریباً نیم مجموع کشته شدگان افراد ملکی منسوب به این نیروها شده است.

یوناما ۱۶۸۲ مورد تلفات ملکی (۶۸۰ کشته و ۱۰۰۲ مجروح) را در سال ۲۰۱۹ به نیروهای ملی امنیتی افغانستان نسبت داده که بیانگر افزایش اندک در مقایسه با سال ۲۰۱۸^{۳۳} می باشد. یوناما ۷۸۶ مورد تلفات ملکی (۵۵۹ کشته و ۲۲۷ مجروح) را به نیروهای نظامی بین المللی نسبت داده که ۱۸ درصد افزایش را در مقایسه با سال ۲۰۱۸ نشان می دهد. یوناما ۱۸۴ مورد تلفات ملکی (۱۰۲ کشته و ۸۲ مجروح) توسط گروه های مسلح طرفدار دولت را ثبت کرده که دو درصد افزایش را در مقایسه با سال ۲۰۱۸ نشان داده و هنوز هم دو برابر آمار تلفات ملکی در سال ۲۰۱۷ می باشد.

در سال ۲۰۱۹، تلفات افراد ملکی توسط نیروهای طرفدار دولت در مقایسه با سال ۲۰۱۸، ۱۳ درصد افزایش یافته است. عامل اصلی این افزایش تلفات ناشی از جنگ های زمینی بوده است.

در سال ۲۰۱۹، تلفات افراد ملکی که به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده شده است، در مقایسه سال ۲۰۱۸، ۱۳ درصد افزایش را نشان می دهد، البته دلیل اصلی افزایش تلفات ناشی از جنگ های زمینی می باشد.

نیروهای طرفدار دولت باعث ۱۲۶۰ مورد تلفات ملکی (۳۶۳ کشته و ۸۹۷ مجروح) در جریان درگیری های زمینی شدند که بیانگر ۲۵ درصد افزایش در مقایسه با سال ۲۰۱۸ بوده و برخلاف روندی نزولی می باشد که در دو سال متوالی ثبت شده بود. یوناما ۱۰۴۵ مورد تلفات ملکی (۷۰۰ کشته و ۳۴۵ مجروح) در نتیجه حملات هوایی را ثبت کرده است.^{۳۴} از جمله این آمار، یوناما ۷۵۵ مورد تلفات ملکی (۵۴۶ کشته و ۲۰۹ مجروح) را به نیروهای نظامی بین المللی، ۲۳۱ مورد تلفات ملکی (۱۱۳ کشته و ۱۱۸ مجروح) را به نیروهای هوایی افغانستان و متباقی ۵۹ مورد تلفات ملکی (۴۱ کشته و ۱۸ مجروح) را به نیروهای نامعلوم طرفدار دولت نسبت داده است. عملیات های تلاشی باعث ۳۶۰ مورد تلفات ملکی (۲۷۸ کشته و ۸۲ مجروح) شده و حدود سه چهارم این موارد توسط نیروهای خاص امنیت ملی، نیروهای شاهین و نیروهای محافظت خوست به وقوع پیوسته است. نیروهای متذکره توسط نیروهای بین المللی حمایت می شوند.^{۳۵}

پیشنهادهات

یوناما پیشنهادات ذیل را برای طرف های درگیر ارائه می کند تا تلاش های شان جهت محافظت افراد ملکی را تقویت بخشیده، از تلفات ملکی جلوگیری کرده و نیز مکلفیت های شان را بر اساس حقوق بشردوستانه بین المللی و قواعد حقوق بشر بین المللی رعایت نمایند.

تمام عناصر مخالف دولت:

- استفاده ی بدون تفکیک و نامتناسب از هر نوع مواد منفجره تعبیه شده به ویژه در ساحات مزدحم را متوقف سازند.
- استفاده از انداخت های غیر مستقیم (هاوان، راکت و نارنجک) در ساحات مزدحم را متوقف سازند.
- هدف قرار دادن افراد ملکی به شکل عمدی به شمول کارمندان ملکی دولت، مدافعین حقوق بشر، قضات، خبرنگاران، سارنوالان، معلمین مکاتب، مدد رسانان اولیه و کارمندان امداد رسان را فوری متوقف سازند.
- هر نوع حمله و تهدید علیه تأسیسات صحی و کارکنان صحی به شمول واکسیناتوران و کمپاینران پولیو را متوقف سازند؛ هر نوع حمله و تهدید علیه مکاتب و کارمندان سکتور معارف را متوقف سازند و اطمینان حاصل نمایند که عملیات های نظامی مانع دسترسی اطفال به معارف نمی شود.
- اجرای مجازات ظالمانه، غیرانسانی یا تحقیر آمیز را بالای افراد، بلافاصله متوقف سازند.

طالبان

- اطمینان حاصل نمایند که تمام اوامر و فرامین در مطابقت با حقوق بشردوستانه بین المللی به ویژه اصول احتیاط، تفکیک و تناسب قرار دارد و آنانی را که حملات بدون تفکیک انجام می دهند یا افراد

و اهداف ملکی را عمداً مورد هدف قرار می دهند، پاسخگو قرار دادند. تعریف افراد ملکی که همخوانی با حقوق بشردوستانه بین المللی قرار دارد را تطبیق نمایند؛ اعلامیه های رهبری طالبان را که حملات بالای افراد ملکی و مناطق مزدحم ملکی را منع قرار می دهد، نافذ کنند؛ اوامری را اجراء نمایند که به اعضای طالبان دستور می دهند تا از تلفات افراد ملکی جلوگیری کنند؛ پالیسی های طالبان در مورد محافظت افراد ملکی را همگانی سازند.

- استفاده از مواد منفجره تعبیه شده که به وسیله قربانی فعال می شود، مثلاً مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری را که به مثابه ی ماین های تعبیه شده ضد پرسونل عمل می کنند، باید بلافاصله متوقف سازند و تعهد قبلی مبنی بر منع استفاده از ماین ضد پرسونل را رعایت نمایند.
- تدابیر جهت تطبیق اوامر پیرامون جلوگیری از استخدام و استفاده ی اطفال را تقویت بخشند و از پاسخگوئی فرماندهانی که اطفال را استخدام و مورد استفاده قرار می دهند، اطمینان حاصل نمایند.
- هدایات فوری و واضح را به فرماندهان پیرامون وضعیت محافظت شده کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان و سایر مدافعین حقوق بشر به مثابه کارمندان ملکی که برای حقوق افراد در افغانستان فعالیت می کنند، صادر نمایند تا این مدافعین وظایف شان را بدون ممانعت و هراس انجام دهند.
- هر نوع تهدید و حمله علیه رسانه ها، و هر نوع فعالیتی که مانع آزادی رسانه ها و آزادی بیان می شود را متوقف سازند.
- فعالیت های کمیسیون شکایات و جلوگیری از تلفات افراد ملکی به شمول ارتباط با کمیسیون

نظامی را تقویت دهند. افزون بر تحقیق رویداد های تلفات ملکی، تمرکز روی جلوگیری از این گونه تلفات را منجمله از طریق تدویر برنامه های آموزشی برای جنگجویان پیرامون حقوق بشردوستانه بین المللی، افزایش دهند.

تمام نیروهای طرفدار دولت:

- بررسی به موقع و جامع از طرزالعمل های تثبیت هدف و تدابیر پیشگیرانه احتیاطی به شمول ارزیابی نحوه عملکرد فرد مورد نظر به ویژه در خصوص عملیات های هوایی به منظور ارزیابی موثریت و ارائه پیشنهادات برای بهبود را روی دست گیرند.
- بررسی ها و تحقیقات پسا عملیات را بعد از درج ادعا های تلفات ملکی به منظور شناسائی گسترده خسارات، بهبود فعالیت های عملیاتی و حصول اطمینان از پاسخگویی، تقویت بخشند.
- شفافیت تحقیقات در مورد رویداد های تلفات ملکی را افزایش دهند و نتایج آن را با قربانیان ملکی و اقارب شان شریک سازند؛ از پرداخت غرامت مناسب، مؤثر و فوری در برابر آسیب وارده اطمینان حاصل نمایند؛ و سایر انواع غرامت غیر مالی مانند معذرت خواهی را در نظر گیرند تا اعتماد میان افراد متأثر مجدداً احیاء گردد.

حکومت افغانستان

- تمام گروه های مسلح طرفدار دولت به شمول نیروهای محافظت خوست و نیروهای شاهین را فوری منحل و خلع سلاح نمایند؛ یا پس از بررسی دقیق، آنها را رسماً شامل صفوف نیروهای ملی امنیتی افغانستان کنند؛ شفافیت و پاسخگویی در مورد عملیات های نیروهای خاص امنیت ملی که خارج از سوق و کنترل رسمی حکومت به نظر

می رسد را افزایش بخشند و با نیروهای نظامی بین المللی هماهنگی نمایند؛ تمام ادعا های نقض نورم های حقوق بشر بین المللی و حقوق بشردوستانه بین المللی را به منظور حصول اطمینان از پاسخگویی در برابر تخطی ها و بدرفتاری های ارتکاب یافته منجمله اعدام های صحرایی یا فراقضایی، مورد تحقیق قرار دهند.

- استفاده از انداخت غیر مستقیم (هاوان، راکت و نارنجک) و سایر مواد منفجره دارای ساحه تخریب وسیع در مناطق مزدحم را متوقف سازند؛ به طرح و بهبود رهنمود های تاکتیکی، قواعد درگیری و سایر طرزالعمل های مربوط به استفاده از هواپیماهای جنگی، ادامه دهند.
- تلاش ها برای محافظت رهبران مذهبی و همچنان جمعیت اقلیت مسلمانان اهل تشیع در برابر حملات با انگیزه فرقه ای، از طرق مختلف به شمول افزایش تدابیر محافظتی و امنیتی موجود، تقویت میکانیزم های پیشگیرانه، و حصول اطمینان از هماهنگی و ارتباط بهتر با افراد متأثر را بیشتر نمایند.
- ارتقای ظرفیت نیروهای ملی امنیتی افغانستان در راستای اجرای مؤثر عملیات ها برضد مواد منفجره تعبیه شده به شمول استحصال مواد منفجره تعبیه شده را ادامه دهند؛ اطمینان حاصل شود که حکومت افغانستان منابع لازم را بخاطر تطبیق کامل استراتژی ملی مبارزه علیه مواد انفجاری تعبیه شده اختصاص دهد.
- پروسه ارزیابی تعیین سن و طرزالعمل بررسی دقیق افراد حین استخدام باید تقویت بخشیده شود. حیطه فعالیت واحد های محافظت اطفال در چوکات پولیس ملی افغانستان را گسترش دهند تا نظارت پیگیر را در پوسته های امنیتی به منظور جلوگیری

و توقف موارد استفاده از اطفال برای مقاصد جنگی و غیرجنگی توسط اعضای نیروهای ملی امنیتی افغانستان روی دست گیرند؛ احکام کود جزا در مورد بچه بازی را تطبیق کنند و از پاسخگوئی مرتکبین در برابر جرایم خشونت جنسی علیه اطفال اطمینان حاصل نمایند.

نیروهای نظامی بین المللی

نیروهای ایالات متحده در افغانستان

- منابع بیشتر را در اختیار تیم کاهش تلفات ملکی قرار دهند تا این تیم را قادر سازد که بررسی های عمیق تر و به موقع را در مورد رویداد های تلفات ملکی روی دست گرفته و وظایف تیم را گسترش داده تا زمینه برای بکارگیری تجارب آموخته شده فراهم شود.

- پروتکل های موجود را به منظور جلوگیری از تلفات ملکی به ویژه در جریان حملات هوایی که در حمایت از نیروهای نظامی افغانستان/نیروهای بین المللی که در زمین مورد حمله قرار می گیرند، و حملاتی که تحت هر شرایطی بالای تأسیسات اجراء می گردد را به گونه جامع بازنگری و تقویت نمایند.

- بررسی و تحقیقات پسا عملیات را پس از درج ادعا های تلفات ملکی ناشی از حملات هوایی و عملیات های تلاشی به منظور شناسائی میزان آسیب وارده، بهبود فعالیت های عملیاتی، ترویج پاسخگویی و حصول اطمینان از پرداخت غرامت مناسب، مؤثر و فوری برای قربانیان، ادامه دهند و از شفافیت در زمینه اطمینان حاصل نمایند.

- در صورتیکه تلفات ملکی ناشی از عملیات مشترک به وقوع پیوسته باشد، تلاش ها برای بررسی رویداد های تلفات ملکی با مسئولین افغانستان را افزایش بخشند؛ برنامه های آموزشی و مساعدت بیشتر را به منظور ارزیابی مؤثر خسارات جنگ در اختیار نیروهای ملی امنیتی افغانستان قرار دهند؛ سهمگیری با قربانیان منجمله از طریق نیروهای افغانستان در مورد رویداد هایی که تلفات ملکی به وقوع پیوسته است را افزایش بخشد.

- پالیسی های هدف گیری افرادی که نه به گونه مستقیم در درگیری دخیل بوده و نه هم فعالیت های دوامدار جنگی را برای گروه مسلح انجام می دهند، بازنگری و بازبینی نماید تا در مطابقت و همخوانی با حقوق بشردوستانه بین المللی قرار گیرد.

حمایت قاطع

- به حمایت از دولت افغانستان در امر تطبیق پالیسی ملی جلوگیری از تلفات ملکی از طریق تدویر دوامدار برنامه های آموزشی و فراهم آوری منابع و مساعدت های لازم به نیروهای ملی امنیتی افغانستان در سطوح پالیسی، عملیاتی و تاکتیکی به ویژه روی دست گرفتن تدابیر کاهش دهنده به منظور جلوگیری از خسارات به افراد ملکی از اثر انداخت غیر مستقیم، سلاح های انفجاری دارای ساحه تخریب وسیع و هواپیمای جنگی، ادامه دهند.

۱. عوامل سیاسی و امنیتی که روی محافظت از افراد ملکی تأثیر می گذارد

جنگ مسلحانه در افغانستان کماکان تلفات سنگینی بر مردمان ملکی در سال ۲۰۱۹ به خصوص بر زنان و کودکان وارد کرده است. سالها جنگ دوامدار سبب آوارگی های داخلی گسترده، جراحات و صدمه های ویرانگر حیاتی، بی ثباتی اقتصادی برای بیوه زنانی که سرپرستی خانواده را بر دوش دارند، نیازمندی های روز افزون به صحت روانی برای کسانی که از خسارات مکرر رنج برده اند و به خدمات اولیه دست ندارند، شده است.

چنانچه که تلاش ها برای رسیدن به توافقی بین ایالات متحده امریکا و طالبان در دوحه قطر در جریان هشت ماه نخست سال شدت گرفت،^{۳۶} به همان پیمان خشونت ها در میدان نبرد نیز تشدیدگردید. ایالات متحده امریکا، به عنوان بخشی از سیاست خود جهت هدف قراردادن رهبران طالبان به منظور "مساعد ساختن شرایط برای توافق سیاسی"،^{۳۷} حملات سنگین هوایی را به راه انداخت که سبب بلند رفتن آمار تلفات ملکی منسوب به نیروهای طرفدار دولت در جریان ربع اول و دوم سال گردید. برعکس، حملات از سوی عناصر مخالف دولت در نیمه اول سال، با کاهش چشمگیر در رقم تلفات ملکی برخاسته از حملات انتحاری منسوب به طالبان و گروه داعش، کاهش یافت. این عوامل سبب گردید که تلفات ملکی تا اواسط سال به نیروهای طرفدار دولت نسبت به عناصر مخالف دولت رقم بلند تر نسبت داده شود، چیزی که قبلاً از سوی یوناما به ثبت نرسیده بود.

بتاریخ ۱۲ اپریل، طالبان آغاز حملات تهاجمی بهاری خود را تحت نام "عملیات الفتح" به هدف پایان دادن به اشغال خارجی و "تأسیس نظام اسلامی" اعلام کردند. اگرچه در روزهای بعد از این اعلان، شمار رویداد های امنیتی در سراسر کشور افزایش یافت، اما بطور کلی، تعداد حملات و تلفات ملکی برخاسته از آن در جریان عملیات های

طالبان در ربع دوم سال، در حد پایین تر از میزان تلفات ملکی ثبت شده در عین دوره در سال ۲۰۱۸ باقی ماند.^{۳۸} وضعیت امنیتی در جریان ربع سوم سال همزمان با پیشرفت مذاکرات در دوحه و آغاز کمپاین های انتخابات ریاست جمهوری، به شدت شکننده گردید. بتاریخ های ۷ و ۸ جولای، کنفرانس صلح بین الافغانی در دوحه قطر برگزار گردید که در آن اعضای حکومت افغانستان، اپوزیسیون سیاسی، جامعه مدنی و طالبان در ظرفیت های شخصی خود شان اشتراک نمودند. زنان نیز در این کنفرانس اشتراک نمودند ولی قابل ذکر است که از جانب طالبان هیچ زنی در این کنفرانس اشتراک نکرد. در ختم این گفتگو ها اشتراک کنندگان قطعنامه دو صفحه ای صادر نمودند که در آن از تمام طرف ها خواسته شده بود که خشونت ها را کاهش دهند، به نهاد های عامه المنفعه حمله نکنند، تلفات افراد ملکی را به "صفر" برسانند و به مکاتب و نهاد های تحصیلی و اماکن مسکونی احترام قایل شوند.^{۳۹} در تناقض آشکار با اعلامیه دوحه، طالبان عملیات های خود را در ماه جولای افزایش داده و چندین حمله انتحاری گسترده از جمله حملات پیچیده انجام دادند و حملات با وسایط بزرگ بمب گذاری شده (موتر مملو از مواد انفجاری) که در سال ۲۰۱۸ شاهد آن بودیم را از سر گرفتند. این حملات عامل اصلی بلند رفتن تلفات ملکی در آن ماه بود. نیروهای ایالات متحده امریکا و افغانستان نیز شدت حملات هوایی و عملیات های تلاشی خود علیه طالبان و داعش را در عین زمان حفظ کردند. بتاریخ ۲ سپتمبر، زلمی خلیلزاد، نماینده ویژه ایالات متحده برای مصالحه در افغانستان اعلام کرد که طالبان و تیم مذاکره کننده ایالات متحده امریکا در پرنسب به توافق رسیده اند و این موافقتنامه تابع منظوری حکومت ایالات متحده است. اما، بتاریخ ۷ سپتمبر، رئیس جمهور ترامپ ادامه مذاکرات با طالبان را متوقف کرد و دلیل آن را حمله طالبان در کابل بتاریخ ۵ سپتمبر دانست که در آن یک سرباز امریکایی کشته شد.^{۴۰}

بتاریخ ۲۸ سپتمبر، بعد از چند مدت تأخیر، انتخابات ریاست جمهوری سرانجام برگزار گردید – که چهارمین انتخابات ریاست جمهوری از سال ۲۰۰۴ بدینسو بود. طالبان در هفته ها و روز های منتهی به روز برگزاری انتخابات اعلام کرده بودند که انتخابات را مختل خواهند کرد و به مردم ملکی هشدار داده بودند که در انتخابات اشتراک نکنند تا از گزند حملات در امان باشند. اگرچه هیچ رویداد پرتلفاتی در روز برگزاری انتخابات ثبت نشد، اما خشونت های مرتبط به انتخابات صدها مورد تلفات ملکی را بوجود آورد که بیشتر از نیمی آن از اثر استفاده گسترده از سلاح های غیر مستقیم از قبیل راکت، هاوان و نارنجک بوجود آمد.^{۴۱}

در سومین ربع سال ۲۰۱۹ بلند ترین رقم تلفات افراد ملکی از زمانیکه یوناما ثبت منظم تلفات ملکی را در سال ۲۰۰۹ آغاز کرده بود، در یک ربع به ثبت رسید که دلیل عمده آن افزایش قابل توجه در تلفات ملکی برخاسته از حملات انتحاری و غیر انتحاری توسط طالبان بود. خشونت ها در ربع چهارم کاهش یافت، از جمله به دلیل تسلیم شدن و آواره شدن صد ها تن از جنگجویان داعش در جریان ماه نومبر که این روند از ولسوالی اچین ولایت ننگرهار آغاز گردید.^{۴۲} مذاکرات بین طالبان و ایالات متحده در ماه دسمبر از سرگرفته شد که با کاهش خشونت ها از هر دو طرف همراه گردید که این موضوع سبب افزایش امیدواری در میان افغانها نسبت به احتمال توافق در مورد کاهش خشونت ها که منتج به آغاز مذاکرات بین الافغانی و آتش بس گردد، شد.

۲. تاثیرات درگیری مسلحانه بالای افراد ملکی

الف. زنان و درگیری مسلحانه

درگیری های مسلحانه زنان را کماکان شدیداً متأثر ساخت.

"پسر کاکایم من را اختطاف و بالای یک فرمانده طالبان فروخت بدون اینکه در نظر بگیرد که من زن عروسی شده بودم و از شوهر نخست خود چهار ماه حمل داشتم. روزی که من نخستین فرزند خود را به دنیا آوردم، فرمانده طالبان امر کرد که فرزند من از بین برده شود چرا که وی پدر طفل نبود - به اساس قانون شرعی، این یک امر غیر قابل قبول بود. طفل در مقابل چشمانم مورد شکنجه قرار گرفت. بعد از ولادت، من توانایی حرکت را نداشتم و بیچاره بودم و نتوانستم دختر خود را نجات دهم. من فقط صدای گریه وی را که ناشی از درد شکستن دست و دور دادن گردن طفل بود، می شنیدم. آنها فکر کردند که طفل از بین رفته و جسد او را در مقابل من رها کردند. دخترک کوچکم از این شکنجه زنده ماند ولی روز بعد جان سپرد. من تحت فرمان فرمانده طالبان باقی ماندم و تمام خانواده وی مرا شکنجه می کردند. از من به عنوان برده استفاده می شد و مجبور بودم تمام کار های خانه را انجام دهم. وضعیت صحتی من خراب تر شد و هنگامی که بیمار گشتم، مرا فرستادند که با والدین خود زندگی کنم و در آنجا به کندی صحتمند شدم. زمانی که مطلع شدم که والدینم آماده بودند تا مرا دوباره نزد فرمانده طالبان بفرستند، من اقدام به خودکشی کردم. خوشبختانه، من به موقع نجات داده شدم و به شفاخانه منتقل گردیدم و بعداً به خانه امن زنان انتقال یافتم. من میدانم که اگر دوباره برگردم، والدینم مرا دوباره نزد فرمانده طالبان می فرستند. خانم سی و یک ساله که قربانی اختطاف طالبان در ولایت بادغیس شد.

درگیری های زمینی درج گردیده است. یوناما چهار مورد نقض حقوق بشری را ثبت کرده که طی آن طالبان به اساس سیستم عدلی خود، زنان را به اتهام زنا یا داشتن "روابط غیر اخلاقی" مورد مجازات قرار دادند. در سه مورد از رویداد های فوق، زنان شلاق زده شدند و در یک مورد دیگر، یک زن به اتهام فرار از منزل اعدام شده است.

رویدادی که طی آن یک خانم توسط طالبان اعدام شد، به تاریخ ۲۲ نوامبر ۲۰۱۹ در ولسوالی کوهستان ولایت فاریاب اتفاق افتاد. شب قبل از وقوع رویداد یک مرد آن خانم را به منظور ملاقات با مسئولین دولت در مرکز اداری ولسوالی کوهستان همراهی کرد؛ خانم به منظور دادخواهی برای اینکه شوهرش با خانم دیگر ازدواج کرده و او را از خانه بیرون کشیده بود، به مرکز اداری ولسوالی مراجعه کرد. هنگامی که این مرد و خانم در راه بودند، طالبان هر دوی شان را گرفته و به محل بود و باش شان باز گردانده و آنها را برای یک شب در منزل ولسوال نام

از ۱ جنوری الی ۳۱ دسامبر، یوناما ۱۲۰۲ مورد تلفات زنان (۳۴۵ کشته و ۸۵۷ مجروح) را ثبت کرده که چهار درصد افزایش را نسبت به سال ۲۰۱۸ نشان می دهد. عناصر مخالف دولت باعث ۶۵۸ مورد تلفات زنان (۱۴۸ کشته و ۵۱۰ مجروح) شدند که ۵۵ درصد مجموع تلفات زنان را تشکیل می دهد؛ نیروهای طرفدار دولت باعث ۴۳۳ مورد تلفات زنان (۱۷۲ کشته و ۲۶۱ مجروح) شدند که بیانگر ۳۶ درصد تلفات زنان می باشد. تبادل آتش در جریان درگیری های زمینی که به هیچ یکی از طرف های مشخص درگیری نسبت داد نشده، باعث ۱۰۰ مورد تلفات زنان (۱۹ کشته و ۸۱ مجروح) گردیده است.^{۴۳}

افزایش ۲۴ درصدی در تلفات زنان بواسطه حملات انتحاری به شمول حملات پیچیده و همچنان افزایش ۴۸ درصدی برخاسته از حملات غیر انتحاری با استفاده از مواد منفجره تعبیه شده کاهش ۱۴ درصدی در تلفات زنان ناشی از حملات هوایی و کاهش ۹ درصدی برخاسته از

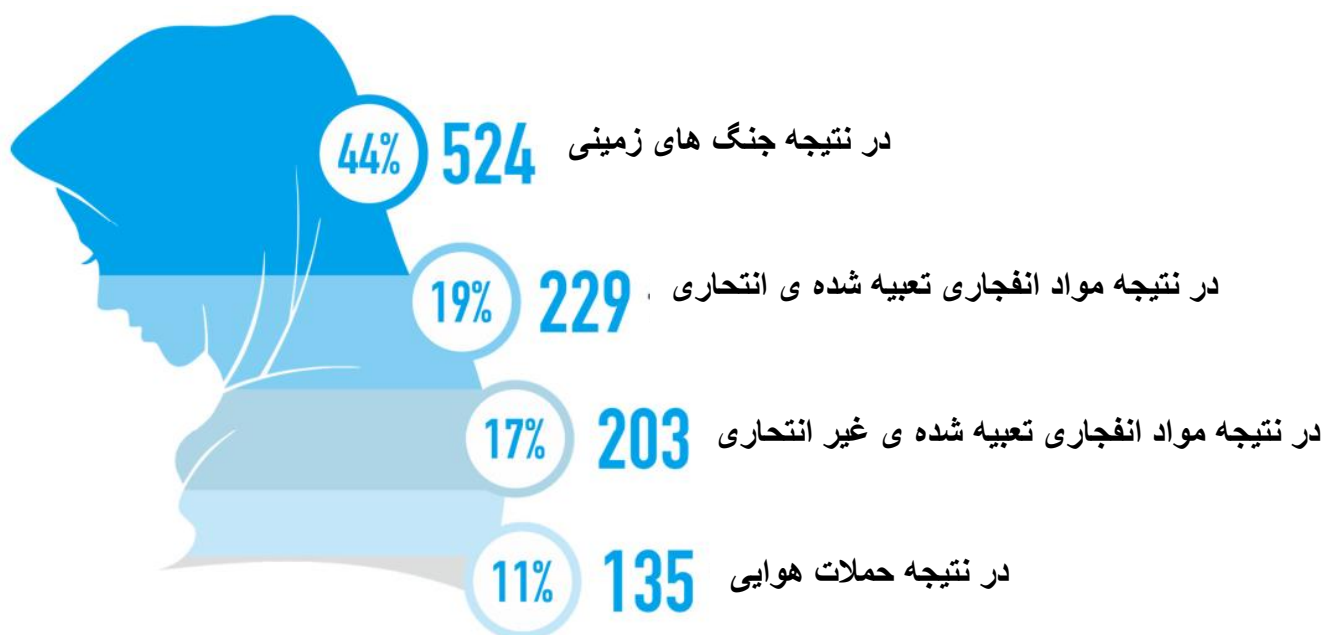
یوناما به ثبت قضایای خشونت های جنسی علیه زنان که ناشی از درگیری ها بوده، ادامه می دهد. تأثیرات این رویدادها روی قربانیان به ویژه از اثر نورم های سنتی جامعه، می تواند مخرب باشد. بر علاوه پیامد های فیزیکی و روانی، قربانیان معمولاً مورد طعن و ترد اعضای خانواده و جامعه قرار می گیرند. بنابر این عوامل، به نظر می رسد که قضایای خشونت جنسی علیه زنان اکثراً گزارش نمی شود و فرهنگ معافیت از مجازات به عنوان یک نورم باقی مانده است.

یوناما یک بار دیگر اذعان می دارد که دولت افغانستان مکلف است که پلان ملی عمل در مورد قطعنامه شماره ۱۳۲۵ شورای امنیت ملل متحد در مورد زنان، صلح و امنیت را کاملاً تمویل و تطبیق نماید تا زنان و دختران را در برابر نقض قانون، پالیسی و اجرات محافظت نماید.

نهاد طالبان نگهداری کردند. به اساس فیصله ولسوال طالبان و رضایت پدر خانم که یکی از اعضای طالبان بود، اعضای طالبان خانم را به "اتهام" فرار از منزل اعدام کرده و مرد را ۴۰ شلاق زدند.

تأثیرات وسیعتر درگیری نیز زنان را به گونه نامتناسب متأثر ساخته که این امر تأثیرات منفی روی بهره گیری از یک سلسله حقوق اساسی به شمول آزادی رفت و آمد و دسترسی به آموزش، خدمات صحتی و عدالت داشته است. از دست دادن مردان خانواده نیز زنان را در معرض تبعیض، فقر و خشونت قرار می دهد زیرا مردان اهمیت زیادی در زندگی و امنیت اجتماعی - اقتصادی خانواده ها در افغانستان دارند. مشخصاً، درگیری ها، بیجائی اجباری، از دست دادن معیشت و دسترسی محدود به خدمات ابتدائی باعث شده که قربانیان زن نیازم مبرم به محافظت و مساعدت داشته باشند.^{۴۴}

مهم ترین عوامل تلفات زنان

قبل از طلوع آفتاب در حومه کابل، اقارب در سوگ دفن قربانیانی نشستند که یک روز پس از حمله انتحاری مورخ ۱۷ آگست ۲۰۱۹ که توسط شاخه خراسان دولت اسلامی عراق و شام در جریان مراسم عروسی صورت گرفت، در حضیره‌ی به خاک سپرده شدند. در مجموع، ۹۱ فرد ملکی در این حمله کشته شدند که مرگبارترین رویداد تلفات ملکی در طول سال حساب شد. عکس از: اندریو کویلتی

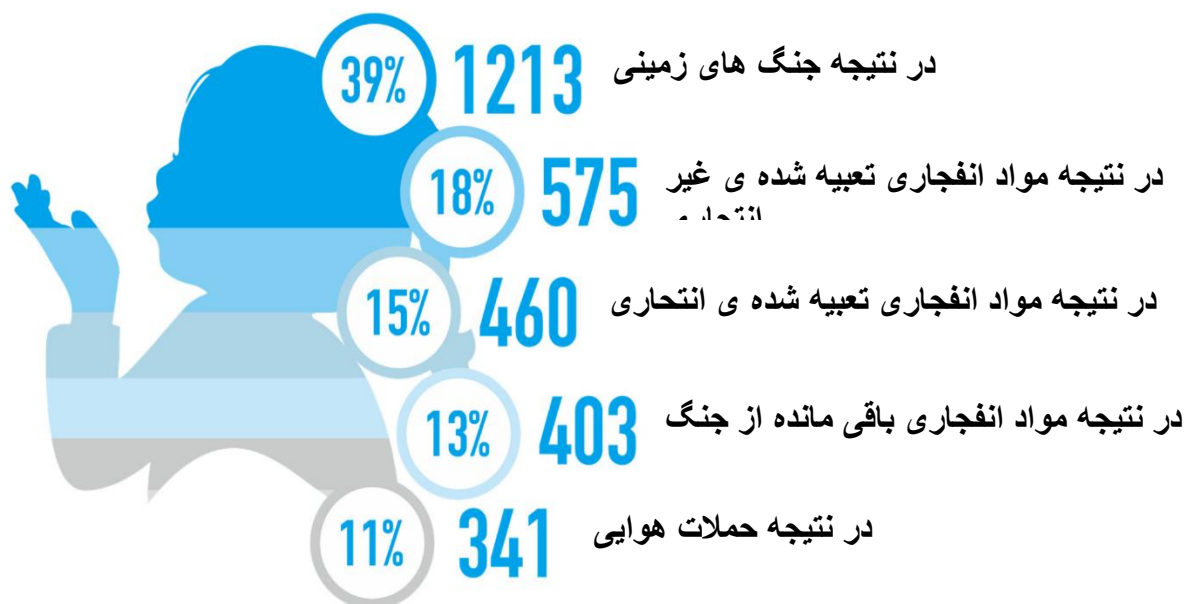
ب. اطفال و درگیری مسلحانه

اطفال در افغانستان در معرض آسیب شدید ناشی از درگیری های دوامدار به شمول قتل و مجروحیت برخاسته از بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ، مواد منفجره تعبیه شده و حملات هوایی، استخدام و استفاده توسط طرف های درگیری برای فعالیت های جنگی یا حمایتی، بهره کشی و خشونت جنسی به شمول بچه بازی، قرار دارند. نیروهای طرفدار دولت و عناصر مخالف دولت به خاطر خشونت های جدید علیه اطفال، شامل ضمیمه‌ی گزارش سالانه سرمنشی در مورد اطفال و درگیری های مسلحانه گردیده اند.^{۴۵}

و خوست ثبت نموده که بیش از دوبرابر آماری است که در سال ۲۰۱۸ ثبت شده بود.^{۴۷} اطفال کماکان اکثریت (۷۸ درصد) تلفات ناشی از بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ و ماین های زمینی را تشکیل می دهند که تعداد آن به ۴۰۳ تلفات ملکی (۱۱۳ کشته و ۲۹۰ مجروح) می رسد. این آمار بیانگر پنج درصد کاهش نسبت به سال ۲۰۱۸ می باشد.

اطفال ۳۰ درصد مجموع تلفات افراد ملکی را در سال ۲۰۱۹ تشکیل می دهد که دو درصد بیشتر از آمار سال ۲۰۱۸ می باشد. از ۱ جنوری الی ۳۱ دسامبر ۲۰۱۹، یوناما ۳۱۴۹ مورد تلفات اطفال (۸۷۴ کشته و ۲۲۷۵ مجروح) را ثبت کرده که سه درصد افزایش را نسبت به سال ۲۰۱۸ نشان می دهد. دختران ۲۹ درصد کل تلفات اطفال را تشکیل می دهد در حالیکه پسران ۷۱ درصد این تلفات را تشکیل می دهد.^{۴۸} افزایش تلفات اطفال بنابر افزایش در استفاده از مواد منفجره تعبیه شده ی انتحاری و غیرانتحاری توسط عناصر مخالف دولت می باشد که کاهش تلفات اطفال بواسطه حملات هوایی را تحت شعاع قرار داده است. عناصر مخالف دولت باعث ۱۵۳۵ مورد تلفات اطفال (۳۲۱ کشته و ۱۲۱۴ مجروح) شده که بیانگر افزایش ۱۴ درصدی می باشد در حالیکه نیروهای طرفدار دولت باعث ۱۰۳۲ مورد تلفات اطفال (۴۰۸ کشته و ۶۲۴ مجروح) گردیده که نشان دهنده دو درصد افزایش می باشد. یوناما با ابراز نگرانی ۳۹ مورد تلفات اطفال (هشت کشته و ۳۱ مجروح) ناشی از گلوله باری های سرحدی منسوب به نیروهای نظامی پاکستان را در ولایت های کنر، زابل

مهم ترین عامل تلفات اطفال

مادری درکنار پسر سه ساله اش که از اثر حمله راکتی (RPG7) طالبان به تاریخ ۱۰ می ۲۰۱۹ در ولسوالی دره صوف پایان ولایت سمنگان مجروح شد، نشسته است. در مجموع، در این حمله دو طفل و سه زن کشته و هفت طفل، دو زن و یک مرد مجروح شدند. عکس از: محمد عاطف عیان

یوناما ۴۶۰ مورد تلفات اطفال (۶۱ کشته و ۳۹۹ مجروح) بواسطه حملات انتحاری به شمول حملات پیچیده را در سال ۲۰۱۹ ثبت کرده که ۶۷ درصد افزایش را نسبت به سال ۲۰۱۸ نشان می دهد. یوناما ۳۵۲ مورد این تلفات اطفال (۲۰ کشته و ۳۳۲ مجروح) را به طالبان نسبت داده که افزایش ۳۲۴ درصدی را در مقایسه با سال ۲۰۱۸ نشان می دهد. یوناما مسئولیت ۹۲ مورد این تلفات (۴۰ کشته و ۵۲ مجروح) را به شاخه خراسان دولت اسلامی عراق و شام نسبت داده که ۳۹ درصد کاهش را در مقایسه با سال ۲۰۱۸ نشان می دهد.

درگیری های زمینی میان عناصر مخالف دولت و نیروهای طرفدار دولت کماکان مهم ترین عامل تلفات اطفال باقی مانده؛ چنانچه این تاکتیک باعث ۳۹ درصد تلفات اطفال گردیده است. درگیری های زمینی باعث ۱۲۱۳ مورد تلفات اطفال (۲۷۰ کشته و ۹۴۳ مجروح) شده که نشان دهنده تقریباً آمار مشابه با سال ۲۰۱۸ می باشد. اکثریت مطلق این تلفات از اثر شلیک غیرمستقیم به وقوع پیوسته است. حملات غیر انتحاری با استفاده از مواد منفجره تعبیه شده توسط عناصر مخالف دولت دومین عامل مهم تلفات اطفال بود؛ چنانچه تاکتیک متذکره باعث ۵۷۵ مورد تلفات اطفال (۱۴۷ کشته و ۴۲۸ مجروح) شده و ۱۱ درصد افزایش را در مقایسه با سال ۲۰۱۸ نشان می دهد.

(۳۶۲) تصویب کرد.^{۴۹} این قانون طفل را فردی تعریف می کند که سن ۱۸ سالگی را "تکمیل" نکرده باشد. با تصویب این قانون یکی از اولویت های "نقشه راه بخاطر تطبیق برنامه عمل" ۲۰۱۴ شکل قانونی بخود گرفت؛ نقشه راه مذکور اقدامات برای تطبیق کامل پلان عمل ۲۰۱۱ به منظور ختم استخدام و استفاده از اطفال در نیروهای ملی امنیتی افغانستان را توضیح می دهد. پلان مذکور همچنان شامل احکام پیرامون منع بچه بازی و استخدام و استفاده از اطفال در مطابقت با کود جزای جدید سال ۲۰۱۸ می باشد. یوناما به گونه فعال با دولت در تماس بود تا از تلفیق آن اطمینان حاصل گردد.

قانون اطفال کمیسیون ملی محافظت از حقوق اطفال را به ریاست معاون دوم رئیس جمهور نیز ایجاد کرد که وظیفه آن رعایت و محافظت از حقوق طفل، نظارت و ارزیابی تطبیق احکام این قانون، و حصول اطمینان از هماهنگی میان وزارت ها و مؤسسات دولتی و غیردولتی ذیربط می باشد. به تاریخ ۲۲ اکتوبر، کمیته تخنیکی ملی که تحت کمیسیون فوق الذکر ایجاد گردیده بود، برای نخستین بار تدویر جلسه داد تا پلان عمل ملی را به منظور تطبیق قانون طفل تهیه نموده و میکانیزم نظارتی جهت حصول اطمینان از تطبیق کامل این قانون را ایجاد نماید.

با آنهم، تلاش ها برای تصویب قانون اطفال توسط پارلمان - در خلال ۳۰ روز پس از فرمان ریاست جمهوری - که در قانون تصریح شده است،^{۵۰} موفقانه نبوده است. به تاریخ ۹ دسامبر، ولسی جرگه فرمان تقنینی مذکور را به بحث گرفت و تعریف حقوقی طفل را مورد تعمق قرار داد. در حالیکه طرفداران تصویب فرمان استدلال کردند که تعریف طفل باید در همخوانی با کنوانسیون حقوق طفل ملل متحد - زیر سن ۱۸ سال - قرار داشته باشد، مخالفین این قانون اذعان داشتند که این تعریف در تناقض با احکام شرعی قرار دارد چنانچه فردی را طفل تعریف می کند علایم بلوغیت در وی دیده نشود. مخالفین تالار جلسه را ترک کردند در حالیکه سایر اعضای پارلمان فرمان تقنینی را تصویب کردند؛ بعد ها فیصله شد که نصاب جلسه حین رای گیری تکمیل نبوده و از این جهت آراء فاقد اعتبار شناخته شد.

یوناما از تداوم میزان بلند تلفات اطفال ناشی از حملات هوایی نگران است. هرچند تلفات اطفال برخاسته از این تاکتیک در سال ۲۰۱۹ نسبت به میزان بی پیشینه ی تلفات در سال ۲۰۱۸ کاهش یافته است، یافته های یوناما هنوز هم نشان می دهد که در جریان یک دهه گذشته سال ۲۰۱۹ دومین سالی بود که بعد از ۲۰۱۸ بالاترین رقم تلفات اطفال را در نتیجه حملات هوایی بخود اختصاص داده بود.^{۴۸} حملات هوایی توسط نیروهای طرفدار دولت باعث ۳۴۱ مورد تلفات اطفال (۲۱۱ کشته و ۱۳۰ مجروح) شده که ۳۱ درصد کاهش را در مقایسه با سال ۲۰۱۸ نشان می دهد. بیش از دو سوم (۶۹ درصد) تلفات اطفال برخاسته از حملات هوایی در سال ۲۰۱۹ به نیروهای نظامی بین المللی، ۲۷ درصد به نیروهای هوایی افغانستان و آمار باقیمانده به نیروهای نامشخص طرفدار دولت نسبت داده شده است.

یوناما ۹ مورد اختطاف اطفال را که شامل ۱۴ پسر بود، نیز به ثبت رسانید که ۷ مورد آن به طالبان، یک مورد به پولیس ملی افغانستان و یک مورد به گروه های مسلح طرفدار دولت نسبت داده شده است. بطور مثال، به تاریخ ۲۸ مارچ در ولسوالی مره وره ولایت کنر، اعضای طالبان دو پسر ۱۶ و ۱۷ ساله و یک مرد ۱۸ ساله را در پیوند به منازعه بالای زمین با خانواده قربانیان اختطاف کردند. این دو پسر برای بیش از دو هفته در بند بودند و به تاریخ ۱۲ اپریل پس از وساطت بزرگان محل رها شدند. به تاریخ ۲۳ اکتوبر، در ولسوالی واته پور ولایت کنر، گروهی از طالبان ۱۰ فرد ملکی به شمول چهار طفل هشت تا ۱۴ ساله را هنگامی بازداشت کردند که این افراد در حال سفر با موتر به سوی خانه های شان بودند. آنها متهم به حمایت از شاخه خراسان دولت اسلامی عراق و شام در آن منطقه بودند. این اطفال در همان روز آزاد شدند در حالیکه افراد بزرگ سال الی زمان تهیه این گزارش، در بند بودند.

پیشرفت ها در ساختار حقوقی داخلی در مورد محافظت از اطفال

به تاریخ ۵ مارچ، رئیس جمهور غنی مواد قانون محافظت حقوق طفل (قانون طفل) را از طریق فرمان تقنینی شماره

۱. استخدام و استفاده از اطفال توسط طرف های درگیر در منازعه مسلحانه

استخدام اطفال توسط طالبان، نیروهای ملی امنیتی افغانستان و گروه های مسلح طرفدار دولت کماکان ادامه دارد. در طول سال ۲۰۱۹، عناصر مخالف دولت به استخدام و استفاده اطفال برای مقاصد جنگی و حمایتی ادامه دادند. هرچند نیروهای ملی امنیتی افغانستان در جلوگیری از استخدام اطفال پیشرفت هایی داشتند، استفاده از اطفال توسط پولیس محلی افغانستان و تا اندازه ی توسط پولیس ملی افغانستان در پوسته های امنیتی برای مقاصد جنگی و حمایتی به عنوان یک نگرانی باقی مانده است.

در سال ۲۰۱۹، یوناما استخدام و استفاده از ۶۴ پسر را در حوزه ی شمال تثبیت کرده است. ماموریت ملل متحد استخدام و استفاده از ۵۸ پسر را به طالبان، سه مورد را به پولیس ملی افغانستان، یک مورد را به پولیس محلی افغانستان، یک مورد را به گروه های مسلح طرفدار دولت و یک مورد را مشترکاً به پولیس محلی افغانستان و گروه های مسلح طرفدار دولت نسبت داده است. باوجود آن، با توجه به حساسیت ها و نگرانی های مربوط به مصئونیت اطفال، به نظر می رسد که این رویداد ها به پیمانه وسیعی کمتر گزارش داده می شوند.

یوناما قضایای را ثبت کرده که طالبان اطفال را برای جاسازی مواد منفجره، انتقال مواد انفجاری، همکاری در کسب معلومات استخباراتی، اجرای حملات انتحاری و اشتراک در درگیری های مسلحانه، استخدام و مورد استفاده قرار داده اند. بطور مثال، به تاریخ ۲۲ اگست ۲۰۱۹، در شهر جلال آباد ولایت ننگرهار، پولیس ملی افغانستان یک پسر ۱۳ ساله را به ظن شراکت در قتل شش تن از نیروهای ملی امنیتی افغانستان توقیف کردند. طبق اظهارات منابع، این پسر آموزش های ویژه را از سوی طالبان برای از بین بردن نیروهای ملی امنیتی افغانستان به ویژه هدف قرار دادن منسوبین امنیت ملی دریافت نموده بود و برای چند ماه در شهر فعالیت داشت. پس از دستگیری این پسر، والی و قوماندان امنیه در یک کنفرانس مطبوعاتی ادعا کردند که موصوف این قتل ها را پذیرفته و آنان پسر را برای تحقیقات بیشتر به واحد مبارزه با

تروریزم وزارت امور داخله انتقال دادند و در همان ماه به مرکز اصلاح و تربیت اطفال منتقل شد.

یوناما یک سلسله اقدامات مثبت را ملاحظه نموده که توسط کمیسیون جلوگیری از تلفات ملکی و شکایات طالبان به منظور تحقیق و اتخاذ تدابیر اصلاحی در مورد قضایای استخدام و استفاده اطفال، روی دست گرفته شده است. بطور مثال، در ماه اگست ۲۰۱۹، به تعداد ۱۴ پسر که توسط طالبان در ولسوالی شیرین تگاب ولایت فاریاب استخدام و مورد استفاده قرار می گرفت، توسط هیئت بلند پایه این کمیسیون پس از آن رها شدند که شکایات توسط باشندگان محل صورت گرفت. هیئت طالبان این پسران را خلع سلاح کرده و آنان را دوباره خانواده های شان تسلیم نمودند و به فرماندهان شان هدایت دادند که در آینده از این عمل خودداری کنند. باآنهم، به مجردی که هیئت مذکور ساحه را ترک کردند، به یوناما گزارش رسید که ۱۲ تن از این پسران دوباره با طالبان پیوسته در حالیکه دو تن باقیمانده به کمک خانواده های شان به ایران سفر کردند. یوناما این گزارش را غرض پیگیری با کمیسیون طالبان شریک ساخته است.

یوناما از پیشرفت های دولت افغانستان در راستای جلوگیری از استخدام اطفال منجمله از طریق فعالیت های واحد های محافظت اطفال در مراکز جلب و جذب پولیس ملی افغانستان که در ۳۴ ولایت در سال ۲۰۱۸ ایجاد شد، استقبال می کند. طبق اظهارات یونیسف، این واحد ها در سال ۲۰۱۹ مانع پیوستن ۴۳۹ فرد زیر سن به صفوف پولیس ملی افغانستان شده است.

باوجود آن، یوناما کماکان گزارش هایی را مبنی بر استفاده از اطفال برای مقاصد جنگی و حمایتی و همچنان به عنوان محافظ و برای تهیه چای و غذا در پوسته های امنیتی به ویژه برای پولیس محلی و پولیس ملی افغانستان دریافت کرده است. در بعضی موارد، اطفال مورد خشونت های جنسی نیز قرار گرفتند. بطور مثال، در ماه می ۲۰۱۹ در حوزه شمالشرق، یک پسر ۱۳ ساله توسط پولیس به اتهام حمل تفنگچه بازداشت شد. وی برای یک شب تحت توقیف پولیس بوده و مورد استنطاق پولیس قرار گرفت. در جریان استنطاق، پولیس دریافت که این پسر از سال ۲۰۱۵ بدینسو توسط فرماندهان پولیس محلی افغانستان و گروه های مسلح

هویت را نافذ نمایند، و از تحقیقات موثر تمام ادعاها و پیگیری مظنونین اطمینان حاصل کنند.

۲. خشونت های جنسی مرتبط به منازعه مسلحانه علیه اطفال

خشونت جنسی علیه اطفال در جریان درگیریهای مسلحانه که در افغانستان خیلی کم گزارش شده و مورد رسیدگی قرار می گیرد، مایه نگرانی جدی می باشد. دختران و پسران قربانیان خشونت های جنسی توسط طرف های درگیری بوده و در معرض آزار و اذیت، خشونت و تجاوز جنسی قرار دارند.

در سال ۲۰۱۹، یوناما هشت مورد خشونت جنسی بالای ۱۳ پسر و پنج دختر را ثبت کرده که پنج مورد آن توسط طالبان، دو مورد توسط پولیس ملی افغانستان و یک مورد توسط پولیس محلی افغانستان و گروه های مسلح طرفدار دولت ارتکاب یافته است. باوجود آن، باتوجه به مشکلاتی که قربانیان و شهود در جریان گزارشدهی با آن مواجه هستند و همچنان چالش های که یوناما از حین تثبیت این قضایا از اثر حساسیت های زیاد با آن روبرو می باشند و نگرانی ها در رابطه به مصئونیت قربانیان و شهود، این آمار بیانگر وسعت مشکل نمی باشد؛ چون در این قضایا فرهنگ سکوت حکمفرما می باشد. قربانیان بنابر احساس شرمندگی نمی توانند آسیب های تحمیل شده بالای شان را گزارش دهند؛ اکثر آنها به خاطر قربانی بودن، بهره کشی و تجاوز جنسی مورد ملامتی قرار می گیرند و در صورتیکه این ادعا ها بر ملا شوند، معمولاً از اجتماع ترد می شوند یا حتی مورد تهدید قرار می گیرند.

یوناما کماکان گزارش های بهره کشی و سوء استفاده جنسی از بچه ها به شمول عمل بچه بازی^{۵۱} را دریافت نموده که توسط نیروهای ملی امنیتی افغانستان ارتکاب یافتند. دلایلی مانند عدم پاسخگوئی در برابر چنین جرایم، حساسیت های فرهنگی، نیاز برای محافظت بازماندگان، بدنامی و ترد از اجتماع، خشونت های جنسی علیه بچه ها به شمول بچه بازی باعث شده که این نگرانی ایجاد شود که این جرایم کمتر گزارش شده و کمتر به آن رسیدگی صورت گرفته است.^{۵۲} یوناما دولت افغانستان را تشویق می کند که قوانین

طرفدار دولت اختطاف شده و در این مدت مورد بهره کشی جنسی قرار گرفته است. موصوف به مرکز اصلاح و تربیت اطفال منتقل شده و در ماه جون ۲۰۱۹ از تمام اتهامات برائت حاصل نمود و محکمه فیصله کرد تا این پسر به مرکز محافظت اطفال که توسط دولت اداره می شود، منتقل گردد. رئیس کار و امور اجتماعی در سطح ولایت با فیصله محکمه مخالفت کرده و ادعا کرد که این طفل در فعالیت های جرمی دخیل بوده و باعث ایجاد تهدید برای سایر اطفال در این مرکز خواهد شد. در نتیجه، نامبرده مجدداً به مرکز اصلاح و تربیت اطفال منتقل شد. قرار جلب فرماندهان پولیس محلی افغانستان و گروه مسلح طرفدار دولت که گفته می شود در این قضیه دخیل هستند، صادر شده ولی طبق اطلاعات یوناما، این افراد تا هنوز توقیف نشده اند.

یوناما از دولت می خواهد که تعهدات خود در پلان عمل ۲۰۱۱ مبنی بر ختم استخدام و استفاده از اطفال در نیروهای ملی امنیتی افغانستان را کاملاً عملی سازد. یوناما متوجه شده که میکانیزم های ناکافی برای رسیدگی به نیازمندی های اطفالی وجود دارد که قبلاً شامل نیروها یا گروه های مسلح بودند، اطفالی که از توقیف خانه آزاد شدند، و اطفالی که در جریان روند استخدام به خاطر سن شان توسط پولیس و نیروهای های مسلح از صفوف این نیروها خارج ساخته شدند؛ این اطفال بدون آنکه پیگیری مناسب صورت گیرد، کماکان در معرض استخدام یا استفاده بیشتر قرار دارند.

هرچند یوناما چالش ها فراراه رسیدگی به این موضوعات را درک می کند، اما این ماموریت، دولت افغانستان را با همکاری جامعه جهانی تشویق می کند تا راه هایی را جستجو کند که دسترسی اطفال به مساعدت های روانی- اجتماعی، مراقبت های صحی، تعلیم، آموزش های حرفوی و برنامه های درآمد زا را افزایش بخشیده و در پیوستن شان به خانواده و اجتماع شان مساعد واقع شود. همچنان، یوناما دولت را تشویق می کند که وظایف واحد های محافظت اطفال در قطعات پولیس ملی افغانستان را بسط دهد تا نظارت پیشگیرانه در پوسته های امنیتی را روی دست گیرند، احکام کود جزای جدید در مورد استخدام و استفاده از اطفال توسط طرف های درگیری و جعل تذکره

از ۱ جنوری الی ۳۱ دسامبر ۲۰۱۹، یوناما ۷۰ موردی را ثبت کرده که دسترسی به آموزش را متأثر ساخته است. این موارد شامل حملات عمدی یا اتفاقی بالای مکاتب، قتل، مجروحیت و اختطاف پرسونل معارف و نیز تهدیدات علیه اماکن و کارمندان معارف می شود. در جریان رویداد های که معارف را متأثر ساخت، در مجموع چهار پرسونل معارف کشته شد و چهار تن دیگر مجروح گردید؛ همچنان ۹ متعلم کشته و ۲۹ تن دیگر مجروح شدند. به تعداد ۵۲ کارمند معارف اختطاف شدند. اکثر رویداد های که سکتور معارف را متأثر ساخت، در حوزه های شرقی و مرکزی (۱۸ رویداد در هر حوزه) به وقوع پیوست که به تعقیب آن حوزه شمالشرقی با ۱۲ رویداد قرار دارد. این آمار کاهش قابل ملاحظه ی را در مقایسه با سال ۲۰۱۸ نشان می دهد که طی آن یوناما ۱۹۲ مورد را ثبت کرد که سکتور معارف را متأثر ساخته و شامل ۹۲ مورد خشونت های مرتبط به انتخابات می شود که بالای مکاتبی که به عنوان مراکز رای دهی استفاده شدند، صورت گرفت.

یوناما از آمار بلند حملات طالبان در طول سال نگران است. حملات متذکره اطفال و اماکن و کارمندان معارف را شدیداً متأثر ساخته است. در جریان سال ۲۰۱۹، یوناما تخریب ۲۴ مکتب را که در نتیجه عملیات های طالبان به وقوع پیوست، ثبت کرده است. بطور مثال، به تاریخ ۱ جولای ۲۰۱۹، طالبان حمله پیچیده ی را بالای بخش لوژستیک و انجیری وزارت دفاع در شهر کابل اجراء کردند. پس از انفجار مواد منفجره جاسازی شده در واسطه نقلیه در دروازه ورودی ساختمان که تاثیر زیادی روی منازل، داکین و مکاتب در آن حوالی داشت، حمله کنندگان با پای پیاده وارد ساختمان شده و آتش گشودند. دو حمله کننده که لباس ملکی بر تن داشتند و با سلاح کلاشینکوف مسلح بودند، در منزل فوقانی ساختمان همجوار که منزل تحتانی آن مکتب خصوصی بود و تقریباً ۳۰۰ دانش آموز در صفوف شان مصروف درس بودند، موضع گرفت. در جریان این عملیات، یک پسر و شش مرد ملکی همراه با چهار حمله کننده کشته و ۱۴۴ فرد ملکی (۲۱ پسر، ۷ دختر، ۱۰۱ مرد و ۱۵ زن) مجروح شدند. در مجموع، شش مکتب از اثر انفجار اولی متأثر شد - صنوف درسی

و پالیسی های مرتبط به شمول مفاد قانون جزای جدید را که عمل بچه بازی را جرم می پندارد، به گونه کامل تطبیق نموده و مرتکبین آن را مورد پیگرد قرار دهد. همچنان، نیاز مبرم است که آگاهی و درک عامه در مورد بچه بازی به عنوان یک عمل زشت و عمل جرمی که به اساس قانون جزا قابل مجازات می باشد، از طریق برنامه های مناسب حساس سازی ارتقاء داده شود. برعلاوه، یوناما دولت را در راستای تطبیق پلان ها به ویژه در مورد محافظت قربانیان و شهود و اتخاذ اقدامات برای بلند بردن سطح پذیرش قربانیان خشونت های جنسی در جامعه، ترغیب می کند.

تجاوز و سایر انواع خشونت های جنسی علیه اطفال - چه دختر یا پسر - نقض جدی نورم های حقوق بشر بین المللی بوده و نقض صریح حقوق بشردوستانه بین المللی محسوب شده می تواند. به اساس حقوق بین المللی، اطفال حق محافظت ویژه دارند و دولت افغانستان به عنوان اولین مرجع مؤلف برای محافظت و ترویج حقوق بشری، مکلف است که اقدامات برای محافظت آنها در برابر هر نوع خشونت فیزیکی و روانی به شمول سوء استفاده جنسی^۳ و همچنان شکنجه و بدرفتاری^۴ را روی دست گیرد. طالبان نیز در ساحات تحت کنترل شان مکلفیت دارند تا تدابیری را جهت محافظت قربانیان و به دادگاه کشیدن فرماندهان شان که باعث این آسیب شده اند، روی دست گیرند.

ج. تأثیرات درگیری مسلحانه روی معارف

اطفال حق دسترسی به معارف را منجمله در جریان درگیری دارند. باآنها، این حق معمولاً در جریان درگیری نقض می گردد که عامل آن ناامنی گسترده، حملات و تهدیدات مستقیم بالای مکاتب، معلمین و دانش آموزان، و همچنان استفاده نظامی از مکاتب می باشد. یوناما از تأثیرات ناگوار درگیری های مسلحانه بالای آموزش به ویژه دختران کماکان نگران است زیرا حین روبرو شدن با خشونت و ناامنی، دختران بیشتر ممکن است که از مکاتب دور باشند. این مهم است که مکاتب به عنوان محل مصئون برای آموزش تمام اطفال در افغانستان، محافظت شود.

حمله هوایی را بالای مکاتب اجراء کردند و باعث تخریب ۱۲ صنف درسی، دفاتر اداری، الماری کتاب، حویلی، دیوارهای احاطه، تشناب ها، چاه آب، دروازه ورودی و سایر اسباب و اشجار شدند. این مکتب خدمات آموزشی را برای ۱۳۳۷ دانش آموز به شمول ۳۲۵ دانش آموز دختر فراهم می سازد.

یوناما ۲۱ رویداد آسیب به مکاتب را که ناشی از خشونت های مرتبط به انتخابات در روز انتخابات ریاست جمهوری بود، ثبت کرد؛ این خشونت ها عمدتاً برخاسته از استفاده سلاح های غیرمستقیم توسط عناصر مخالف دولت بود. دولت در روز انتخابات صنوف درسی تمام مکاتب دولتی را لغو کرد که این کار خطر احتمالی آسیب به اطفال را که از حملات مستقیم بالای مکاتبی ناشی می شد که از آنها به عنوان مراکز رای دهی استفاده می شد، کاهش بخشید. با آنهم، ساختمان مکاتب از اثر حملات مستقیم و تصادفی آسیب دید و این امر باعث کاهش دسترسی اطفال به معارف شده و باعث ایجاد فضای ناامنی نزد دانش آموزان شد.

آسیب دیدند و مواد درسی نیز از بین رفتند. اگر این انفجار تانک تیل را که در نزدیکی آن ساختمان قرار داشت آسیب می رساند، میزان تخریب ممکن بیشتر می شد. طالبان مسئولیت این حمله را به عهده گرفتند.^{۵۵}

عناصر مخالف دولت نیز تأسیسات و کارمندان معارف را عمداً و مستقیماً مورد هدف قرار دادند. یوناما ۲۹ رویدادی^{۵۶} را ثبت کرده که در آن عناصر مخالف دولت مکاتب یا کارمندان معارف را عمداً مورد حمله قرار دادند که این موارد شامل به آتش کشیدن مکاتب، اختطاف معلمین، مسدود کردن تأسیسات آموزشی به شکل جبری، و حملات مستقیم بالای شاگردان و کارمندان معارف می شود.^{۵۷} بطور مثال، در جنوری ۲۰۱۹ در ولایت پروان، طالبان ۴۹ معلم را در پاسخ به تصمیم دولت مبنی بر تغییر سیستم پرداخت معاشات معلمین، اختطاف کردند. این معلمین دو روز بعد از طریق وساطت بزرگان محل رها شدند. این رویداد به تعقیب رویکردی که در سال ۲۰۱۸ ایجاد شد – حملات و تهدیدات توسط عناصر مخالف دولت بالای تأسیسات و کارمندان معارف در پاسخ به یک سلسله اقدامات دولت – به وقوع پیوست. از جنوری الی اپریل ۲۰۱۹، یوناما حملات و تهدیدات عمدی بالای مکاتب دختران به ویژه در ولایت فراه را نیز ثبت کرده است. یوناما ملاحظه نموده که حتا هنگامی که حملات بالای معارف مشخصاً دختران و مکاتب دخترانه را هدف نمی گیرد، آنها از اثر خشونت ها به گونه نامتوازن متأثر می شوند زیرا والدین شان معمولاً نسبت به پسران تمایل کمتر دارند که دختران شان را به مکتب بفرستند.

در سال ۲۰۱۹، یوناما ۱۱ رویدادی^{۵۸} را تثبیت کرد که نیروهای طرفدار دولت به شمول نیروهای ریاست امنیت ملی، پولیس ملی افغانستان، و نیروهای نظامی بین المللی باعث تخریب تأسیسات معارف شدند. بطور مثال، به تاریخ ۳۰ جولای ۲۰۱۹ در ولسوالی شیرزاد ولایت ننگرهار، قطعه ۰۲ ریاست امنیت ملی که مورد حمایت هوایی قرار داشت، عملیات تلاشی شبانه را در پاسخ به حمله مخالفین روی دست گرفت. در جریان این عملیات، نیروهای قطعه ۰۲ امنیت ملی یک باب مکتب لیسه را تلاشی کردند، چشمان دو محافظ آن مکتب را بسته و آنها را با خود بردند، و بعداً آنان را رها کردند. نیروهای طرفدار دولت چهار

در مارچ ۲۰۱۹، اطفال مکتب در حال فراگیری تعلیم در فضای باز در ولسوالی ده بالای ولایت ننگرهار، در ساحه ی که قبلاً لیسه عالی بین بود ولی پس از درگیری های شدید میان نیروهای ملی امنیتی افغانستان و شاخه خراسان داعش به مخروبه مبدل شده است. عکس از: نورالله شیرزاده

رویداد های مرتبط با درگیری های مسلحانه باعث شد که عرضه خدمات صحتی تقریباً برای ۲۴۰۰۰ ساعت ضایع شده و ۴۱۰۰۰ وعده ملاقات صحتی از دست برود.^{۶۰}

در سال ۲۰۱۹، یوناما ۷۵ رویدادی را ثبت کرد که خدمات صحتی را متاثر ساخت، این رویداد ها شامل حملات مستقیم یا تهدید به حملات بالای تاسیسات و پرسونل صحتی و آسیب تصادفی به تاسیسات صحتی می شود. این آمار افزایش را در مقایسه با سال ۲۰۱۸ نشان می دهد که طی آن یوناما ۶۵ چنین رویداد را به ثبت رسانیده بود. در مجموع، ۱۳ کارمند صحتی کشته ، ۳۴ تن دیگر مجروح و ۳۵ کارمند صحتی اختطاف گردیدند. یوناما ۵۷ رویداد را به عناصر مخالف دولت ، ۵۳ رویداد را به طالبان، دو رویداد را به شاخه خراسان داعش و دو درصد را به عناصر نامعلوم مخالف دولت نسبت داده است. یوناما ۱۷ رویداد را به نیروهای طرفدار دولت^{۶۱} و یک مورد را مشترکاً به نیروهای طرفدار دولت و عناصر مخالف دولت نسبت داده است.

حقوق بشردوستانه بین المللی حافظ حق دسترسی اطفال به معارف در وضعیت درگیری مسلحانه می باشد.^{۶۲} یوناما از تمام طرف های درگیری می خواهد تا دانش آموزان، معلمان و مکاتب را به عنوان افراد و تاسیسات ملکی محافظت نمایند و از استفاده تاسیسات آموزشی برای مقاصد نظامی خودداری نمایند. یوناما به دولت افغانستان یادآور می شود که به اساس نورم های حقوق بشر بین المللی مکلفیت دارد تا از حق دسترسی اطفال به معارف اطمینان حاصل نماید و نیروهای ملی امنیتی افغانستان را ترغیب می کند تا اعلامیه مکاتب مصئون را مراعات نمایند.

د. تاثیرات درگیری مسلحانه بالای خدمات صحتی

درگیری ها کماکان باعث محرومیت افراد از دسترسی به خدمات ابتدایی صحتی شد. از جنوری الی نوامبر ۲۰۱۹، مسدود شدن اجباری و تخریب تاسیسات صحتی از اثر

اطاق به اطاق را انجام دادند. نیروهای امنیت ملی دو مرد – یک محافظ و یک کارمند لابراتوار – را از ساختمان بیرون کشیدند و دیگران را هشدار دادند که داخل ساختمان باقی بمانند. بعد از ده الی پانزده دقیقه، صدای شلیک شنیده شده و اجساد کارمند لابراتوار و محافظ تقریباً در ۲۰۰ متری کلینیک در حالی پیدا شد که گلوله به سر هر دوی شان اصابت کرده بود. یوناما در مجموع مرگ سه تن را تثبیت کرد. طوریکه گفته می شود، طالبان به تاریخ ۱۳ جولای و در واکنش به این رویداد، ۴۲ کلینیک را در سه محل مختلف تحت کنترل شان در ولایت میدان وردک تقریباً برای یک هفته بستند.

مشخصاً مایه نگرانی این است که طالبان در اپریل ۲۰۱۹ اعلامیه‌ای را صادر و طی آن فعالیت های سازمان جهانی صحت را ممنوع اعلان نموده و ادعا کردند که کارمندان [این سازمان] در جریان کمپاین واکسیناسیون "فعالیت های مشکوک" را انجام می دهند.^{۶۲} آنها ممنوعیت بالای فعالیت های واکسین پولیو را در هفته اخیر ماه سپتامبر به گونه مشروط برطرف کردند. مشخصاً، تطبیق واکسین پس از آن زمان صرف در مراکز صحتی اجازه داده شده است و ممنوعیت بالای کمپاین واکسیناسیون خانه به خانه تا هنوز پا برجاست. الی ۳۱ دسامبر، افغانستان ۲۸ قضیه مثبت پولیو را گزارش داد که ۲۳ مورد آن در مناطقی گزارش شده که واکسیناتوران در امر دسترسی به اطفال با مشکل مواجه بودند. به دلیل وضع ممنوعیت، فعالیت های واکسیناسیون در ربع دوم ۲۰۱۹ به گونه محدود تطبیق شد. پس از رفع ممنوعیت در ماه سپتامبر، چهار کمپاین واکسیناسیون تطبیق گردید، با آنهم، واکسیناسیون بیرون از مراکز صحتی صرف در محلات غیر قابل دسترس قابل تطبیق بود. برعلاوه، فعالیت های تکمیلی واکسیناسیون مانند جلوگیری در محلات غیر قابل دسترس با تیم های انتقالی دایمی، تقویت ایمن سازی، تطبیق واکسیناسیون توسط تیم های صحتی سیار، استفاده از سایر فرصت ها مانند کمپاین های سرخکان برای واکسین پولیو در مناطق غیر قابل دسترس تطبیق می شوند.

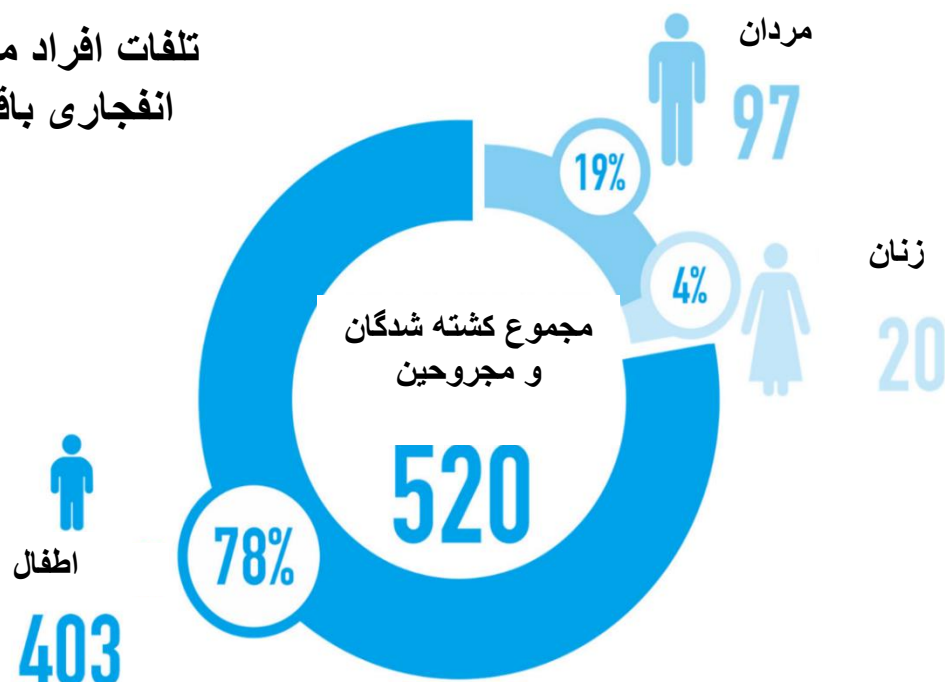
به اساس قانون بشردوستانه بین المللی، افراد بیمار و مجروح باید تداوی و مراقبت های را که نظر به حالت شان

یوناما از افزایش حملات و فعالیت های طالبان برای هدف گیری تاسیسات و کارمندان محافظت شده صحتی به شمول اختطاف واکسیناتوران، ضبط آمبولانس ها، چپاول و مسدود ساختن اجباری کلینیک ها نگران می باشد. در سال ۲۰۱۹، یوناما ۵۳ چنین رویداد را ثبت کرده در حالیکه در سال ۲۰۱۸ این آمار به ۳۱ مورد می رسید که ۱۹ مورد آن در حوزه شرقی اتفاق افتاده بود. بطور مثال، به تاریخ ۱۲ نوامبر در ولسوالی شیرزاد ولایت ننگرهار، طالبان یک کلینیک را به روی باشندگان محل پس از آن بستند که در جریان درگیری با نیروهای ملی امنیتی افغانستان و شاخه خراسان داعش متقبل تلفات سنگین شدند و به مراقبت صحتی نیاز پیدا کردند. به تاریخ ۲۸ اکتوبر در ولسوالی آچه ولایت جوزجان، جنگجویان طالب بالای شفاخانه ولسوالی حمله و آن را اشغال کردند و متعاقباً از آن به مقصد نظامی تا هنگامی استفاده کردند که نیروهای ملی امنیتی افغانستان دوباره آن شفاخانه را به کنترل خود در آوردند. این حمله باعث کشته شدن دو فرد ملکی و مجروحیت دو تن دیگر از اثر شلیک سلاح سبک گردید. ساختمان شفاخانه اندکی آسیب دید.

تاسیسات صحتی از اثر خشونت های مرتبط با انتخابات در جریان انتخابات ریاست جمهوری نیز متأثر شد هر چند میزان این خسارات در مقایسه با مکاتب نهایت اندک بود. بعضی از مراکز رای دهی در کلینیک های صحتی ایجاد شده بود که این تاسیسات را در معرض خطر حملات قرار می داد. در جریان انتخابات ریاست جمهوری، یوناما سه رویدادی را ثبت کرد که تاسیسات صحتی را متأثر ساخت.

یوناما تعدادی از رویداد های را ثبت کرد که نیروهای طرفدار دولت، به شمول نیروهای خاص ریاست امنیت ملی عملیات های تلاشی را در داخل تاسیسات صحتی به راه انداختند که عرضه خدمات صحتی را اختلال کرده و منجر به تلفات افراد ملکی شد. بطور مثال، در شب ۸/۹ جولای در ولسوالی دایمیرداد ولایت میدان وردک، نیروهای خاص امنیت ملی عملیاتی را بالای کلینیک صحتی که توسط کمیته سویدن برای افغانستان تمویل می شد، اجرا کردند. این نیروها یک مرد محافظ را در بیرون ساختمان به ضرب گلوله از بین بردند و داخل ساختمان شده و تلاشی

تلفات افراد ملکی ناشی از مواد انفجاری باقی مانده از جنگ

اطفال کماکان به گونه نامتناسب توسط مواد انفجاری باقیمانده از دوران جنگ متضرر شدند که بیانگر یکی از عوامل عمده معلولیت اطفال می باشد. در سال ۲۰۱۹، اطفال با ۴۰۳ مورد تلفات ملکی (۱۱۳ کشته و ۲۹۰ مجروح) که شامل ۳۶۰ پسر می شود، تقریباً ۷۸ درصد کل تلفات ملکی ناشی از مواد انفجاری باقیمانده از جنگ را تشکیل دادند. اطفالی که از برخورد با مواد انفجاری باقیمانده از جنگ جان به سلامت بردند، تأثیرات مخرب و دوامدار آن روی زندگی این اطفال موجود می باشد زیرا آنها یکی از اعضاء یا بینائی خود را از دست داده اند و یا مجروحیت جدی یا صدمه روحی دیده اند.

یوناما قضایای متعددی را ثبت کرد که طی آن اطفال هنگامی آسیب دیدند که با مواد انفجاری باقیمانده از دوران جنگ بازی می کردند یا تلاش داشتند این مواد را به عنوان آهن پاره های کهنه جمع آوری نمایند. بطور مثال، به تاریخ ۱۷ دسامبر، یک مرمی راکت (RPG7) در شهر کندز هنگامی منفجر شد که اطفال با آن در امتداد جاده عمومی بازی می کردند. در نتیجه آن، هشت طفل (یک دختر و هفت پسر) مجروح شدند. قریه ای که در آن این رویداد اتفاق افتاد، تحت کنترل طالبان قرار داشت. یوناما روی آگاهی اطفال از خطرات ماین و بلند بردن سطح آگاهی

نیاز دارند، دریافت نمایند و طرف های درگیری مکفیت دارند تا هر نوع اقدامات ممکن را به منظور محافظت آنها در برابر بدرفتاری روی دست گیرند. افزون بر این، تاسیسات و پرسونل صحنی (به شمول وسایط، مانند آمبولانس) که مشخصاً در معالجه افراد بیمار و مجروح دخیل هستند، از هر نوع حمله باید مصئون باشند.^{۶۳} بر مبنای قانون بین المللی حقوق بشر، مردم در افغانستان نیز دارای حق دسترسی به خدمات فیزیکی و روانی دارای بلندترین معیار های ممکن هستند که باید در جریان درگیری مسلحانه نیز عرضه گردد.^{۶۴}

ه. مواد انفجاری باقی مانده از جنگ

همه ساله صد ها فرد ملکی در افغانستان از اثر بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ های اخیر و سابق آسیب می بینند. تعداد زیادی از این تلفات از طریق ماین پاکی موثر، قابل پیشگیری هستند. از ۱ جنوری الی ۳۱ دسامبر ۲۰۱۹، یوناما ۵۲۰ مورد تلفات افراد ملکی (۱۴۹ کشته و ۳۷۱ مجروح) ناشی از مواد انفجاری باقیمانده از دوران جنگ را ثبت کرد که شش درصد افزایش را در مقایسه با سال ۲۰۱۸ نشان می دهد و برعکس روند نزولی می باشد که در دو سال گذشته جریان داشت.^{۶۵}

شان در مورد خطرات مواد انفجاری باقیمانده از دوران جنگ تاکید می ورزد. کنوانسیون را رعایت نموده و از دسترسی ماین پاکان در مناطق تحت کنترل شان اطمینان حاصل نمایند.

تقریباً دو سوم تلفات ملکی ناشی از مواد انفجاری باقیمانده از دوران جنگ در سال ۲۰۱۹ به طرف های درگیری های اخیر نسبت داده شد و بیشترین تعداد تلفات ملکی مشترکاً به نیروهای طرفدار دولت و عناصر مخالف دولت منسوب گردید. یوناما یکبار دیگر روی خطرات احتمالی بلندی تاکید ورزد که خانواده های بیجا شده که در حال برگشت به مناطق شان هستند که قبلاً شاهد درگیری های شدید بود، در معرض آن قرار دارند. قتل و مجروحیت افراد ملکی ناشی از مواد منفجر ناشده ادامه خواهد داشت مگر اینکه اقدامات ملموس در راستای ارزیابی، نشانی کردن و پاکسازی این گونه مواد در ساحات متاثر از جنگ روی دست گرفته شود.

طرف های درگیری مکلفیت دارند که مواد انفجاری باقیمانده از دوران جنگ را نشانی، پاکسازی، انتقال یا تخریب نمایند و هر نوع اقدامات پیشگیرانه ممکن را به منظور محافظت افراد ملکی در برابر خطرات و تاثیرات آن روی دست گیرند. تلاش های کنونی به منظور آگاهی دهی در مورد خطرات ماین برای محافظت مردم ضروری می باشد. یوناما از اقدامات دوامدار دولت در راستای اجرای تعهدات خویش در مورد مواد انفجاری باقیمانده از دوران جنگ بر مبنای پروتوکول ۵ کنوانسیون ممنوعیت استفاده از برخی از سلاح های متعارف که در ۹ فبروری ۲۰۱۸ نافذ شد، استقبال می کند. ریاست انسجام ماین پاکی تلاش هایی را در داخل دولت به منظور تهیه مسوده "میکانیزم تطبیق پروتوکول ۵" روی دست گرفت. در زمان تهیه این گزارش، این مسوده توسط نیروهای ملی امنیتی افغانستان تائید و تحت بررسی شورای امنیت ملی قرار داشت. یوناما یادآور می شود که نیروهای نظامی بین المللی مکلفیت دارند تا در راستای حصول اطمینان از اینکه دولت مکلفیت های پروتوکول ۵ را رعایت می کند، مساعدت نمایند. یوناما همچنان جامعه جهانی را ترغیب می کند تا به ارائه مساعدت ها تا حد ممکن ادامه دهند. برعلاوه، یوناما از طالبان می خواهد که مفاد این

۳. عناصر مخالف دولت

الف. نظر اجمالی

دسامبر ۲۰۱۹، یوناما ۶۴۴۷ مورد تلفات ملکی (۱۶۶۸ کشته و ۴۷۷۹ مجروح) توسط عناصر مخالف دولت را ثبت نمود که نشان دهنده ی هشت درصد کاهش در تلفات ملکی در مقایسه با سال ۲۰۱۸ می باشد.^{۶۶} کاهش در تلفات افراد ملکی ناشی از حملات انتحاری به شمول حملات پیچیده و همچنان درگیری های زمینی تا اندازه ای تحت تاثیر افزایش در تلفات افراد ملکی برخاسته از مواد منفجره تعبیه شده یی غیرانتحاری قرار گرفت.

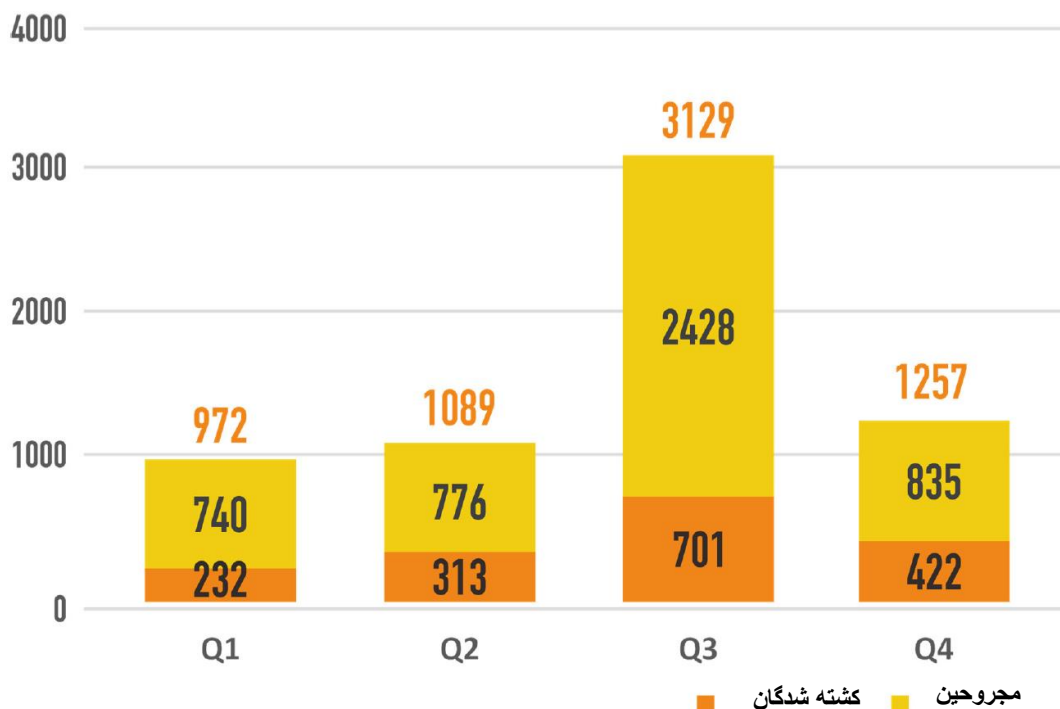
روند نزولی تلفات ملکی در جریان سال شاهد نوسانات در منازعات بود. در جریان نیمه نخست سال ۲۰۱۹، تلفات ملکی توسط عناصر مخالف دولت خیلی کمتر از [نیمه نخست] سال ۲۰۱۸ بود ولی هنگامی که گفتگو ها میان طالبان و ایالات متحده

یوناما کاهش قابل ملاحظه ای را در تلفات ملکی منسوب به عناصر مخالف دولت ثبت کرد، متفاوت بود. در جریان ربع سوم ۲۰۱۹، یوناما بیشترین آمار تلفات ملکی را از زمانی که ثبت سیستماتیک تلفات ملکی را آغاز کرد، ثبت

عناصر مخالف دولت کماکان باعث بیشترین – تقریباً دو سوم – تلفات ملکی در سال ۲۰۱۹ در افغانستان شدند که این تلفات ناشی از ادامه ی آسیب به مردم از اثر استفاده نامتناسب مواد منفجره تعبیه شده معمولاً در مراکز مزدحم شهرها و ادامه ی هدف گیری عمدی افراد ملکی در مغایرت با قانون بشردوستانه ای بین المللی می باشد. خشونت های عناصر مخالف دولت کمک کرد تا مردم به ویژه در جریان ربع سوم سال هنگامی که خشونت ها مشخصاً توسط طالبان به اوج خود رسید، به گونه فزاینده ای احساس ناامنی و سر در گمی نمایند. از ۱ جنوری الی ۳۱

در ربع سوم سال به پیش رفت، خشونت ها در میدان جنگ افزایش یافت.^{۶۷} تقریباً نیمی از تلفات ملکی توسط عناصر مخالف دولت در جریان ربع سوم سال به وقوع پیوست. این [ربع سوم] کاملاً با ربع اول، دوم و چهارم سال که

تلفات ملکی توسط عناصر مخالف دولت به اساس ربعوار در سال ۲۰۱۹

نموده است. این افزایش سریع در خشونت ها عمدتاً ناشی از افزایش فعالیت های طالبان به شمول افزایش در حملات انتحاری بدون تفکیک در محلات مزدحم ملکی و همچنان خشونت های مرتبط با انتخابات می باشد.

تلفات ملکی ناشی از رویداد هایی که طالبان مسئولیت آن را به عهده گرفتند

۱۷۱۲ (۲۰۴ کشته و ۱۵۰۸ مجروح)

تلفات ملکی ناشی از رویداد های منسوب به طالبان که مسئولیت آن را به عهده نگرفتند

۳۱۹۲ (۱۰۹۷ کشته و ۲۰۹۵ مجروح)

تلفات ملکی ناشی از رویداد هایی که شاخه خراسان داعش مسئولیت آن را به عهده گرفتند

۷۸۸ (۱۸۱ کشته و ۶۰۷ مجروح)

تلفات ملکی ناشی از رویداد های منسوب به شاخه خراسان داعش که مسئولیت آن را به عهده نگرفتند

۴۳۵ (۱۲۸ کشته و ۳۰۷ مجروح)

تلفات ملکی منسوب به عناصر مخالف دولت که مسئولیت آن به عهده گرفته نشده و نسبت دادن آن به هیچ یک از گروه مشخص ممکن نبود.

۳۲۰ (۵۸ کشته و ۲۶۲ مجروح)

در سال ۲۰۱۹، یوناما ۷۶ درصد تلفات ملکی توسط عناصر مخالف دولت را به طالبان، ۱۹ درصد را به شاخه خراسان داعش و پنج درصد را به عناصر نامعلوم مخالف دولت نسبت داد.^{۶۸}

یوناما کماکان آمار بلند تلفات ملکی ناشی از حملات بدون تفکیک را که توسط عناصر مخالف دولت با استفاده از تاکتیک های مختلف به وقوع می پیوندد، ثبت می کند. این تاکتیک ها شامل حملات انتحاری و انفجار مواد منفجره جاسازی شده در وسایط نقلیه بزرگ در نزدیکی تاسیسات ملکی، استفاده از سلاح های غیر مستقیم در محلات مزدحم که اکثراً تأثیرات بدون نامتوازن دارد، و ادامه ی استفاده از مواد منفجره تعبیه شده که توسط قربانی فعال می شود و مانند ماین های زمینی عمل می کنند، می شود.

۱. طالبان

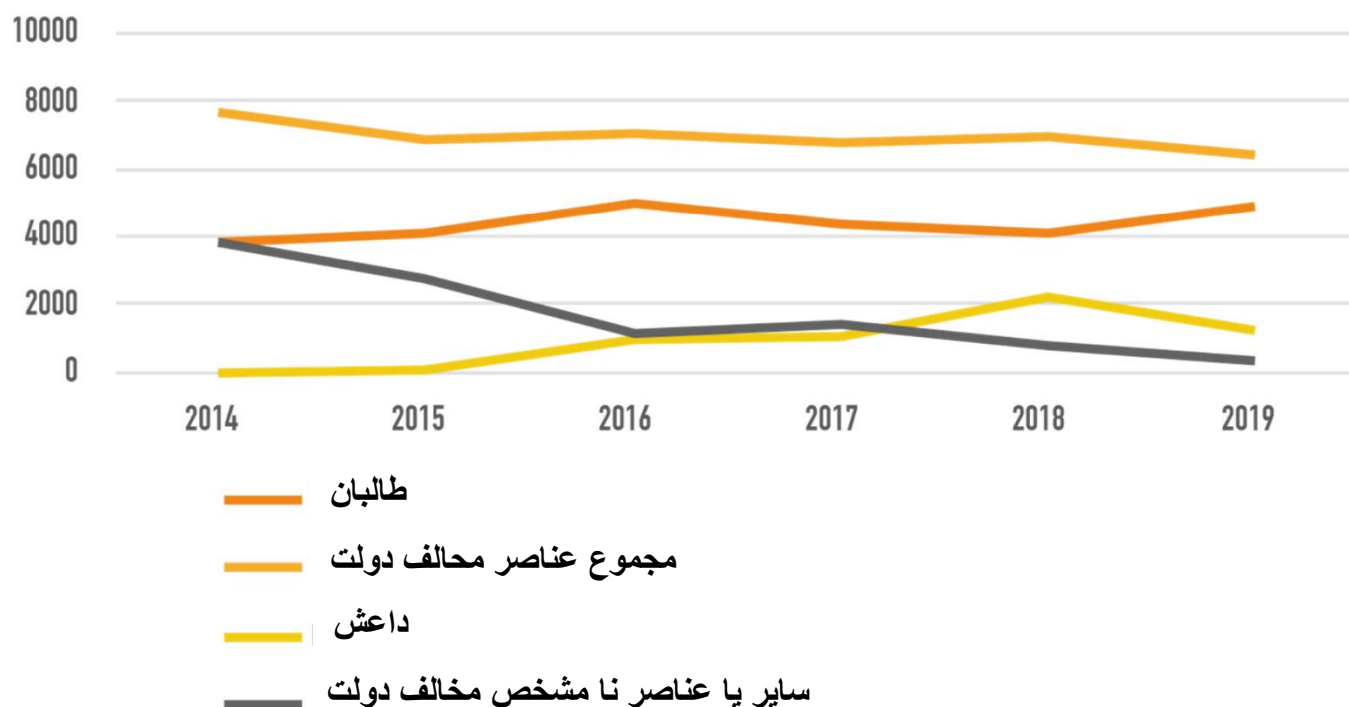
در سال ۲۰۱۹، یوناما ۴۹۰۴ مورد تلفات ملکی (۱۳۰۱ کشته و ۳۶۰۳ مجروح) برخاسته از حملات طالبان را ثبت کرد. این آمار منعکس کننده ۲۱ درصد افزایش در تعداد تلفات ملکی منسوب به طالبان در مقایسه با سال ۲۰۱۸ می باشد. این ارقام عمدتاً در نتیجه ی افزایش چشمگیر (۱۳۳ درصد افزایش در مقایسه با سال ۲۰۱۸) در تلفات ملکی ناشی از حملات انتحاری به شمول حملات پیچیده و همچنان افزایش (۲۱ درصد) در تلفات ملکی از اثر حملات غیر انتحاری

با استفاده از مواد منفجره تعبیه شده می باشد که بیشتر از کاهش در تلفات ملکی ناشی از درگیری های زمینی (۱۹ درصد) می باشد. یوناما ۴۷ درصد مجموع تلفات ملکی ناشی از درگیری های مسلحانه در سال ۲۰۱۹ را به طالبان نسبت داد. این آمار ۱۰ درصد افزایش را در مقایسه با سال ۲۰۱۸ که این رقم ۳۷ درصد بود، نشان می دهد.

اختطاف و قتل کارمندان کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان^{۶۹}

به تاریخ ۳ سپتامبر، عبدالصمد امیری، سرپرست دفتر کمیسیون مستقل حقوق بشر در ولایت غور در ولسوالی جلیز ولایت وردک هنگامی ربوده شد که توسط بس از کابل به سوی ولایت غور در حال سفر بود. کمیسیون حقوق بشر در هماهنگی با خانواده آقای امیری در حالی با طالبان در مورد رهائی موصوف مذاکره می کردند که در ۵ سپتامبر اخبار

تلفات ملکی توسط عناصر مخالف دولت ۲۰۱۴ - ۲۰۱۹

حاکی از آن شد که آقای امیر به ضرب گلوله به قتل رسیده است. به اساس معلومات یوناما، آقای امیری چهار مرتبه از ناحیه پشت مورد هدف گلوله قرار گرفته بود. کمیسیون حفاظت از افراد ملکی طالبان در مورد این رویداد تحقیقات کردند که نتیجه ی آن الی زمان تهیه این گزارش در دسترس مردم قرار نگرفت.

این نخستین بار نیست که یک عضو کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان مورد هدف قرار می گیرد. به تاریخ ۲۶ اکتوبر ۲۰۱۵ در شهر جلال آباد ولایت ننگرهار، مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترول از راه دور که در کنار جاده جاسازی شده بود، در برابر واسطه نقلیه کارکنان کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان منفجر شد که باعث کشته شدن دو کارمند و مجروحیت شش تن دیگر گردید. هیچ یک از طرف های درگیری هیچگاه مسئولیت این حمله را به عهده نگرفت.^{۷۰}

یوناما قتل عمدی آقای امیری را نکوهش کرده و یک بار دیگر شدیداً اذعان می دارد که قتل عمدی افراد ملکی که در درگیری ها مستقیماً سهم ندارند، به اساس قانون بشردوستانه بین المللی ممنوع بوده و ممکن جرم جنگی محسوب گردد. برعلاوه، کارکنان کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان به عنوان کارمندان نهاد حقوق بشر داخلی که در مطابقت با اصول پاریس فعالیت می کنند، مدافعین حقوق بشر شمرده می شوند.^{۷۱} از این جهت، اعدام صحرائی آقای امیری یک عمل شنیع محسوب می گردد.

اطلاعات و نظریات به گونه‌ای شفاهی یا کتبی یا از طریق هر نوع رسانه حفظ می‌کند.

علاوه بر تهدیدات در برابر رسانه ها، طالبان فشار ها و تهدیدات بالای شرکت های مخابراتی را در طول سال ۲۰۱۹ افزایش دادند تا این شرکت ها به خواست آنها عمل نمایند؛ این تهدیدات شامل قطع شبکه های مخابراتی در جریان شب با غیرفعال ساختن اکثر شبکه های مخابراتی به ویژه در زمان انتخابات ریاست جمهوری می گردد. طالبان عمداً افراد و تاسیسات مربوط به شبکه مخابراتی سلام را که تصدی دولتی بوده و برخلاف سایر شبکه ها، اکثراً خواست های طالبان را رد می کند، مورد هدف قرار دادند.^{۷۰}

به تاریخ ۲۶ آگست، طالبان اعلامیه‌ای را نشر کردند که در آن شرکت مذکور و تاسیسات آن را هدف نظامی خوانده و اظهار نمودند که کارمندان این شرکت منحیت کارکنان "یک ارگان استخباراتی" محسوب گردیده و اعلام کردند که با دارندگان سیمکارت سلام برخورد قانونی صورت خواهد گرفت.^{۷۱} از ۲۳ جولای الی ختم ۲۰۱۹، یوناما هفت رویدادی را ثبت کرد که طالبان کارمندان و جابجادهای شرکت سلام و همچنان کاربران این شرکت را مورد هدف قرار دادند. به تاریخ ۲۵ سپتامبر در ولسوالی چپرهار ولایت ننگرهار، جنگجویان طالب وارد یکی از ساختمان های برج (تاور) شرکت مخابراتی سلام شدند. آنها محافظ آنجا را لت و کوب کرده و بستند و دو مواد منفجره تعبیه شده را در داخل آن تاور جابجا کردند. پولیس ملی افغانستان مداخله کرده و محافظ تاور را نجات دادند و مواد منفجره را قبل از انفجار خنثی نمودند. به تاریخ ۲۸ سپتامبر، طالبان در روز رای دهی و یک روز بعد آن حداقل ۲۵ تاور مخابراتی را در ولسوالی های مختلف ولایت کندز تخریب کردند.

در اواخر آگست و اوایل سپتامبر، طالبان حملات شدید را بالای مرکز سه ولایت – شهر های کندز، پلخمری و فراه – انجام دادند که هم زمان با پیشرفت در گفتگوها با ایالات متحده بود. حمله بالای کندز بیشترین تاثیر را روی افراد ملکی داشت که باعث ۹۹ مورد تلفات ملکی (۲۰ کشته و ۷۹ مجروح) در طول درگیری از ۳۱ آگست الی ۱۱ سپتامبر شد که ۵۵ مورد تلفات ملکی (۱۳ کشته و ۴۲ مجروح) به طالبان و ۴۴ مورد تلفات ملکی (هفت کشته و ۳۷ مجروح) به نیروهای ملی امنیتی افغانستان نسبت داده شد که اکثر این تلفات برخاسته از درگیری های زمینی بود.

حملات و تهدیدات بالای رسانه ها و مخابرات

تهدیدات و حملات طالبان بالای رسانه ها در طول سالنامه نگرانی یوناما می باشد که این حملات و تهدیدات تاثیر وحشتناکی روی آزادی مطبوعات و آزادی بیان در مجموع داشته است. به تاریخ ۲۵ جون، کمیسیون نظامی طالبان اعلامیه‌ای را صادر کردند که در آن نهاد های رسانه‌یی در افغانستان را تهدید به حمله کردند^{۷۲} که این موضوع مورد نکوهش یوناما و جامعه جهانی قرار گرفت.^{۷۳} در سال ۲۰۱۹، اختطاف یک خبرنگار توسط طالبان و مجروحیت یک خبرنگار دیگر توسط انفجار مواد منفجره تعبیه شده به طالبان نسبت داده شد.^{۷۴}

یوناما تاکید می کند که قانون بشردوستانه بین المللی حملات بالای افراد ملکی و اعمال خشونت آمیز یا تهدید به آن به هدف گسترش هراس میان افراد ملکی را که شامل کارمندان رسانه ها می شود، صراحتاً ممنوع قرار داده است. افزون براین، قانون حقوق بشر جهانی حق زندگی کردن، حق آزادی و امنیت خبرنگاران را محفوظ نگهداشته و همچنان کار شان را بر مبنای آزادی برای جستجو، کسب و پخش

"روز سه شنبه حوالی ساعت ۱۰:۳۰ قبل از ظهر بود و آن روز ۶۳ تن دانشجو در صنف حضور داشتند. من در حال تشریح درس و نوشتن به روی تخته بودم که ناگهان انفجاری قوی در کنج صنف به وقوع پیوست. فشار انفجار مرا به سوی قطاری از چوکی ها در صنف برد و پایم مجروح شد. من به هوش بودم و توانستم خود را به دروازه صنف برسانم ولی هنگامی که آنجا رسیدم، نتوانستم که بیشتر قدم بردارم. کسی مرا کمک کرد تا به حویلی ساختمان در طبقه هم کف بروم. مرا به شفاخانه غرنی منتقل کردند و در مسیر راه از اثر ضایع کردن مقدار زیاد خون، از هوش رفتم. داکتران برایم گفتند که نزدیک بود از بین بروم."

-- یک تن از دانشجویان ذکور که با ۲۰ دانشجوی زن و شش دانشجوی ذکور توسط مواد منفجره تعبیه شده در داخل صنف درسی در دانشگاه غزنی به تاریخ ۸ اکتوبر ۲۰۱۹ مجروح شد؛ شاخه خراسان داعش مسئولیت این حمله را به عهده گرفته و انگیزه آن را اختلافات مذهبی عنوان کردند.

۲. شاخه خراسان دولت اسلامی عراق و شام (شاخه خراسان داعش)

تلفات ملکی در سال ۲۰۱۹ را تشکیل می داد که نشان دهنده ای هشت درصد کاهش نسبت به سال ۲۰۱۸ می باشد.

در طول ماه نوامبر، صدها جنگجوی شاخه خراسان داعش به نیروهای افغان تسلیم شدند که این روند از ولسوالی اچین ولایت ننگرهار آغاز شد و [این گروه] نتوانستند در برابر فشارهای برخاسته از جنگ با نیروهای ملی امنیتی افغان، حملات هوایی نیروهای نظامی بین المللی و تا اندازه ای در مقابل درگیری زمینی با طالبان مقاومت نمایند. به تاریخ ۱۹ نوامبر، رئیس جمهور غنی ادعا کرد که نیروهای امنیتی شاخه خراسان داعش را در افغانستان "ناپود" کرده است.^{۸۱} به تاریخ ۴ دسامبر، زلمی خلیلزاد، نماینده ویژه ایالات متحده در تویتر نوشت که "عملیات های موثر توسط نیروهای امریکایی ائتلاف و نیروهای امنیتی افغان و همچنان طالبان باعث از دست رفتن مناطق تحت کنترل و از بین رفتن جنگجویان شاخه خراسان داعش شده است."^{۸۲} به اساس مدارک، میزان فشار طالبان بالای شاخه خراسان داعش مختلف بوده و به گونه ای چشمگیر کمتر از فشار عملیات های نیروهای نظامی بین المللی و نیروهای ملی امنیتی افغانستان می باشد.

الی اوایل دسامبر ۲۰۱۹، تقریباً ۱۵۰۰ افراد وابسته به شاخه خراسان داعش در حوزه شرق تسلیم شدند. در میان افراد تسلیم شده، گفته می شود که حدود نیم از آنها شهروندان خارجی بودند. دولت افغانستان افرادی را که مظنون به عضویت با شاخه خراسان داعش بودند، به منظور پیگرد عدلی تحت توقیف قرار دادند. طبق گزارش ها، اکثر زنان و اطفال وابسته به شاخه خراسان داعش به اقارب شان سپرده شدند. پالیسی دولت در مورد این گونه زنان و اطفال دارای شهروندی خارجی به شمول آنانی که در افغانستان متولد شده اند، واضح نمی باشد. حدود ۸۰ خانم و ۱۴۰ طفل که تصور می شود شهروندان خارجی باشند، به توقیف خانه های کابل انتقال شدند و به نظر می رسد که در آنجا الی عودت به کشور های شان باقی خواهند

شاخه خراسان داعش به فعالیت های خود در حوزه شرقی افغانستان در ولایت های ننگرهار و کنر ادامه دادند و مناطق محدودی را تحت کنترل خود داشتند. یوناما تلفات ملکی ناشی از حملات شاخه خراسان داعش در ولایت های کابل^{۷۷}، غزنی، هرات، لغمان و خوست را نیز ثبت کرد. با آنها، آنها توانائی اندک را در اجرای حملات بزرگ در سال ۲۰۱۹ نشان دادند و این امر در کاهش مجموعی تلفات ملکی منسوب به آنها در مقایسه با سال ۲۰۱۸ که یوناما بلندترین آمار را ثبت کرده بود، نقش داشت.^{۷۸}

از ۱ جنوری الی ۳۱ دسامبر ۲۰۱۹، یوناما ۱۵۷ رویداد را که منجر به ۱۲۲۳ مورد تلفات ملکی (۳۰۹ کشته و ۹۱۴ مجروح) شد، به شاخه خراسان داعش نسبت داد که بیانگر ۴۴ درصد کاهش نسبت به سال ۲۰۱۸ می باشد. این [تقلیل] عمدتاً برخاسته از کاهش در حملات انتحاری به شمول حملات پیچیده و حملاتی که افراد ملکی و مناطق مزدحم ملکی مورد هدف قرار می گرفت، می باشد. این گونه حملات ۳۷ درصد کل تلفات ملکی منسوب به این گروه در سال ۲۰۱۹ را تشکیل می دهد در حالیکه این رقم در سال ۲۰۱۸ به ۸۷ درصد می رسید. باوجود آن، این کاهش قسماً تحت تاثیر افزایش چشمگیر در تلفات ملکی ناشی از حملات غیرانتحاری با استفاده از مواد منفجره تعبیه شده (۱۸۳ درصد افزایش) و همچنان درگیری های زمینی (۷۴۲ درصد افزایش) منسوب به این گروه قرار گرفت که نشان دهنده تغییر در تاکتیک های آنها می باشد.^{۷۹} رویداد های امنیتی منسوب به شاخه خراسان داعش بیانگر تاکتیک های مشابه بوده چنانچه ملل متحد افزایش در میزان کشف و انفجار مواد منفجره تعبیه شده و همچنان درگیری های زمینی در ولایت های کابل، کنر و ننگرهار را ثبت کرد.^{۸۰} حملات توسط شاخه خراسان داعش ۱۲ درصد کل

ماند. هرچند شاخه خراسان داعش تهدید غیر قابل ملاحظه به شمار رفته و عقب نشینی چشمگیری در جنوب ولایت ننگرهار کرده است، این گروه کاملاً از بین نرفته و در گذشته مقاومت قابل ملاحظه‌ای از خود نشان داده اند؛ همچنان نگرانی‌های وجود دارد که شاخه خراسان داعش به کنر و کابل تغییر موقعیت داده اند.

ب. تاکتیک ها و انواع رویداد های که باعث بیشترین آسیب به افراد ملکی شدند

۱. مواد منفجره تعبیه شده (انتحاری و غیر انتحاری)

"هنگامی که ما در حال عبور از مقابل یک تانک تیل بودیم، ناگهان یک انفجار مهیب رخ داد. همه جا تاریک شد و بوی خیلی تند دود در همه جا پراکنده شد. من متوجه شدم که سه یا چهار تن از همکاران خاتم ما از بین رفته بودند. مغز سر شان تا اندازه ای متلاشی شده بود که شناختن شان خیلی مشکل بود. به مجرد مشاهده این صحنه، من از هوش رفتم و وقتی به هوش آمدم، خود را در شفاخانه یافتیم. من سه روز در شفاخانه بودم و خدا را شکر می کردم ولی در مورد این عمل غیر موجه ای تروریستان بالای افراد ملکی نیز فکر می کردم. من به اطفال کوچک خود فکر می کنم. اگر من کشته می شدم، چه کسی از آنها سرپرستی می کرد؟ چه روزی بالای شان میامد؟ من نمی دانم، عناصر مخالف دولت خود را مسلمان می دانند مگر ایشان از کدام طریقه و مذهب اسلامی پیروی می کنند؟ در این رویداد، من از ناحیه سر مجروح شدم. در حال حاضر من تحت مداوی قرار دارم. داکتران مشوره دادند که غرض مداوی به خارج از کشور (پاکستان یا هندوستان) بروم ولی من توانائی مالی آن را ندارم."

-- قربانی یک انفجار مواد منفجره تعبیه شده در شهر کابل که یک بس کارمندان دولت را هدف قرار داد؛ در این رویداد هفت تن کشته و ۳۲ تن دیگر مجروح شدند.

انتحاری اکثراً به منظور هدف قرار دادن عمدی افکار افراد ملکی طراحی می شوند تا تأثیرات مخرب روی آنها را به حد اکثر رسانده و باعث بیشترین آسیب و صدمه اجتماعی به زیربنا های اساسی گردند. هنگامی که [این گونه حملات] بالای اهداف نظامی مشروع استفاده می شوند، اکثراً دارای تأثیرات بدون تفکیک بوده که منجمله در نتیجه ای موارد آتی به وقوع می پیوندد: استفاده مقدار زیاد مواد منفجره که باعث تأثیرات گسترده در ساحه می شود؛ انفجار ناخواسته در ساحات مزدحم ملکی که اکثراً هنگام سروکار داشتن با مواد تعبیه شده یا "خانگی" صورت می گیرد؛ و هنگامی که حمله کنندگان انتحاری مواد منفجره را عمداً در بیرون یا نزدیکی مراکز نظامی منفجر می کنند که از این تاکتیک به منظور شکستن کمر بند امنیتی جهت وارد شدن به هدف مورد نظر شان نیز استفاده می نمایند. برعلاوه، استفاده از مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری که توسط قربانی فعال می شود، ماهیت بدون تفکیک دارد و از این جهت استفاده ای آن در هر زمان غیرقانون می باشد.

حملات بدون تفکیک و نامتناسب با استفاده از مواد منفجره تعبیه شده چه انتحاری یا غیر انتحاری باشند، نقض جدی قانون بشردوستانه بین المللی بوده و ممکن جرایم جنگی محسوب گردند. یوناما یکبار دیگر اکیداً از عناصر مخالف

استفاده از مواد منفجره تعبیه شده توسط عناصر مخالف دولت در حملات انتحاری و غیر انتحاری در سال ۲۰۱۹ در بلندترین سطح آن ادامه یافت؛ این دو تاکتیک مشترکاً بزرگترین عامل تلفات ملکی در این سال باقی ماند چنانچه باعث ۴۲ درصد مجموع تلفات افراد ملکی شد. در سال ۲۰۱۹، یوناما ۴۳۳۶ مورد تلفات ملکی (۸۸۵ کشته و ۳۴۵۱ مجروح) ناشی از انفجار مواد منفجره تعبیه شده در حملات انتحاری و غیر انتحاری را ثبت کرد.^{۸۳} هرچند این آمار در مجموع کاهش شش درصدی را در مقایسه با سال ۲۰۱۸ نشان می دهد، تلفات ملکی ناشی از هر دو تاکتیک مواد منفجره تعبیه شده [انتحاری و غیرانتحاری] منسوب به طالبان از زمانی که یوناما ثبت این رویداد ها در یک سال را آغاز کرده است، به بلندترین حد رسید چنانچه که باعث ۳۰۳۸ مورد تلفات ملکی (۶۰۳ کشته و ۲۴۸۰ مجروح) شد که ۵۸ درصد افزایش را در مقایسه با سال ۲۰۱۸ نشان می دهد. در مقابل، شاخه خراسان داعش باعث ۵۴ درصد کمتر تلفات ملکی ناشی از استفاده مواد منفجره تعبیه شده در حملات انتحاری و غیرانتحاری شد. هرچند تمامی انواع حملات مواد منفجره تعبیه شده در قانون بشردوستانه بین المللی ممنوع قرار داده نشده، به نحوی که این حملات اجراء می شوند اکثراً قواعد تفکیک، تناسب و پیشگیری در جنگ را نقض می کند.^{۸۴} حملات

ملکی (۳۷۸ کشته و ۱۷۰۰ مجروح) شد که ۲۶ درصد کاهش را مقایسه با سال ۲۰۱۸ را نشان می دهد. این کاهش عمدتاً به دلیل کاهش چشمگیر در حملات انتحاری توسط شاخه خراسان داعش می باشد.^{۸۵} از سوی دیگر، حملات انتحاری توسط طالبان در سال ۲۰۱۹ همانند استفاده از مواد منفجره تعبیه شده در وسایط نقلیه بزرگ، به گونه قابل ملاحظه افزایش یافت.

می گرفتند، باز هم هر نوع تلفات ملکی را رد می کردند. استثناء، آنها مسئولیت تلفات ملکی ناشی از حمله ی انتحاری با استفاده از مواد منفجره تعبیه شده در واسطه نقلیه بالای ریاست امنیت در شهر قلات ولایت زابل را که به تاریخ ۱۹ سپتامبر ۲۰۱۹ صورت گرفت، پس از بررسی توسط کمیسیون جلوگیری از تلفات ملکی و رسیدگی به شکایات شان، پذیرفتند (به ذیل مراجعه شود).

در سال ۲۰۱۹، ولایت کابل شاهد بیشترین آمار حملات انتحاری به شمول حملات پیچیده بود که ۱۵ مورد از این رویداد ها (تمام آنها در شهر کابل) باعث بیش از نیم تلفات ملکی ناشی از این تاکتیک شد. شش اینگونه حمله در ولایت ننگرهار و چهار حمله ی دیگر در ولایت غزنی صورت گرفت که باعث بیش از ۲۰۰ مورد تلفات ملکی در هر ولایت گردید.

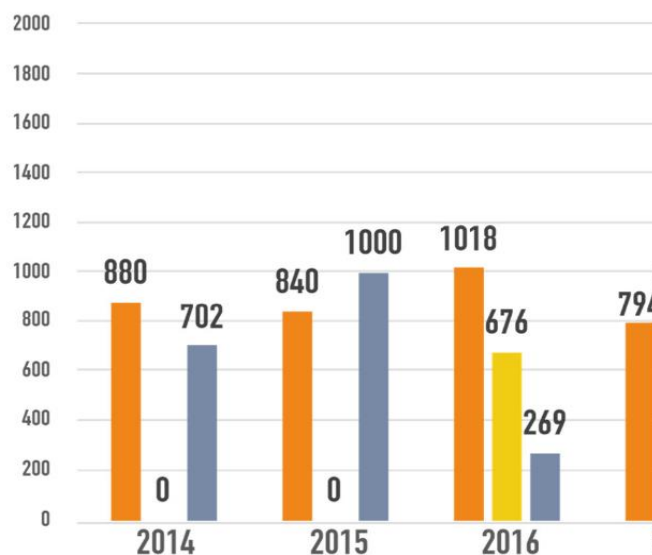
دولت می خواهد که استفاده ی بدون تفکیک و نامتناسب از مواد منفجره تعبیه شده منجر به در ساحات مزدحم ملکی را متوقف سازند، استفاده از مواد منفجره تعبیه شده که توسط قربانی فعال می گردد و همچنان عمداً هدف قرار دادن افراد و اهداف ملکی را فوراً متوقف نمایند.

حملات انتحاری

در سال ۲۰۱۹، حملات انتحاری به شمول حملات پیچیده توسط عناصر مخالف دولت باعث ۲۰۷۸ مورد تلفات در سال ۲۰۱۹، یوناما ۱۴۹۹ مورد تلفات ملکی (۱۶۵ کشته و ۱۳۳۴ مجروح) ناشی از حملات انتحاری به شمول حملات پیچیده توسط طالبان را ثبت کرد که ۱۳۳ درصد افزایش را در مقایسه با سال ۲۰۱۸ نشان می دهد.^{۸۶} از زمانی که یوناما ثبت [تلفات ملکی] را در سال ۲۰۰۹ به گونه سیستماتیک آغاز کرد، این بلندترین آمار تلفات ملکی توسط طالبان ناشی از این تاکتیک می باشد.

از مجموع ۲۶ حمله شامل ۱۴۹۹ مورد تلفات ملکی که یوناما به طالبان نسبت داد، طالبان مسئولیت ۲۳ مورد را که شامل ۱۴۳۷ مورد تلفات ملکی می شود، را به عهده گرفتند. در گذشته، هنگامی که طالبان مسئولیت یک رویداد را به عهده

تعبیه شده ی انتحاری برای سال ۲۰۱۴ - ۲۰۱۹

سایر یا عناصر نا مشخص مخالف دولت

حمله ی انتحاری با استفاده از مواد منفجره جاسازی شده در واسطه نقلیه که در شفاخانه ی در شهر قلات ولایت زابل به تاریخ ۱۹ سپتامبر ۲۰۱۹ به وقوع پیوست

"ساعت ۵:۱۵ صبح بود که من بعد از ادای نماز صبح از مسجد بیرون شدم و انفجاری مهیب اتفاق افتاد. [...] بعد از گذشت یک مدت، هنگامی که به خانه رسیدم، دیدم که شش عضو خانواده ام بر زمین افتاده اند و جراحات متعدد از اثر شیشه های شکسته برداشته اند. من شروع به تداوی آنها در خانه کردم. بعداً تقریباً ۱۰ نفر دیگر که از اثر شیشه های شکسته مجروح شده بودند، نزد من مراجعه کردند. چند لحظه بعد برایم زنگ آمد تا به قربانیانی که تا هنوز زیر ساختمان تخریب شده قرار داشتند، بشتابم. من با بکس کمک های اولیه ام به آنجا شتافتم."

-- داکتر و یکی از اقارب قربانیان مجروح شده توسط حمله انتحاری

به تاریخ ۱۹ سپتامبر ۲۰۱۹ در شهر قلات ولایت زابل، طالبان مقر ریاست امنیت ملی آن ولایت را توسط حمله ی انتحاری با استفاده از مواد منفجره جاسازی شده در واسطه نقلیه که تقریباً در ۲۰ متری شفاخانه آن ولایت منفجر شد، مورد هدف قرار دادند. تأثیرات این حمله بسیار گسترده بود و باعث کشتن ۲۸ فرد ملکی به شمول حداقل دو طفل و مجروحیت ۱۳۰ فرد ملکی دیگر به شمول حداقل ۳۳ طفل و ۲۷ زن شد. اکثر قربانیان این رویداد مریضان و خانواده های شان، داکتران، نرس ها و سایر کارکنان صحت بودند. به ساختمان شفاخانه آسیب جدی رسید و آمبولانس ها تخریب و وسایل اساسی طبی از بین رفتند. شفاخانه جبراً به ریاست صحت عامه آن ولایت منتقل شد. ۱۹ کارکن صحت در جمله مجروحین این رویداد بود.

طالبان از طریق صفحه توئیتر مسئولیت این رویداد را به عهده گرفته و ابراز داشتند که هدف شان ریاست امنیت ملی بوده ولی پذیرفتند که "شفاخانه ی ولایتی نیز قسماً آسیب دید." در اعلامیه دولت مقصر خوانده شد که ساختمان امنیت ملی را در منطقه ی رهائشی قرار داده است.^{۸۷}

کمیسون جلوگیری از تلفات ملکی و رسیدگی به شکایات طالبان بررسی را در مورد این رویداد روی دست گرفت و هیئتی را به ساحه فرستاد تا افراد در شفاخانه، مریضان، دانش آموزان و سایرین صحبت نماید. به اساس یافته های این کمیسون، ۱۷ فرد ملکی کشته و ۱۳۰ تن دیگر مجروح شدند. گفته می شود که حمله کننده در این رویداد به قتل رسید.

یوناما تأکید می نماید که طرف های درگیری به اساس قانون بین المللی مکلف هستند تا اصول پیشگیرانه و تناسب را حین اجرای حملات رعایت کنند. در جریان طرح پلان و فعالیت، فاصله اهداف نظامی مانند ساختمان ریاست امنیت ملی از افراد و اهداف ملکی به شمول شفاخانه ها با تمامی تدابیر پیشگیرانه ممکن به منظور جلوگیری [از تلفات ملکی] باید در نظر گرفته می شد تا از آسیب [به افراد ملکی] جلوگیری می گردید. موجودیت ساختمان ریاست امنیت ملی در منطقه رهائشی این مکلفیت را رفع نکرده یا حمله ای را که در مطابقت با این اصول قرار ندارد، را توجیه نمی کند. یوناما یکبار دیگر اکیداً اذعان می دارد که به اساس قانون بشردوستانه بین المللی، اقدامات ویژه پیشگیرانه در خصوص تاسیسات و وسایط صحت در نظر گرفته شود. حملات بدون تفکیک و نامتناسب نقض جدی قانون بشردوستانه بین المللی به شمار رفته و جرایم جنگی محسوب شده می تواند.

آمبولانس هایی که از اثر حمله ی مورخ ۱۹ سپتامبر ۲۰۲۰ طالبان بالای ساختمان ریاست امنیت ملی در شهر قلات ولایت زابل تخریب شدند. شفاخانه و مریضان داخل آن عمیقاً آسیب دیدند. عکس توسط از: نصار احمد سپند

مواد منفجره تعبیه شده غیر انتحاری به شمول ماین های تعبیه شده ضد پرسونل

"ما به سوی زیارت شاه آغا در نزدیکی ساختمان اداری ولسوالی روان بودیم. ساعت حوالی ۱:۰۰ بعد از ظهر بود و ما تقریباً به مقصد رسیده بودیم. مردم قریه ی ما (باغی پل) سوار در دو بس کوچک بودند. در مجموع، تعداد ما تقریباً به ۱۰۰ نفر می رسید هرچند دقیقاً حساب نکرده بودیم. ما پول کافی نداشتیم تا موتر بیشتر کرایه می کردیم. اکثر آنها را زنان و اطفال تشکیل می داد. در این وقت انفجار رخ داد [گریه را شروع کرد]. ما توته های اجساد اعضای خانواده های خود را دیدیم. ما هیچگاهی نمی خواهیم دوباره به آنجا برویم."

-- خانم ۴۰ ساله که در نتیجه ی مواد منفجره تعبیه شده ی فشاری متاثر شد؛ این انفجار که به تاریخ ۱۵ جولای ۲۰۱۹ در ولسوالی خاکریز ولایت کندهار به وقوع پیوست، باعث کشته شدن ۱۳ فرد ملکی و مجروحیت ۴۰ تن دیگر شد. خانم مذکور پنج عضو خانواده خود را که تمام شان اطفال بودند، از دست داد.

تعبیه شده ی غیر انتحاری شدند و دومین بیشترین میزان تلفات ملکی برخاسته از این مواد را از زمانی که یوناما ثبت این گونه رویداد های منسوب به گروه یادشده را آغاز کرد، ثبت کرده است.^{۸۸} مشخصاً، استفاده از مواد منفجره تعبیه شده ی نوع مقناطیسی و مواد منفجره تعبیه شده ی نوع کنترول از راه دور (ریموت کنترول) در سال ۲۰۱۹ افزایش یافت که بالترتیب باعث ۴۸ درصد و ۳۸ درصد تلفات ملکی بیشتر در مقایسه با سال ۲۰۱۸ شد.

در سال ۲۰۱۹، یوناما افزایش چشمگیری را در تلفات افراد ملکی ناشی از انفجار مواد منفجره تعبیه شده غیر انتحاری ثبت کرد. از ۱ جنوری الی ۳۱ دسامبر، ماموریت ملل متحد ۲۲۵۸ مورد تلفات ملکی (۵۰۷ کشته و ۱۷۵۱ مجروح) برخاسته از این گونه مواد را ثبت کرد که بیانگر ۲۴ درصد افزایش در مقایسه با سال ۲۰۱۸ می باشد. مواد منفجره تعبیه شده غیر انتحاری ۲۲ درصد مجموع تلفات ملکی را تشکیل می دهد و از حملات انتحاری به شمول حملات پیچیده به عنوان دومین بزرگترین عامل تلفات ملکی پس از درگیری های زمینی، سبقت گرفت.

طالبان و شاخه خراسان داعش استفاده از مواد منفجره تعبیه شده ی غیر انتحاری را در سال ۲۰۱۹ شدت بخشیدند. تلفات ملکی منسوب به طالبان برخاسته از این تاکتیک الی ۲۱ درصد افزایش یافت در حالیکه این گونه تلفات منسوب به شاخه خراسان داعش الی ۱۸۳ درصد افزایش یافت. در مجموع، طالبان هنوز هم تقریباً سه برابر بیشتر از شاخه خراسان داعش باعث تلفات ملکی ناشی از مواد منفجره

مواد منفجره تعبیه شده ی نوع فشاری به شمول موادی که به عنوان ماین های ضد پرسونل عمل می کنند

"به تاریخ ۲۸ سپتامبر ۲۰۱۹، مواد منفجره تعبیه شده که در کنار جاده جاسازی شده بود، منفجر شد و پسر ۱۳ ساله مرا شدیداً مجروح ساخت. مواد منفجره تعبیه شده در نزدیکی مکتبی که به عنوان مرکز رای دهی استفاده می شد، جاسازی شده بود و هنگامی منفجر شد که مرکبی که پسر من بر آن سوار بود، روی آن قرار گرفت. ما خانواده بسیار فقیر هستیم و شوهرم توان کار کردن را ندارد. پسر من در حال انتقال کچالو بود. من بسیار نگران پسرم هستم و امیدوارم به زودی صحتمند شود. اگر خدای نکرده بینائی اش را از دست بدهد، من خواهم مرد. پسرم متعلم صنف هشتم در مکتب قریه ما است."

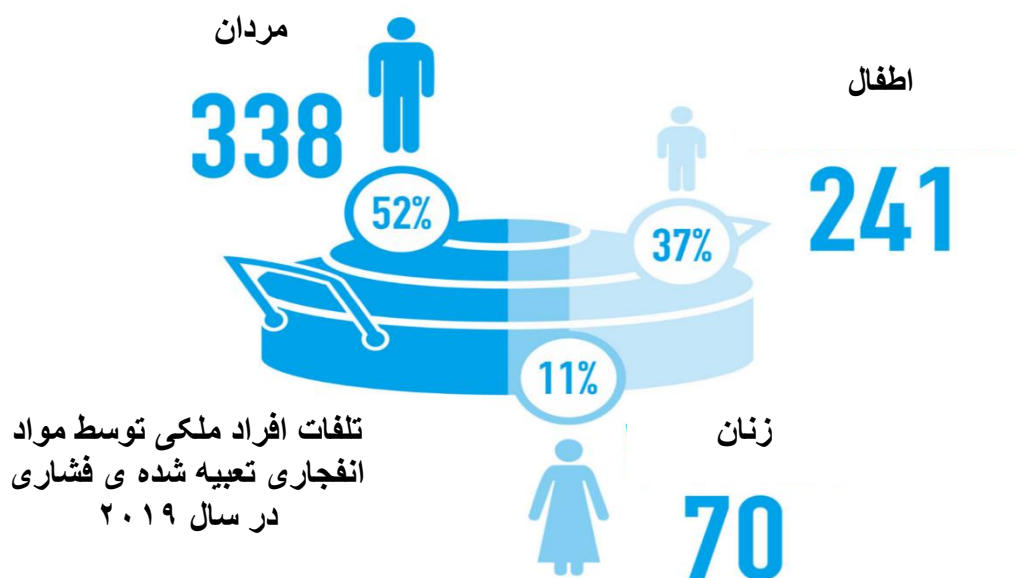
-- اقارب یک قربانی انفجار مواد منفجره تعبیه شده که باعث مجروحیت یک پسر در ولسوالی ارگوی ولایت بدخشان به تاریخ ۲۸ سپتامبر ۲۰۱۹ در جریان انتخابات ریاست جمهوری شد.

نوع مواد که توسط قربانی فعال می شود، هر گونه تدابیر پیشگیرانه به منظور کاهش آسیبی که افراد ملکی را تهدید می کند، ناکافی می باشد.

یوناما همواره نگرانی خود مبنی بر آسیب شدید به افراد ملکی از اثر مواد منفجره تعبیه شده ی نوع فشاری را ابراز نموده و از عناصر مخالف دولت مکرراً خواسته است تا استفاده از این گونه سلاح ها را بلافاصله متوقف سازند. هرچند تلفات ملکی برخاسته از این گونه مواد کماکان رو به کاهش است، میزان آسیب به افراد ملکی کمافی السابق به گونه چشمگیر باقی مانده است.

در سال ۲۰۱۹، یوناما ۶۵۰ مورد تلفات ملکی (۲۷۵ کشته و ۳۷۵ مجروح) ناشی از مواد منفجره تعبیه شده ی نوع فشاری را ثبت کرد^{۸۹} که ۱۴ درصد کاهش را در مقایسه با سال ۲۰۱۸ نشان می دهد. از مجموع این تلفات، ۹۶ درصد آن به طالبان نسبت داده شد که شامل ۶۲۱ مورد تلفات ملکی (۲۶۵ کشته و ۳۵۶ مجروح) می شود.

با توجه به ماهیت مواد منفجره تعبیه شده ی نوع فشاری که توسط قربانی فعال می شود، این گونه مواد بالای هدف نظامی مشخص مورد استفاده قرار گرفته نمی تواند و توانائی تفکیک افراد ملکی و نظامیان را ندارد. طالبان در چند سال اخیر نشان دادند که اقدامات پیشگیرانه را حین استفاده از این مواد روی دست می گیرند تا از آسیب رسیدن به افراد ملکی جلوگیری صورت گیرد و این تدابیر شامل مسدود ساختن جاده ها، هشدار به مردم مبنی بر عدم استفاده از مسیر ها، و کاهش میزان باروت در مواد منفجره می گردد. باوجود آن، واضح است که با توجه به ماهیت این

یک طفل که به تاریخ ۱۵ جولای ۲۰۱۹ در ولسوالی خاکرئیز ولایت کندهار قربانی انفجار مواد منفجره تعبیه شده گردید و در حال انتقال به آمبولانس می باشد. مواد منفجره تعبیه شده ی نوع فشاری هنگامی منفجر شد که قطاری از وسایط نقلیه که در حال بازدید از یک زیارتگاه بود، بر آن برخورد کرد. در این رویداد، سیزده فرد ملکی کشته و ۴۰ تن دیگر مجروح شدند. عکس از: نعمان

افتاد که بعضی منابع ادعا کردند که جاده توسط طالبان "مسدود" شده بود.

افزون بر اینکه مواد منفجره تعبیه شده ی نوع فشاری وسایط نقلیه ملکی را هدف قرار داد، اسناد یوناما نشان می دهد که از این سلاح ها به عنوان ماین های ضد پرسونل که حتی با وزن یک طفل نیز منفجر می شود، استفاده به عمل آمده است. بطور مثال، به تاریخ ۲۷ اکتوبر ۲۰۱۹، در ولسوالی پشتون کوت ولایت فاریاب، یک پسر بالای مواد منفجره تعبیه شده ی نوع فشاری قرار گرفت و باعث کشته شدن خود وی و چهار پسر دیگر بین سنین ۱۳ الی ۱۵ سال و مجروحیت یک پسر ۱۰ ساله دیگر شد. مواد مذکور توسط طالبان به روی یک جاده عمومی در نزدیکی پوسته امنیتی

بطور مثال، به تاریخ ۱ اکتوبر ۲۰۱۹، در ولسوالی بلخ ولایت بلخ، یک ریکشا از اثر مواد منفجره تعبیه شده ی نوع فشاری که توسط طالبان جاسازی شده بود، منفجر شد. در نتیجه، یک ملا امام ۵۰ ساله ملکی کشته شده و دو مرد دیگر مجروح شدند هرچند طالبان باشندگان محل را هشدار داده بودند که از آن جاده عبور و مرور نه نمایند. به تاریخ ۱۳ دسامبر ۲۰۱۹، در ولسوالی جغتوی ولایت غزنی، مواد منفجره تعبیه شده ی نوع فشاری که توسط طالبان جاسازی شده بود، منفجر شد که از اثر آن یک بس ملکی که در حال سفر از ولایت دایکندی به ولایت غزنی بود، متاثر شد. ده فرد ملکی (پنج مرد، سه زن، یک دختر و یک پسر) کشته شد و ۹ فرد دیگر (شش مرد، دو پسر و یک دختر) جراحت برداشتند. این رویداد در حالی اتفاق

نیروهای اردوی ملی افغانستان به منظور هدف قرار دادن این نیروها، جاسازی شده بود.

یوناما خاطر نشان می سازد که در سال ۱۹۹۸، یک سال پس از وضع کنوانسیون منع استفاده، ذخیره سازی، تولید و انتقال ماین های ضد پرسونل و تخریب آنها ("میثاق منع ماین")، ملا محمد عمر اعلامیه ای را صادر کرد و در آن استفاده از ماین های ضد پرسونل را شدیداً تقبیح کرد و تأثیرات مخرب آن بالای افراد ملکی را اذعان داشته، خواهان منع عمومی در استفاده آن شده، و اظهار نمود که هر فردی که از این مواد به دلیل "شخصی، سیاسی یا سایر مقاصد" استفاده کند، به اساس قانون اسلام مورد مجازات قرار خواهد گرفت. در این اعلامیه از میثاق منع ماین حمایت کامل صورت گرفت. با آنهم، طالبان به استفاده از مواد منفجره تعبیه شده ی نوع فشاری که به عنوان ماین های تعبیه شده ی ضد پرسونل عمل می کنند، ادامه دادند. یوناما از طالبان می خواهد تا استفاده از این مواد را بلافاصله متوقف ساخته و تعهدات قبلی مبنی بر منع استفاده از آن را رعایت نمایند. عناصر مخالف دولت در سال ۲۰۱۹ به حملات عمدی علیه افراد ملکی و اهداف ملکی ادامه دادند؛ این حملات شامل انواع مختلف تاکتیک ها منجمله هدف قرار دادن عمدی افراد ملکی توسط شلیک گلوله، مواد منفجره تعبیه شده ی نوع مقناطیسی و کنترل از راه دور (ریموت کنترل)، حملات انتحاری با استفاده از مواد منفجره تعبیه شده به منظور هدف قرار دادن توده ی بزرگ افراد ملکی، می شود.

۲. حملاتی که افراد و اهداف ملکی عمداً مورد هدف قرار گرفتند

عناصر مخالف دولت به حملات شان علیه مردم و اهداف ملکی در سال ۲۰۱۹ با به کار گیری تاکتیک های مختلف از هدف گرفتن قصدی افراد مشخص با فیر نمودن، حملات با ماین های مقناطیسی و کنترل از راه دور تا حملات انتحاری که تجمعات بزرگ انسانی را هدف قرار داد، ادامه دادند.

از ۱ جنوری الی ۳۱ دسامبر ۲۰۱۹، یوناما ۲۸۳۲ مورد تلفات ملکی (۸۱۷ کشته و ۲۰۱۵ مجروح)^{۹۰} ناشی از

هدف قرار گرفتن عمدی افراد ملکی را ثبت کرد که کاهش ۳۱ درصدی را در مقایسه با سال ۲۰۱۸ نشان می دهد. این کاهش عمدتاً برخاسته از کاهش چشمگیر در تلفات ملکی ناشی از حملات انتحاری به شمول حملات پیچیده در اجتماعات ملکی توسط شاخه خراسان داعش می باشد. حملات انتحاری که در آن افراد ملکی عمداً مورد هدف قرار گرفتند شامل ۱۰۳۲ مورد تلفات ملکی (۲۷۱ کشته و ۷۶۱ مجروح) می شود که ۵۷ درصد کاهش را در مقایسه با سال ۲۰۱۸ نشان می دهد. تلفات ملکی برخاسته از هدف قرار گرفتن عمدی افراد ملکی که به طالبان نسبت داده شد،^{۹۱} الی شش درصد کاهش یافت در حالی که این گونه حملات توسط شاخه خراسان داعش الی ۴۸ درصد کاهش را نشان می دهد.

به رغم کاهش مجموعی، یوناما مشخصاً در مورد افزایش قابل ملاحظه در تلفات ملکی ناشی از حملات عمدی بالای قضات و سارنوالان، کارمندان صحنی، و کارکنان مدد رسان و همچنان جمعیت مسلمانان شیعه نگران است. حملات بالای رای دهندگان، کارمندان کمپاین ها، کاندیدا ها، و سایر افراد دخیل در روند آمادگی ها برای برگزاری انتخابات ریاست جمهوری و در جریان انتخابات ریاست جمهوری همانند میزان آزار دهنده ی این رویکرد در سال ۲۰۱۸، ادامه یافت.

یوناما یکبار دیگر ابراز می دارد که حملات عمدی به منظور هدف قرار دادن افراد و اهداف ملکی نقض جدی قانون بشردوستانه بین المللی بوده که ممکن جرایم جنگی محسوب گردد. افزون بر این، اگر این گونه اعمال به عنوان بخشی از حمله گسترده و سیستماتیک علیه هر جمعیت ملکی صورت گیرد، ممکن جرایم علیه بشریت شمرده شود. مشخصاً، هرگاه این حملات علیه گروه قابل تفکیک مانند اقلیت مذهبی مسلمانان شیعه بنابر دلایل مذهبی یا هر دلیل شناخته شده ی دیگر صورت گیرد، این اعمال جرم مجازات نیز شمرده خواهد شد.

یوناما ۱۷ حمله عمدی بالای اعضای قوه قضائیه را در سال ۲۰۱۹ ثبت کرد که باعث ۳۱ مورد تلفات ملکی (۲۰ کشته و ۱۱ مجروح) شد و این آمار افزایشی را در مقایسه با پنج رویداد مشابه در سال ۲۰۱۸ نشان می دهد که باعث

کشته شدن پنج فرد ملکی شد. به تاریخ ۷ نوامبر در ولسوالی محمد آغه، چهار عضو محکمه ولایت پکتیا به شمول سه قاضی و یک کارمند سکرتریت محکمه پکتیا توسط جنگجویان طالب به ضرب گلوله هنگامی کشته شدند که در یک موتر شخصی به سوی کابل در حرکت بودند. به تاریخ ۵ سپتامبر در عین ولسوالی، یک عضو دیگر محکمه پکتیا در خانه اش توسط تقریباً ۱۵ جنگجوی طالب که لباس های نظامی به تن داشته، چهره های شان پوشیده و با سلاح کلاشینکوف مسلح بودند، به ضرب گلوله به قتل رسید. آنها در جریان شب به گونه‌یی به خانه یورش بردند که بعضی شان از بالای بام وارد خانه شده و یک تعداد شان دروازه را دق الباب کردند. هنگامی که برادر قربانی [به دق الباب] پاسخ داد، طالبان وی را بستند و کارمند محکمه پکتیا را کشتند و حین ترک محل، موتر وی را با خود بردند.

عناصر مخالف دولت با استفاده از تاکتیک های مختلف، به حملات عمدی بالای افراد و اهداف ملکی در سال ۲۰۱۹ ادامه دادند.

یوناما در سال ۲۰۱۹ هشت حمله‌ی عمدی بالای کارمندان صحت را ثبت کرد که باعث ۲۲ مورد تلفات ملکی (۹ کشته و ۱۳ مجروح) شد در حالیکه این رقم در سال ۲۰۱۸ به دو رویداد می رسید که باعث دو مورد تلفات ملکی (یک کشته و یک مجروح) شده بود.^{۹۲} به تاریخ ۴ اپریل در شهر پلخمري ولایت بغلان، مواد منفجره تعبیه شده‌ی نوع کنترول از راه دور (ریموت کنترول) در کلینیک شخصی یک داکتر منفجر گردید که باعث کشته شدن داکتر و مجروحیت شش مریض به شمول یک زن شد.^{۹۳} طبق گزارش های که به یوناما رسید، تقریباً شش ماه پسر معاون والی نام نهاد طالبان توسط ریاست امنیت ملی بازداشت شده بود. طالبان بالای داکتر فشار آورده بودند تا تصدیق نماید که صحت روانی آن پسر خوب نیست ولی موصوف حاضر به این کار نشد و به مرگ تهدید شد. یوناما این رویداد را به طالبان نسبت داد.

یوناما پنج رویداد حمله‌ی عمدی توسط عناصر مخالف دولت بالای کارمندان رسانه ها را ثبت کرد که منتج به

هشت مورد تلفات ملکی (یک کشته و هفت مجروح) در میان خبرنگاران و کارمندان رسانه ها و یک مورد اختطاف شد. در سال ۲۰۱۸، یوناما سه مورد مشابه را ثبت کرده بود که باعث ۲۲ مورد تلفات ملکی (۱۲ کشته و ۱۰ مجروح) در میان کارمندان رسانه ها گردید. بطور مثال، به تاریخ ۴ اگست ۲۰۱۹ حوالی ساعت ۴:۰۰ بعد از ظهر در شهر کابل، مواد منفجره تعبیه شده‌ی نوع فشاری که در یک بایسکل جاسازی شده بود، یک بس حامل کارمندان شبکه تلویزیون خصوصی خورشید را آماج قرار داد و منفجر شد. دو مرد، یک راننده تاکسی و یک کارگر تانک تیل محلی کشته و سه کارمند شبکه تلویزیون خصوصی خورشید مجروح شدند. شاخه خراسان داعش مسئولیت این حمله را به عهده گرفتند.^{۹۴}

انتخابات ریاست جمهوری

یوناما از تأثیرات چشمگیر خشونت های مرتبط با انتخابات علیه افراد ملکی که عمدتاً توسط طالبان صورت گرفته و شامل هدف قرار دادن عمدی افراد و اهداف ملکی می شود، نگران می باشد. از روند ثبت نام تقویتی که به تاریخ ۸ جون آغاز شد الی ختم سال ۲۰۱۹، یوناما ۲۷۷ رویداد مرتبط با انتخابات را ثبت کرد که منجر به ۴۷۴ مورد تلفات ملکی (۹۱ کشته و ۳۸۳ مجروح) و ۲۴ اختطاف شد. یوناما از مجموع ۲۷۷ رویداد، یوناما ۲۶۶ رویداد را که در بر گیرنده ۳۹۱ مورد تلفات ملکی (۷۰ کشته و ۳۲۱ مجروح) بوده و تمامی ۲۴ مورد اختطاف را به طالبان نسبت داد. یک مورد تلفات ملکی (مجروحیت) به شاخه خراسان داعش و یک مورد (مجروحیت) به گروه های مسلح طرفدار دولت نسبت داده شد. متباقی موارد تلفات ملکی به شمول ۷۱ مورد تلفات ملکی (۲۱ کشته و ۵۰ مجروح) ناشی از حمله پیچیده بالای دفتر حزب سیاسی روند سبز در کابل به تاریخ ۲۸ جولای، به عناصر نامعلوم مخالف دولت نسبت داده شد.

قبل از روز رای دهی، طالبان هشدار های متعدد را برای شهروندان افغانستان به شمول معلمان و متعلمین صادر کردند که از روند انتخابات دور باشند تا از عملیات نظامی آنها متضرر نشوند.^{۹۵} قانون بشردوستانه بین المللی صراحت دارد که طرف های درگیری مکلف اند که هشدار

پیوست که قربانیان در خانه های شان و به دور از روند انتخابات قرار داشتند.

یوناما یکبار دیگر اذعان می دارد که انتخابات یک روند ملکی است. ساختمان ها و تاسیساتی که برای انتخابات مورد استفاده قرار می گیرند، اهداف نظامی نبوده و از این جهت در برابر حملات مصئون می باشند. هر نوع هدف گیری عمدی افراد یا اهداف ملکی جرایم جنگی شمرده شده می تواند. بر مبنای قانون حقوق بشری جهانی و قانون افغانستان، اشتراک بدون تبعیض و بدون هر نوع محدودیت در انتخابات به عنوان کاندیدا، رای دهنده یا کارمندان انتخاباتی یک امر مصئون می باشد. بر علاوه، آنچه که برای روند موثر انتخابات ضروری می باشد، اینست که تمامی افراد - چه رای دهنده، کاندیدا ها و حامیان شان یا کارمندان انتخاباتی - حق دارند در تمام مراحل [انتخابات] شروع از ثبت نام رای دهندگان و کاندیدا ها الی رای دهی و دوره ی پس از انتخابات، از هر نوع ترس و ارباب دور باشند.^{۹۹}

برای کسب معلومات بیشتر در مورد خشونت های مرتبط با انتخابات، لطفاً به گزارش ویژه یوناما در مورد این موضوع (اکتوبر ۲۰۱۹) مراجعه فرمائید.

حملات به منظور هدف قرار دادن عبادتگاه ها، رهبران مذهبی و عبادت کنندگان

در سال ۲۰۱۹، یوناما ۴۸ درصد کاهش را در تلفات ملکی ناشی از حملات به منظور هدف قرار دادن عبادتگاه ها، رهبران مذهبی و عبادت کنندگان^{۱۰۰} را در مقایسه با سال ۲۰۱۸ ثبت کرد که این کاهش عمدتاً ناشی از کاهش در همچو حملات توسط شاخه خراسان داعش می باشد.^{۱۰۱} در مجموع، ۲۰ حمله توسط عناصر مخالف دولت منجر به ۲۳۶ مورد تلفات ملکی (۸۰ کشته و ۱۵۶ مجروح) شد که اکثریت این رویداد ها (۶۵ درصد) توسط شاخه خراسان داعش صورت گرفت. به رغم کاهش مجموعی، تلفات ملکی برخاسته از این گونه حملات توسط طالبان بیش از دو برابر افزایش یافت.^{۱۰۲}

حملات انتحاری به عنوان بزرگترین عامل این نوع حملات که عبادتگاه ها، رهبران مذهبی و عبادت کنندگان را مورد

در مورد حملاتی که ممکن افراد ملکی را متاثر سازد، را بطور کافی قبل از حملات صادر نمایند مگر اینکه شرایط مجال آن را ندهد.^{۹۶} هر چند مکلفیت صدور هشدار قطعی نمی باشد، هر نوع هشدار می صادر می شود باید موثر باشد؛ برای اینکه هشدار موثر تلقی شود، باید فرصت عمل کردن به آن مساعد باشد.^{۹۷} با توجه به ماهیت گسترده و بدون تفکیک حملاتی که توسط طالبان در روز انتخابات صورت گرفت، موثریت هشدار ها منتفی شد؛ افرادی که تصمیم گرفتند که از روند انتخابات دور باشند، باز هم در معرض خطرات احتمالی قوی قرار داشتند. بر علاوه، به اساس قانون بشردوستانه بین المللی، صدور هشدار به افراد ملکی در مورد قصد حمله بر مراکز انتخاباتی، مکلفیت های طرف هشدار دهنده به شمول اتخاذ سایر تدابیر مشخص پیشگیرانه را رفع نمی کند.

در روز رای دهی مورخ ۲۸ سپتامبر، یوناما ۱۰۴ رویداد خشونت های مرتبط با انتخابات را در سراسر افغانستان ثبت کرد که منجر به ۲۸۱ مورد تلفات ملکی (۳۱ کشته و ۲۵۰ مجروح) شد. بیش از یک سوم این قربانیان را اطفال تشکیل می داد. یوناما ۹۳ رویداد تهدید، ارباب و آزار و اذیت را نیز در روز رای دهی ثبت کرد که عمدتاً شامل جاسازی مواد منفجره تعبیه شده در حوالی مراکز رای دهی و همچنان هدف قرار دادن مراکز اداری ولسوالی ها توسط سلاح های غیر مستقیم به منظور جلوگیری رای دهندگان از اشتراک در رای دهی، می شود. اکثریت مطلق تلفات ملکی ناشی از رویداد های مرتبط با انتخابات به روز رای دهی - ۹۷ درصد - به طالبان نسبت داده شد در حالیکه رویداد های بقیمنده به تبادل آتش میان طالبان و نیروهای ملی امنیتی افغانستان و یک مورد به گروه مسلح طرفدار دولت نسبت داده شد.^{۹۸}

پس از ثبت رویداد ها در جریان انتخابات پارلمانی در سال ۲۰۱۸، یوناما میزان بلند آسیب به افراد ملکی ناشی از استفاده ی سلاح های غیر مستقیم که دارای تاثیرات بدون تفکیک است، را در مناطق مزدحم ملکی به ثبت رسانید. یوناما با ابراز نگرانی، ملاحظه نمود که حداقل ۸۵ مورد تلفات ملکی (۱۲ کشته و ۷۳ مجروح) هنگامی به وقوع

هدف قرار داد، باقی ماند چنانچه حملات انتحاری باعث ۱۲۷ مورد تلفات ملکی (۶۲ کشته و ۶۵ مجروح) شد.^{۱۰۳} بطور مثال، به تاریخ ۱۸ اکتوبر، در ولسوالی ده بالای^{۱۰۴} ولایت ننگرهار، یک حمله ی انتحاری در مسجد باعث ۱۱۹ مورد تلفات ملکی (۶۱ کشته و ۵۸ مجروح) شد که این رقم بیشتر از نیم آمار تلفات ملکی ناشی از اینگونه حملات در سال ۲۰۱۹ می باشد. حمله کننده واسکت انتحاری خود را در داخل مسجد و در جریان نماز جمعه منفجر ساخت. در میان تلفات، ۲۰ طفل کشته و ۱۰ طفل دیگر مجروح شد. یوناما مسئولیت این رویداد را به شاخه خراسان داعش نسبت داد.

یوناما شش رویدادی را ثبت کرد که عبادتگاه ها، رهبران مذهبی و عبادت کنندگان با استفاده از مواد منفجره تعبیه شده ی غیر انتحاری مورد هدف قرار گرفته و منجر به ۸۸ مورد تلفات ملکی (۶ کشته و ۸۲ مجروح) شد. به تاریخ ۲۴ می، مواد منفجره تعبیه شده ی نوع کنترل از راه دور (ریموت کنترل) که در داخل مسجد التقوی در شهر کابل جاسازی شده بود، در حالی منفجر شد که ۷۰۰ تن برای ادای نماز جمعه جمع شده بودند. مواد منفجره در زیر میز خطابه ی یک عالم دینی مشهور به نام مولوی ریحان که در حال ایراد خطابه بود، جا بجا شده بود. در این انفجار موصوف (مولوی ریحان) و دو مرد ملکی دیگر کشته و ۳۴ فرد ملکی مجروح شد. مولوی ریحان به حمایت صریح از نیروهای ملی امنیتی افغانستان معروف بود و یکی از منتقدان طالبان و شاخه خراسان داعش شمرده می شد. یوناما مسئولیت این رویداد را به طالبان نسبت داد.

یوناما همچنان ۱۷ مورد تلفات ملکی (۱۰ کشته و ۷ مجروح) را در نتیجه ی رویدادی های ثبت کرد که رهبران مذهبی و عبادت کنندگان مورد هدف قرار گرفته و کشته شدند. بطور مثال، به تاریخ ۲۷ جون، یک عام دینی که سرپرست ریاست حج و اوقاف ولایت ننگرهار نیز بود، توسط شاخه خراسان داعش در شهر جلال آباد ولایت ننگرهار به ضرب گلوله به قتل رسید.^{۱۰۵}

افزون بر منع حملات بالای افراد و اهداف ملکی در قوانین بین المللی، قانون بشردوستانه بین المللی و قانون جهانی

حقوق بشر حملات بالای عبادتگاه ها به شمول مساجد را که دارای فرهنگی محسوب می شود، منع قرار داده و آن را جرم انگاری نموده است.^{۱۰۶} به اساس قانون حقوق بشر جهانی، کشور های عضو مکلف اند که آزادی افراد در اجرای عبادات، مسئولیت ها، مناسک و آموزه های دینی یا عقیدتی شان را تامین کند.^{۱۰۷} همچنان، هر فرد حق دارد که در زندگی فرهنگی که شامل حق دسترسی و بهره گیری افراد از میراث های فرهنگی می شود، سهم داشته باشد.^{۱۰۸}

حملات عمدی فرقه گرایانه توسط شاخه خراسان داعش به منظور هدف قرار دادن اقلیت مذهبی مسلمانان شیعه

یوناما به ثبت حملات فرقه گرایانه ی عناصر مخالف دولت به ویژه شاخه خراسان داعش بالای جمعیت اقلیت مسلمانان شیعه که اکثر آنها مربوط به گروه قومی هزاره می باشند، ادامه داد. این آمار بیانگر ادامه ی آسیب جدی به این جمعیت می باشد که از سال ۲۰۱۶ بدینسو توسط یوناما ثبت شده است.^{۱۰۹} یوناما از مصئونیت و امنیت این گروه اقلیت و تأثیرات منفی این حملات بالای آزادی ادیان و تحرک و کیفیت زندگی، همچنان شدیداً نگران می باشد.

خون کف صالون عروسی در کابل را زمانی پوشانید که شاخه خراسان داعش حمله‌ی انتحاری را در جریان مراسم عروسی به تاریخ ۱۷ اگست ۲۰۱۹ اجراء کردند. عکس از: فردین واعظی/یوناما

راه انداخت که منجر به ۲۳۴ مورد تلفات ملکی (۹۱ کشته و ۱۴۳ مجروح)^{۱۱۱} به شمول ۵۰ طفل (۱۵ کشته و ۳۵ مجروح) شد. برعلاوه، به تاریخ ۷ مارچ، شاخه خراسان داعش مرمی هاوان را به سمت مراسم یادبود از کشته شدن عبدالعلی مزاری، رهبر هزاره های حزب وحدت اسلامی در مصلی مزاری در شهر کابل شلیک کردند. این رویداد باعث ۱۱۵ مورد تلفات ملکی (۱۱ کشته و ۱۰۴ مجروح) شد.^{۱۱۲} شاخه خراسان داعش حمله‌ی دیگر را به تاریخ ۵ جولای در داخل مسجد اهل تشیع در شهر غزنی به راه انداختند. انفجار مواد منفجره تعبیه شده‌ی نوع کنترل از راه دور (ریموت کنترل) در داخل مسجد محمدیه منتج به ۲۴ مورد تلفات ملکی (۲ کشته و ۲۲ مجروح) که اکثریت مطلق آن را اطفال تشکیل می داد، شد.

در سال ۲۰۱۹، یوناما همچنان دو رویدادی را ثبت کرد که شاخه خراسان داعش مسئولیت آن را به عهده گرفته و دانش

یوناما ۱۰ رویداد خشونت های فرقه‌ی برضد مسلمانان شیعه را ثبت کرد که منجر به ۴۸۵ مورد تلفات ملکی (۱۱۷ کشته و ۳۶۸ مجروح) شد که ۳۵ درصد کاهش [در تلفات] ناشی از حملات را در مقایسه با سال ۲۰۱۸ نشان می دهد.^{۱۱۰} از مجموع ۱۰ رویداد، شاخه خراسان داعش مسئولیت ۷ مورد را به عهده گرفته و ادعا نمود که مقصد آنها هدف قرار دادن اقلیت مذهبی شیعه بوده است. این هفت رویداد باعث ۴۷۳ مورد تلفات ملکی (۱۱۲ کشته و ۳۶۱ مجروح) شد.

اکثر این تلفات در جریان فعالیت های مربوط به مراسم فرهنگی و مذهبی اقلیت مسلمان شیعه به وقوع پیوست. این تلفات شامل یگانه رویداد مرگباری است که یوناما در سال ۲۰۱۹ هنگامی ثبت کرد که شاخه خراسان داعش حمله انتحاری را به تاریخ ۱۷ اگست در مراسم عروسی که اکثر اشتراک کنندگان آن را مسلمانان شیعه تشکیل می داد، به

تبعیض، عداوت یا خشونت می شود، به اساس قانون ممنوع بوده و اینکه احکام این قانون تطبیق می شود.^{۱۱۶}

۳. اختطاف افراد ملکی مرتبط با درگیری ها

عناصر مخالف دولت به اختطاف افراد ملکی به عنوان گسترش ارباب و کنترل ادامه داند. اختطاف معمولاً به عنوان نقطه آغاز سایر موارد نقض حقوق بشری می باشد. از ۱ جنوری الی ۳۱ دسامبر ۲۰۱۹، یوناما ۲۱۸ رویداد اختطاف مرتبط با درگیری^{۱۱۷} را ثبت کرد که ۱۰۰۶ فرد ملکی را متاثر ساخته و منجر به مرگ ۵۰ فرد ملکی و مجروحیت پنج تن دیگر شان شد. این آمار ۴۶ درصد کاهش در تعداد اختطاف افراد ملکی را نسبت به سال ۲۰۱۸ نشان می دهد در حالیکه تعداد اختطاف شدگان که به قتل رسیدند، تقریباً همسان باقی ماند.^{۱۱۸} تمام موارد اختطاف به عناصر مخالف دولت – اکثراً به طالبان – نسبت داده شد به استثنای سه مورد اختطاف که به گروه های مسلح طرفدار دولت نسبت داده شد.^{۱۱۹} رویداد های ثبت شده شامل کارکنان خدمات بشردوستانه، ماین پاکان، و کارمندان خدمات صحتی بود. بطور مثال، به تاریخ ۱۴ سپتامبر در ولسوالی روی دو آب ولایت سمنگان، گروهی از جنگجویان مسلح طالب وارد یک کمپ موسسه بین المللی ماین پاکی شده و پنج کارمند آن موسسه را اختطاف کردند. آنها اختطاف شدگان را همراه با چهار واسطه نقلیه و تعدادی از وسایل ماین پاکی به منطقه ی در نزدیکی ولایت بردند و به تاریخ ۳۰ سپتامبر آنها را همراه با اکثر تجهیزات رها نمودند. در یک رویداد دیگر به تاریخ ۱۶ اکتوبر در ولسوالی نومیش ولایت دایکندی، طالبان دو تن از مردان واکسیناتور پولیو را اختطاف کردند. آنها این واکسیناتوران را سه روز بعد و پس از وساطت بزرگان محل رها نمودند. یوناما افزایش در استفاده از اختطاف به عنوان ابزاری برای اخذ پول از کارمندان سکتور خصوصی به ویژه در حوزه شمال را نیز ثبت کرد. به تاریخ ۲۹ جولای در ولسوالی دره صوفیان ولایت سمنگان، طالبان یک پوسته امنیتی را بالای جاده ایجاد کرده و ۲۵ راننده وسایط باربری را که در حال انتقال ذغال بودند، اختطاف کردند. اختطاف شوندهگان بدون کدام آسیب بعد از پرداخت پول آزاد شدند. به همین ترتیب، به تاریخ ۱۱ اکتوبر در ولسوالی چهار

آموزان اقلیت مذهبی مسلمانان شیعه را مورد هدف قرار داد. به تاریخ ۸ اکتوبر، شاخه خراسان داعش مواد منفجره تعبیه شده را در داخل صنف درسی دانشگاه غزنی واقع شهر غزنی منفجر کردند. این انفجار باعث ۲۷ مورد تلفات ملکی به شمول ۲۰ دانش آموز زن شد. برعلاوه، به تاریخ ۲ جون، شاخه خراسان داعش مواد منفجره تعبیه شده ی نوع مقناطیسی را که در یک بس حامل دانشجویان دانشگاه جاسازی شده بود، منفجر کردند. بعد از انفجار نخست، شاخه خراسان داعش مواد منفجره تعبیه شده ی دوم را به منظور هدف قرار دادن نخستین مدد رسانان که به ساحه رسیده بودند، منفجر کردند. این رویداد باعث کشته شدن یک فرد ملکی و مجروحیت ۱۰ تن فرد دیگر شد.

حملات بالای مسلمانان شیعه که در آن افراد ملکی عمداً مورد هدف قرار می گیرند، نقض جدی قانون بشردوستانه بین المللی بوده و جرایم جنگی شمرده شده می تواند.^{۱۱۳} برعلاوه، اگر این گونه اعمال به عنوان بخشی از حمله گسترده و سیستماتیک علیه هر جمعیت ملکی صورت گیرد، ممکن جرایم علیه بشریت شمرده شود. مشخصاً، هرگاه این حملات علیه گروه قابل تفکیک مانند اقلیت مذهبی مسلمانان شیعه بنابر دلایل مذهبی یا هر دلیل شناخته شده ی دیگر صورت گیرد، این اعمال جرم مجازات نیز شمرده خواهد شد.^{۱۱۴}

حملات بالای مسلمانان شیعه حق دسترسی به آزادی در اجرای مراسم فرهنگی و مذهبی که حق بشری شان است، را نقض می کند.^{۱۱۵} با توجه به اینکه چنین حملات در محلات گسترده به شمول مراسم مناسبتی، مراسم یادبود، عبادتگاه ها، مراکز آموزشی و سایر گردهمائی های اجتماعی به وقوع می پیوندد، این گونه حملات زمینه نمایش گذاشتن آزادانه و بدون ترس فرهنگ و مذهب و زندگی عادی را محدود می سازد. یوناما یک بار دیگر روی مکلفیت دولت در خصوص تامین امنیت و مسئولیت اقلیت ها به شمول اقلیت های مذهبی و قومی در هر زمان منجمله در جریان مراسم مذهبی و فرهنگی، تاکید می ورزد. دولت همچنان مکلف است تا اطمینان حاصل نماید که هر نوع دامن زدن به تفرقه ملیتی، قومی و مذهبی که باعث تحریک

بولک ولایت بلخ، طالبان پوسته امنیتی را افراز و تانکر های تیل را که مربوط یک شرکت خصوصی بود، متوقف کردند. طالبان پنج راننده و وسایل آنها را با وسایط شان با خود به حوالی آن منطقه برده و برای چند ساعت نزد خود تا زمانی نگهداشتند که مبلغ ۳۰۰۰۰ افغانی (حدود ۳۹۰ دالر امریکائی) برای تانکر دریافت کردند.

یوناما اختطاف توسط گروه های مسلح و گروه مجرمین را نیز ملاحظه نمود که کمتر گزارش شده است. هرچند یوناما موارد اختطاف را که توسط طرف های درگیری صورت نگرفته باشد ثبت نمی کند، مأموریت ملل متحد گزارش های منظم از چنین رویداد ها به شمول مواردی که کارکنان موسسات غیردولتی و کارمندان ملل متحد مورد هدف قرار گرفتند، را دریافت کرد.

اختطاف های مرتبط با درگیری افغان ها را از حقوق اساسی که دسترسی به آزادی شخصی است، محروم می سازد. اختطاف هایی که توسط طالبان صورت می گیرد و تهدیدات ناشی از آن در جاده ها و شاهراه ها، باعث محدودیت آزادی حرکت و فعالیت های اقتصادی شده و فضای ترس را بیشتر می سازد.

۴. مجازات ظالمانه، غیر انسانی یا تحقیر آمیز در برابر

افراد ملکی

در سال ۲۰۱۹، یوناما ۹ رویدادی را ثبت کرد که عناصر مخالف دولت مجازات ظالمانه، غیر انسانی یا تحقیر آمیز را به عنوان تنفیذ فیصله های ساختاری عدلی و قضائی موازی شان اجراء نمودند. عناصر مخالف دولت به فیصله قضایای جزائی و مدنی توسط ساختار های عدلی و قضائی موازی شان به ویژه در مناطق تحت کنترول شان که مردم دسترسی خیلی اندک به میکانیزم های عدلی و قضائی رسمی دارند، ادامه دادند. مجازاتی که توسط عناصر مخالف دولت اجراء شد شامل اعدام، قطع اعضاء و شلاق زدن منجمله به جرم "گناه اخلاقی" می شود. یوناما هشت رویدادی را که منجر به هشت مورد تلفات ملکی (پنج مرد و یک زن کشته و یک زن و یک مرد مجروح گردیدند) را به طالبان و یک مورد را که منجر به مجروحیت یک مرد ملکی گردید، به شاخه خراسان داعش نسبت داد.

به تاریخ ۱۹ جنوری در ولسوالی ادرسکن ولایت هرات، طالبان یک مرد را پس از آن حلق آویز کردند که محکمه نام نهاد طالبان وی را محکوم به مرگ کرد. آن شخص متهم به قتل و سرقت موتر سایکل یک مرد بود و در اوایل سال ۲۰۱۸ در توقیف طالبان قرار داشت. مرد مذکور تقریباً یک سال تحت توقیف قرار داشت تا اینکه دوسیه اش توسط سه محکمه نظام عدلی موازی طالبان مورد رسیدگی قرار گرفت. به تاریخ ۱۱ اکتوبر در ولسوالی نرنگ ولایت کنر، شاخه خراسان داعش گوش یک مرد را در محضر عام پس از آن قطع کرد که توسط محکمه نام نهاد محکوم به مجازات شد. آن مرد گوش یک مرد دیگر را که با وی دعوا داشت، قطع کرده بود؛ محکمه نام نهاد شاخه خراسان داعش فیصله ای را صادر کرد که گوش همان شخص باید قطع گردد. حدود ۱۵۰ باشندده محل حین تطبیق فیصله حاضر بودند.

مجازاتاتی که توسط عناصر مخالف دولت اجراء شد، به اساس قوانین افغانستان جرم بوده و نقض حقوق بشر و بدرفتاری تلقی می شوند. برعلاوه، مجازات شدید مانند اعدام، نقض جدی قانون بشردوستانه بین المللی محسوب شده و جرایم جنگی محسوب شده می تواند.^{۱۲۰} یوناما از عناصر مخالف دولت می خواهد تا تحمیل برخورد ظالمانه، غیر انسانی و تحقیر آمیز یا مجازات افراد را بلافاصله متوقف سازند.

۵. استفاده از خانه ها یا سایر اهداف ملکی برای مقاصد

نظامی

یوناما همواره رویداد هایی را که عناصر مخالف دولت حملات را از داخل مناطق ملکی به شمول خانه های رهائشی، مارکیت ها و مساجد انجام داده و این اماکن را در معرض خطر حمله از سوی نیروهای طرفدار دولت قرار می دهد، ثبت کرده و در زمینه ابراز نگرانی می کند. بطور مثال، به تاریخ ۶ مارچ در ولسوالی چمتال ولایت بلخ، در جریان درگیری زمینی میان نیروهای ملی امنیتی افغانستان و طالبان، نیروهای اردوی ملی یک مرمی هاوان را به سوی جنگجویان طالب که در یک خانه رهائشی پنهان شده بودند، شلیک کردند. این هاوان بر یک خانه مسکونی فرود آمده و باعث کشته شدن سه فرد ملکی به شمول یک

پسر شش ساله و مجروحیت سه طفل دیگر شد. به تاریخ ۱۳ نوامبر در ولسوالی سیوری ولایت زابل، پارچه های مرمی هاوان هنگامی یک زن را کشت و یک پسر شش ساله را مجروح نمود که نیروهای اردوی ملی افغانستان هاوانی را به منظور هدف قرار دادن طالبان که در خانه های رهائشی پنهان شده بودند، شلیک کرد. نیروهای اردوی ملی افغانستان طالبان را مسئول این تلفات دانستند.

در بعضی موارد، عناصر مخالف دولت افراد ملکی را خلاف میل شان در خانه های نگهداشتند. بطور مثال، به تاریخ ۱ سپتامبر در شهر پلخمری ولایت بغلان، طالبان حملات متعدد را از چندین نقاط بالای شهر انجام دادند و به زور وارد خانه های رهائشی شدند. یوناما رویدادی را ثبت کرد که جنگجویان طالب وارد یک خانه شده و مالک خانه را که می خواست فرار نماید، به ضرب گلوله به قتل رسانید.

نیروهای طرفدار دولت معمولاً مسئولیت تلفات ملکی ناشی از عملیات های شان را به عناصر مخالف دولت نسبت می دهند زیرا آنها در خانه های رهائشی پنهان شده و یا اینکه از افراد ملکی به عنوان "سپر انسانی" استفاده می کنند. باوجودی که عناصر مخالف دولت مکلف اند که نباید با پنهان شدن و درگیر شدن با نیروها از محلات ملکی، افراد ملکی را در معرض خطر قرار دهند، نیروهای طرفدار دولت نیز مسئولیت همسان دارند که تمامی اقدامات پیشگیرانه ممکن را به منظور محافظت افراد ملکی روی دست گیرند و این مسئولیت در شرایطی که دشمن در میان افراد ملکی پنهان می شود، کاهش نمی یابد. یوناما به عناصر مخالف دولت یادآور می شود که عمداً، یکجا قرار دادن اهداف نظامی و ملکی به منظور جلوگیری از هدف قرار گرفتن اهداف نظامی، به اساس قانون بشردوستانه بین المللی ممنوع می باشد.^{۱۲۱}

۴. نیروهای طرفدار دولت

الف. نگاه اجمالی

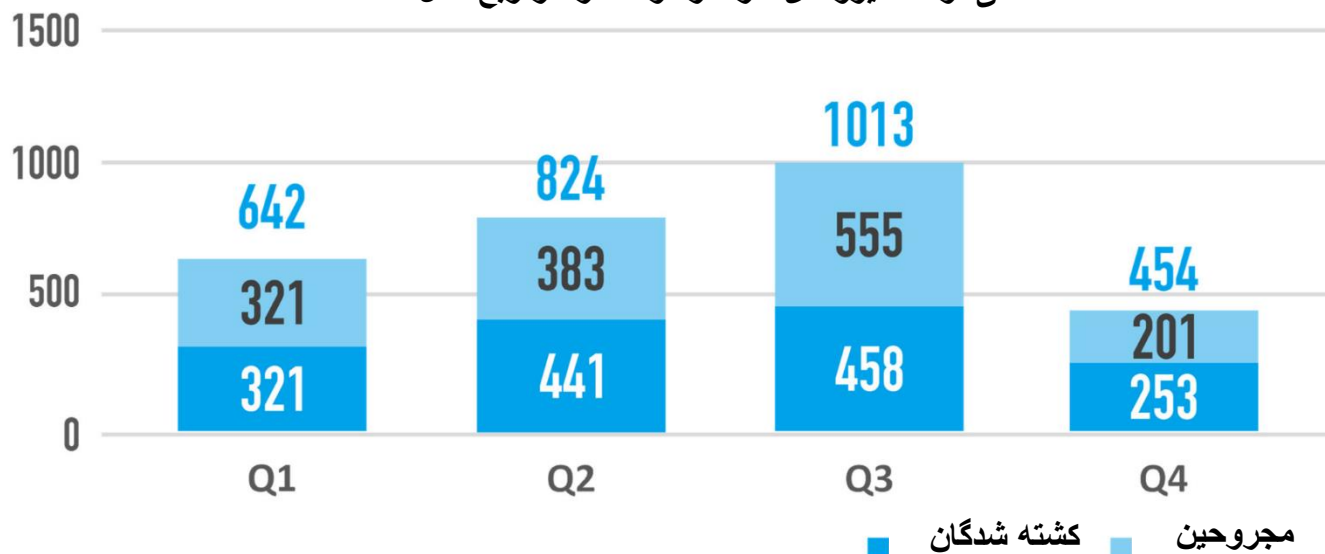
افزایش قابل ملاحظه داشته است (۳۳ درصد) اما تلفات مذکور در ربع چهارم به اندازه مشابه در مقایسه با عین مدت ها در ۲۰۱۸، ۳۹ فی صد کاهش یافته است.

تلفات ملکی منسوب به نیروهای طرفدار دولت ۲۸ درصد تمام تلفات ملکی در ۲۰۱۹ را تشکیل می داد که این رقم نسبت به ۲۴ درصد در ۲۰۱۸ افزایش اندکی را نشان می دهد. اکثر تلفات ملکی منسوب به نیروهای طرفدار دولت (۴۳ درصد) در جریان درگیری های زمینی اتفاق افتاده که به تعقیب آن حملات هوایی (۳۶ درصد) و عملیات های تلاشی (۱۲ درصد) قرار داشت^{۱۳}.

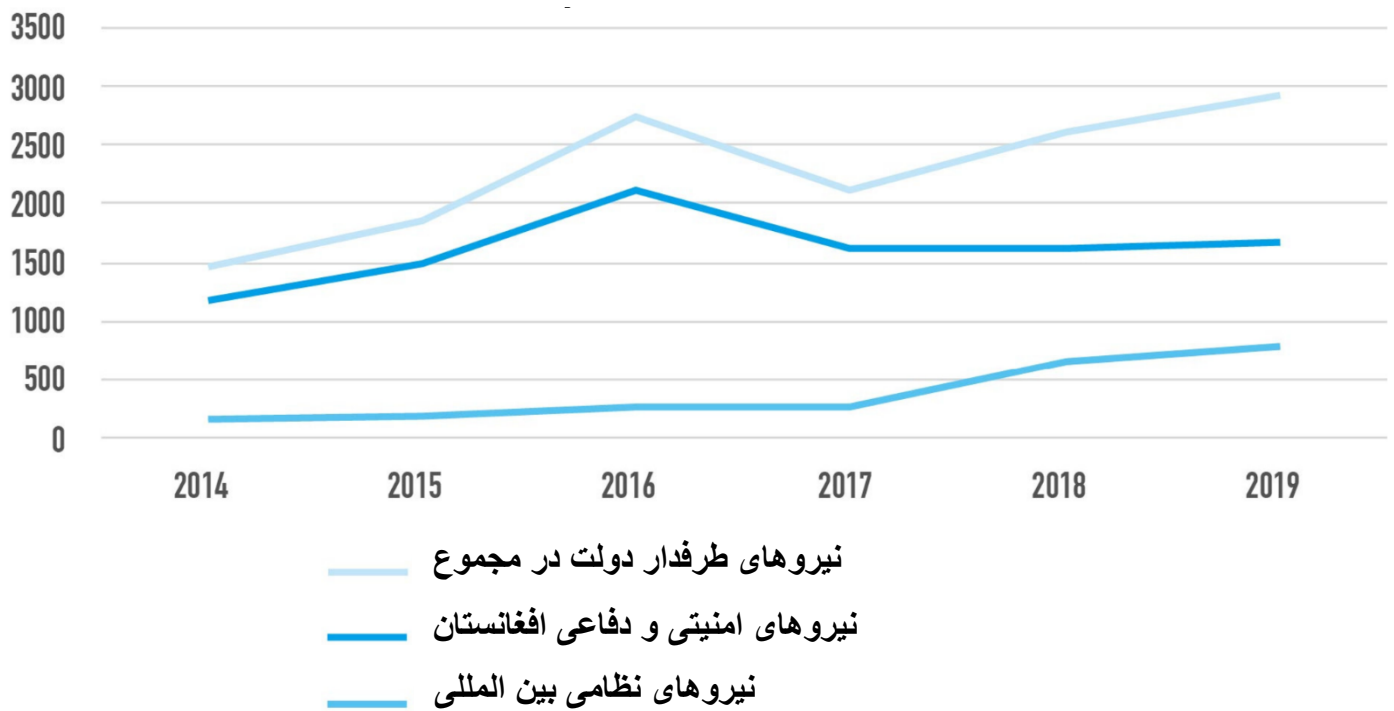
یوناما ۱۳ درصد افزایش کلی در تلفات ملکی منسوب به نیروهای طرفدار دولت را در سال ۲۰۱۹ در مقایسه با سال ۲۰۱۸، ثبت کرده است که این رقم برای دومین سال متوالی افزایش در تلفات ملکی را نشان می دهد. از ۱ جنوری الی ۳۱ دسامبر ۲۰۱۹، نیروهای طرفدار دولت باعث ۲۹۳۳ مورد تلفات ملکی (۱۴۷۳ کشته و ۱۴۶۰ زخمی) گردیدند^{۱۴}. افزایش تلفات ملکی منسوب به نیروهای طرفدار دولت عمداً از بلند رفتن تلفات ملکی در اثر درگیری های زمینی و افزایش اندکی کلی در اثر حملات هوایی، ناشی شده است. از سال ۲۰۰۹ بدینسو یعنی از زمان آغاز ثبت سیستماتیک تلفات افراد ملکی توسط یوناما، این بلندترین سطحی از تلفات افراد ملکی را نشان می دهد که به نیروهای طرفدار دولت منسوب گردیده است.

روند های تلفات افراد ملکی منسوب به نیروهای طرفدار دولت در طول سال مذکور با نوساناتی همراه بوده است اما الگوی آن نسبت به روندهای عناصر ضد دولتی متفاوت بوده است. در حالیکه پس از شش ماه نخست آرام، ارقام تلفات افراد ملکی منسوب به عناصر ضد دولتی در ربع سوم سال یاد شده به اوج خود رسید، تلفات افراد ملکی منسوب به نیروهای طرفدار دولت در سه ربع نخست

تلفات ملکی توسط نیروهای طرفدار دولت در هر ربع سال ۲۰۱۹

تلفات ملکی توسط نیروهای طرفدار دولت ۲۰۱۴-۲۰۱۹

تلفات ملکی در اثر شلیک های غیر مستقیم توسط نیروهای طرفدار دولت را ثبت کرد که این امر موجب بروز نگرانی در رابطه به تأثیرات بدون تفکیک ناشی از بکارگیری چنین سلاح ها بخصوص در ساحات پرجمعیت، گردیده است.^{۱۲۵}

نیروهای طرفدار دولت باعث ۱۲۶۰ مورد تلفات ملکی (۳۶۳ کشته و ۸۹۷ مجروح) در جریان درگیری های زمینی شدند که بیانگر ۲۵ درصد افزایش در مقایسه با سال ۲۰۱۸ بوده و برخلاف روندی نزولی می باشد که در دو سال متوالی ثبت شده بود^{۱۲۶}. یوناما ۲۵ درصد افزایش در

در ۲۰۱۸ خیزش قابل ملاحظه ای در تلفات ملکی را گزارش داده بود^{۱۲۷}. این بزرگترین رقم تلفات ملکی در نتیجه عملیات های تلاشی می باشد که یوناما از زمان ثبت سیستماتیک در سال ۲۰۰۹ تا به حال ثبت نموده است. اکثر عملیات های تلاشی توسط قطعات خاص ریاست امنیت ملی یعنی نیروی های حفاظت خوست و یک گروهی جدیدالتشکیل در ولایت پکتیکا در ۲۰۱۹ که به "نیروی های شاهین" یاد می شوند، صورت گرفته است. این قطعات خارج از سلسله مراتب رسمی دولت افغانستان، اغلباً در مشارکت با کنشگران بین المللی موجود در ساحه و با حمایت هوایی نیروی های نظامی بین المللی و در ۲۰۱۹ تا اندازه ای زیادی در هماهنگی با نیروی هوایی افغان، فعالیت می نمایند.

در سال ۲۰۱۹، حملات هوایی توسط نیروهای طرفدار دولت باعث ۱۰۴۵ تلفات ملکی (۷۰۰ کشته و ۳۴۵ مجروح) گردیده که این رقم ۳ درصد افزایش را در مقایسه با سال ۲۰۱۸ نشان می دهد^{۱۲۸}. این بزرگترین رقم تلفات ملکی ناشی از حملات هوایی تلقی می گردد، زمانی که یوناما در سال ۲۰۰۹ ثبت سیستماتیک تلفات ملکی را آغاز کرده است. همچنان، حملات هوایی منسوب به نیروهای طرفدار دولت، بزرگترین عامل مرگ ملکیان بحساب آمده که تقریباً نیمی از تلفات ملکیان به آنها نسبت داده شده است. استفاده از قوا در جریان عملیات های تلاشی سومین بزرگترین عامل تلفات ملکی منسوب به نیروهای طرفدار ملکی بوده که منجر به ۳۶۰ تلفات ملکی (۱۲۸ کشته و ۸۲ مجروح) در سال ۲۰۱۹ گردیده که بیانگر وارد شدن صدمات در سطوح بلند مشابه با ۲۰۱۸ بوده است. یوناما

جانب مسئول (که از سوی یوناما به آن نسبت داده شده است) ^{۱۲۸}	افراد ملکی کشته شده	افراد ملکی مجروح	مجموع تلفات ملکی	فیصدی مجموعی تلفات ملکی
نیروهای امنیتی و دفاعی ملی افغان	۶۸۰	۱۰۰۲	۱۶۸۲	۱۶ درصد
نیروهای نظامی بین المللی	۵۵۹	۲۲۷	۷۸۶	۸ درصد
گروههای مسلح طرفدار دولت	۱۰۲	۸۲	۱۸۴	۲ درصد
نیروهای نامعلوم طرفدار دولت/نیروهای متعدد طرفدار دولت	۱۳۲	۱۴۹	۲۸۱	۳ درصد

درگیری های زمینی جبران شد. یوناما در رابطه به روند معکوس کاهش تلفات ملکی در اثر درگیری های زمینی بخصوص در نتیجه استفاده روز افزون از شلیک های غیر مستقیم بالای مناطق پر جمعیت نگران است.

در حالیکه تلفات ملکیان در اثر عملیات های تلاشی همانند سال ۲۰۱۸ در سطوح بلند باقی مانده، تلفات ملکی منسوب به نیروهای خاص ریاست امنیتی ملی و نیروهای محافظت خوست نسبت به تلفات ملکی منسوب به نیروهای شاهین کاهش یافته است (به جدول ذیل مراجعه شود). یوناما در رابطه به میزان نامتناسب مرگ و میر ملکیان به تناسب مجروحین در اثر عملیات های تلاشی توسط نیروهای

۱. نیروهای امنیتی ملی افغان

نیروهای امنیتی ملی افغان باعث ۱۶۸۲ مورد تلفات ملکی (۶۸۰ کشته و ۱۰۰۲ مجروح) شدند که این رقم افزایش اندکی را نسبت به ۲۰۱۸ نشان می دهد^{۱۲۹}. کاهش کلی تلفات ملکیان در اثر حملات هوایی توسط نیروهای هوایی افغانستان با افزایش جهشی در تلفات ملکیان ناشی از

امنیتی ملی افغان در درجه اول ناشی از حوادث منسوب به نیروهای ویژه ریاست امنیت ملی، کماکان نگران است.^{۱۳۰}

جانب مسئول (که از سوی یوناما به آن نسبت داده شده است)	افراد ملکی کشته شده	افراد ملکی مجروح	مجموع تلفات ملکی
اردوی ملی افغان (بشمول قوای هوایی)	۳۸۱	۷۰۷	۱۰۸۸
ریاست امنیت ملی بشمول نیروهای خاص امنیت ملی ^{۱۳۱}	۱۷۹	۵۲	۲۳۱
پولیس ملی افغان	۲۳	۶۷	۹۰
پولیس محلی افغان	۹	۲۷	۳۶
سایر نیروهای دفاعی و امنیتی افغان و نیز مرتکبین متعدد	۸۸	۱۴۹	۲۳۷

۲. نیروهای نظامی بین المللی

ساختار ها و حملات هوایی که در حمایت از عملیات های تلاشی نیروهای خاص امنیت ملی و نیروهای شاهین راه اندازی شده، کماکان نگران است. یوناما به گونه ویژه در رابطه به پرتوکول های هدف گیری مورد استفاده ُ نیروهای نظامی بین المللی که در آن حمله بر اهدافی را اجازه میدهد که با شرایط تعریف شده اهداف نظامی مشروع در حقوق بین المللی بشردوستانه، وفق ندارد و همچنان بخاطر هدف قرار دادن افراد که نه بطور مستقیم در جنگ ها دخیل اند و نه نقش جنگی دوام دار در کدام گروهی مسلح سازمان یافته را دارند، همچنان نگران است.^{۱۳۳}

در سال ۲۰۱۹، یوناما ۷۸۶ مورد تلفات ملکی (۵۵۹ کشته و ۲۲۷ زخمی) را به نیروهای نظامی بین المللی نسبت داد که این رقم افزایش ۱۸ درصدی نسبت به سال ۲۰۱۸ را نشان می دهد.^{۱۳۲} از مجموع تمامی تلفات ملکی توسط نیروهای نظامی بین المللی، ۹۶ درصد آن از حملات هوایی بشمول حملات هوایی از قبل پلان شده (هدف گیری سنجیده شده) و حملات هوایی که در واکنش به تهدیدات علیه نیروهای امنیتی ملی افغان و نیروهای نظامی بین المللی در میدان جنگ (هدف گیری واکنشی)، ناشی شده است.

یوناما در رابطه به تداوم سطح بلند مرگ و میر غیرنظامیان در اثر حملات هوایی بخصوص حملات هوایی بالای

**حملات هوایی نیروهای امریکایی مستقر در افغانستان بالای دهاقین در ساحه تحت کنترول شاخه خراسان داعش
بتاریخ ۱۹ سپتامبر ۲۰۱۹، باعث تلفات ۳۰ فرد ملکی گردید**

"شب بود و ما ۱۸ تن در یک خیمه خوابیده بودیم. نمی دانم ساعت چند بجه بود اما ما در اثر صدای بمب که بر یکی از خیمه ها اصابت کرد، بیدار شدیم. از محل خواب خود فوراً بلند شدیم و از خیمه به عجله بیرون رفتیم. من و دو تن از همکارانم زیر یک درخت ایستاده شدیم.... بعداً ما مورد هدف قرار گرفتیم و هر سه ما به زمین افتادیم. من بی هوش شدم. صبح، من به هوش آمدم و متوجه شدم که من زخمی شده بودم (از ناحیه پای راست، بازوی راست و ران) و دو همکارم مرده بودند. یکی آنها ۱۶ ساله بود. من دیده و حرکت کرده نمی توانستم. چشمانم مملو از ریگ و خاک بود. من برای کمک صدا زدم. هیچ کسی نیامد. ساعت ۷ صبح تعدادی از همکارانم که از حمله نجات یافته بودند، من و سایرین را تا به جاده و بعداً به شفاخانه رساندند."

-- مرد قربانی ۳۱ ساله

مصاحبه توسط یوناما در شفاخانه عامه ننگرهار بتاريخ ۲۲ سپتامبر ۲۰۱۹

بتاریخ ۱۹ سپتامبر ۲۰۱۹، حوالی ۲ بجه شب، نیروهای نظامی بین المللی، ۸ حمله هوایی بوسیله طیاره بی بیلوت را بالای افرادی در یک منطقه ی جنگلی تحت کنترل شاخه خراسان داعش در ساحه وزیر تنگی واقع ولسوالی خوگیانی ولایت ننگرهار، انجام دادند. قرار گرازش ها، تقریباً ۱۵۰ مرد کارگر جهت جمع آوری و تهیه ی جلعوزه مصروف کار بودند. آنها از شاخه خراسان داعش اجازه اخذ نموده بودند و همچنان مقامات ولسوالی و ولایتی و نیروهای امنیتی ملی افغان را ذریعه مکتوب قبلی درمورد جمع آوری جلعوزه که توسط بزرگان قومی به آنها سپرده شده بود، مطلع ساخته بودند. حین حملات هوایی مذکور، کارگران تقریباً در ۷ خیمه به شکل پراکنده در ساحه مذکور در حال خواب بودند.

معلومات اولیه به تیم کاهش تلفات غیرنظامیان حمایت قاطع اندکی پس از وقوع حادثه فراهم گردید که شامل معلومات مشخص راجع به ابلاغ مکتوب های قبلی به مقامات دولت افغانستان و نیروهای امنیتی ملی بود. نیروهای نظامی بین المللی یک اعلامیه را در رسانه ها منتشر کردند که در آن آمده است، نیروهای امریکائی "یک حمله هوایی مشخصی را بالای هراس افغانان داعش در ساحه تحت کنترل داعش انجام داده است" و آنها " مطمئن بودند که در اثر حمله هوایی مذکور ۱۶ تن، بشمول جنگجویان داعشی مورد نظر، کشته شده اند." براساس اعلامیه مذکور، کارگران به ساحه مذکور بدون آگاهی نیروهای امنیتی افغان یا نیروهای نظامی امریکائی رفته بودند. " بر اساس ارزیابی و بررسی آنها، احتمالاً به تعداد ۸ غیر نظامی با جنگجویان داعش در عین محل مسکن گزین شده بودند که و در نتیجه ۸ غیر نظامی کشته شده اند."

به منظور تائید و تثبیت تلفات غیرنظامیان، یوناما از بیشتر از ۳۰ منبع بشمول قربانیان، اقارب قربانیان، بزرگان قومی، مقامات دولتی، کارمندان صحی، ریاست امنیت ملی و سایرین، معلومات جمع آوری کرده است. همچنان، یوناما با تعداد از قربانیان حادثه در شفاخانه که تحت مداوی قرار داشتند، مصاحبه انجام داده است. یوناما تثبیت نموده است که حد اقل ۲۰ غیرنظامی مذکر بشمول حد اقل دو پسر بچه کشته و ۱۰ غیرنظامی مذکر دیگر جراحت برداشته اند. یوناما در رابطه به تلفات بیشتر غیرنظامیان درین حادثه معلومات دریافت کرد اما نتوانست آنها را تثبیت نماید. نیروهای امریکائی برای هر خانواده ۸ قربانی که به عنوان افراد ملکی شناسایی کرده بودند، مبلغ ۱۶۶۶۰۰ افغانی (۲۲۰۰ دالر امریکائی) پرداخته و مسوولیت آسیب وارد شده مذکور را پذیرفتند. مبلغ پول متذکره از طریق والی ننگرهار طی یک جلسه که در محوطه دفتر مقام ولایت ننگرهار برگزار شده بود، به خانواده های مذکور تسلیم داده شد.

یوناما تاکید می ورزد که طرف های دخیل در جنگ مکلفیت دارند تا در راستای تثبیت اهداف به مثابه اهداف نظامی^{۱۳۴} حتی الامکان تلاش نمایند که این مکلفیت ها حاوی استفاده از تمام منابع استخباراتی، نظارتی و سایر منابع به منظور کسب آگاهی همه جانبه پیرامون وضعیت می باشد. نحوه ی انجام این حملات هوایی و تدابیر که در آن جهت تثبیت اهداف مذکور اتخاذ گردیده با توجه ویژه به اینکه قربانیان در زمان حمله در خواب بودند و عملاً در جنگ دخیل نبودند، جداً پرسش برانگیز است. همچنان، معلومات در رابطه به ماهیت حضور قربانیان مذکور در ساحه متذکره نزد نیروهای امنیتی افغان وجود داشت. یوناما از نیروهای نظامی بین المللی تقاضا می نماید تا در مشارکت با نیروهای امنیتی افغان از حادثه مذکور درس های را بیاموزند و در راستای جلوگیری از چنین آسیب ها به غیرنظامیان در آینده، تغییرات مرتبط را در پروسیجر های مربوطه وجود بیاورند.

کشتار غیرنظامیات به گونه قصدی بشمول کشتارها بنابر اختلافات شخصی شان و یا دخیل بودن شان در تنش ها با عناصر مخالف دولت و سایر گروههای مسلح، همچنان ادامه داده اند. گروههای مسلح طرفدار دولت که بدون مبنای قانونی و خارج از تشکیلات فعالیت دارند، اطمینان حاصل نمایند که سلسله مراتب، میکانیزهای پاسخ دهی و جبران خساره برای قربانیان در صورت نقض قانون بشمول نقض حقوق بشردوستانه بین المللی و حقوق بشر بین المللی، وجود دارد.

۳. گروههای مسلح طرفدار دولت

یوناما از دولت افغانستان که مسئولیت اصلی حراست از حقوق بشر بشمول حق حیات، حق آزادی و امنیت همه مردم افغانستان را بر عهده دارد، درخواست می نماید تا تمامی گروههای مسلح طرفدار دولت را منحل و یا پس از بررسی دقیق، آنها را رسماً وارد سلسله فرماندهی رسمی با یک میکانیزم حسابدی موثر و پرسنجر عملیاتی که به حقوق بشردوستانه بین المللی و حقوق بشر بین المللی ارج بگذارد، نماید. علاوه برآن، دولت افغانستان مکلف است تا تمام اتهامات نقض حقوق بشر و نقض قوانین بین المللی بشردوستانه توسط گروههای مسلح طرفدار دولت را تحقیق نموده و در برابر مرتکبین آن بشمول مقامات ارشد، اقدامات مقتضی در مطابقت با کود جزای افغانستان، اتخاذ نماید.

نیروهای محافظت خوست و "نیروهای شاهین"

نیروی محافظت خوست یک گروهی مسلح طرفدار دولت است که خارج از ساختار منظم فرماندهی و کنترول نظامی فعالیت می نماید. نیروی متذکره حد اقل از سال ۲۰۰۷ بدینسو عملیات های ویژه ی را در جنوب شرق افغانستان انجام داده اند. یوناما به گونه مکرر نگرانی های خویش را در رابطه به اقدامات نیروی محافظت خوست بشمول ادعاها در مورد تلفات غیرنظامیان و موارد نقض حق حیات و امنیت فیزیکی و سایر موارد نقض حقوق بشری، را بصورت علنی و سری ابراز داشته است^{۱۳۷}.

یوناما ۱۸۴ مورد تلفات افراد ملکی (۱۰۲ کشته و ۸۲ زخمی) در ۵۷ رویداد در سال ۲۰۱۹ و همچنان ۷ مورد اختطاف مرتبط به جنگ را که این نهاد به گروههای مسلح طرفدار دولت نسبت داده است، به ثبت رسانیده است. رقم متذکره ۲ درصد افزایش در تلفات غیرنظامیان توسط گروههای مسلح طرفدار دولت نسبت به سال ۲۰۱۸، را نشان می دهد^{۱۳۵}. قابل ذکر است که رقم متذکره نسبت به ارقام تلفات غیرنظامیان در سال ۲۰۱۷ تقریباً دو برابر شده است.

تلفات غیرنظامیان توسط گروههای مسلح طرفدار دولت عمدتاً در جریان درگیریهای زمینی (۴۰ درصد) رخ داده و به تعقیب آن ناشی از عملیات های تلاشی (۳۴ درصد) بوده است. یوناما، به طور ویژه، از بابت شمار بلند حوادثی که در آن گروههای مسلح طرفدار دولت غیرنظامیان را به گونه قصدی در جریان عملیات های تلاشی مورد هدف قرار داده اند، همچنان نگران است. اکثر تلفات غیرنظامیان توسط گروههای مسلح طرفدار دولت در جریان عملیات های تلاشی مربوط به نیروی محافظت خوست و نیروهای شاهین، بوقوع پیوسته و قرار گزارش ها، هردو نهاد مذکور از سوی حامیان بین المللی مورد حمایت قرار گرفته و در جنوب شرق کشور (ولایات خوست، پکتیا، پکتیکا و غزنی) فعالیت می نمایند^{۱۳۶}. بقیه تلفات غیرنظامیان که به گروههای مسلح طرفدار دولت نسبت داده شده است، در ولایات تخار و بغلان رخ داده اند.

گروههای مسلح طرفدار دولت با مصوّنیت از مجازات به فعالیت های خویش، منجمله اجرای عملیات های تلاشی،

گروه های مسلح طرفدار دولت همچنان به فعالیتهای توام با معافیت جزایی شان، در اجرای عملیات های تلاشی و کشتار قصدی غیرنظامیان، ادامه داده اند.

در گذشته، اعضای نیروهای امنیتی ملی افغان و مقامات دولتی از بحث کردن در مورد هر عملیات نیروهای محافظت خوست با یوناما خودداری می نمودند. اما، از آغاز سال ۲۰۱۹ بدینسو، ریاست امنیت ملی در رابطه به قضایای منسوب به این نیروها که تلفات ملکی نیز به همراه داشته است، پاسخ های محدود ارائه نموده است. اگرچه، آنها همچنان از ذکر اسم نیروی مذکور خودداری ورزیده اند. برداشت یوناما این است که این نیروها به شیوه مشابه با نیروهای خاص امنیت ملی فعالیت نموده و دارای تشکیل سلسله مراتب مشابه نیز می باشند اما این نیروهای با نیروهای امنیت ملی متفاوت اند چون مبنای قانونی ندارند که بر اساس آن عملیات های شان را در مطابقت با قوانین افغانستان انجام دهند.

در سال ۲۰۱۹، یوناما ۱۲ حادثه ی مربوط به عملیات های نیروهای محافظت خوست را ثبت نمود که منجر به کشته شدن ۲۵ فرد ملکی گردیده است. اکثر موارد تلفات مذکور در اثر هدف گیری قصدی افراد ملکی در جریان عملیات های تلاشی بوقوع پیوسته است که این رقم نسبت به سال ۲۰۱۸ کاهش چشمگیری را نشان می دهد^{۱۳۸}. یوناما تقریباً تمام موارد تلفات ملکی منسوب به نیروهای محافظت خوست را در جریان ربع اول سال ۲۰۱۹ به ثبت رسانیده است که پس از آن، ظاهراً عملیات های تلاشی نیروهای مذکور توقف یافته است. با وجود آن، یوناما همچنان حملات علیه نیروهای محافظت خوست از سوی عناصر مخالف دولت را تا پایان سال ۲۰۱۹، ثبت نمود. در ادامه روند مستند سازی حادثات منسوب به این نیروها که برای بار اول در سال ۲۰۱۸ آغاز گردید، یوناما حادثی را به ثبت رسانیده است که توسط نیروهای محافظت خوست بر علاوه ولایت خوست در سایر ولایات دیگر مانند پکتیا و پکتیکا، نیز به وقوع پیوسته است.

از ماه مارچ ۲۰۱۹ بدینسو، یوناما ۱۵ حادثه ی منسوب به نیروهای شاهین را ثبت نموده که منتج به ۶۲ مورد تلفات

افرادملکی (۵۸ کشته و ۴ زخمی) گردیده است. یوناما قادر به این نشده است تا سلسله فرماندهی نیروهای شاهین یا روابط این نیروها را با ریاست امنیت ملی و سایر گروه های مسلح طرفدار دولت نظیر نیروهای محافظت خوست، دریابد. اما، قابل ذکر است که زمان وقوع نخستین حادثه ی منسوب به نیروهای شاهین مصادف با کاهش چشمگیر در تعداد حوادث منسوب به نیروهای محافظت خوست بود^{۱۳۹}. همچنان، نیروهای ویژه ریاست امنیت ملی مسئولیت حمله که منابع محلی آنرا به نیروهای شاهین منسوب کرده بودند، را بطور علنی به عهده خود گرفت که حداقل این امر بیانگر هماهنگی نزدیک بین دو نهاد مذکور می باشد^{۱۴۰}.

قرار گزارش ها، نیروهای شاهین در ولسوالی ارگون ولایت پکتیکا، مستقراند و مانند نیروهای محافظت خوست خارج از سلسله رسمی فرماندهی افغانستان در مشارکت با حامیان بین المللی موجود در محل و عندالضرورت با حمایت هوایی نیروهای نظامی بین المللی، فعالیت دارند. در سال ۲۰۱۹، یوناما حادثی را عمدتاً در ولایت پکتیکا و همچنان در ولایات پکتیا و غزنی، به ثبت رسانیده که در آن نیروهای مذکور دخیل بودند.

اعضای نیروهای حافظت خوست و نیروهای شاهین در برابر سوء استفاده های که مرتکب می شوند، از معافیت جزایی برخوردار استند، که این امر مایه نگرانی عمیق میباشد. با وجود آنکه بررسی ها در رابطه به این عملیات ها و عملیات های که منجر به نقض حقوق بشر گردیده اند، از سوی شورای امنیت ملی جریان دارد، یوناما از هیچ نوع قضیه ای اطلاع ندارد که در آن نیروهای محافظت خوست یا نیروهای شاهین در برابر اتهاماتی وارده علیه شان در رابطه به استفاده بی مورد بیش از حد نیرو، کشتار قصدی و سایر موارد نقض و سوء استفاده های که حقوق بشری و حیات افغان ها را شدیداً متاثر ساخته است، مسئول دانسته شده باشند.

اعضای نیروهای امنیتی و دفاعی افغان و ادارات ملکی حکومت افغانستان در کابل نمی خواهند یا نمی توانند در رابطه به این نیروها به صورت علنی حرف بزنند، بجز

بیان این جمله که نیروهای مذکور به گونه کامل تحت کنترل نیروهای امنیتی ملی افغان قرار ندارند. پرسش های یوناما در مورد اینکه کدام نهاد مسئولیت آموزش، تمویل، پلانگذاری و اجرای عملیات های نیروهای مذکور و همچنان چگونگی اجرای تحقیقات و بررسی ها راجع به فعالیت های این نیروها، بی پاسخ باقی مانده اند.

یوناما خاطر نشان می سازد که حراست از حقوق حیات، آزادی و امنیت همه مردم افغانستان، از جمله مکلفیت های اساسی حکومت افغانستان می باشد. یوناما از حکومت تقاضا می نماید تا نیروهای محافظت خوست و نیروهای شاهین را پس از بررسی های دقیق، رسماً شامل صفوف نیروهای مسلح نماید و یا گروه های متذکره را منحل نموده و اعضای این گروه ها را در پیوند به اتهامات نقض قانون جزای افغانستان تحت تحقیق و تعقیب عدلی قرار دهد^{۱۴۱}. حکومت افغانستان مکلف است تا اعضای این گروه ها را در برابر هر نوع نقض قانون بین المللی بشردوستانه و نقض یا سوء استفاده حقوق بشر بین المللی، پاسخگو قرار دهد.

ب. نوعیت تاکتیک ها و حوادث که باعث بیشترین آسیب به غیرنظامیان می گردد

۱. حملات هوایی

"تقریباً ساعت ۱۰ شب بود و ما درخانه خود بودیم و نزدیک بود که خواب مان ببرد. [...] یک چرخبال بالای خانه ما با ارتفاع بسیار کم می چرخید. شوهرم در را باز کرد تا ببیند که چه جریان دارد. به مجرد که در را باز کرد، از چرخبال بالای وی شلیک شد و هردو پای وی جراحت برداشت. او به پشت افتید. من و دختر بزرگم برای کمک به طرف او شتافتیم. به من هم شلیک شد و زخمی شدم. من نمی دانم که مرمی بود یا چیزی دیگری، در همه جا، به شکل پارچه های بزرگ پهن شد. [...] ما روی سقف اتاق بالای خون خود مان دراز کشیده بودیم. من هنوز به خاطر دارم که نام های اولاد های خود را گرفته چیغ میزدیم تا بدانم که بالای آنها چه اتفاقی افتاده است. آنها پسر ۱۰ ساله من را کشتند. نصف سرش را برده بود. دخترم، ۴ ساله بود... از ناحیه شکم زخم شدید برداشته بود تا حدیکه روده هایش کاملاً بیرون شده بود. او برای یک ساعت بخاطر درد شدید، گریه می کرد - گریه می کرد و می گفت که مادر، درد می کند؛ ناوقتیکه که صدایش خاموش شد. کاری از دستم برنمی آمد؛ چون حرکت کرده نمی توانستم."

-- خانمی که در اثر حمله هوایی چرخبال بتاريخ ۸ فبروری ۲۰۱۹ در ولسوالی سنگین ولایت هلمند مجروح شد و دو طفل اش نیز کشته شدند

هوائی افغان ۲۴ درصد کاهش یافته که ۲۲ درصد مجموع تلفات غیرنظامیان ناشی از حملات هوایی را تشکیل می دهد.^{۱۴۵} متباقی تلفات افراد ملکی در اثر حملات هوایی گروه های نامعلوم طرفدار دولت بوقوع پیوسته است.

بقول مرکز فرماندهی نیروی های هوایی امریکا، هواپیما های امریکائی (بشمول طیاره های با پیلوت و بی سرنشین) به مقدار ۷۴۲۳ مهمات را در سال ۲۰۱۹ در افغانستان پرتاب نمودند که این رقم در مقایسه با سال ۲۰۱۸، افزایش اندکی را نشان داده اما از لحاظ مقدار نسبت به سال های گذشته، دربلندترین سطح بوده است.^{۱۴۶} تنها در ماه سپتامبر ۲۰۱۹، طیاره های امریکائی ۹۴۸ بمب را پرتاب نموده است که از سال ۲۰۱۰ بدینسو، بیشترین شمار بمب درطول یک ماه، می باشد. همچنان، در سال ۲۰۱۹ و تاکنون، طیاره های امریکائی، بیشترین شمار حملات را حد اقل با بکارگیری یک نوع اسلحه انجام داده اند.^{۱۴۷} تداوم آمار بلند حملات هوایی توسط نیروهای نظامی بین المللی نه تنها باعث افزایش تلفات غیرنظامیان گردیده بلکه قرار گزارش ها، سبب شماری از حوادث شلیک دوستانه علیه شریکان شان یعنی نیروهای افغان، شده است.^{۱۴۸}

در سال ۲۰۱۹، یوناما ۱۰۴۵ مورد تلفات غیرنظامیان (۷۰۰ کشته و ۳۴۵ زخمی) را که در اثر ۲۱۹ حمله هوایی توسط نیروهای طرفدار دولت بوقوع پیوسته بود، به ثبت رسانیده است. این رقم یک افزایش ۳ درصدی را در تعداد تلفات افراد ملکی ناشی ازاین تاکتیک در مقایسه با تلفات بلند سال ۲۰۱۸ نشان می دهد.^{۱۴۹} این پنجمین سال پی در پی است که در آن تلفات غیرنظامیان در اثر حملات هوایی افزایش می یابد. یوناما، بطور ویژه، در رابطه به تعداد کشته شدگان افراد ملکی در اثر حملات هوایی که به گونه نامتناسب ۳۱ درصد نسبت به سال ۲۰۱۸ افزایش یافته است، نگران است. در مقایسه با سال های قبل، آمار زنان و اطفال متأثر از حملات هوایی از جمع تلفات غیرنظامیان در اثر این نوع تاکتیک، ۴۶ درصد کاهش یافته است. در حالیکه زنان و اطفال در سال های گذشته دو سوم مجموع تلفات غیرنظامیان را تشکیل می دادند.

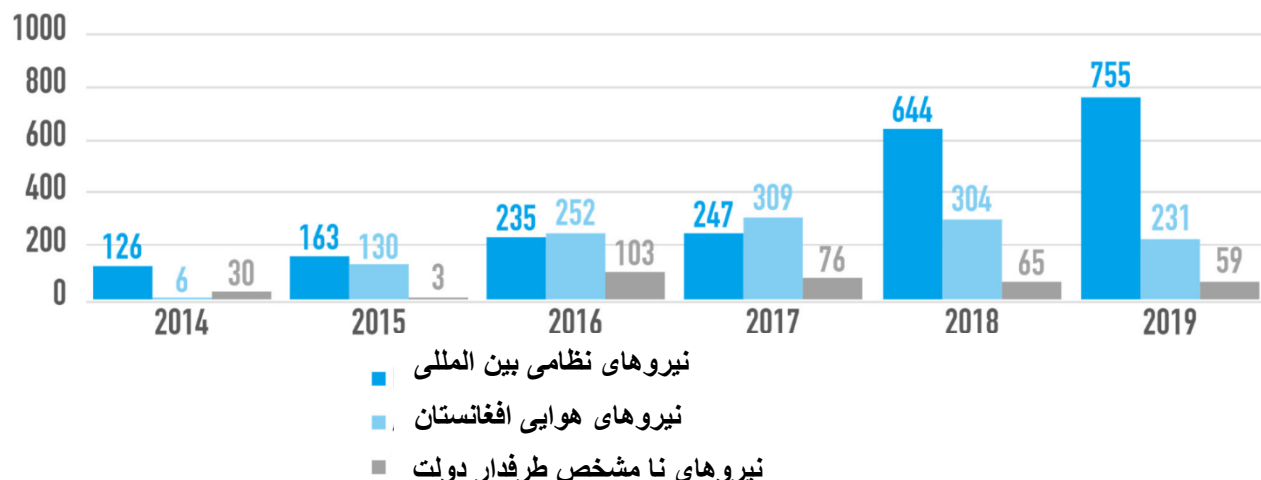
حملات هوایی باعث ۱۰ درصد کل تلفات افراد ملکی در سال ۲۰۱۹ گردید.^{۱۵۰} در ادامه روند سال ۲۰۱۸، اکثر قربانیان - ۷۲ درصد - در اثر حملات هوایی نیروهای نظامی بین المللی آسیب دیده اند که ۱۷ درصد افزایش را نشان می دهد.^{۱۵۱} تلفات افراد ملکی منسوب به نیروهای

قوای هوایی افغان شمار روبه افزایش حملات بشمول حملات شبانه، را در سال ۲۰۱۹ انجام داده اند. قوای هوایی افغان در دسامبر ۲۰۱۸^{۱۴۹} توانائی انجام حملات شبانه را کسب نمودند و از آن زمان بدینسو، حمایت های قابل ملاحظه را برای عملیات های تلافی شبانه بشمول عملیات های نیروهای خاص ریاست امنیت ملی که قبلا همیشه از

مردم محل در اطراف یک موترباربری حامل اجساد طفل های کشته شده در اثر حمله هوایی نیروهای نظامی بین المللی مورخ ۲۲-۲۳ مارچ ۲۰۱۹ بالای یک خانه در ساحه تیلوکه شهر کندز، گرد آمدند. قرار گزارش ها، حمله مذکور در دفاع از نیروهای طرفدار دولت در آن محل اجرا شده بود. ۱۳ فرد ملکی بشمول ۱۰ طفل در حمله مذکور کشته شدند. عکس از ناصر واقف

تلفات غیرنظامیان در اثر حملات هوایی ۲۰۱۴-۲۰۱۹

آنها توقف نکردند. دو موتر تونس وارد ساحه تلاشی شدند و از چرخبال با شلیک مرمی مورد هدف قرار گرفتند. اکثر سرنشینان در موتر اولی کشته شدند و اکثریت سرنشینان موتر دومی جراحت برداشتند. موتر سومی که در آن عروس و داماد سوار بودند، مورد هدف قرار نگرفت. در نتیجه این حملات هوایی، ۱۵ فرد ملکی (بشمول ۵ زن و ۹ طفل) کشته شده و ۱۱ تن (بشمول ۲ زن و ۶ طفل بین سنین ۱ الی ۱۶ سال) زخمی شدند. قرار گزارش ها، ۱۴ الی ۲۲ جنگجوی طالب و القاعده کشته و ۱۴ تن بشمول شماری از زنان دستگیر گردیدند^{۱۰۲}. یوناما ۳ مورد دیگر تلفات غیرنظامیان در اثر حملات هوایی بالای یک خانه در آن محوطه، را نیز تثبیت نموده است. قرار گزارش های که توسط یوناما تثبیت گردیده است، ۳ خانه در آن محوطه برای جنگجویان به کرایه داده شده بود، اما مالک آن در خانه سومی زندگی می کرد. حملات هوایی نیروهای امریکائی مستقر در افغانستان بر ۳ خانه مذکور اصابت کرد که منجر به کشته شدن مالک خانه ها و دو پسرش، که یکی آن ۱۰ سال عمر داشت، گردید.

به تعقیب حادثه مذکور، رئیس جمهور غنی نگرانی خود را ابراز کرده و به والی ولایت مذکور هدایت داد تا در رابطه به حادثه مذکور بررسی ها را انجام دهد^{۱۰۳}. همچنان، وزارت دفاع افغانستان رسانه ها را از انجام بررسی ها پیرامون حادثه مذکور که منجر به تلفات غیرنظامیان

سوی نیروهای نظامی بین المللی از طریق هوا حمایت می شد، فراهم مینمایند. اما، فقدان کوردینات دهندگان هوایی آموزش یافته افغان در ساحه جهت کمک در هدف گیری، بالای دقت و تدابیر احتیاطی تاثیر خواهد گذاشت و این امر سبب ادامه تلفات غیرنظامیان خواهد شد^{۱۰۴}.

در سال ۲۰۱۹، یوناما ۱۴۴ مورد تلفات افراد ملکی (۹۰ کشته و ۵۴ زخمی) در اثر حملات هوایی که در حمایت از عملیات های شبانه نیروهای خاص ریاست امنیت ملی و نیروهای شاهین صورت گرفته بود، را به ثبت رسانیده است. مثلاً بتاريخ ۲۲ سپتامبر حوالی ساعت ۱۱ شب، نیروهای خاص امنیت ملی در همکاری با کوماندو اردوی ملی افغان عملیات تلاشی را به منظور هدف قرار دادن مواضع طالبان در ولسوالی موسی قلعه ولایت هلمند، انجام داد. قرار گزارش ها، القاعده نیز در ساحه مذکور حضور داشت^{۱۰۱}. در جریان عملیات مذکور، جنگجویان مخالف دولت دست حمله واکنشی زدند و نیروهای افغان از نیروهای امریکائی مستقر در افغانستان درخواست کمک هوایی نمودند. بقول منابع که یوناما با آنها مصاحبه نمود، انواع متعدد تجهیزات هوایی بشمول طیاره ها و چرخبال ها مورد استفاده قرار گرفت. در عین زمان، سه موتر- ۲ تونس و ۱ سیدان - مربوط به یک عروسی در ساحه متذکره ظاهر شدند. قرار گزارش ها، ساحه مورد تلاشی مسدود شده بود و زمانیکه ۲ موتر مذکور به طرف ساحه عملیات نزدیک شدند، به انها علامت توقف داده شد، اما

گردید، اطلاع داد. بتاريخ ۲۳ سپتامبر، دفتر شورای امنیت ملی افغانستان در صفحه تویتر خود بیان داشت که عملیات مذکور را نیروهای افغان و امریکائی علیه یک گروه مهم القاعده بشمول عاصم عمر یک تن از رهبران القاعده و پیام رسان وی که مسئولیت رساندن پیام ها به ایمن الظواهری داشت و مسئول مواد منفجره طالبان در ولایت هلمند که در بین رهبران طالبان جا گرفته بودند، انجام داد. در پیام تویتر بیان شده بود که زنان پاکستانی بشمول خانم عمر توام با ۸ رهبر طالبان گرفتار شدند^{۱۰۴}. شورای امنیت ملی یک هیأت را به هلمند جهت تحقیق ادعاهای مبنی بر تلفات غیرنظامیان فرستاد که نتایج آن حین تحریر این گزارش مشخص نشده بود.

قرار معلومات یوناما، نیروهای امریکائی مستقر در افغانستان نیز تحقیقی را مطابق فقره ۶ ماده ۱۵ مقرر ارتش امریکا روی دست گرفته بود که نتایج آن حین تحریر این گزارش علنی ساخته نشده بود. یوناما از نیروهای امریکائی مستقر در افغانستان و دولت افغانستان تقاضا می نماید تا یافته های تحقیقات شان را همگانی ساخته و جبران خساره مناسب را برای قربانیان پرداخت نمایند.

در کنار حملات هوائی که در حمایت از نیروهای زمینی در جریان عملیات های تلاشی، صورت می گیرد، بطور

مشخص، یوناما در رابطه به هدف گیری قصدی افرادی که نه در مخاصمات به گونه مستقیم دخیل بودند و نه کدام نقش جنگی دوامدار در گروهی مسلح را ایفاء می کردند، نیز نگران است. چنین حملاتی مطابق رهنمود قانون جنگ وزارت دفاع امریکا مجوز دانسته شده اند مگر در مطابقت به قانون بین المللی بشردوستانه نیست. مثلاً، یوناما تلفات غیرنظامیانی را تثبیت نموده است که در اثر حملات هوائی بالای افرادی دخیل در پروسس مواد مخدر و مظنون به تمویل مالی طالبان، افرادی که تکسی ران بودند و جنگجویان طالب را انتقال می دادند و افرادی که در جمع آوری ذکات در مناطق تحت کنترل طالبان مصروف بودند، بوقوع پیوسته است. یوناما مجدداً تاکید می نماید، افرادی که حمایت های سیاسی، مالی و غیره را به یک گروه مسلح مخالف فراهم مینمایند اما کدام نقش جنگی دوامدار در گروه سازمان یافته مسلح مذکور ندارد، مطابق به قانون بین المللی بشردوستانه ، این نوع افراد به مثابه اعضای گروهی مسلح پنداشته نمی شوند^{۱۰۵}. آنها به مثابه افراد ملکی در برابر حمله محفوظ می باشند، مگر اینکه و زمانیکه آنها به گونه مستقیم در مخاصمات مسلحانه شرکت نمایند^{۱۰۶}.

حمله هوایی نیروهای امریکائی مستقر در افغانستان مورخ ۲۳-۲۴ جنوری ۲۰۱۹ در ولسوالی سنگین ولایت هلمند بالای یک خانه ای که از آن طالبان به مخاصمات مسلحانه پرداختند که منتج به تلفات ۲۰ فرد ملکی گردید

" شب هنگام بود. طیاره های جیت آمدند و شروع به بمباران کردند. من در خواب بودم که صدا را شنیدم و فکر کردم که هنوز خواب می بینم. حمله نخست به اطاقی اصابت کرد که من، شوهرم و یک طفلم در آن قرار داشتیم. سقف اطاق بالای ما فرو ریخت. تنها من کمی به هوش بودم. شنیدم که خسرم به اطاق متذکره آمد و او هر سه مان را بیرون کشید. ما (همه ما که در آن خانه بودیم) به یک اطاق دیگری که دو اطاق دورتر از آن موقعیت داشت، رفتیم و بعداً خانه ما دوباره بمباران شد. اطاقی که ما در آن بودیم. سقف آن بالای ما فرو ریخت. پارچه های بزرگ که فرو می ریخت و به هر طرف می پرید، بر سرهای ما اصابت می کرد. چند پارچه بزرگ بر بازو من اصابت کرد. اطفال کشته شدند. بالای شوهرم کدام چیز دیگری اصابت کرد. او خون ریزی بیشتر نسبت به من داشت. {...} در حالیکه خون ریزی داشتیم، تا صبح در آنجا در زیر سقف فرو ریخته، ماندیم. تا صبح هیچ کسی به کمک ما نرسید. اگر تحقیق شود، مسئول آنرا نزد من بیاورید تا که من برای شان نشان دهم که آنها باعث چی شدند^{۱۵۷}."

-- زن ۳۰ ساله -- قربانی - حمله هوایی نیروهای امریکائی مستقر در افغانستان که به حمایت نیروهای زمینی افغان بتاریخ ۲۴ جنوری در ولسوالی سنگین ولایت هلمند، انجام شد؛ زن مذکور ۵ طفل خود را از دست داد.

در شب ۲۴/۲۳ جنوری ۲۰۱۹، حوالی ساعت ۹ شب، نیروهای افغان و بین المللی یک عملیات ت پاکسازی را در ولسوالی سنگین ولایت هلمند انجام دادند. نیروهای مذکور مورد حمله قرار گرفته و دست به حمله واکنشی با استفاده از نیرو، زدند. قرار معلومات تیم کاهش تلفات ملکی حمایت قاطع، جنگجویان طالب از یک خانه مسکونی شلیک می کردند و با نیروهای طرفدار دولت به درگیری شان ادامه دادند.

نیروهای امریکایی مستقر در افغانستان دو حمله هوایی را بالای خانه ی مذکور انجام دادند. حمله نخست بالای یکی از اطاق ها اصابت کرد که یک خانواده در آن خواب بودند. سقف فرو ریخت و همه آنها را مجروح ساخت. رئیس خانواده به اطاق مذکور شتافت تا آنها را از آن اطاق بیرون کند و به آنها گفت تا در اطاقی دیگری که ۵۰ متر فاصله داشت، رفته و پنهان شوند. چند دقیقه بعد، حمله هوایی دومی در آن ساحات اصابت کرد، در جائیکه اعضای خانواده دیگری پنهان شده بودند.

به دنبال حمله دومی، چرخبال ها با ارتفاع کم به زمین در نزدیکی خانه مذکور چرخ می زدند در حالیکه بعضی قربانیان در داخل خانه مذکور خود را در زیر لحاف پنهان کرده بودند. آنها تا صبح در آنجا ماندند تا اینکه اقارب شان برای کمک با مجروحین دست به کار شدند. بعد از ظهر آن روز، مجروحان قادر به ترک ساحه مذکور شده و بسوی شفاخانه لشکرگاه ولایت هلمند روانه گردیدند. یک منبع بیان داشت که طالبان صرفاً بخاطر تداوی صحی به آنها اجازه داد تا از ساحه ی مذکور بیرون شوند. سه تن از مجروحین مذکور بتاریخ ۲۸ جنوری به شفاخانه شهر قندهار منتقل گردیدند، در جائیکه یوناما قادر شد تا با آنها مصاحبه نماید.

حملات هوایی مذکور در مجموع باعث تلفات ۲۰ فرد ملکی (۱۵ کشته و ۵ زخمی) بشمول کشته شدن ۳ زن و ۱۰ طفل و مجروح شدن ۱ زن و ۳ طفل، گردید. نیروهای امریکائی مستقر در افغانستان تحقیقی را مطابق فقره ۶ ماده ۱۵ مقرر ارتش امریکا انجام داد که طی آن کشته شدن ۱۵ فرد ملکی را تائید نمودند. بمنظور کمک به تحقیقات و حمایت از پاسخ دهی برای قربانیان حادثه، یوناما معلومات لازم را برای افسر تحقیق فراهم ساخت. قرار معلومات نیروهای امریکائی مستقر در افغانستان، نیروهای زمینی در محل به هیچ وجه بدین باور نبودند که افراد ملکی در خانه مورد هدف، حضور دارند.

یوناما در رابطه به احتمال قوی بروز خطا در صورت ممکن قبلاً در رابطه به حضور غیرنظامیان (مثلاً در موتر یا خانه) یا حالت ملکی بودن یک فرد به دست بیاید^{۱۵۸}، اتخاذ تصامیم هدف گیری عجولانه و با معلومات ناقص که

راه اندازی یک بازنگری جامع، شفاف، عینی و معتبر در مورد تمامی حملات هوایی که منجر به تلفات ملکی گردیده اند، امکان پذیر می باشد^{۱۶۱}. طرف های درگیر مکلف اند تا اصل تناسب را در پلانگذاری و اجرای عملیات هوایی رعایت نمایند و هرگاه روشن شود که یک حمله ممکن باعث ضرر به غیرنظامیان به گونه ی میگردد که بیشتر از مزیت یا سود پیش بینی شده نظامی است، باید آنرا لغو و یا تعلیق نمایند.^{۱۶۲}

حتی اگر یک طرف جنگ قانون بین المللی بشردوستانه را رعایت ننماید، این امر سبب معاف شدن تعهدات طرف های مخالف دخیل در جنگ در قبال حقوق بین المللی بشردوستانه نمیگردد.^{۱۶۳} اصل تناسب بدون در نظر داشت اینکه آیا حملات هوایی به مثابه بخشی از عملیات هدف گیری پلان شده و قصدی، انجام می شود یا اینکه حملات مذکور در واکنش به تهدیدات علیه نیروهای زمینی صورت می گیرد، قابل اعمال می باشد.

۲. عملیات های تلاشی

"حوالی ۱۰:۳۰ آن شب، ۳ چرخبال در یک ساحه باز حدوداً ۲ الی ۳ کیلو متر دور تر از قریه ما، نشست کردند. زمانیکه نیروهای مسلح به خانه ما رسیدند، مواد منفجره را بر دوازه های حویلی نصب و منفجر نمودند. انفجار دوازه را باز کرد و سبب یک صدای مهیبی شد. من از اطاق خود بیرون شدم. چهار مرد به من گفتند تا از جای خود تکان نخورم و دست های خود را بلند کرده و بر پشت سر خود بگذارم و پشت خود را به طرف آنها کنم... حوالی ساعت ۳ بامداد، فهمیدیم که عساکر بدون گفتن چیزی آنجا را ترک کرده بودند و عملیات خاتمه یافته بود... دو پسر و دو تن از خواهر زاده هایم خون آلود بر زمین افتاده بودند. آنها از ناحیه چشم به سرهای شان مورد هدف قرار گرفته بودند. این مشکل ترین لحظه زندگی من بود. به خداوند دعا کردم که به من صبر، توانایی و تحمل این وضعیت را بدهد. دخترانم و تنها پسر من که نجات یافته بود، با وضعیت شکه در نزدیکی اجساد، بودند... قربانیان را دفن کردیم و در عالم ناچاری به خانه های خود برگشتیم، زیرا قادر به انجام هیچ کاری برای حفاظت اطفال خود نبودیم... در قریه ما، هیچ کسی احساس امنیت نمی کند. هرگاه یک چرخبال بالای سر ما پرواز کند، همه اطفال که در بیرون از خانه مصروف بازی هستند، می دوند و خود را پنهان می کنند زیرا آنها می ترسند. خانواده ام ویران شد و من چیزی برای زندگی کردن ندارم. فقط من باقی مانده ام."

-- عضو فامیل قربانیان عملیات تلاشی مورخ ۱۱ اگست ۲۰۱۹ در ولسوالی زرمات ولایت پکتیا که در آن ۱۱ فرد ملکی کشته شدند.

نگران است. یوناما در طی چند سال اخیر، پیوسته در جلسات خویش با نیروهای امنیتی ملی افغان و حمایت قاطع/نیروهای امریکائی مستقر در افغانستان و همچنان در گزارش های خود، راجع به حفاظت غیرنظامیان، نگرانی خود را پیرامون شمار روز افزون تلفات افراد ملکی در اثر حملات هوایی، ابراز داشته و نیاز منبی بر تجدید نظر بر معیارهای هدف گیری و تدابیر احتیاطی پیشا درگیری، را چندین بار بیان نموده است.^{۱۵۹}

یوناما یک باردیگر خاطر نشان می سازد که حقوق بشردوستانه بین المللی تمامی طرف های درگیر را ملکف می داند تا در راستای جلوگیری و به حد اقل رساندن ضرر تصادفی به زندگی افراد ملکی، مجروحیت افراد ملکی و تخریب اشیای ملکی، تمامی تدابیر احتیاطی ممکنه را اتخاذ نمایند.^{۱۶۰} این امر مشمول مکلفیت مبنی بر جمع آوری معلومات کافی به منظور ارزیابی موثر در مورد حضور افراد ملکی مشخصاً در محل حمله بشمول حالات هدف گیری عکس العملی، می باشد. تحقق این امر از طریق تجزیه و تحلیل سبک زندگی غیرنظامیان در ساحه و شیوه که در آن ساختارهای مشخص بکار برده می شود و همچنان به هدف ارزیابی موثریت تدابیر احتیاطی موجود از طریق

۲۰۱۹ نسبت به ۲۰۱۸، گردید که رقم آن به بالا ترین حد خود رسیده است. از ۱ جنوری الی ۳۱ دسامبر ۲۰۱۹،

عملیات های تلاشی که اغلباً به آنها "حملات شبانه" اطلاق می شود، باعث ۲ درصد بیشتر تلفات غیرنظامیان در سال

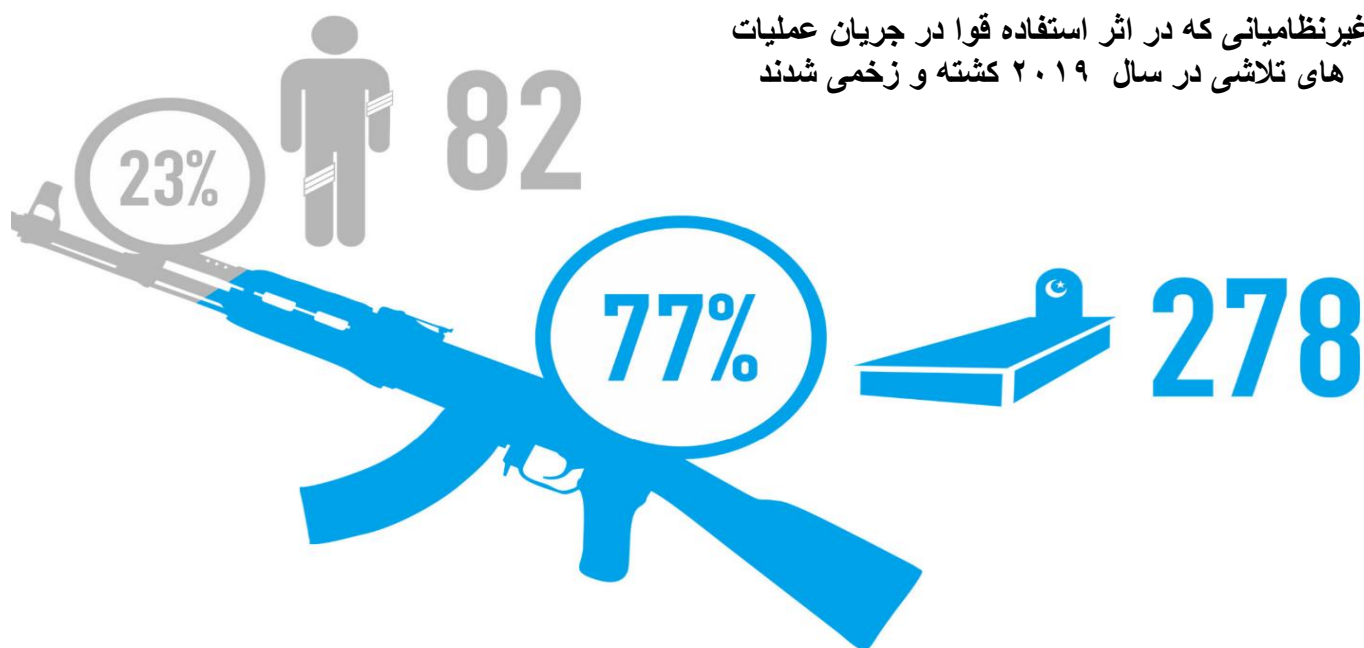
یوناما ۳۶۰ مورد تلفات افراد ملکی (۲۷۸ کشته و ۸۲ زخمی) را در اثر حملات شبانه، ثبت نموده است که اکثریت قاطع آن در اثر عملیات های نیروهای خاص امنیت ملی، نیروی حفاظت خوست و نیروهای مستقر در پکتیا موسوم به "نیروهای شاهین"، بوقوع پیوسته است.^{۱۶۴} یوناما افزایش خاصی را در میزان تلفات افراد ملکی از اثر عملیات های تلاشی در جریان شش ماه نخست سال ۲۰۱۹ (۸۶ درصد افزایش)، و به تعقیب آن، کاهش (۴۲ درصد کاهش) را در نیمه ای دوم سال مذکور، مشاهده نموده است. باوجود آن، ارقام گزارش داده شده درین بخش بیانگر تمام ارقام تلفات غیرنظامیان ناشی از عملیات های تلاشی نیست، زیرا ارقام مذکور دربرگیرنده تلفات افراد ملکی که در اثر حملات هوایی به هدف حمایت از نیروهای زمینی در جریان عملیات های تلاشی انجام شده اند، نمی باشد. برخلاف روند سال ۲۰۱۸، یوناما در سال ۲۰۱۹ کاهش (۲۲ درصد) تلفات غیرنظامیان در اثر عملیات های نیروهای خاص امنیت ملی را به ثبت رسانیده است که رقم تلفات مذکور به ۱۹۰ تن (۱۴۸ کشته و ۴۲ زخمی) می رسد.^{۱۶۵} باوجود آن، عملیات های تلاشی نیروهای طرفدار دولت عمدتاً توسط نیروهای شاهین باعث افزایش ۲۴ درصدی تلفات افراد ملکی گردیده که این رقم به ۶۳ مورد (۶۱ کشته و ۲ زخمی) می رسد.^{۱۶۶} عملیات های تلاشی توسط نیروهای مذکور اغلباً با همکاری حامیان بین المللی موجود در ساحه، انجام پذیرفته است. عملیات های مذکور در مناطق مرکزی، شرقی، جنوب شرقی و جنوبی اجرا شده است.

یوناما در رابطه به افزایش اعدام های عاجل و مختصر که در بستر عملیات های تلاشی انجام می پذیرد، همچنان نگران است. در مقایسه با زخمی ها، ازیاد شمار کشته شدگان در جریان عملیات های تلاشی بیانگر این روند می باشد. یوناما تعداد زیادی از قضایا را ثبت نموده که در آن نیروهای خاص امنیت ملی، نیروی محافظت خوست و نیروهای شاهین، بالای افراد از فاصله نزدیک به گونه قصدی شلیک نموده اند، بشمول حالاتی که در آن گرفتاری افراد امکان پذیر به نظر می رسیده است. طور مثال، بتاريخ ۱۴ مارچ ۲۰۱۹، حوالی ۱۰ شب، نیروی محافظت

خوست عملیات تلاشی را با حمایت هوایی نیروهای نظامی بین المللی علیه طالبان در قریه هیبت خیل، ساحه سهاک، ولسوالی زرمت ولایت پکتیا، انجام دادند. در جریان عملیات مذکور، نیروی محافظت خوست ۵ مرد ملکی از یک خانواده - پدر، دو پسر همراه با خواهر زاده اش- را کشتند. به قول منابع، نیروی محافظت خوست آنها را از خانه شان بیرون نموده و سپس در مقابل منزل شان کشتند. یک روز بعد از آن، باشندگان ولسوالی زرمت اجساد قربانیان حادثه را به شهر گردیز منتقل کرده و در مقابل محوطه مقام ولایت بدلیل کشتار مذکور اعتراض کردند.

اغلباً، عملیات های تلاشی به درگیری زمینی مبدل می شوند. مثلاً، بتاريخ ۱۷ جنوری حوالی ساعت ۴ بعد از ظهر، قطعه ۰۳ امنیت ملی مستقر در خانه ملا عمر^{۱۶۷}، یک عملیات تلاشی را انجام دادند که منجر به زد و خورد میان قطعه ۰۳ امنیت ملی و طالبان گردید. در پاسخ به حملات طالبان، قطعه ۰۳ امنیت ملی دست به شلیک راکت زدند که بالای دو خانه مسکونی اصابت کرد و در اثر آن ۵ فرد ملکی بشمول ۱ زن و ۳ طفل، کشته و ۴ تن دیگر بشمول ۲ زن و ۱ طفل جراحت برداشتند. یوناما جهت کسب معلومات با ریاست امنیت ملی در تماس شد اما ریاست مذکور پاسخ نداد.

برعلاوه کشتار افراد ملکی، یوناما گزارش های را راجع به توقیف غیرقانونی و خودسرانه افراد توسط نیروهای خاص امنیت ملی و نیروی محافظت خوست در جریان عملیات های تلاشی، بدست آورده است. در بعضی از این قضایا، افراد بدون واقف بودن خانواده های شان، در حبس تجرید و بدون وسایل ارتباطی نگهداری شده اند.^{۱۶۸} یوناما روایت های معتبری در رابطه به افراد تحت توقیف بدست آورده است که مورد شکنجه و رفتار سوء قرار گرفته اند در حالیکه در جاهای نگهداری شده ساحه تحت مسولیت و صلاحیت نهاد های مذکور می باشند.^{۱۶۹}

۳. قتل های عمدی به شمول اعدام های صحرایی

در سال ۲۰۱۹، یوناما ۳۰ حادثه ای مرتبط به کشتار های قصدی توسط نیروهای امنیتی ملی افغان و گروه های مسلح طرفدار دولت را به ثبت رسانید که منتج به تلفات ۷۳ فرد ملکی (۵۳ کشته و ۲۰ زخمی) گردیده است، که قسمتی از تلفات متذکره بنابر اعدام های صحرایی می باشد. یوناما ۷ حادثه را به گروه های مسلح طرفدار دولت (۱۳ کشته و ۶ زخمی)، ۶ حادثه را به نیروهای خاص امنیت ملی (۱۹ کشته) و پولیس ملی افغان (۶ کشته و ۵ زخمی)، ۵ حادثه را به اردوی ملی افغان (۹ کشته و ۲ زخمی) و پولیس محلی افغان (۴ کشته و ۶ زخمی) و ۱ حادثه (۲ کشته و ۱ زخمی) را به نیروهای نامعلوم طرفدار دولت، نسبت داده است.

حوادثی که در آن غیرنظامیان به گونه قصدی توسط نیروهای امنیتی ملی افغان و گروه های مسلح طرفدار دولت کشته شدند، در داخل و خارج از عملیات های جنگی و همچنان در جریان عملیات های تلاشی رخ دادند درحالیکه امکان دستگیری مصون افراد مظنون به همکاری با مخالفین دولت و یا ارجاع آنها به نهاد های تنفیذ قانون

یوناما در رابطه به اینکه نیروهای خاص امنیت ملی، نیروی محافظت خوست و نیروهای شاهین ظاهراً با مصونیت جزایی عمل می میکنند، مکرراً ابراز نگرانی می نماید. یوناما مواردی را به ثبت رسانیده است که در آن عدم هماهنگی این عملیات ها با نیروهای امنیتی ملی افغان و مقامات ملکی دولتی در ولایات سبب عدم موثریت عملیات های مذکور و ناخوشی ادارات سیاسی و امنیتی محلی، گردیده اند. همچنان، هنگام بروز ادعاهای تلفات غیرنظامیان، این امر توانائی مراجع محلی جهت تحقیق حوادث به گونه ی لازم را با موانع روبرو ساخته است. به علت محرم بودن عملیات های تلاشی توسط نیروهای خاص امنیت ملی، نیروی محافظت خوست و به طور خاص نیروهای شاهین، قربانیان و اقارب شان از لحاظ دسترسی به معلومات، کمک و حمایت و رسیدگی به آنها با جبران خساره، گزینه های اندکی در اختیار دارند. این امر سبب تحریک احساسات ضد حکومتی و ایجاد اعتراضات میان غیرنظامیان می گردد. به نظر می رسد که عملیات های مذکور خارج از سلسله مراتب رسمی حکومتی قرار داشته که باعث ایجاد نگرانی های جدی در مورد عدم شفافیت و پاسخ دهی راجع به این عملیات ها گردیده است.

وجود داشت. یوناما یک الگوی آزاردهنده قضایا را به ثبت رسانیده است که در آن نیروهای خاص امنیت ملی، نیروی محافظت خوست و نیروهای شاهین به خانه های مردم در جریان شب داخل شده، مردها را از سایر اعضای خانواده جدا ساخته و آنها را با شلیک گلوله ها، بعضاً از فاصله نزدیک، کشته اند.

مرد که با هم برادر بود، به گونه عجولانه اعدام شدند. آنها به داخل خانه آورده شدند و در سه اطاق جداگانه از فاصله نزدیک با ضرب گلوله کشته شدند. هشت مرد دیگر را در موتر های امنیت ملی به میدان هوایی جلال آباد جهت بازجوئی بیشتر با خود بردند. صبح فردای آن روز، آنها به مقر امنیت ملی در ولایت ننگرهار انتقال گردیدند و سپس

به تاریخ ۵ سپتامبر، حدوداً ۸۰۰ تن در مقابل دفتر مقام ولایت در شهر جلال آباد ولایت ننگرهار مظاهرة کرده، خواهان عدالت برای کشتار چهار مرد در خانه شان توسط نیروهای خاص امنیت ملی مورخ ۴ سپتامبر ۲۰۱۹، شدند. عکس از: ببرک امیرزاده/پژواک

مثلاً، بتاريخ ۴ سپتامبر در جریان شب در شهر جلال آباد ولایت ننگرهار، نیروهای خاص امنیت ملی (قطعه ۰۲) عملیاتی را علیه افرادی مظنون به حمایت از شاخه خراسان داعش در یک محوطه مسکونی که در آن ۳۹ تن (۱۱ مرد، ۱۰ زن و ۱۸ طفل) در آنوقت حضور داشتند، اجرا نمودند. قطعه ۰۲ امنیت ملی، زنان و اطفال را در خانه ی همسایه شان جابجا ساخته، مردها را دستگیر، ولچک و در موقعیت های مختلف به صورت جداگانه در آن محوطه مورد بازجوئی قرار دادند. یک فرد دیگری که از آن ساحه می گذشت، توسط قطعه ۰۲ امنیت ملی نیز گرفتار شد. چهار

رها شدند. قطعه ۰۲ امنیت ملی با صدور اعلامیه ای بیان داشت که هدف عملیات مذکور چهار تن از حامیان مالی شاخه خراسان داعش و مدیر مالی این شاخه برای ولایت ننگرهار، بودند.^{۱۷۰} به دنبال اعتراضات مردمی در رابطه به این حادثه، محمد معصوم ستانکزی، رئیس عمومی ریاست امنیت ملی، از وظیفه اش استعفاء داد^{۱۷۱}. در زمان تحریر گزارش هذا، یوناما هیچ گونه معلوماتی را در رابطه به تحقیق و تعقیب عدلی عاملان این قتل ها، دریافت نکرد.

همچنان، یوناما تعدادی از قضایای را ثبت نموده که در آن اعضای نیروهای امنیتی ملی افغان در انتقام به حملات طالبان دست به کشتار قصدی اعضای خانواده جنگجویان طالب زدند. مثلاً، بتاريخ ۲۵ نوامبر، دو جنگجوی مسلح طالب یک قوماندان پولیس محلی افغان را در ولسوالی پلخمری ولایت بغلان با ضرب گلوله کشتند. در انتقام به آن، پولیس محلی افغان به خانه یکی از جنگجویان طالب وارد شده و برادرش -کارمند صحت- را به ضرب گلوله زخمی ساختند. در جریان آن حادثه، پولیس محلی افغان بالای مردم قریه شلیک کرده و دو فرد ملکی دیگر را نیز مجروح ساختند.

در سایر قضایا، افراد ملکی در جریان تلاش های نافرجام باجگیری با ضرب گلوله بقتل رسیدند. مثلاً، بتاريخ ۳۰ اکتوبر، دو افسر پولیس ملی افغان مستقر در یک پوسته تلاشی راننده ی یک موتر باربری را زمانی کشتند که وی از پرداخت پول به آنها ابا و ورزید. بتاريخ اول نوامبر، صدها تن از راننده گان بخاطر قتل موصوف دست به اعتراض زدند و شاهراه کابل-قندهار را مسدود کردند که پس از میانجیگری بزرگان محل و اعضای شورای ولایتی دوباره باز شد. دو افسر پولیس ملی افغان متهم به دست داشتن در حادثه مذکور، در همان روز گرفتار شده و قضیه ی نسبتی شان به خرنوالی نظامی ولایت مربوطه جهت تحقیق ارجاع گردید.^{۱۷۲}

یوناما یک بار دیگر تاکید میورزد که کشتار افرادی که نقش فعال در مخاصمات مسلحانه ندارد، توسط هر یک از طرف های درگیری در هر زمان و هر مکان به گونه صریح به اساس ماده سوم مشترک کنوانسیون های ژنو منع قرار داده شده و ممکن جنایت جنگی تلقی گردد. علاوه، حتی اگر طرف های درگیر در جنگ با یافته های یوناما راجع به آنده از غیرنظامیان که در جریان عملیات های تلاشی به گونه قصدی کشته شدند، موافق نباشند، یوناما تاکید می کند که به اساس قانون بین المللی بشردوستانه، خشونت در برابر حیات بخصوص قتل یا شکنجه افراد غیرمحارب، منع قرار داده شده و ممکن جنایت جنگی تلقی گردد. این امر شامل حال همه افرادی می شود که در ساحه تحت حاکمیت طرف مخالف قرار داشته باشد و یا افرادی که به گونه روشن

قصد تسلیم شدن را اظهار بکنند، مشروط بر اینکه آنها از توسل به هر گونه عمل مشکوک امتناع ورزیده و تلاش به فرار ننمایند.^{۱۷۳} به همین ترتیب، هرگاه نیروهای امنیتی ملی افغان یا گروه های مسلح طرفدار دولت، افرادی را در جریان عملیات های تلاشی دستگیر و بکشند که هیچ تهدیدی را به آنها متوجه نمی سازد، کشتار آنها نقض حقوق بین المللی بشر دوستانه تلقی می شود، بدون در نظر داشت اینکه آیا آنها افراد ملکی اند یا خیر و این عملکرد شان جنایت جنگی محسوب می گردد.

همچنان، یوناما تاکید مینماید که مطابق به قانون بین المللی حقوق بشر، کشتار غیرقانونی یک فرد نقض حق حیات تلقی می شود. دولت ها باید در مورد استفاده از اعمال قوه ی مرگبار توسط مأموران شان در چارچوب عملیات های تنفیذ قانون و حالاتیکه در آن موارد مشکوک نقض حق حیات در جریان منازعه مسلحانه ارتکاب یافته باشد، را تحقیق نمایند.^{۱۷۴}

۵. درگیری های زمینی: افراد ملکی گیرمانده در تبادل آتش

"من مصروف خریداری پوست حیوانات در بازار خواجه سبز پوش بودم که انفجار مهیبی رخ داد و همه جا تاریک شد و بعد از آن، به یاد ندارم که چه رخ داد. وقتی که چشمانم را باز کردم، من را در داخل یک موتر گذاشته بودند و لباس هایم خون آلود شده بود و زخمیان دیگری نیز در داخل موتر بودند. کسانی که از من مواظبت می کردند، به من گفتند که زخمی شده ام و به طرف شفاخانه میمنه روان هستیم. داکتران عزیز ما تلاش نهانی شان را برای تداوی ما به خرج میدادند اما به نظر می رسید که شمار مجروحین زیاد باشد، بناء داکتران نمی توانند با هر مریض وقت کافی را سپری نمایند. من اکنون خوبتر شده ام. قبل از انفجار، ما صداهای منفرد گلوله های هاوان را می شنیدیم و مردم در بازار به تشویش بودند و می گفتند که "چرا نیروهای امنیتی و دفاعی ملی افغان در روز بازار هاوان شلیک می کنند؟". ما دعا می کردیم که کدام اتفاقی بدی نیافتد. بدبختانه، یک فاجعه بزرگ انسانی رخ داد و یک گلوله ی هاوان که توسط نیروهای امنیتی و دفاعی ملی افغان شلیک شده بود، در ساحه بازار اصابت کرد و سبب این حادثه شد."

-- قربانی یک هاوان اردوی ملی افغان که در بازاریکی از ولسوالی های ولایت فاریاب به تاریخ ۵ جولای ۲۰۱۹، اصابت کرد.

الف. نگاه اجمالی

کشته و ۳۸۶ زخمی) را از اثر حوادث ناشی از تبادل آتش، را ثبت نموده است که این رقم ۱۷ درصد کل تلفات ملکی در اثر درگیری های زمینی، را نشان می دهد.

در مقایسه با سال های قبل که در آن عناصر مخالف دولت باعث تلفات بیشتر افراد ملکی در اثر درگیری های زمینی می گردیدند، در سال ۲۰۱۹ نیروهای مسلح طرفدار دولت باعث تلفات اندکی بیشتر افراد ملکی با استفاده از این نوع تاکتیک، نسبت به عناصر مخالف دولت، گردیدند. از اول جنوری الی ۳۱ دسامبر ۲۰۱۹، عناصر مخالف دولت سبب ۱۲۲۹ مورد تلفات افراد ملکی (۲۶۱ کشته و ۹۶۸ زخمی) گردیدند که این رقم بر ۱۱ درصد کاهش در مقایسه با سال ۲۰۱۸، دلالت می کند^{۱۷۶}. در مجموع، یوناما ۴۰ درصد تلفات غیرنظامیان ناشی از درگیری های زمینی را به عناصر مخالف دولت منسوب نموده که طالبان باعث اکثر تلفات مذکور گردیدند^{۱۷۷}. یوناما ۱۲۶۰ مورد تلفات افراد ملکی (۳۶۳ کشته و ۸۹۷ زخمی) را به نیروهای طرفدار دولت در سال ۲۰۱۹ نسبت داده است که رقم مذکور ۲۵ درصد افزایش در مقایسه با سال قبلی، را نشان می دهد^{۱۷۸}. نیروهای طرفدار دولت مسئول ۴۱ درصد تلفات ملکی ناشی از درگیری های زمینی عمدتاً منسوب به نیروهای امنیتی ملی افغان، بودند^{۱۷۹}. پنجاه و هشت مورد

در سال ۲۰۱۹، یوناما پائین ترین رقم تلفات ملکی از سال ۲۰۱۳ بدینسو در اثر درگیری های زمینی، را به ثبت رسانیده است. از اول الی ۳۱ جنوری سال ۲۰۱۹، درگیری های زمینی در افغانستان باعث ۳۰۵۷ مورد تلفات ملکی (۷۶۳ کشته و ۲۲۹۴ زخمی) گردیده است که بیانگر ۱۰ درصد کاهش نسبت به سال ۲۰۱۸ می باشد. یوناما از کاهش مداوم تلفات غیرنظامیان در اثر درگیری های زمینی از ۲۰۱۷ بدینسو، استقبال می کند. اما، پس از استفاده مواد تعبیه شده ی انتحاری و غیر انتحاری به گونه ترکیبی، درگیری های زمینی به مثابه عامل درجه دوم تلفات غیرنظامیان باقی مانده است که ۲۹ درصد کل تلفات افراد ملکی را تشکیل می دهد. همچنان، یوناما ۷ درصد افزایش در میزان تلفات غیرنظامیان از اثر درگیری های زمینی بوسیله سیستم های تسلیحاتی شلیک غیر مستقیم مانند هاوان، راکت، نارنجک که اغلباً اثرات غیرقابل تفکیک می گذارند، را به ثبت رسانیده است.

علت اصلی کاهش تلفات غیرنظامیان در درگیری های زمینی ناشی از کاهش ۴۴ درصدی در شمار تلفات افراد ملکی از اثر تبادل آتش بین طرف های درگیر، می باشد^{۱۷۵}. در سال ۲۰۱۹، یوناما ۵۱۰ مورد تلفات افراد ملکی (۱۲۴

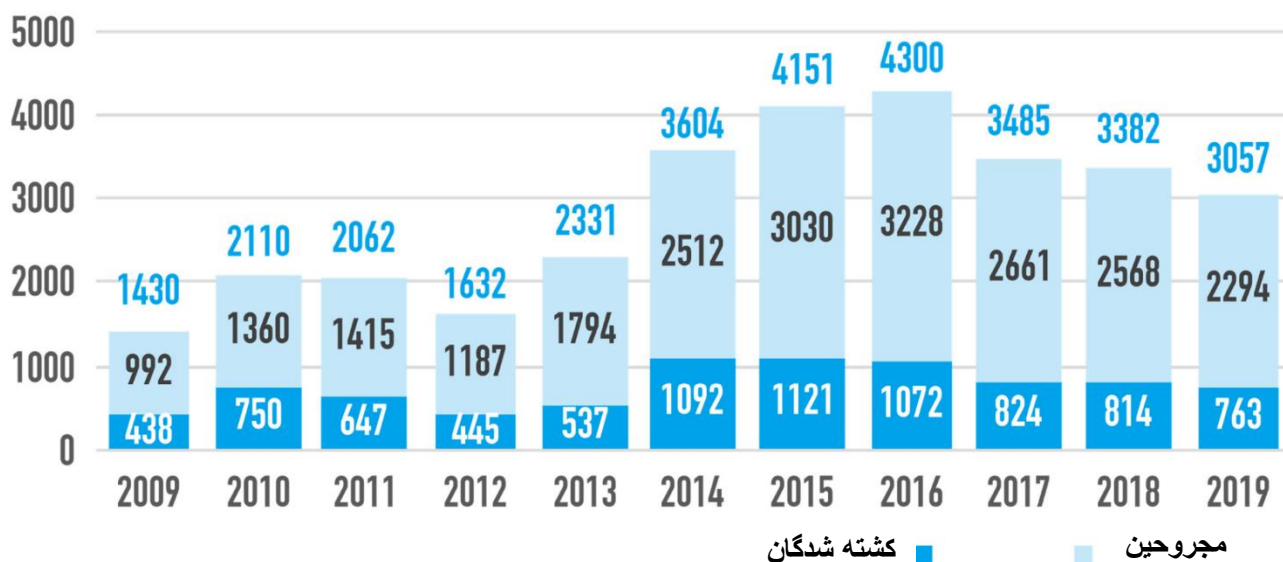
تلفات افراد ملکی (۱۵ کشته و ۴۳ زخمی) از درگیری های زمینی، به نیروهای نظامی پاکستانی در اثر شلیک های فرا مرزی شان، نسبت داده شده است.^{۱۸۰}

زنان و اطفال به صورت مداوم در اثر درگیری های زمینی، آسیب دیده اند. از اول جنوری الی ۳۱ دسامبر ۲۰۱۹، یوناما ۱۲۱۳ مورد تلفات اطفال (۲۷۰ کشته و ۴۳ زخمی)، مشابه با سال ۲۰۱۸، را ثبت نموده است.^{۱۸۱}

تلفات زنان در اثر درگیری های زمینی با ۵۲۴ مورد (۱۴۲ کشته و ۳۸۲ زخمی)، ۹ درصد کاهش را نشان میدهد.^{۱۸۲}

یوناما کاهش در میزان تلفات غیرنظامیان از اثر درگیری های زمینی در زون های جنوب، جنوب شرقی و شرقی، را به ثبت رسانیده است.^{۱۸۳} در زون جنوب، روند کاهش تلفات افراد ملکی در اثر درگیری های زمینی که در سال ۲۰۱۷ آغاز شده بود، بالخصوص در ولایات هلمند، ارزگان و قندهار، همچنان ادامه پیدا کرد.^{۱۸۴} در زون شرق، یوناما تلفات افراد ملکی کمتری را در اثر درگیری های زمینی منسوب به شاخه خراسان داعش، به ثبت رسانیده است. این امر سبب آن شد تا کاهش چشمگیری در رقم تلفات افراد ملکی در ولایات ننگرهار و کنر، دیده شود. باوجود آن، این کاهش ها توسط سطح بلند افزایش در ارقام تلفات افراد ملکی از اثر درگیری های زمینی که عمدتاً

تلفات ملکی ناشی از درگیری های زمینی از ۲۰۰۹ - ۲۰۱۹

یک دختر نوجوان که در شفاخانه لشکرگاه ولایت هلمند به دلیل داشتن سوختگی و زخم های شدید در پاهایش از اثر شلیک گلوله هاوان توسط اردوی ملی افغان در جریان درگیری با طالبان، تحت مداوی قرار دارد. در حمله مذکور چهار فرد ملکی کشته و شش فرد ملکی دیگر مجروح شدند. عکس از: استیفنی گلینسکی

استفاده ی جنگ افزار ها با سیستم شلیک غیر مستقیم، که برعکس کاهش ثبت شده در دو سال گذشته می باشد، نگران است.

در سال ۲۰۱۹، یوناما ۸۰۶ مورد تلفات غیرنظامیان (۱۴۴ کشته و ۶۶۲ زخمی) را به عناصر مخالف دولت از اثر شلیک های غیر مستقیم شان، نسبت داده است که رقم متذکره بیانگر ۳۷ درصد کل تلفات افراد ملکی (کشته یا مجروح) از اثر استفاده ی این نوع جنگ افزار، می باشد. همچنان، رقم مذکور ۸ درصد افزایش را نسبت به سال ۲۰۱۸ نشان می دهد. نیروهای طرفدار دولت مسئول ۱۰۶۱ مورد تلفات افراد ملکی (۲۸۳ کشته و ۷۷۸ زخمی)

توسط عناصر مخالف دولت در جریان انتخابات سال ۲۰۱۹ راه اندازی شد و همچنان توسط افزایش آمار تلفات غیرنظامیان در زون های شمال، شمال شرق، مرکزی و غرب، جبران شد^{۱۸۵}.

ب. شلیک غیر مستقیم

در سال ۲۰۱۹، شلیک های غیر مستقیم در جریان درگیری های زمینی باعث ۲۱۵۵ مورد تلفات غیرنظامیان (۴۸۶ کشته و ۱۶۶۹ زخمی) که ۷ درصد افزایش را نسبت به سال ۲۰۱۸، نشان میدهد^{۱۸۶} و همچنان بیانگر بیشتر از یک پنجم کل تلفات افراد ملکی در سال یاد شده، می باشد. یوناما در رابطه به افزایش مجموعی تلفات غیرنظامیان ناشی از

در اثر شلیک های غیر مستقیم، بودند که این رقم بیانگر تقریباً نصف تمام تلفات افراد ملکی از اثر این تاکتیک با ۲۵ درصد افزایش نسبت به سال ۲۰۱۸، می باشد. نیروهای طرفدار دولت مسئول تلفات بیشتر غیرنظامیان نسبت به عناصر مخالف دولت در اثر شلیک های غیر مستقیم، بودند. متباقی تلفات افراد ملکی از اثر حوادثی که در آن شناسائی طرف درگیر مسئول امکان پذیر نبوده (۱۱ درصد)^{۱۸۷} و یا در اثر شلیک فرامرزی (۲ درصد)^{۱۸۸}، بوقوع پیوسته است.

یوناما مستند سازی نموده است که جنگ افزار ها با سیستم شلیک غیر مستقیم باعث تقریباً سه چهارم حصه ی کل تلفات افراد ملکی در اثر درگیری های زمینی شده وبه گونه ی میانگین در هر حادثه سبب تلفات افراد ملکی بیشتر نسبت به شلیک مستقیم گردیده است. یوناما بر نگرانی خود مجدداً تاکید میوزد که استفاده از هاوان ، نارنجک و راکت انداز در ساحات پرجمعیت به دلیل ماهیت این نوع جنگ افزار ها که فاقد خط دید مستقیم به هدف میباشند، خطر آسیب رسانی بلند بر غیر نظامیان را در قبال دارند. همچنان، هدف گیری جنگ افزار های مذکور دقیق نبوده و اثرات گسترده ی در ساحه دارد. مثلاً، بتاريخ ۳۰ مارچ ۲۰۱۹، یک گلوله ی هاوان در جریان درگیری زمینی میان اردوی ملی افغان و طالبان، شلیک شد که بالای تعمیر یک مکتب در ولسوالی اندر ولایت غزنی اصابت نمود که در نتیجه آن ۴ معلم مکتب و یک معلم کشته شده و ۱۷ معلم مکتب و یک معلم مرد جراحت برداشتند.

روز رای دهی انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۱۹ شمار زیادی از تلفات غیرنظامیان به ویژه در اثر استفاده گسترده ی جنگ افزار های با سیستم شلیک غیر مستقیم ، رخ داد. در مجموع، ۲۳۰ مورد تلفات افراد ملکی (۲۹ کشته و ۲۰۱ زخمی) در اثر شلیک جنگ افزار های متذکره در روز رای اتفاق افتید که از آنجمله ۶۰ مورد به عناصر مخالف دولت و ۱۶ مورد واکنشی آن به نیروهای طرفدار دولت، نسبت داده شده است^{۱۸۹}. مثلاً، طالبان یک گلوله هاوان را بسوی مرکز رای دهی در ولسوالی سوزمه قلعه ولایت سرپل، شلیک کردند که در اثر آن یک پسر ۶ ساله کشته شد و ۲۰ فرد ملکی دیگر (۱۲ مرد و ۸ طفل)

جراحت برداشتند. مزید برآن، حادثه ی مذکور سبب بسته شدن مرکز رای دهی گردید و حق اشتراک مردم در انتخابات را متأثر ساخت.

یوناما از هر دوجانب یعنی هم از نیروهای طرفدار دولت و هم از عناصر مخالف دولت می خواهد تا به منظور توقف شلیک جنگ افزار های سیستم غیر مستقیم در ساحات پرجمعیت جهت جلوگیری از تلفات غیرنظامیان از رهگذر این نوع تسلیحات که رهنمائی آنها دشوار بوده و ساحه وسیعی را متأثر می سازد، دساتیر لازم را صادر و عملی نمایند. مطابق به حقوق بین المللی بشردوستانه، طرفین متخاصم مکلف اند تا به گونه ی روشن میان غیرنظامیان و جنگجویان و همچنان اهداف ملکی و اهداف نظامی بشمول انتخاب نوع سلاح مورد کاربرد، تمیز قایل شوند و کوتاهی در انجام این امر ممکن جنایات جنگی پنداشته شود. مکلفیت مبنی بر رعایت حقوق بین المللی بشردوستانه توسط طرفین درگیر بشمول رعایت اصل تفکیک صرف نظر از عدم موفقیت طرف مقابل در رعایت حقوق بشر دوستانه بین المللی مثلاً استفاده از منازل مسکونی و سایر اماکن ملکی برای مقاصد نظامی، به قوت خود پا برجاست. علاوه، احتمال آن وجود دارد که استفاده از جنگ افزار های سیستم غیر مستقیم در جریان درگیری های زمینی، ساحات را با مواد انفجاری منفلق ناشده نیز ملوس سازد که این امر احتمال تلفات افراد ملکی بخصوص تلفات اطفال را حتی مدت ها پس از فروکش شدن درگیری، افزایش می دهد^{۱۹۰}.

ج. شلیک مستقیم

در سال ۲۰۱۹، استفاده از سلاح های شلیک مستقیم در جریان درگیری های زمینی باعث ۷۶۵ مورد تلفات افراد ملکی (۲۳۴ کشته و ۵۳۱ زخمی) شده است که این رقم ۳۷ درصد کاهش را نسبت به سال ۲۰۱۸ نشان می دهد. عناصر مخالف دولت مسئول بیشتر از نیمی این تلفات (۵۳ درصد) بوده اند در حالیکه ۲۳ درصد از تلفات مذکور در اثر حوادث ناشی از شلیک های مستقیم منسوب به نیروهای طرفدار دولت، بوقوع پیوسته است. بیست و چهار درصد باقیمانده ی تلفات مذکور را نمی توان بطور مشخص به عناصر مخالف دولت یا به نیروهای طرفدار دولت نسبت داد. از رهگذر این تاکتیک، یوناما ۳۴ درصد کاهش در

۶. پالیسی ها و مکانیزم های کاهش تلفات افراد ملکی بشمول تلاش ها برای پاسخگو قرار دادن

یوناما از تلاش های اتخاذ شده توسط حکومت افغانستان، نیروهای امنیتی ملی افغان، نیروهای نظامی بین المللی و طالبان در راستای محافظت غیرنظامیان در برابر آسیب های برخاسته از عملیات های شان، طوری که ذیلاً تحریر شده است، ستایش می نماید. در عین حال، افراد ملکی بالاترین سطح آسیب را نیز متحمل می شوند. یوناما به این باور است که بهترین راه برای محافظت موثر غیرنظامیان، پایان دادن به جنگ از طریق مذاکرات و رویکرد همه شمول به هدف صلح و آشتی است که این امر برای یک صلح پایدار حیاتی و ضروری پنداشته می شود. در عین حال، لازم است تا اقدامات بیشتری در راستای جلوگیری و کاهش تلفات افراد ملکی، اتخاذ گردد.

یوناما تکرار می نماید که طرف های درگیر مکلف اند تا ادعاهای تلفات غیرنظامیان را تحقیق نموده و پاسخ گویی بشمول تعقیب عدلی در صورت ضرورت، را تامین نمایند^{۱۹۳}. همچنان، یوناما تأکید می نماید که قانون بین المللی حقوق بشر، حقوق قربانیان را در راستای دانستن حقیقت، تامین عدالت و جبران خساره که شامل مکلفیت های مسوولین جهت تحقیق و علنی سازی حقیقت به مثابه یک اصل در راستای جلوگیری از نقض های بیشتر، تصدیق می کند^{۱۹۴}. لازم است تا طرف های درگیر تحقیقات موثری را انجام داده و شفافیت را در یافته های خویش نشان دهند تا باشد که آنها بتوانند تأثیرات عملیات های شان بالای جمعیت ملکی را درک نموده و اقدامات مناسب را جهت جلوگیری از رخ داد دوباره آسیب، اتخاذ نمایند. . همچنان، لازم است تا طرف های درگیر حسابدی را تقویت و ترویج نموده و آسیب ی را که آنها مسبب آن شدند، جبران نمایند.

یوناما تمایل طرف های درگیری مبنی بر تکذیب و یا کم اهمیت جلوه دادن سطح تلفات افراد ملکی در اثر عملیات های شان، را با نگرانی ملاحظه می نماید. همچنان، یوناما کوتاهی در رابطه به پیگیری موثر ادعاهای تلفات

رقم تلفات غیرنظامیان منسوب به عناصر مخالف دولت در مقایسه با ۱۸ درصد افزایش منسوب به نیروهای طرفدار دولت، را به ثبت رسانیده است. غیر نظامیان به صورت مداوم از اصابت گلوله در جریان درگیری های زمینی در ساحات مسکونی، درجاده های عمومی حین سفر و یا در زمان اجرای کار های زراعتی و دیگر فعالیت های عادی روزمره، آسیب دیده اند. مثلاً، بتاريخ ۱۷ جولای ۲۰۱۹، در ولسوالی آب کمری ولایت بادغیس، زمانیکه افراد ملکی در بین درگیری متقابل میان طالبان و اردوی ملی افغان گیر مانده بودند، سه فرد ملکی بشمول یک زن کشته و سه تن دیگر بشمول دو زن و یک دختر جراحت برداشتند. در این حادثه، طالبان در داخل منازل مردم موضع گرفته بودند که این امر سبب شد تا باشندگان محل بشمول قربانیان، فرار کردند و خود را در معرض خطر اصابت گلوله ها در جریان درگیری فعال قرار دادند.

د. رویداد های فرامرزی

یوناما در رابطه به وقوع حوادث فرا مرزی توسط پاکستان که مردم ملکی را در افغانستان متاثر می سازد، نگران است. در سال ۲۰۱۹، این نهاد ۲۹ حادثه مرزی^{۱۹۱} را به ثبت رسانیده که منتج به ۶۵ مورد تلفات افراد ملکی (۱۶ کشته و ۴۹ زخمی)، گردیده است^{۱۹۲}. نزده مورد این نوع رویداد ها و اکثر تلفات غیرنظامیان برخاسته از شلیک های غیر مستقیم، در شرق افغانستان به ویژه در ساحه مرزی ولایت کنر، رخ داده است. در کنار کشتار و مجروحیت غیرنظامیان، حوادث مذکور باعث صدمه به ملکیت و از بین رفتن مواشی افراد ملکی نیز گردیده است. مثلاً، بتاريخ ۸ آگست سال ۲۰۱۹، یک مرد ملکی و دو پسر ۹ و ۱۲ ساله زمانی جراحت برداشتند که گلوله های هاوان از جانب پاکستان بر ولسوالی مروره ولایت کنر، شلیک شد.

غیرنظامیان را ملاحظه می نماید و عدم شفافیت در یافته ها صرفاً باعث ناامیدی و انحراف مردم در دراز مدت، خواهد شد. یوناما از دولت افغانستان، نیروهای امنیتی ملی افغان، نیروهای نظامی بین المللی و طالبان تقاضا می نماید تا در تمام حالات از تحقیقات فوری، موثر و شفاف راجع به حوادثی که منجر به تلفات و آسیب به افراد ملکی میگردد، اطمینان حاصل نمایند. نتایج تحقیقات و سایر معلومات مرتبط به تلفات غیرنظامیان باید از جمله ی درس های آموخته شده در فعالیت های آموزشی خویش، در نظر بگیرند که این امر منجر به ایجاد تغییرات در پالیسی ها و رویه های مرتبط، خواهد شد. یوناما از طرف های درگیری تقاضا می نماید تا یافته های خویش را با قربانیان، خانواده های شان و عموم مردم، شریک سازند.

غیرنظامیان بالاترین سطح آسیب را پیوسته متحمل می شوند... لازم است تا اقدامات بیشتری در راستای جلوگیری و کاهش تلفات افراد ملکی، اتخاذ گردد.

الف. دولت افغانستان و نیروهای امنیتی ملی افغان

در سال ۲۰۱۹، دولت افغانستان به برداشتن گام ها در راستای تطبیق کامل پالیسی ملی در رابطه به جلوگیری و کاهش تلفات غیرنظامیان (که رسماً در ماه اکتوبر ۲۰۱۷ به تصویب رسیده بود) همچنان ادامه داد. دولت افغانستان به کار خود از طریق ریاست انسجام و هماهنگی ماین پاکی در راستای تطبیق پروتکل پنجم کنوانسیون ۱۹۸۰ راجع به سلاح های مشخص متعارف (که در ماه فبروری ۲۰۱۸ نافذ شد)، ادامه داده است^{۱۹۵}. یوناما پیشرفت های مثبت به رهبری شورای امنیت ملی در راستای ایجاد سیستم حکومتی جهت مستندسازی ادعاهای معتبر تلفات افراد ملکی، را تأیید می نماید. انکشافات مذکور شامل ایجاد روش معیاری گزارش دهی برای نیروهای امنیتی ملی افغان، ایجاد یک دیتابیس ملی و ایجاد سیستم ردیابی و پیگیری ادعاهای تلفات غیرنظامیان، می باشد.

در طول سال ۲۰۱۹، مقامات حکومت به طور فزاینده ی اعیلامیه های عمومی^{۱۹۶} زیاد را پیرامون تلفات غیرنظامیان، اغلباً در پاسخ به اعتراضات مردمی و به توجه رسانه ها، صادر کردند. در بعضی موارد، حکومت هیئت های را در سطوح ولایات به منظور تحقیق حوادثی که منجر به تلفات غیرنظامیان گردیدند، ایجاد کرده است. از سوی دیگر، حکومت هیئت های را از کابل فرستاده است تا با مقامات محلی در ولایات در چنین تحقیقات همکاری نمایند^{۱۹۷}. تحقیقات مذکور شامل بررسی تلفات افراد ملکی که در اثر عملیات های نیروهای خاص امنیت ملی، نیروی محافظت خوست و عملیات های حساس نیروهای شاهین بوقوع پیوسته بود و در گذشته به صورت عموم تحت بررسی و تدقیق قرار نمی گرفت، میشد. یوناما تلاش های مذکور را تحسین می نماید اما از حکومت تقاضا می کند تا نتایج تحقیقات متذکره را همگانی نماید. نتایج تحقیقات رویداد های بزرگ به دسترس یوناما قرار داده نشد زیرا تحقیقات مذکور مانند عملیات نیروهای خاص امنیت

ملی بتاريخ ۸-۹ جولای ۲۰۱۹ در یک کلنیک صحنی در ولسوالی دایمرداد ولایت میدان وردک، عملیات نیروی های شاهین بتاريخ ۱۱-۱۲ اگست در ولسوالی زرمت ولایت پکتیکا، عملیات نیروهای خاص امنیت ملی بتاريخ ۴ سپتامبر در شهر جلال آباد و عملیات مشترک نیروهای ویژه امنیت ملی و نیروهای نظامی بین المللی بتاريخ ۲۲ سپتامبر در ولسوالی موسی قلعه ولایت هلمند، یا محرم تلقی شدند و یا هنوز تحت تحقیق قرار دارند.

قرار گزارش، رئیس جمهور اشرف غنی بعضی از محدودیت های را بالای عملیات های تلاشی نیروهای ویژه امنیت ملی در جریان نیمه دوم سال ۲۰۱۹، وضع کرد که این امر سبب کاهش قابل ملاحظه در آمار تلفات افراد ملکی ناشی از چنین عملیات ها در جریان ربع چهارم سال مذکور، گردید. یوناما دولت افغانستان و نیروهای امنیتی ملی افغان را تشویق می نماید تا دامنه ی تحقیقات مذکور را فرا تر از حوادث بزرگ گسترش دهد.

یوناما معلومات راجع به رویداد های که منتج به تلفات افراد ملکی گردیده است، را با نیروهای امنیتی ملی افغان و شورای امنیت ملی شریک ساخته است. یوناما پیوسته از طریق تیم های ساحوی حقوق بشر خویش، به گفت و شنود های منظم راجع به رویداد ها و روند تلفات غیرنظامیان با نیروهای امنیتی ملی افغان در سطوح زون ها، ولایات و ولسوالی ها، ادامه داده است. یوناما از تعامل منظم درین عرصه قدردانی نموده و نیروهای امنیتی ملی افغان را تشویق می نماید تا تلاش های شانرا در عرصه ی تشریک معلومات با شورای امنیت ملی و یوناما، تقویت ببخشند. یوناما از توجه و تمرکز بیشتر شورای امنیت ملی راجع به جلوگیری تلفات افراد ملکی ذریعه ی ریاست جدیدالتشکیل خود برای صلح و حفاظت غیرنظامیات، استقبال می نماید.

وزارت امور داخله در رابطه به ۱۴ حادثه که توسط یوناما شریک ساخته شده بود، پاسخ ارایه نموده و بیان داشتند که پولیس ملی افغان سبب هیچ گونه تلفات افراد ملکی نگردیدند. علاوه بر آن، پولیس محلی افغان راجع به هفت حادثه که توسط یوناما شریک ساخته شده بود، پاسخ ارایه کرده و اشاره نمودند که آنها سبب هیچ مورد تلفات افراد ملکی نگردیدند.

ریاست امنیت ملی راجع به ۱۰۷ حادثه ی که توسط یوناما شریک ساخته شده بود، پاسخ ارایه نمود و تأیید نمودند که در ۱۹ حادثه شریک ساخته شده ۵۲ مورد تلفات غیر نظامیان (۴۱ کشته و ۱۱ زخمی) را دریافتند. در مورد بقیه رویداد ها ریاست امنیت ملی اظهار داشت که این حادثات هیچ مورد تلفات افراد ملکی نداشته و یا از طرف عناصر مخالف دولت بوقوع پیوسته است.

وزارت دفاع ملی هیچ گونه پاسخی راجع به حوادثی که یوناما در سال ۲۰۱۹ با این نهاد شریک ساخته شده بود، ارایه نکرد. یوناما حمایت مداوم ماموریت حمایت قاطع ناتو جهت آموزش، مشورت و کمک نیروهای امنیتی ملی افغان در رابطه به حقوق بین المللی بشردوستانه بشمول جلوگیری و کاهش تلفات غیرنظامیان، را تأیید می نماید. قرار معلومات ماموریت حمایت قاطع ناتو، نیروهای امنیتی ملی افغان به یک سلسله پیشرفت های در زمینه گزارش دهی و جمع آوری معلومات پیرامون تلفات غیرنظامیان، آگاهی در رابطه به جلوگیری و کاهش تلفات افراد ملکی میان مقامات حکومتی و نیروهای امنیتی ملی، پیام رسانی و حمایت قربانی پس از حادثه و بررسی ها و تحقیقات تلفات غیرنظامیان، دست پیدا نموده اند. ماموریت حمایت قاطع ناتو در سازماندهی و تشکیل مورد ربع وار جلوگیری و کاهش تلفات غیرنظامیان، کمک و همکاری نموده است.^{۱۹۸} با افزایش توانائی های قوای هوائی نیروهای امنیتی افغان، ماموریت حمایت قاطع ناتو در امر آموزش این قوا بخصوص در عرصه هدف گیری بشمول هدفگیری با بررسی خطرات احتمالی ضرر به غیرنظامیان و گزینه های آگاهانه برای انتخاب متناسب حمله، به گونه فعال دخیل است.

ب. نیروهای نظامی بین المللی

در طول سال ۲۰۱۹، یوناما به گفت و شنود های خود با نیروهای امریکائی مستقر در افغانستان/حمایت قاطع ناتو در رابطه به رویداد ها و روند تلفات غیرنظامیان، به گونه منظم ادامه داد. در سال ۲۰۱۹، نیروهای امریکائی مستقر در افغانستان/حمایت قاطع ناتو پروسه های بررسی تلفات غیرنظامیان خویش را به منظور افزایش کارائی، مجدداً تنظیم نمودند. در اوایل سال ۲۰۱۹ و پیش از آن، ادعاهای

تلفات غیرنظامیان توسط یک هیئت معتبر بنام مورد بازنگری و ارزیابی اعتبار تلفات افراد ملکی که متشکل از کارشناسان نظامی و ملکی بود، ارزیابی و بازنگری میشد.^{۱۹۹} بررسی های تلفات افراد ملکی با اکثریت آراء صورت میگرفت و توسط رئیس عملیات ها امضاء می شد که این نقش معمولاً توسط یکی از دولت های دخیل در موضوع و عضو ناتو به استثنای امریکا، ایفاء می شد. بعلت افزایش میزان روزافزون عملیاتی و افزایش شمار حملات هوائی در طول سال های ۲۰۱۸ و ۲۰۱۹، سطح ادعاهای تلفات غیرنظامیان نیز بالا رفت که این امر باعث تراکم پرونده های تحت بررسی گردید. به منظور سرعت بخشیدن به پروسه مذکور، مورد فوق الذکر در جریان نیمه اول سال ۲۰۱۹ ملغی شد تا باشد که به تیم کاهش تلفات افراد ملکی حمایت قاطع نقش مرکزی تری در بررسی ادعاهای تلفات ملکی و انجام ارزیابی ها، داده شود. در حال حاضر، بررسی های اولیه رویداد های تلفات غیرنظامیان توسط تیم یاد شده در ظرف ۲۴ الی ۷۲ ساعت پس از دریافت گزارش های تلفات افراد ملکی، انجام می شود. اگر ادعاها معتبر پنداشته نشوند یا اگر برای تصمیم گیری به معلومات بیشتری نیاز باشد، تیم مذکور یک ارزیابی راجع به چگونگی اعتبار ادعا در ظرف ۷ روز انجام می دهد و ادعا پس از آن توسط یک مورد بازنگری قرار نمی گیرد. تغییر دیگری که درین روند ایجاد شده، نقش رئیس عملیات ها در انصراف ارزیابی های تلفات غیرنظامیان، حذف گردیده است.

به گفته ی تیم کاهش تلفات غیرنظامیان، تغییر مذکور در پروسه سبب شده است تا رویکرد مستند سازی باقاعده تر و منظم تر گردد که این امر باعث استحصال معلومات با کیفیت تر و به موقع، گردیده است. یوناما اتخاذ تلاش ها به منظور افزایش سرعت در اجرای بموقع بازنگری رویداد های تلفات غیرنظامیان را می تصدیق می نماید، اما، به نیروهای امریکائی مستقر در افغانستان/حمایت قاطع ناتو یادآوری می نماید که انجام تحقیقات همه جانبه مهمتر می باشد، حتی اگر منتج به تأخیر پروسه بازنگری هم گردد. معلومات معتبر و موثق در رابطه به رویداد های تلفات غیرنظامیان اغلباً پس از ۷۲ ساعت به دسترس قرار میگرد

بخصوص آن رویداد های که در مناطق دور دست و خارج از دایره ی کنترل حکومت افغانستان رخ میدهند. از نظر یوناما، با در نظر داشت این امر که انجام بررسی ادعا های تلفات ملکی عاری از مشکلات و دشواری های نمی باشد، پروسه پیشین یعنی مورد ارزیابی و بازنگری تلفات غیرنظامیان و ساختار نظارتی آن، به سطح بلند تر توانایی بررسی نسبت به پروسه ی جاری ارزیابی توسط تیم کاهش تلفات غیرنظامیان، قرار داشت.

یوناما از آغاز بررسی معیاری ادعاهای مطرح شده ی تلفات غیرنظامیان در رسانه های اجتماعی، توسط تیم کاهش تلفات غیرنظامیان در سال ۲۰۱۹، استقبال کرده و نیروهای امریکائی مستقر در افغانستان/حمایت قاطع ناتو را تشویق می نماید تا دسترسی خویش به منابع انسانی را فراتر از نهاد های امنیتی افغان، گسترش بدهند. یوناما هشدار می دهد که اتکاء به فناوری بدون نقش اطلاعات کافی انسانی، هم در اجرای عملیات ها و هم در تجزیه و تحلیل تلفات غیرنظامیان، میتواند شانس ایجاد صدمات ناخواسته به غیر نظامیان را افزایش دهد.

یوناما نیروهای نظامی بین المللی را تشویق می نماید تا به تلاش های خویش در جهت بررسی رویداد های تلفات غیرنظامیان که توسط یوناما تثبیت گردیده، ادامه بدهند و معلومات دریافت شده را به گونه معیاری به مثابه درس های آموخته شده، به ویژه در رابطه به پروتکل های هدف گیری، و نیز به منظور کمک در شناسائی الگوهای وسیع تر آسیب و ضرر، مورد استفاده قرار دهند. با در نظر داشت اینکه تیم کاهش تلفات غیرنظامیان در کابل صرفاً متشکل از چهار نفر میباشد، یوناما دولت امریکا را تشویق می نماید تا منابع بیشتری را در اختیار تیم بررسی تلفات غیرنظامیان بشمول مراکز فرماندهی آموزش، مشورت و کمک در سطوح زون ها به منظور بهبود بررسی ها و جمع آوری معلومات از نهاد های امنیتی در سطح محل، قرار بدهد.

در سال ۲۰۱۹، نیروهای امریکائی مستقر در افغانستان/حمایت قاطع ناتو به یوناما اطلاع دادند که آنها ۴۴۸ رویداد که در آن ادعای تلفات افراد ملکی به نیروهای نظامی بین المللی منسوب شده بود، را مورد بررسی قرار

دادند. از میان مجموع رویداد های مذکور، ۳۳۲ حادثه به مثابه رویدادهای "نا معتبر" تثبیت شده و یا در طی ۷۲ ساعت^{۲۰۰} تکذیب گردیدند در حالیکه ۷۴ مورد آن به مثابه ادعاهای "معتبر" مورد بررسی قرار گرفت. از میان ادعاهای معتبر، ۴۹ ادعا تأیید شد که در آن تلفات غیرنظامیان منسوب به نیروهای امریکائی مستقر در افغانستان/حمایت قاطع ناتو، رخ داده است که در مجموع ۱۸۹ مورد تلفات افرادملکی (۱۱۱ کشته و ۷۸ زخمی) برجا گذاشته بود. این رقم یک افزایش را نسبت به تلفات تأیید شده غیرنظامیان در سال ۲۰۱۸، نشان می دهد که در آن ۱۱۷ مورد تلفات افراد ملکی (۶۲ کشته و ۵۵ زخمی) رخ داده بود^{۲۰۱}. علاوه، ۱۳ حادثه تکذیب شد، ۴ حادثه مورد بازنگری قرار گرفت که به عملیات های نیروهای امریکائی مستقر در افغانستان/حمایت قاطع ناتو، نسبت داده نشد و ۸ حادثه به مثابه رویداد های "محتمل" بررسی شد که دربرگیرنده ۲۸ مورد تلفات افراد ملکی (۱۸ کشته و ۱۰ مجروح)، بود^{۲۰۲}. در سال ۲۰۱۹، نیروهای امریکائی مستقر در افغانستان ۱۴ تحقیق جامع را مطابق به فقره ۶ ماده ۱۵ مقرر اردوی امریکا براساس ادعاها در مورد تلفات غیرنظامیان که با تیم کاهش تلفات ملکی شریک ساخته شده بود، انجام دادند در حالیکه در سال ۲۰۱۸، نیروهای مذکور ۲۳ مورد همچون تحقیقات^{۲۰۳} را انجام داده بودند. به قول نیروهای امریکائی مستقر در افغانستان/حمایت قاطع ناتو، از میان ۴۹ قضیه، در پیوند به ۲۱ قضیه که در آن تلفات افراد ملکی تأیید گردیده بود، جبران خساره صورت گرفته است.

اگرچه آمار ثبت شده تلفات غیرنظامیان توسط نیروهای نظامی بین المللی نسبت به ارقام که در این گزارش به ثبت رسیده است، تفاوت قابل ملاحظه ای دارد، مگر هر دو یوناما و نیروهای نظامی بین المللی روند صعودی مشابهی را در سال ۲۰۱۹، به ثبت رسانیده اند. تفاوت در ارقام تلفات ملکی می تواند قسماً به دلیل تفاوت در معیارها و روش ها توضیح گردد، بشمول تعریف نیروهای امریکائی مستقر در افغانستان از فرد ملکی، که از نظر یوناما تعریف آنها از فرد ملکی در مطابقت با حقوق بشر دوستانه بین المللی قرار ندارد^{۲۰۴}.

یوناما نقش مشاور ارشد محافظت اطفال مأموریت حمایت قاطع مبنی بر همکاری وی با دولت افغانستان جهت طرح و تدوین پالیسی محافظت اطفال برای وزارت امور داخله، را تأیید می کند و همچنان اذعان می دارد که وزارت دفاع امریکا یک مأمور ارشد ملکی خویش را جهت هماهنگ سازی پیروی از پالیسی های مرتبط به تلفات افراد ملکی در عملیات های نظامی، توظیف نموده است.

ج. طالبان

یوناما پیشرفت های را توسط کمیسیون جلوگیری تلفات غیرنظامیان و رسیدگی به شکایات طالبان، در امر تحقیق و اقدامات پاسخگویی خویش به بشمول بررسی حوادث که منتج به تلفات زیاد غیرنظامیان گردیده و قضایای حساس استخدام، استفاده و خشونت جنسی اطفال، ملاحظه نموده است.

به گفته طالبان، کمیسیون جلوگیری تلفات افراد ملکی و رسیدگی به شکایات شان "یک ریاست فعال برای جلوگیری تلفات ملکی است {...} که هر حادثه تلفات ملکی را به گونه جامع تحقیق نموده و از وقوع مجدد آن جلوگیری می نماید".^{۲۰۰} در سال ۲۰۱۹، طالبان طرز العمل عملیاتی معیاری را برای کمیسیون متذکره تهیه کرد تا کار خود را از طریق مشورت با علمای دین، شیوخ، مفتی ها و افراد مسلکی، بهبود ببخشد. بتاريخ ۸ اپریل ۲۰۱۹، طرز العمل مذکور نزد رهبری طالبان پیشکش شد که به تاریخ ۲۸ اپریل ۲۰۱۹، تصویب و منظور شد.

طرز العمل معیاری عملیاتی متذکره، تشکیل کمیسیون مزبور را تنظیم میکند که شامل یک رئیس، دو معاون، دفاتر ولایتی، یک تعداد از ریاست ها و کمیته ها بشمول یک "ریاست تحقیق و تثبیت" و یک "ریاست آگاهی عامه"، می باشد.^{۲۰۱} طرز العمل تصریح می دارد که همه اعضای کمیسیون نظامی، والیان، روسای کمیسیون های ولایتی و "مجاهدین عادی" مکلف اند تا در راستای "شناسائی، احضار و تحقیق مرتکبین تلفات {ملکی} به گونه کامل همکاری نموده و کلیه معلومات^{۲۰۲} را فراهم سازند. "کمیسیون مکلف است تا مجاهدین را مطلع سازد که کشتن، زخمی کردن و شکنجه نمودن افراد ملکی ممنوع می باشد.^{۲۰۳} همچنان، کمیسیون مذکور مکلف است تا در صورت وقوع یک حادثه بزرگ،

یک کمیته را جهت جمع آوری معلومات مؤظف نموده^{۲۰۴} و "تا جائیکه ممکن است، مراتب همدردی خود را ابراز بدارد".^{۲۰۵} مزید بر آن، طرز العمل عملیاتی مذکور به کمیسیون وظیفه سپرده است تا به منظور جلوگیری از تلفات غیرنظامیان در عملیات ها، درس های آموخته شده را با مجاهدین شریک سازد.^{۲۰۶}

یوناما تلاش های تحقیقاتی کمیسیون مذکور را پس از وقوع تلفات افراد ملکی و در چند مورد محدود که در آن طالبان به گونه سری و علنی تلفات افراد ملکی ناشی از عملیات شانرا را پذیرفته اند، اذعان می کند.^{۲۰۷} یوناما با نگرانی خاطرنشان می سازد که گزارش های شش ماهه و سالانه ی طالبان در مورد تلفات غیرنظامیان در سال ۲۰۱۹، نتوانسته است بازتاب دهنده ی این حوادث، تحقیقات و همچنان اقدامات پاسخگویی شان باشد، در عوض طبق معمول همه تلفات غیرنظامیان را به سایر طرف های درگیر نسبت داده اند.^{۲۰۸} یوناما از کمیسیون مذکور جداً تقاضا می نماید تا در راستای جلوگیری تلفات غیرنظامیان از جمله از طریق تمرین درس های آموخته شده و آموزش کمیسیون نظامی، نقش فعال تری را ایفاء نماید.

یوناما طالبان را ترغیب می نماید تا اطمینان حاصل نمایند که تمام دستور العمل ها و اوامر شان در مطابقت با حقوق بین المللی بشر دوستانه قرار داشته، دستور العمل های که در آن از اعضای خود خواسته اند تا از تلفات غیرنظامیان جلوگیری و خود داری نمایند، عملی گردیده و آنها را که حقوق بین المللی بشردوستانه را نقض نموده، از جمله از طریق انجام حملات غیر قابل تفکیک یا حملاتی که در آن غیر نظامیان و اهداف ملکی را عمداً مورد هدف قرار داده اند، پاسخگو قرار داده، و بالاخره تعریف شان از (فردملکی) در مطابقت با حقوق بین المللی بشردوستانه می باشد.

ضمیمه ۱: چارچوب حقوقی

چارچوب حقوقی که برای این گزارش مورد استفاده قرار گرفته شامل حقوق بشر بین المللی، حقوق بشردوستانه بین المللی، حقوق جزای بین المللی و قطعنامه های مربوطه شورای امنیت ملل متحد می باشد.

مسئولیت های حقوقی طرفین درگیری مسلحانه

موقف یوناما این است که جنگ افغانستان عبارت از تعدادی از نبرد های مسلحانه داخلی میان نیروهای امنیتی ملی افغان و نیروهای نظامی بین المللی طرفدار حکومت افغانستان و گروه های مخالف مسلح غیر دولتی، همچنان نبرد های مسلحانه داخلی بین گروه های مذکور می باشد. از نیروهای دولتی افغان در مجموع (به شمول نیروهای نظامی بین المللی) در این گزارش و در داخل افغانستان به عنوان "نیروهای طرفدار دولت" یاد می شود در حالیکه گروه های مخالف مسلح غیر دولتی در این گزارش و در داخل افغانستان به نام "عناصر مخالف دولت" یاد می شوند. (به بخش اصطلاحات، تعریف نیرو های طرفدار دولت و عناصر مخالف دولت، مراجعه شود).

تمام طرف های دخیل در درگیری های مسلحانه – نیرو های نظامی افغانستان، نیرو های نظامی بین المللی و گروه های مسلح غیر دولتی – به اساس حقوق بین الملل مکلف به محافظت افراد ملکی می باشند.

شورای امنیت در قطعنامه شماره ۱۳۲۵ (سال ۲۰۰۰) تذکر داده که تمامی کشور ها مکلف هستند تا نورم های بین المللی حقوق بشردوستانه بین الملل و حقوق بشر بین المللی را در خصوص زنان و دختران رعایت نموده و اقدامات ویژه را به منظور محافظت آنها در برابر خشونت های جنسیتی در جریان درگیری های مسلحانه روی دست گیرند.^{۲۱۴}

(i) مکلفیت ها به اساس حقوق بشردوستانه بین المللی

ماده ۳ مشترک کنوانسیون های چهارگانه ۱۹۴۹ ژنو، حداقل معیارهای را در یک منازعه مسلحانه داخلی مشخص می سازد که طرف های درگیر به شمول دولت و طرفهای غیر دولتی باید آن ها را رعایت کنند. علاوه، در صورت ضرورت، مفاد پروتوکول الحاقی دوم سال ۱۹۷۷ که

افغانستان نیز عضویت آنرا دارد، بخشی از چارچوب حقوقی حاکم را نیز تشکیل می دهد.^{۲۱۵} همه کشور های که در تشکیل نیروهای نظامی بین المللی در افغانستان فعالیت دارند، عضو کنوانسیون های چهارگانه ۱۹۴۹ ژنو می باشند. هرچند تمام کشور های کمک کننده نظامی، عضو پروتوکول الحاقی دوم ۱۹۷۷ نیستند، اما آنها به اساس قواعد عرفی بشردوستانه بین الملل ذیربط که بالای درگیری های مسلحانه داخلی قابل تطبیق می باشد، مکلف به رعایت این اصل هستند.^{۲۱۶} قواعد عرفی مذکور که منازعات مسلحانه میان دولت ها و گروه های مخالف مسلح را تنظیم می کند، بالای کلیه طرف های درگیر، خواه دولت باشد یا گروهی مخالف مسلح، قابل اعمال می باشد.

ماده ۳ مشترک، خشونت علیه فرد یا حیات افراد به شمول قتل^{۲۱۷}، قطع اعضاء، برخورد خشونت آمیز و شکنجه، گروگان گیری و همچنان اهانت به کرامت انسانی و قتل های فرا قانونی افرادی را که هیچ نوع سهم فعال در درگیری ندارند و مشمول افراد ملکی نیز می شوند^{۲۱۸}، در هر زمان و مکان صراحتاً ممنوع قرار می دهد.

مطابق حقوق بشردوستانه بین المللی، طرف های درگیر مکلف به رعایت اصول کلیدی ذیل در تمام مراحل هنگام پلانگذاری عملیات های نظامی، می باشند:

- اصل تفکیک: جمعیت غیر نظامی و همچنین افراد ملکی نباید هدف حمله قرار گیرند و طرف های درگیری باید افراد ملکی و اهداف نظامی را در هر زمان تفکیک نمایند. این اصل طرف های درگیر را ملزم می سازد تا میان افراد و تأسیسات ملکی و نظامیان و اهداف نظامی، تفکیک قایل شوند. حملات ممکن تنها علیه اهداف نظامی اجرا شوند. به منظور اینکه یک شی یا ساختمانی به مثابه هدف نظامی تلقی گردد، دو معیار مرکب ذیل باید در آن وجود داشته باشند. (۱) "به لحاظ ماهیت، موقعیت و مقصد استفاده آن، سبب کمک موثر در اقدام نظامی گردد و (۲) تخریب کلی و جزئی، تسخیر یا خنثی سازی در احوال حاکم در آن زمان، سبب برتری نظامی مطلق گردد"^{۲۱۹}.

• اصل تناسب: "حمله‌ای که طی آن احتمال تلفات غیر عمدی افراد ملکی، جراحت به غیر نظامیان، صدمه به اهداف ملکی و یا ترکیبی از آنها وجود داشته باشد و این خسارات از دست آورد محسوس و مستقیمی که از بُعد نظامی به دست می آید، فراتر باشد، ممنوع می باشد"^{۲۲۰}.

• اصل احتیاط در حمله: "... افراد ملکی در برابر هر گونه خطرات ناشی از عملیات های نظامی باید از مصونیت همه جانبه برخوردار باشند."^{۲۲۱} "حین اجرای عملیات نظامی، باید توجه متداوم مبذول گردد تا جمعیت غیر نظامی و افراد و اهداف ملکی تفکیک شوند" و از هر گونه احتیاط ممکن کار گرفته شود تا از "هر نوع تلفات غیر عمدی بر افراد ملکی، جراحت به آنها و صدمه به اهداف غیر نظامی جلوگیری شده و یا به حداقل رسانده شود"^{۲۲۲}.

(ii) مکلفیت ها به اساس حقوق بشر بین المللی

حقوق بشر بین المللی چه در زمان جنگ و چه در زمان صلح به همراه حقوق بشر دوستانه بین المللی به گونه متمم و مکمل هم دیگر قابل تطبیق می باشند. روی این ملحوظ، دولت ها باید مکلفیت های شانرا مطابق حقوق بشر بین المللی راجع به افراد در داخل قلمرو شان یا تحت حوزه صلاحیت شان، رعایت نمایند. علاوه، طرف های غیر دولتی که کنترل بعضی از ساحات را در اختیار دارند یا فعالیت های مشابه به دولت را انجام می دهند، ملزم به رعایت نورمهای حقوق بشر می باشند.

حکومت افغانستان

افغانستان عضو تعداد زیادی از معاهدات بین المللی حقوق بشر^{۲۲۳}، به شمول میثاق بین المللی حقوق منی و سیاسی می باشد که این کنوانسیون دولت افغانستان را ملزم می سازد تا حقوق بشری تمام شهروندان را در داخل سرحدات یا حوزه صلاحیت شان تأمین نموده و از آن محافظت نماید.

بر اساس حقوق بشر بین المللی، دولت ها مکلف اند تا استفاده از سلاحهای کشنده توسط نیروهای شان^{۲۲۴} به ویژه آنانی که مجری قانون هستند، را مورد تحقیق قرار دهند. این مکلفیت توأم با مسئولیتی که از عدم استفاده آن ناشی می شود، از حق حیات^{۲۲۵} سرچشمه گرفته است. به منظور

حصول اطمینان از موثریت بررسی که از جانب دولت صورت می گیرد، چنین بررسی ها باید بدون تاخیر صورت گرفته و نیز جامع، بیطرفانه و مستقل^{۲۲۶} بوده و برای ارزیابی^{۲۲۷} در دسترس عموم مردم قرار گیرد. مسئولیت دولت در قبال بررسی این گونه قضایا شامل تمام اشکال تنفیذ قانون به شمول قضایائی که در جریان منازعات مسلحانه به میان می آید، می باشند^{۲۲۸}.

نیروهای نظامی بین المللی

نیروهای نظامی بین المللی که در افغانستان فعالیت می نماید، نیز دارای مکلفیت های معین حقوق بشری می باشند، که به لحاظ اصل فرا سرزمینی، قابل تطبیق می باشد. مثلاً، دولت ها باید حقوق اساسی مانند حق حیات تمام افراد که تحت حاکمیت یا تحت کنترل موثر آنها قرار دارند و حق عاری بودن از شکنجه یا رفتار سوء افراد مذکور حتی اگر در درون قلمرو شان قرار ندارند، رعایت نمایند^{۲۲۹}. این امر شامل آنده از افرادی می شوند که ممکن تحت کنترل موثر نیروهای نظامی بین المللی یا سایر کنشگران بین المللی که در افغانستان در عملیات های نظامی فعالیت می نمایند، قرار دارند.

گروه های مسلح غیر دولتی

هر چند طرف های غیر دولتی به شمول گروه های مسلح غیر دولتی نمی توانند به صورت رسمی طرف معاهدات بین المللی حقوق بشر قرار گیرند، اما آنها به اساس قواعد عرفی حقوق بین المللی مکلف به رعایت حقوق بشری می باشند. طرف های غیر دولت مشخصاً آنانی که کنترل بعضی از ساحات را مانند طالبان به گونه موقتی در اختیار دارند، بیشتر ملزم به رعایت مکلفیت حقوق بشر بین المللی می باشند^{۲۳۰}.

(iii) مکلفیت ها به اساس حقوق جزای بین المللی

این مسئولیت اساسی افغانستان است تا جرایم بین المللی مانند جرایم جنگی، جرایم ضد بشریت و نسل کشی را که در حیطه حاکمیت این کشور ارتکاب میابد، مورد تحقیق و تعقیب قرار دهد^{۲۳۱}. افغانستان عضویت اساننامه روم محکمه جزائی بین المللی را در سال ۲۰۰۳ کسب کرد. در نتیجه، اگر افغانستان نتواند یا نخواهد که از صلاحیت های

قضائی خود در محدوده قلمرو این کشور استفاده کند، محکمه جزائی بین المللی حق دارد که از صلاحیت های خود در برابر جرایم مندرج اساسنامه روم که در افغانستان اتفاق افتاده، استفاده نماید^{۲۳۲}.

بتاریخ ۲۰ نوامبر ۲۰۱۷، خارنوال محکمه بین المللی جزائی طی درخواستی مطابق ماده ۱۵ اساسنامه روم از محکمه خواست تا اجازه آغاز تحقیقات در رابطه به جرایم که شامل صلاحیت قضائی این محکمه می شود، بدهد؛ جرایم که توسط طالبان، نیروهای افغان، نیروهای امریکائی در بستر منازعه مسلحانه در افغانستان، ارتکاب یافته است^{۲۳۳}. وضعیت از سال ۲۰۰۶ بدینسو تحت بررسی ابتدائی خارنوالی متذکره بود تا مشخص کند که آیا رفتار نیروهای افغان، دولت های خارجی و نیز نیروهای مخالف دولت پس از اول می ۲۰۰۳ منحنی جرایم جنگی و جرایم علیه بشریت، شمرده شده می تواند یا خیر؟. همچنان، چگونگی سایر جرایم مرتبط به منازعه مسلحانه در افغانستان و قلمرو سایر دولت های عضو اساسنامه روم که از ۱ جولای ۲۰۰۲ بدینسو ارتکاب یافته بودند، مورد بررسی ابتدائی قرار گرفت.

در این درخواستی به محکمه، خارنوال استدلال نموده که دلایل کافی وجود دارد تا قانع شود اینکه جرایم علیه بشریت و جرایم جنگی توسط طالبان و شبکه حقانی وابسته به آنها، ارتکاب یافته؛ اینکه جرایم جنگی توسط نیروهای امنیتی ملی افغان بخصوص اعضای ریاست امنیت ملی و پولیس ملی افغان، ارتکاب یافتند؛ و اینکه جرایم جنگی توسط اعضای نیروهای مسلح امریکا در قلمرو افغانستان و توسط اعضای اداره استخبارات ملی امریکا در توقیف گاههای مخفی در افغانستان و در قلمرو سایر دولت های عضو اساسنامه روم، بخصوص در بین سالهای ۲۰۰۳-۲۰۰۴، ارتکاب یافتند^{۲۳۴}.

بتاریخ ۱۲ اپریل ۲۰۱۹، دیوان پیشا محاکمه محکمه جزائی بین المللی به اتفاق آراء درخواست سارنوال مبنی بر آغاز تحقیق را رد کرد، باوجود اذعان بر اینکه شرایط صلاحیت رسیدگی و قابل پذیرش بودن مدارک، تحقق یافته بود. با ذکر نگرانی ها در رابطه به "چشم انداز سیاسی مرتبط در افغانستان و دولت های کلیدی دخیل"، محیط سیاسی پیچیده و شکننده و امکان تحقیق، با توجه به چالش های که بنابر

عدم همکاری دولت بوجود خواهد آمد، قضات تصمیم گرفتند که آغاز تحقیقات به "نفع عدالت" تمام نخواهد شد. بتاریخ ۷ جون ۲۰۱۹، سارنوالی درخواست استیناف طلبی بر تصمیم مذکور را اقامه کرد که توسط محکمه بتاریخ ۱۷ سپتامبر ۲۰۱۹ مورد پذیرش قرار گرفت. دیوان استیناف جلسات استماعیه خود را از ۴ الی ۶ دسامبر ۲۰۱۹ برگزار نمود. تا پایان ۲۰۱۹، قرار بود تصمیم گرفته می شد ایا حکم دیوان پیشا محاکمه پذیرفته یا رد شود.

جرایم جنگی در درگیری های مسلحانه داخلی به عنوان نقض جدی مفاد ماده مشترک ۳ و سایر قوانین و عرف که بالای درگیری های مسلحانه عاری از صفات منازعات بین المللی قابل تطبیق می باشد، تعریف می شود. در خصوص آنائیکه در درگیری ها سهم نداشتند، جرایم جنگی — شامل خشونت در برابر تمامیت جسمی افراد به شمول قتل، و اجرای حملات عمدی علیه جمعیت ملکی یا افراد ملکی که در درگیری ها سهم ندارند، می شود^{۲۳۵}.

کشورهای که نیروهای نظامی شان در تشکیل نیروهای نظامی بین المللی طرف درگیری در افغانستان شامل هستند، نیز مسئولیت دارند تا چنین جرایمی را که ممکن توسط اتباع شان در افغانستان ارتکاب یافته باشد، مورد تحقیق و تعقیب قرار دهند^{۲۳۶}.

ضمیمه ۲: طرف های اصلی درگیری

نیروهای طرفدار دولت

این نیرو ها شامل قوت های ذیل شده ولی محدود به آنها نمی گردد: نیروهای ملی امنیتی افغانستان (نیروهای سرحدی افغانستان، پولیس محلی افغانستان، اردوی ملی افغانستان، نیروهای پیاده افغانستان، پولیس ملی افغانستان، امنیت ملی)، نیروهای مسلح طرفدار دولت بشمول نیروهای عملیات های خاص و سایر ادارات استخباراتی.

نیروهای امنیتی و دفاعی ملی افغانستان

نیروهای امنیتی ملی افغانستان متشکل از تمام نیروهای امنیتی دولتی به شمول اردوی ملی افغانستان (منجمله نیروهای هوایی و نیروهای پیاده افغانستان)، نیروهای ویژه افغانستان، ریاست امنیت ملی (اداره استخبارات افغانستان که دارای نیروهای ویژه می باشد که در عملیات های نظامی شرکت می کنند)، پولیس محلی افغانستان، پولیس ملی افغانستان، پولیس امن و نظم عامه و نیروهای سرحدی افغانستان می شود.

پولیس ملی افغانستان که در چوکات وزارت داخله فعالیت دارند، ارگان اصلی تنفیذ قانون بوده و در بسا موارد در درگیری ها نیز سهم می گیرد. پولیس محلی افغانستان در سال ۲۰۱۰ ایجاد شد تا به عنوان بخش از تلاش ها برای مبارزه با مخالفین، فعالیت های پولیس در سطح محل را گسترش دهد. هرچند نیروهای پولیس محلی ظاهراً تحت اثر پولیس ملی و وزارت داخله فعالیت می کنند، اما با توجه به فعالیت های مسلحانه شان، بخشی از نیروهای مسلح محسوب می شوند. پس از تطبیق اصلاحات در سکتور امنیتی در چارچوب نقشه راه نیروهای ملی امنیتی و دفاعی افغانستان (در سال ۲۰۱۷)، نیروهای پولیس سرحدی افغانستان و پولیس امن و نظم عامه در سال ۲۰۱۸ از ساختار وزارت داخله به تشکیل وزارت دفاع ملی انتقال یافتند.

نیروهای نظامی بین المللی

در ۱ جنوری ۲۰۱۵، ماموریت همکاری های صلح بین المللی (آیساف) و سازمان پیمان اتلانتیک شمالی (ناتو) در

افغانستان پس از آن به ماموریت غیرجنگی حمایت قاطع مبدل شد که مسئولیت های امنیتی در دسامبر ۲۰۱۴ به نیروهای ملی امنیتی و دفاعی افغانستان سپرده شد. برخلاف ماموریت آیساف که از سوی شورای امنیت ملل متحد تصویب شده بود، مبنای حقوقی ماموریت حمایت قاطع را توافقنامه وضعیت قوا تشکیل می دهد که به تاریخ ۳۰ سپتامبر ۲۰۱۴ در کابل امضا و به تاریخ ۲۷ نوامبر ۲۰۱۴ توسط پارلمان به تصویب رسید. قطعنامه شماره ۲۱۸۹ (سال ۲۰۱۴) شورای امنیت ملل متحد از توافقنامه دوجانبه میان افغانستان و ناتو در مورد ایجاد ماموریت حمایت قاطع استقبال کرد. حمایت قاطع اساساً یک ماموریت غیرجنگی بوده که هدف آن آموزش، همکاری و مشوره دهی به نیروهای ملی دفاعی و امنیتی افغانستان می باشد. در حال حاضر این ماموریت متشکل از ۱۶۰۰۰ نیرو از ۳۹ کشور عضو و هم پیمانان ناتو بوده و در پنج مرکز آموزشی، مشوره دهی و همکاری مستقر می باشند و ایالات متحده، آلمان، ایتالیا و ترکیه رهبری این پنج مرکز را به عهده دارند - حوزه مرکز (ترکیه)؛ حوزه شمال (آلمان)؛ حوزه شرق (ایالات متحده)؛ حوزه جنوب (ایالات متحده)؛ و حوزه غرب (ایتالیا).

در حال حاضر عساکر ایالات متحده اکثریت مطلق نیروهای نظامی بین المللی مستقر در افغانستان را تشکیل می دهد چنانچه حدود ۱۴۰۰۰ نیروهای امریکائی در چوکات ماموریت حمایت قاطع و عملیات حفظ آزادی که به تاریخ ۱ جنوری ۲۰۱۵ جاگزین عملیات آزادی پایدار شد، فعالیت می کنند. عساکر امریکائی که در چوکات عملیات حفظ آزادی فعالیت دارند، بر مبنای توافقنامه دوجانبه امنیتی میان افغانستان و ایالات متحده در ۲۰۱۴، روی عملیات های ضد تروریستی متمرکز هستند. فرمانده حمایت قاطع مسئولیت فرماندهی نیروهای ایالات متحده در افغانستان را نیز به عهده دارد هرچند سلسله مراتب این دو از هم جدا می باشد.

گروه های مسلح طرفدار دولت

گروه های مسلح طرفدار دولت عبارت از نیروهای مسلح منظم غیردولتی هستند که در درگیری علیه گروه های مسلح

الله آخندزاده، زیاد خبر سازد نشد. پس از نیمه دوم سال ۲۰۱۸، طالبان و ایالات متحده سرگرم گفتگوهای مستقیم برای جستجوی راه حل سیاسی می باشند.

شبکه حقانی نقش فزاینده را در عملیات های نظامی طالبان داشته است. این شبکه در حال حاضر توسط سراج الدین حقانی که یکی از سه معاون ملا هیبت الله آخندزاده است، رهبری می شود. طالبان ادعا کردند که شبکه حقانی تحت چتر تحریک طالبان بوده و سراج الدین حقانی معاون رهبر طالبان می باشد. در گذشته شبکه حقانی مسئولیت بعضی حملات را با حفظ استقلالیت نسبی، به عهده گرفته بود. اعتقاد بر اینست که شبکه حقانی مسئول حملات پیچیده علیه اهداف دولتی و بین المللی در مناطق مزدهم در کابل می باشد. از سال ۲۰۱۷ بدینسو، مطابق روش تائید و منسوب کردن تلفات ملکی، یوناما حملاتی را که گفته می شود توسط شبکه حقانی صورت گرفته، به طالبان نسبت می دهد زیرا تفکیک واضح میان این دو دسته وجود ندارد. در قضایای متعددی، شاخه خراسان داعش مسئولیت حملات شبکه حقانی را توأم با توافق ضمنی این شبکه، بر عهده گرفتند.

داعش/شاخه خراسان دولت اسلامی

شاخه خراسان دولت اسلامی عراق و شام پس از جدائی تدریجی و قسمی گروه های ناراضی یا جنگجویان گروه طالبان، تحریک اسلامی ازبکستان و تحریک طالبان پاکستان، رسماً در جنوری ۲۰۱۵ ایجاد شد. معمولاً به آن به اختصار عربی داعش اطلاق می شود، شاخه خراسان دولت اسلامی در حوزه شرق افغانستان حضور داشته و در حال حاضر تعداد جنگجویان فعال شان به ۲۵۰۰ تن تخمین زده می شود و اساساً در ولایت های ننگرهار و کنر مستقر هستند.^{۲۳۷} عملیات های نیروهای ملی امنیتی و دفاعی افغانستان/نیروهای بین المللی (به شمول حملات هوایی)، بسیج افراد مسلح و حملات جداگانه طالبان [بالای آنها] مانع گسترش این گروه شده است. در آگست ۲۰۱۸، گروهی از دولت خودخوانده داعش/شاخه خراسان دولت اسلامی در ولسوالی های جنوبی ولایت جوزجان در شمال کشور چندین بار مورد حمله طالبان قرار گرفتند. طالبان و شاخه

مخالف دولت سهم دارند. این گروه ها از نیروهای دولت مجزا بوده و فاقد مبنای حقوقی در قوانین افغانستان می باشند. این گروه ها عبارت اند از جنبش های خیزش مردمی که یک جنبش دفاعی مردمی است، نیروهای محافظتی خوست و نیروهای مستقر در پکتیکا که مردم محل در منطقه جنوب شرق افغانستان آنرا به "نیروهای شاهین" یاد می کند. از این نیروها برای اولین بار در ماه مارچ ۲۰۱۹، تذکر بعمل آمد. قرار منابع، این نیروها به قطعه ۹۰۴ نیز یاد می شود که در پایگاه نیروهای شاهین در ولسوالی اورگون ولایت پکتیکا فعالیت می نماید و ممکن با نیروهای خاص امنیت ملی رابطه داشته باشند. به رغم آن، اعضای نیروهای امنیتی ملی افغان و مقامات دولتی نمی خواهند یا قادر نیستند تا توضیحاتی بیشتری در رابطه به ساختار فرماندهی نیروهای شاهین، ارایه کنند.

عناصر مخالف دولت

این عناصر عبارت از اعضای "طالبان"، افراد و گروه های مسلح و منظم غیردولتی اند که در درگیری ها سهم مستقیم داشته و نام های مختلف به خود می گیرند که شامل شبکه حقانی، جنبش اسلامی ازبکستان، اتحاد جهاد اسلامی، لشکر طیبیه، جیش محمد، گروه خود خوانده دولت اسلامی/داعش و سایر گروه ها ملیشه های و مسلح که اهداف سیاسی، ایدئولوژیکی و اقتصادی خود را تعقیب کرده و شامل گروه های جنائی مسلح می شوند که در درگیری ها سهم مستقیم داشته و به نیابت یکی از طرف های درگیری فعالیت دارند.

طالبان

با خروج نیروهای آیساف در سال ۲۰۱۴، طالبان ساحه کنترل شان را به گونه فزاینده گسترش داده و به انجام حملات گسترده که هدف عمده شان نیروهای ملی امنیتی و دفاعی افغانستان بود، ادامه دادند هرچند این حملات باعث تلفات سنگین آنها توسط حملات هوایی نیروهای طرفدار دولت گردید. طالبان ساختار های اداری نام نهاد را در اکثر ولایات ایجاد کردند. خبر مرگ ملا عمر، رهبر این گروه، در آگست ۲۰۱۵ منتشر شد و باعث اختلافات درونی گردید. این اختلافات و تفرقه ها پس از مرگ ملا منصور، جانشین ملا عمر، در ماه می ۲۰۱۶ و انتخاب ملا هیبت

با طالبان و با نیروهای امنیتی ملی برای رقابت بر سر کنترل قلمرو، درگیر می شوند. در بعضی از ولسوالی ها، گروه های مسلح مذکور به عنوان کنشگران مسلح برتر ظاهر می شوند و از دید مردم محل، این گروه ها نفوذ بیشتری نسبت به نیروهای امنیتی ملی و طالبان، دارند.

خراسان دولت اسلامی مشخصات متفاوت داشته و روی منابع و قدرت در شرق کشور باهم رقابت دارند. تلاش های شاخه خراسان داعش مبنی بر افزایش حضورش همواره از سوی طالبان، پس از شناسائی آنها، با چالش کشانده شده است.

سایر عناصر مخالف دولت

در سپتامبر ۲۰۱۶، دولت افغانستان و حزب اسلامی به رهبری گلبدین حکمتیاز توافقنامه صلح را به امضا رسانیدند که باعث رفع تحریم های شورای امنیت ملل متحد، رهائی زندانیان [حزب اسلامی]، ادغام جنگجویان [این حزب] در چوکات نیروهای ملی امنیتی و دفاعی افغانستان و تخصیص زمین برای عودت کنندگان [حزب] در مقابل توقف حملات حزب اسلامی، گردید. حکمتیار در ماه می ۲۰۱۷ به کابل برگشت. پیشرفت بطنی در ادغام اعضای حزب اسلامی، نگرانی های را در مورد ادامه ی درگیری های مسلحانه توسط بعضی از گروه ها به میان آورده است. اگرچه اکثر نمایندگان حزب اسلامی در مورد تطبیق تدریجی تمام مفاد توافقنامه، همچنان خوشبین به نظر می رسند.

القاعده حضور محدود شان در افغانستان به ویژه در مناطق شرقی، جنوب شرقی و جنوبی را حفظ کرده و عمدتاً تحت قیمومیت گروه های موجود مخالف دولت بخصوص طالبان، فعالیت می نماید. تعداد اعضای القاعده تخمیناً بین ۴۰۰ – ۶۰۰ تن می رسد که در ولایات خوست، کنر، نورستان، پکتیا و زابل بسر می برند^{۲۳۸}. به نظر می رسد که نقش آنها بالای آموزش بشمول اسلحه و مواد منفجره و تعلیم، متمرکز بوده و گفته می شود آنها در مباحث داخلی طالبان در رابطه به رابطه این حرکت با سایر نهاد های جهادی، شرکت می کنند.

چندین گروه های مسلح غیر دولتی دیگر به فعالیت شان در افغانستان بشمول عناصر شبه نظامی مرتبط به احزاب سیاسی و رهبران جناح های جهادی اسبق، ادامه می دهند و ممکن در مخالفت یا حمایت از نیروهای امنیتی ملی، عمل کنند. از گروه های مسلح یاد شده در موارد نقض حقوق بشر مکرراً تذکر به عمل آمده و به گونه منظم با یکدیگر،

ضمیمه ۳: اصطلاحات ۲۳۹

بقایای مواد انفجاری: بقایای مواد انفجاری به مواد منفجره گفته می شود که در جریان جنگ های مسلحانه استفاده نگردیده و در نهایت به جای آنها مانده باشد طوریکه مواد متذکره از کنترل نیروهای که آنها را بجا گذاشته و رها نموده، خارج باشد. مهمات انفجاری به جا مانده ممکن دارای چاشنی (پتاقی)، فیوز فعال یا اینکه آماده انفجار بوده و یا اینکه طور دیگر آماده استفاده باشد.

اختطاف: یوناما تنها موارد اختطاف ناشی از درگیری ها را ثبت می کند و به رویدادی اطلاق می شود که یک طرف درگیری مسلحانه فرد و یا افراد ملکی را به جبر و خلاف میل با خود می برد تا جانب ثالث یا فرد و یا افراد توقیف شده را مجبور سازد تا به منظور رهائی فرد/افراد دست به انجام عمل زده یا از انجام عملی دست بکشد. اختطاف شامل مواردی نیز می شود که به منظور قتل فرد/افراد صورت گرفته یا توسط افرادی که در درگیری مسلحانه مستقیماً دخیل است، انجام شده باشد. این واژه همچنان شامل آدم ربائی مربوط به انتخابات توسط یکی از طرف های درگیری مسلحانه می گردد.

حملات هوایی: شلیک مواد منفجره از هواپیما به شمول حمایت هوایی نزدیک توسط هواپیما های بال ثابت و حملات جنگی نزدیک توسط چرخبال ها و حملات با استفاده از هواپیمای بدون سرنشین که از راه دور کنترل می شوند.

نیروهای امنیتی ملی افغانستان: این یک اصطلاح عام بوده که شامل پولیس سرحدی، پولیس محلی، اردوی ملی، نیروهای هوایی افغانستان، پولیس ملی، پولیس امن و نظم عامه، نیروهای ویژه افغانستان، اردوی منطقوی افغانستان (که به نام نیروهای منطقوی اردوی ملی افغانستان نیز مسمی است) و ریاست عمومی امنیت ملی می گردد.

نیرو های مسلح: یوناما اردوی ملی افغانستان و نیرو های هوایی افغانستان را نیروهای مسلح افغانستان محسوب می کند. همچنان، یوناما پولیس محلی افغانستان، ریاست عمومی امنیت ملی، پولیس مبارزه با تروریزم، پولیس سرحدی افغانستان، پولیس امن و نظم عامه و نیرو های

خاص وزارت داخله (به شمول قطعه واکنش سریع پولیس ملی افغانستان) را با توجه به وظایف که اجراء می کنند، به عنوان بخشی از نیروهای مسلح محسوب می کند. یوناما نیروهای پولیس ملی افغانستان را از جمله نیروهای مسلح افغانستان نمی شمارد به استثنای نیروهای مشخص که در فوق ذکر شده است.

نیرو های سرحدی افغانستان: قبلاً به نام پولیس سرحدی افغانستان مسمی بود. اکثر منسوبین پولیس سرحدی افغانستان در ماه دسامبر ۲۰۱۷ از چوکات وزارت داخله به وزارت دفاع منتقل شدند و به نیروهای سرحدی افغانستان تغییر نام یافتند. این نیرو ها به قول اردو های اردوی ملی گزارش می دهند.

نیروهای ملی نظم عامه افغانستان: قبلاً به نام پولیس ملی نظم عامه افغانستان مسمی بود. اکثر منسوبین پولیس سرحدی افغانستان در ماه مارچ ۲۰۱۸ از چوکات وزارت داخله به وزارت دفاع منتقل شدند. این نیرو ها به قول اردو های اردوی ملی گزارش می دهند.

عناصر مخالف دولت: تمامی عناصر مخالف دولت شامل طالبان و شاخه خراسان داعش و اعضای گروههای مسلح که در درگیری های مسلحانه یا مخالفت مسلحانه علیه دولت افغانستان و یا نیروهای نظامی بین المللی سهم دارند. برای جزئیات بیشتر، به ضمیمه II: طرف های اصلی درگیری مراجعه شود.

ماین ضد پرسونل: ماین که در نتیجه حضور، نزدیکی یا تماس یک شخص منفجر می شود و سبب قطع اعضاء، جراحت یا کشتن یک یا چند شخص گردد. مواد منفجره فشاری تعبیه شده که بوسیله قربانی فعال می شوند منحصاً ماین های ضد پرسونل تعبیه شده، مستند سازی گردیدند.

گروه مسلح: نیروهای مسلح سازمان یافته غیر دولتی را گویند که در منازعات دخیل می باشند مانند ملیشه ها، شورشیان، و گروه های جنایتکار که از نیروهای دولتی متمایز هستند. این گروه ها تحت قوانین افغانستان دارای هیچ مبنای حقوقی نمی باشند. گروه های مسلح شامل تشکیلات نظامی دولتی، ائتلاف دولت یا سازمان های بین

الحکومتی نبوده و زیر امر دولت که در قلمرو آن فعالیت می کنند، نمی باشند. به رغم آن، در بعضی موارد گروه های مسلح ممکن حمایت های مستقیم یا غیر مستقیم را از دولت میزبان یا سایر دول دریافت کنند. این تعریف شامل گروه های ذیل شده ولی محدود به آن نمی شود: گروه های مخالف شورشی، ملیشه های محلی که (به اساس ملیت، قبیله و غیره) تشکیل شده باشند، شورشیان، تروریست ها، گوریله ها، و نیروهای دفاعی ملکی و گروه های شبه نظامی (زمانیکه این گروه ها به صورت واضح تحت کنترل دولت نباشند).^{۲۴۰} بعضی از گروه های مسلح در هماهنگی با دولت فعالیت می کنند، هرچند تحت کنترل دولت نیستند و به این گروه ها "گروه های مسلح طرفدار دولت" خطاب می شود.

عناصر مخالف دولت که در این گزارش نام برده شده اند منحصراً گروه های مسلح غیر دولتی شناخته می شوند ولی این گروه ها به اساس مخالفت مسلحانه شان علیه دولت افغانستان، از سایر گروه های مسلح قابل تفکیک اند.

بچه بازی: یک رویه مضر است که در آن بچه ها برای سرگرمی مردان ثروتمند و قدرتمند بخصوص برای رقصیدن و فعالیت های جنسی مورد استفاده قرار می گیرند. فعل بچه بازی توسط کد جزاء که در فبروری ۲۰۱۸ نافذ شد، جرم شناخته شده است.

افراد ملکی: به مقصد این گزارش و قسمیکه در قانون بشردوستانه بین المللی تعریف شده است، افراد ملکی به کسانی گفته می شود که عضویت نیروهای نظامی/شبه نظامی یا عضویت گروه های مسلح سازمان یافته را که در حال اجرای فعالیت های دوامدار جنگی باشند، نداشته و در برابر حمله مستقیم محافظت شده باشند مگر اینکه آنان مستقیماً در منازعات مسلحانه سهیم شوند. افراد ملکی که مستقیماً در منازعات سهم گرفته اند [در صورت کشته یا مجروح شدن] از آنها در این گزارش به عنوان "تلفات افراد ملکی" یاد آوری نمی شود. اعضای ادارات تنفیذ قانون مصونیت شانرا به عنوان افراد ملکی زمانی از دست می دهند که بعنوان بخشی از نیروهای مسلح فعالیت نمایند یا مستقیماً در مخاصمات مسلحانه سهیم شوند. در رابطه به اعضای قطعات پولیس که وظیفه دوامدار جنگی ندارند،

استفاده از نیرو حین دفاع مشروع باعث از دست رفتن مسئولیت شان به عنوان افراد ملکی نمی شود. در افغانستان، یوناما پرسونل پولیس را که مسئولیت تنفیذ قانون را به عهده داشته و سهم مستقیم در درگیری های مسلحانه ندارد یا در عملیات های ضد شورشگری دخیل هستند، را به عنوان افراد ملکی محسوب می کند.

تلفات افراد ملکی: عبارت از افراد ملکی کشته یا مجروح شده می باشد. یوناما تلفات افراد ملکی ناشی از خشونت های منازعات مسلحانه به شمول تلفات ملکی برخاسته بقایای مواد انفجاری بجا مانده از دوران جنگ را، ثبت می کند. این مأموریت تلفاتی فرد/افراد ملکی را که حین کشته یا مجروح شدن مستقیماً در درگیری ها سهم داشته باشند، و یا هم مرگ و مجروحیت افراد که طبق قانون بشردوستانه بین المللی در برابر حملات مصئون باشند اما ملکی محسوب نگردند مانند افرادی که از صف محاربه خارج شده باشند یا کارمندان صحنی و مذهبی نیروهای مسلح را، منحصراً تلفات ملکی ثبت نمی کند.^{۲۴۱}

یوناما به کسانی "مجروحین" ملکی گوید که آن ها جسماً آسیب دیده باشند و نیاز به دریافت تداوی جراحات شان – چه در مراکز صحنی و یا معالجه توسط پرسونل آموزش دیده طبی – داشته باشند. جراحات شامل شوک یا اثرات غیر جسمی یا عواقب ناشی از رویداد از قبیل آسیب روانی نمی شود.

اطفال: کنوانسیون حقوق طفل که توسط افغانستان در سال ۱۹۹۴ تصویب شد، طفل را چنین تعریف می کند: هر فردی زیر سن ۱۸ سال (از تولد الی ختم ۱۷ ساله گی) طفل گفته می شود.

حمله پیچیده: عبارت از حمله ای هماهنگ و عمدی است که در آن مواد منفجره انتحاری (مواد منفجره جاسازی شده بر بدن انسان یا مواد منفجره تعبیه شده بر بدن و واسطه نقلیه)، بیشتر از یک حمله کننده، و بیشتر از یک نوع مواد (مانند مواد منفجره جاسازی بر بدن و هاوان) استفاده شود. تمام سه عنصر باید موجود باشد تا بتوان آن را حمله پیچیده خواند.

د/عش: واژه د/عش مخفف دولت اسلامی عراق و شام می باشد.

مواد انفجاری باقی مانده از دوران جنگ: به مواد منفجر نشده و مواد انفجاری متروک اطلاق می گردد.

سلاح های انفجاری: سلاح های انفجاری به گونه صریح در قانون بین المللی تعریف نشده است. سلاح های انفجاری در کل شامل سلاح پوچک دار که حاوی مقادیر زیاد مواد منفجره بوده تاثیرات تخریب آن اساساً ناشی از موج انفجار و پارچه های سلاح باشد، می گردد. هاوان، توپ، بمب های هواپیما، راکت و کلاهک های موشک و اکثر مواد منفجره تعبیه شده تحت چتر این واژه قرار می گیرد. بعضی از انواع سلاح های انفجاری (مانند خمپاره انداز دستی، موشک انداز قابل حمل ضد تانک، و سیستم های راکت انداز، سیستم های قابل حمل موشک ضد هواپیما، و هاوان های کمتر از قطر ۱۰۰ ملی متر) شامل کتگوری **سلاح سبک** می شوند. اکثر سلاح های انفجاری مانند بمب های هواپیما، سیستم های راکتی، توپ و هاوان های بزرگ شامل کتگوری **سلاح سنگین** می شوند.^{۲۴۲}

درگیری های زمینی: درگیری های زمینی شامل عملیات زمینی متحرک، حملات راکتی هاوان، تیر اندازی و درگیری های مسلحانه بین طرف های منازعه می شود. درگیری های زمینی شامل حملات یا عملیات هائی می شود که در آن سلاح خفیه، سلاح ثقيله و / یا سیستم سلاحهای ساحوی، به عنوان مثال هاوان ها و راکت های فیر می شوند.

مواد انفجاری تعبیه شده: بمبی که برخلاف روش متعارف نظامی ساخته و یا جاسازی شده باشد. مواد منفجره تعبیه شده در کل به چهار کتگوری تقسیم می شوند: مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترل از طریق رادیو (راه دور)، مواد منفجره تعبیه شده که با تماس قربانی فعال می گردد، مواد منفجره جاسازی شده بر جسم فرد انتحار کننده و سایر انواع مواد منفجره تعبیه شده.

مواد انفجاری تعبیه شده که با هدایت فعال می شوند – این نوع مواد منفجره از راه دور و با استفاده از امواج رادیویی و یا ریموت کنترل عمل می کند و عاملین آنرا قادر می سازد تا وسیله ای از قبل جاسازی شده را در زمان دقیق که

هدف در ساحه مورد نظر وارد می شود، منفجر سازند.^{۲۴۳} ماین های نوع کنترل از راه دور شامل ماین های منفجر شونده توسط استعمال کننده، مانند مواد منفجره تعبیه شده کنار جاده و یا مواد منفجره که روی حیوانات و یا اشیای دیگر از قبیل وسایط نقلیه، بایسکل، موتر سایلکل، و مرکب ها تعبیه و جاسازی می شوند. مواد منفجره تعبیه شده نوع مقناطیسی موادی اند که توسط مقناطیس یا سایر مواد نصب گردیده و شامل کتگوری فرعی مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترل از راه دور می شود؛ یوناما این نوع مواد منفجره را به گونه جداگانه ثبت می کند زیرا نحوه جاسازی آن در افغانستان متفاوت بوده مثلاً در واسطه نقلیه شخص مورد نظر جاسازی می شوند.

مواد منفجره تعبیه شده که با تماس قربانی فعال می شود – نوع مواد انفجاری می باشد که با تماس فرد قربانی یا واسطه نقلیه به پتاقی و یا سوچ آن انفجار می کند؛ این سوچ و یا پتاقی می تواند به شکل فشاری، یا میکانیسم رفع فشار، تلکی یا وسیله دیگری که سبب انفجار گردد، باشد.^{۲۴۴}

سایر انواع مواد منفجره تعبیه شده – این کتگوری شامل مواد منفجره تعبیه شده ی کنترل با سیم و مواد منفجره تعبیه شده ساعتی^{۲۴۵} و مواد منفجره تعبیه شده که نوعیت فعالیت آن مشخص نشده است، می شود.

مواد منفجره تعبیه شده برای انتحار – یوناما تلفات افراد ملکی ناشی از حملات گروهی و انتحاری را جدا از معلومات تلفات افراد ملکی توسط مواد منفجره تعبیه شده ثبت می کند. این نوع مواد منفجره تعبیه شده عموماً به شکل مواد منفجره جاسازی شده بر بدن شخص انتحاری یا مواد منفجره تعبیه شده بر و واسطه نقلیه انتحاری، می باشند. مواد منفجره جاسازی شده بر بدن شخص انتحاری به این معنی است که شخص انتحار کننده واسکت یا کمربند حاوی مواد منفجره را به تن می کند در حالی که مواد منفجره تعبیه شده بر واسطه نقلیه انتحاری عبارت از انفجار واسطه نقلیه مملو از مواد منفجره توسط راننده یا سر نشین در داخل واسطه نقلیه یا انفجار مواد منفجره جاسازی شده بر بدن شخص انتحاری توسط راننده یا سر نشین در داخل واسطه نقلیه می باشد .

به بخش مأموریت حمایت قاطع و ضمیمه //: طرف های اصلی درگیری مراجعه شود).

ریاست امنیت ملی: ریاست عمومی امنیت ملی عبارت از اداره استخبارات دولتی افغانستان می باشد.

مواد منفجره تعبیه شده غیر انتحاری: هر نوع مواد انفجاری غیر انتحاری مانند موادی انفجاری که توسط فشار قربانی منفجر می شود، مواد منفجره مقناتیبسی و مواد منفجره نوع کنترل از راه دور.

OHCHR: کمیشنری عالی ملل متحد در امور حقوق بشر.

مأموریت حفظ آزادی: نیرو های ایالات متحده در افغانستان که از مأموریت حمایت قاطع پشتیبانی کرده و همچنان عملیات های مبارزه با تروریزم را طبق توافقنامه دوجانبه امنیتی میان افغانستان و ایالات متحده (سال ۲۰۱۴) به پیش می برند. برای جزئیات، به ضمیمه //: طرف های اصلی درگیری مراجعه شود.

گروه های مسلح طرفدار دولت (یا ملیشه های طرفدار دولت): اصطلاح "گروه مسلح طرفدار دولت" به نیروهای مسلح، منسجم و غیر دولتی اطلاق می شود که شامل درگیری مسلحانه بوده و از نیروهای دولتی، شورشیان و باند های مجرمین متفاوت باشند. گروه های مسلح طرفدار دولت شامل پولیس محلی افغانستان که تحت سوق و اداره وزارت داخله است، نمی باشد. این گروه های مسلح هیچ مبنای حقوقی در قوانین افغانستان نداشته و شامل تشکیل نظامی رسمی حکومت افغانستان نیستند. در بسا موارد، گروه های مسلح حمایت های مستقیم/غیر مستقیم را از جانب دولت میزبان یا سایر دول به دست می آورند. این تعریف شامل گروه های ذیل شده ولی محدود به آنها نمی شوند: خیزش های مردمی^{۶۲}، ملیشه های محلی (به اساس قوم، قبیله، و غیره)، و نیروهای دفاعی ملکی و گروه های شبه نظامی.

نیرو های طرفدار دولت: نیرو های ملی امنیتی افغانستان و سایر نیرو ها و گروه های که در عملیات های نظامی یا شبه نظامی علیه مخالفین سهیم بوده و به گونه مستقیم یا غیرمستقیم تحت فرماندهی دولت افغانستان قرار دارند. به مقصد گزارش های یوناما راجع به محافظت ملیکان،

استحصال مواد انفجاری تعبیه شده: استحصال مواد منفجره تعبیه شده شامل پروسه ذیل می گردد: تشخیص، جمع آوری، تولید و توزیع معلومات و مواد جمع آوری شده از ساحه انفجار مواد منفجره تعبیه شده به منظور به دست آوردن اطلاعات قابل استفاده، تقویت طرزاعمال و شیوه مبارزه با مواد منفجره، کاهش منابع شورشیان و حمایت از تعقیب عدلی می باشد. این پروسه دربرگیرنده حفظ، تشخیص و ترمیم اجزای سازنده مواد منفجره تعبیه شده برای آزمایش های تخنیکی، حقوقی، بایومتریک و تحلیلی بوده که توسط نهاد های متخصص و با صلاحیت انجام می پذیرد.

حوادث: عبارت است از اتفاقات مربوط به درگیری های مسلحانه که منجر به تلفات افراد ملکی، اختطاف افراد ملکی، یا آسیب به جایداد های ملکی و همچنان تهدید/ارعاب/آزار و اذیت ناشی از درگیری مسلحانه و استفاده نظامی از مراکز صحنی و طبی توسط طرفین درگیری، می باشد.

سلاح های غیر مستقیم: سیستم سلاح ها مانند توپ و هاوان که نیاز به دیدن هدف ندارد، را سلاح های غیر مستقیم (مقوس) می نامند. به کار بردن سلاح های غیر مستقیم عبارت از شلیک سلاح بدون نگاه به هدف می باشد.

نیروهای نظامی بین المللی: "نیروهای نظامی بین المللی" شامل تمام سربازان خارجی می گردد که بخشی از عملیات های مأموریت حمایت قاطع تحت رهبری ناتو و سایر نیروهای امریکائی در افغانستان را تشکیل داده و نه تنها در مأموریت حمایت قاطع سهیم هستند بلکه در عملیات های مبارزه با تروریزم به عنوان بخشی از عملیات حفظ آزادی دخیل می باشند. این اصطلاح دربر گیرنده نیروهای عملیات های ویژه و سایر نیروهای امنیتی و استخباراتی خارجی نیز می شود.

ملا: این اصطلاح در افغانستان به فرد مذهبی اطلاق می شود که در بخش احکام شرعی یا علوم دینی تحصیل کرده یا آموزش دیده باشد.

ناتو: سازمان پیمان اتلانتیک شمالی. اعضای ناتو بیشترین سهم را در مأموریت حمایت قاطع دارند. (برای جزئیات،

نیروهای طرفدار دولت شامل گروه‌های مسلح طرفدار دولت می‌شود. به‌ضمیمه //: طرف‌های اصلی درگیری مراجعه شود.

حمایت قاطع: به تاریخ ۱ جنوری ۲۰۱۵، ماموریت ناتو از ماموریت همکاری تامین امنیت در افغانستان (آیساف) به ماموریت حمایت قاطع به منظور آموزش، همکاری و مشوره دهی نیروهای امنیتی افغانستان، مبدل شد. برای جزئیات، به‌ضمیمه //: طرف‌های اصلی درگیری مراجعه شود.

عملیات‌های تلاشی: عبارت از تاکتیک نظامی است که توسط نیروهای طرفدار دولت در افغانستان استفاده می‌شود تا افرادی را که گمان می‌رود که از اهداف عناصر مخالف دولت اند، دستگیر یا از بین ببرند؛ این عملیات‌ها معمولاً شامل ورود به خانه‌ها یا سایر تاسیسات ملکی و تلاشی آن محلات شده و اکثراً از طرف شب اجراء می‌شود.

سلاح سبک: سلاح‌های که برای استفاده یک فرد ساخته می‌شوند. نمونه‌های این نوع سلاح، شامل انواع تفنگچه، تفنگ، تفنگ میل کوتاه سبک، ماشیندارهای سبک و خفیف می‌باشند.^{۲۴۷}

حمله انتحاری (حمله انتحاری با استفاده از مواد منفجره تعبیه شده): استعمال اصطلاح "حمله انتحاری با استفاده از مواد منفجره تعبیه شده" یا "حمله انتحاری" توسط یوناما شامل تمام حملاتی می‌شود که فاعل عمل از مواد منفجره تعبیه شده، معمولاً تعبیه شده در بدن یا واسطه نقلیه، استفاده نموده و منجر به از بین رفتن وی پس از انفجار مواد تعبیه شده می‌شود. این واژه همچنان شامل حملات گروهی پیچیده (به تعریف فوق مراجعه شود) می‌شود.

قتل‌های هدفمند: به مقصد این گزارش، "قتل‌های هدفمند" عبارت از استفاده از نیروی کشنده به شکل عمدی توسط نیروهای طرفدار دولت یا عناصر مخالف دولت علیه اشخاص معینی که عملاً تحت توقیف مرتکبین قرار ندارد، می‌باشد.^{۲۴۸} این گونه رویدادها معمولاً دربرگیرنده پلان قبلی می‌شود. یوناما تلفات افراد ملکی که مستقیماً یا به

گونه ضمنی از چنین حملات ناشی شده باشد، را ثبت می‌کند.

تشکیل: واژه دری بوده و به معنی ساختار تشکیلاتی می‌باشد و شامل فهرست کارمندان رسمی و تجهیزاتی می‌شود که توسط دولت افغانستان برای نهاد دولتی مشخص به شمول نیروهای امنیتی و کارمندان ملکی اختصاص داده شده است.

یوناما: هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان.

UXO: مواد منفجر ناشده.

جرایم جنگی: جرایم جنگی نقض صریح معاهدات و قواعد عرفی حقوق بشردوستانه بین المللی است.

جرایم جنگی در جنگ‌های مسلحانه داخلی عبارت از نقض جدی حکم ماده مشترک ۳ کنوانسیون‌های ژنو و سایر قوانین و عرف بین بین المللی است در منازعات فاقد خصوصیت بین المللی، که قابل تطبیق نیست. جرایم جنگی – با توجه به کسانی که در جنگ‌ها شرکت کرده یا ادامه نمی‌دهند – میان دیگر جرایم، شامل خشونت علیه حیات و تمامیت جسمی به طور مشخص هر نوع قتل و توجیه عمدی حملات علیه جمعیت افراد ملکی که در جنگ‌ها شرکت نمی‌کنند، شامل می‌شود.^{۲۴۹}

زکات: به پرداخت‌های الزامی سالانه به مثابه بخشی از ثروت یک فرد اطلاق می‌گردد و برای مقاصد خیریه و مذهبی بکار برده می‌شود. این عمل بخشی از عبادت در اسلام را تشکیل می‌دهد.

برای جزئیات بیشتر، به‌ضمیمه //: چارچوب حقوقی مراجعه شود.

جدول ذیل به ترتیب بیشترین تعداد تلفات افراد ملکی در ولایات تا کمترین میزان تلفات در دوره زمانی ۱ جنوری الی ۳۱ دسامبر ۲۰۱۹ تهیه شده است. این جدول حاوی آمار مجموعی تلفات افراد ملکی که در ۳۴ ولایت افغانستان در طول دوره گزارشدهی اتفاق افتاده، می باشد و سه عامل اصلی تلفات افراد ملکی در هر ولایت، و درصدی افزایش یا کاهش این تلفات در مقایسه با سال ۲۰۱۸ در جدول نشان داده شده است.

ضمیمه ۴: تقسیم بندی تلفات افراد ملکی به اساس ولایت

ولایت	عامل درجه اول	عامل درجه دوم	عامل درجه سوم	مجموع تلفات ملکی	مقایسه با سال ۲۰۱۸
کابل	مواد منفجره تعبیه شده (انتحاری)	مواد منفجره تعبیه شده (غیر انتحاری)	قتل های عمدی/ هدفمند	۱۵۶۳ (۲۶۱ کشته و ۱۳۰۲ مجروح)	۱۶-%
ننګرهار	مواد منفجره تعبیه شده (غیر انتحاری)	درگیری های زمینی	مواد منفجره تعبیه شده (انتحاری)	۱۰۷۰ (۳۵۶ کشته و ۷۱۴ مجروح)	۴۱-%
هلمند	مواد منفجره تعبیه شده	حملات هوایی	درگیری های زمینی	۶۷۵ (۲۸۴ کشته و ۳۹۱ مجروح)	۲۳-%
غزنی	مواد منفجره تعبیه شده (انتحاری)	مواد منفجره تعبیه شده (غیر انتحاری)	درگیری های زمینی	۶۷۳ (۲۱۳ کشته و ۴۶۰ مجروح)	۳+-%
فاریاب	درگیری های زمینی	حملات هوایی	مواد منفجره باقیمانده از جنگ	۶۶۵ (۱۹۹ کشته و ۴۶۶ مجروح)	۳+-%
زابل	درگیری های زمینی	مواد منفجره تعبیه شده (انتحاری)	حملات هوایی	۴۹۶ (۱۴۲ کشته و ۳۵۴ مجروح)	۶۹+-%
کنډز	درگیری های زمینی	مواد منفجره تعبیه شده (غیر انتحاری)	حملات هوایی	۴۹۲ (۱۴۱ کشته و ۳۵۱ مجروح)	۴۶+-%
کندهار	مواد منفجره تعبیه شده (غیر انتحاری)	مواد منفجره تعبیه شده (انتحاری)	عملیات های تلاشی	۴۶۷ (۲۱۲ کشته و ۳۴۶ مجروح)	۱۳-%
هرات	مواد منفجره تعبیه شده (غیر انتحاری)	درگیری های زمینی	قتل های عمدی/هدفمند	۴۰۰ (۱۴۴ کشته و ۲۵۶ مجروح)	۵۴+-%
بغلان	درگیری های زمینی	قتل های عمدی/هدفمند	مواد منفجره تعبیه شده (غیر انتحاری)	۳۴۹ (۱۲۳ کشته و ۲۲۶ مجروح)	۳۴+-%
لغمان	درگیری های زمینی	مواد منفجره تعبیه شده (غیر انتحاری)	مواد منفجره تعبیه شده (انتحاری)	۲۸۲ (۸۰ کشته و ۲۰۲ مجروح)	۴+-%
بلخ	درگیری های زمینی	مواد منفجره تعبیه شده (غیر انتحاری)	قتل های عمدی/هدفمند	۲۷۷ (۱۰۸ کشته و ۱۶۹ مجروح)	۲۲+-%
کنر	درگیری های زمینی	مواد منفجره باقیمانده از جنگ	قتل های عمدی/هدفمند	۲۵۶ (۷۷ کشته و ۱۷۹ مجروح)	۳۶-%
پروان	مواد منفجره تعبیه شده (انتحاری)	درگیری های زمینی	عملیات های تلاشی	۲۴۶ (۶۵ کشته و ۱۸۱ مجروح)	۵۰+-%
لوګر	حملات هوایی	مواد منفجره تعبیه شده (غیر انتحاری)	قتل های هدفمند	۲۱۸ (۹۵ کشته و ۱۲۳ مجروح)	۵۳+-%
پکتیا	درگیری های زمینی	حملات انتحاری	مواد منفجره تعبیه شده (غیر انتحاری)	۲۱۸ (۷۸ کشته و ۱۴۰ مجروح)	۴۹-%
سرپل	درگیری های زمینی	مواد منفجره باقیمانده از جنگ	مواد منفجره تعبیه شده (غیر انتحاری)	۲۱۷ (۴۸ کشته و ۱۶۹ مجروح)	۱۱۵+-%
خوست	مواد منفجره تعبیه شده (غیر انتحاری)	قتل های عمدی/هدفمند	درگیری های زمینی	۱۹۷ (۵۱ کشته و ۱۴۶ مجروح)	۱۳+-%
تخار	درگیری های زمینی	حملات هوایی	مواد منفجره تعبیه شده (غیر انتحاری)	۱۹۲ (۶۰ کشته و ۱۳۲ مجروح)	۷۰+-%
وردک	درگیری های زمینی	حملات هوایی	عملیات های تلاشی	۱۸۴ (۱۰۸ کشته و ۷۶ مجروح)	۱۸-%
پکتیکا	عملیات های تلاشی	قتل های عمدی/هدفمند	حملات هوایی	۱۶۸ (۱۲۸ کشته و ۴۰ مجروح)	۱۱+-%
بادغیس	درگیری های زمینی	حملات هوایی	مواد منفجره تعبیه شده (غیر انتحاری)	۱۶۱ (۷۷ کشته و ۸۴ مجروح)	۱۰۴+-%
فراه	مواد منفجره تعبیه شده (غیر انتحاری)	درگیری های زمینی	حملات هوایی	۱۴۷ (۸۷ کشته و ۶۰ مجروح)	۴۷-%
اروزگان	درگیری های زمینی	حملات هوایی	مواد منفجره تعبیه شده (غیر انتحاری)	۱۴۵ (۷۳ کشته و ۷۲ مجروح)	۱۶-%
کاپیسا	درگیری های زمینی	مواد منفجره تعبیه شده (غیر انتحاری)	حملات هوایی	۱۲۴ (۴۹ کشته و ۷۵ مجروح)	۱۱-%
جوزجان	درگیری های زمینی	مواد منفجره باقیمانده از جنگ	مواد منفجره تعبیه شده (غیر انتحاری)	۱۲۳ (۲۹ کشته و ۹۴ مجروح)	۳۳-%
بدخشان	حملات هوایی	درگیری های زمینی	قتل های عمدی/هدفمند	۱۰۶ (۴۸ کشته و ۵۸ مجروح)	۶۸+-%
غور	قتل های عمدی/هدفمند	درگیری های زمینی	مواد منفجره تعبیه شده (غیر انتحاری)	۷۷ (۶۲ کشته و ۱۵ مجروح)	۲۰+-%
دایکنډی	مواد منفجره تعبیه شده (غیر انتحاری)	درگیری های زمینی	عملیات های هوایی	۷۰ (۴۴ کشته و ۲۶ مجروح)	۷۱+-%
نمیروز	حملات هوایی	درگیری های زمینی	مواد منفجره باقیمانده از جنگ	۶۲ (۳۰ کشته و ۳۲ مجروح)	۲۴-%
سمنگان	درگیری های زمینی	قتل های عمدی/هدفمند	مواد منفجره تعبیه شده (غیر انتحاری)	۴۵ (۱۱ کشته و ۳۴ مجروح)	۲-%
نورستان	درگیری های زمینی	قتل های هدفمند/عمدی	مواد منفجره تعبیه شده (غیر انتحاری)	۲۲ (۸ کشته و ۱۴ مجروح)	۸+-%
بامیان	مواد منفجره باقیمانده از جنگ	نامعلوم	نامعلوم	۵ (۳ کشته و ۲ مجروح)	۲۹+-%
پنجشیر	وجود ندارد	وجود ندارد	وجود ندارد	۰	۰

ضمیمه ۵: پاسخ طالبان به گزارش سال ۲۰۱۹ یوناما در مورد تلفات افراد ملکی در درگیری های مسلحانه در افغانستان

اینکه یوناما گزارش خود در مورد تلفات ملکی را با ما شریک ساخت، متشکریم. امیدواریم که نشر چنین گزارش ها در عرصه تلفات ملکی باعث جلب توجه عاملین تلفات ملکی به اعمال شان گردد تا باشد که سطح مرگ و میر و مجروحیت مردم مظلوم ما کاهش یافته و حتی صفر گردد.

گزارش نشر شده توسط یوناما را ملاحظه نمودیم اما متأسفانه گزارش مذکور دارای نواقص می باشد. امیدواریم که تمام نهاد های بشردوستانه بشمول یوناما که گزارشات مرگ و میر تلفات ملکی را به دست نشر می سپارند آنرا به یک مساله سیاسی تبدیل نساخته و گزارش ها را مطابق واقعیت های عینی تهیه و نشر نمایند. زیرا با انجام دادن این کار، عاملین تلفات ملکی به گونه واقعی مشخص شده و سبب بروز کاهش واقعی در چنین حوادث خواهد شد اما اگر موضوع تلفات ملکی با ملحوظات سیاسی و استفاده جوئی ها همراه باشد، نخواهد توانستیم تا جلو مرگ و میر انسان ها را به گونه واقعی بگیریم، بلکه قاتلین انسان های بی گناه بیشتر ازین به اعمال شوم شان ادامه خواهند داد و بار مسئولیت آنرا بر گردن طرف دیگری خواهند انداخت.

ملاحظات ما در رابطه به گزارش سالانه یوناما قرار ذیل می باشد:

۱. متأسفانه، گزارش شما در رابطه آنعه از حوادث یا ساحاتی معلومات کافی ندارند یا آنها را حساب نکردند که توسط نیروهای امریکائی مورد بمباران و حملات شبانه قرار گرفتند که در نتیجه آن، افراد ملکی به گونه دلخراشی کشته و زخمی گردیده و خانه های شان تخریب و مردم مورد آزار و اذیت قرار گرفتند.

۲. نیروهای امریکائی عامل درجه اول تلفات ملکی در افغانستان می باشند. آنها موارد بی شماری از بمباران های کورکورانه را انجام داده و بالای خانه های مردم عملیات اجراء می کنند. قرار محاسبات وزارت دفاع امریکا، نیروهای امریکائی طی سال گذشته بیشتر از ۷۴۲۳ بمب

را در افغانستان پرتاب کردند. اگر یک بمب را ۵ کیلو گرام فرض کنیم، مجموع آن ۳۷۱۱۵ کیلو گرام باروت می شود که بالای مردم افغانستان با بی پروائی کامل مورد استفاده قرار گرفتند. با وجود این وحشت بزرگ آیا ممکن است که استعمال کننده مقدار باروت فوق الذکر صرفاً مسئول ۸ درصد تلفات ملکی در یکسال دانسته شود؟

۳. همه ملت ما شاهد است که دومین بزرگترین عامل تلفات ملکی قطعات ۰۱، ۰۲، ۰۳، نیروهای امنیتی کندهار و نیروهای محافظت خوست که تحت چتر اداره کابل فعالیت می کنند، می باشند که در فجایع مرگ و میر و آزار و اذیت افراد ملکی دست دارند. آنها بر خانه های مردم از طرف شب و روز هجوم میآورند، مردم را از خانه های شان بیرون می کنند و سپس آنها را در دشت ها و صحراها می کشند. آنها زندان های شخصی دارند که مردم را در آن تعذیب و شکنجه می کنند. آیا این را کدام شهروند افغان با شما خواهد پذیرفت که این نیروی وحشی صرفاً مسئول و عامل ۱۲ درصد تلفات ملکی در افغانستان باشد؟

۴. اگر ما رسانه را در افغانستان تعقیب نمائیم، هر روز ما شاهد هستیم که گزارش ها راجع به تلفات ملکی در ولایات مختلف نشر می شود، از ۱۰ گزارش، صرفاً ۱ گزارش مربوط به حوادثی می باشد که در آن شک وارد کردن تلفات ملکی از سوی مجاهدین امارت اسلامی برده می شود، یا ماین های سابقه منفجر گردیده یا سایر مواد منفجره سبب مرگ و میر گردیدند که حتی در ۱ حادثه هم ثبوت فعل قصدی وجود نداشته است، در حالیکه این معقول است و کدام شهروند افغانستان با شما قناعت خواهد کرد که در آن مجاهدین ما عامل ۴۷ درصد تلفات ملکی باشند؟

۵. سومین عامل بزرگ تلفات ملکی در ساحات اطراف، کشتار، مجروحیت و آزار و اذیت مردم توسط قومندان های اربکی او افراد مسلح می باشند که آنها مستقیماً اعضای اداره کابل می باشند و معاشات شان توسط نیروهای امریکائی پرداخت می گردد.

۶. شلیک گلوله های سلاح های سقيله بالای دهات و ساحات پرجمعت ملکی توسط عامل عساکر و پولیس اداره کابل علت دیگری تلفات ملکی می باشند که چنین حوادث در

تنها شامل حال تاسیسات عامه در شهرها می شود یا اینکه تاسیسات در مناطق روستائی را نیز دربر می گیرد؟ درین گزارش، به این جنایات تخریبی اشاره نشده است.

۹. گروه استخباراتی رژیم کابل بخصوص نیروی محافظت خوست که تحت امر سی آی ای می باشد، جنایاتی را در ولایات خوست، پکتیا، پکتیکا و غزنی انجام دادند که مثال آن در تاریخ وجود ندارد. مثلاً، حوادثی رخ داده است که در آن نیروهای مذکور به خانه ای داخل شده، در جریان تلاشی کدام سلاح پیدا نکردند اما یک بطری کوچکی را دریافته اند. سپس، به همین بهانه، خانه مذکور را با بمب ها منفجر ساختند و بهانه آوردند که این بطری مخابره بوده و شما با طالبان رابطه دارید در حالیکه مردم آن بطری کوچک را برای ساعت دیواری و سایر اشیاء بکار می برند. دیگر اینکه زمانیکه نیروهای مذکور کتاب ها را در خانه ای پیدا کنند، پرسیان می کنند که کتاب های مذکور مربوط کدام طالب یا ملا می باشد. اگر صاحب کتاب ها را پیدا کنند، دقعتاً به جرم طالب بودن، وی را به قتل می رسانند و اگر صاحب کتاب ها را پیدا نکنند، کتاب ها و تمام خانه را با بمب ها منفجر می سازند. بنابر این جنایات تکراری، مردم مجبور شدند تا کتاب های شانرا بسوزانند و یا در زیر خاک دفن کنند. ما نمی دانیم که یوناما با سرزدن شعار علم و تنویر، چرا در رابطه به این نوع وحشت ها خاموش است؟

۱۰. در چند سال اخیر، بخصوص طی سال میلادی گذشته، عساکر رژیم کابل در همکاری با امریکائی ها زیان های مالی هنگفتی را به مردم تحت عنوان عملیات ها، وارد کردند. در جریان تلاشی، آنها پول، میایل ها، اشیای قیمتی و حتی زیورات زنان را دزدیدند. در گزارش شما به این دزدی های پلان شده هیچ گونه اشاره ای نشده است.

۱۱. در گزارش شما، ما مسئول ۲۶ حمله فدائی (انتحاری) دانسته شده ایم و سپس نشان داده شده است که تمام حملات مذکور علیه افراد ملکی انجام شده است، آیا ما تاسیسات ملکی را مورد هدف قرار داده ایم؟

اگر شما موارد حملات انتحاری را مورد به مورد مشخص کنید، همه آنها علیه اهداف نظامی انجام شدند، هیچ کدام آنها، محل ملکی نبودند. البته همان حوادثی که توسط امارت اسلامی صورت گرفته و مسئولیت آن نیز پذیرفته شده است. اما در گزارش شما طور وانمود شده است که گویا همه این حملات بالای مردم عام صورت گرفته، که ما آنرا مغرضانه و بی

ساحات اطراف در ولایات مختلف روزانه تکرار می شود. باوجود تلفات مشخص فوق الذکر، نسبت دادن ۸ درصد تلفات ملکی به عساکر نیروهای اشغالگر امریکائی و ۱۶ درصد آن به ارگان های مختلف اداره کابل، گزارش شما را به گونه روشن مورد سوال قرار می دهد، این امر روشن می سازد که این گزارش در مشورت با سفارت امریکا، نظامیان و اداره کابل ترتیب شده و تلاش شده است تا به آنها دربرابر جنایات مشهود شان برائت بدهد. این کار به بارو افغان ها بالای محاسبات شما زیان جدی می رساند و هیچ کسی نخواهد توانست تا گزارش های یوناما را واقع بینانه و ترتیب شده از روی عاطفه بشری، تلقی کند بلکه به گونه روشن در آن ملحوظات سیاسی و فشارهای اشغال گران امریکائی در نظر گرفته شده که برای امارت اسلامی قابل قبول نمی باشد.

۷. در گزارش، به گونه مشخص به عملکرد وحشیانه طیاره های بی پیلوت نیروهای امریکائی اشاره نشده است. آیا شما خبر دارد که در مناطق روستائی افغانستان تا کدام حد یک جنگ غیرقانونی و غیر انسانی از سوی نیروهای امریکائی ذریعه طیاره های بی پیلوت، جریان دارد؟ طیاره های بی پیلوت (درون) اکثر اوقات در مناطق روستائی گزرمه می کنند و به هر کسی که شک نماید، حمله ور می شود. اغلباً، طیاره های بی پیلوت دهاقین، چوپان ها، اطفال و حتی مراسم خوشی و جنازه ها را مورد هدف قرار می دهند. علاوه بر این، مردم در مناطق روستائی در اثر گشت و پرواز های شبانه با ارتفاع پائین با مشکلات روانی دچار گردیده اند. هزارها زن و اطفال با صدای طیاره بی پیلوت حساسیت داشته و با امراض روانی و عصبی مبتلا گردیدند. نیروهای امریکائی وحشتی را ذریعه طیاره های بی پیلوت شان بر مردم مناطق روستائی روا داشتند که شاید مثال آن در تاریخ وجود نداشته باشد.

۸. طی سال گذشته، هزارها تاسیسات ملکی نظیر ۱۱۶ مسجد، ۱۸ مکتب، ۲۰ مرکز صحتی، ۱۶۵۰ خانه های افراد ملکی، ۱۱ مدرسه دینی، ۱۷۱۹ دکان بشمول چند شهرک ها، شماری زیادی از تاسیسات عامه در عملیات های هدفمند در مناطق روستائی توسط عساکر رژیم کابل منفجر و تخریب گردیدند. نمی دانیم که تعریف ملل متحد

انصافی کلان می دانیم. هزاران تُن باروت امریکائی که در دهات و بالای مردم پرتاب شدند، نادیده گرفته شده است، ولی حملات در بگرام، حمله بالای قومندانی ناتو در گرین ویلیج، قطارهای امنیتی، قرارگاههای نظامی و هسته های مهم نظامی به مثابه حملات علیه افراد ملکی تلقی گردیدند.

بنابراین، ما گزارش شما را رد نموده و آنرا جانب دارانه دانسته و به نظر نمی رسد که به گونه واقعی به مقصد جلوگیری از تلفات ملکی تهیه و ترتیب شده باشد. طبعاً، جنگ است و امکان دارد که در حوادث مجاهدین نیز زیان های به افراد ملکی وارد شده باشد، اما ما یک حرف را به صراحت می زنیم که هیچ حمله امارت اسلامی به قصد کشتار افراد ملکی صورت نگرفته است.

از طرف دیگر، اما عاملان اکثر حوادث تلفات ملکی که به گونه خطا و غیر قصدی توسط مجاهدین رخ دادند، را پیدا نمودیم و آنها تا هنوز در زندان ها بسر می برند و دوسیه های شان در محاکم تحت دوران قرار دارند.

با وجود این همه احتیاط و توجه، باز هم نسبت دادن اکثر تلفات ملکی به ما و بری ساختن جهت مقابل از تلفات مذکور، پرسش های است که ما در مورد آن قبلاً با شما بحث کردیم و قناعت ننمودیم.

به مجرد نشر گزارش شما، ما این گزارش را در رسانه رد می نمائیم و آنرا جانب دارانه می دانیم. امیدواریم در آینده ارقام خود را دقیق نمائید، واقعیت را نیز از آدرس ملل متحد نشر کنید و از امریکائی ها طرف داری ننمائید. تشکر.

پانوشت

- ^۱ یوناما همچنان واقعاتی را که منجر به تخریب جایداد افراد ملکی شود، ثبت و تأیید می نماید.
- ^۲ برای معلومات بیشتر، ضمیمه‌ای شماره ۱ را ملاحظه کنید: چارچوب حقوقی و تعریف افراد ملکی - "تلفات افراد ملکی" در ضمیمه ی شماره ۳: اصطلاحات
- ^۳ کمیته بین المللی صلیب سرخ، ۲۰۱۶ تفسیر ماده ۳، کنوانسیون ۱ ژینو ۱۹۴۹، بند ۵۳۰.
- ^۴ کمیته بین المللی صلیب سرخ، تفسیر رهنمودی در مورد مفهوم اشتراک مستقیم در خصوصت ها بر اساس حقوق بشردوستانه بین المللی، می ۲۰۰۹، ص. ۳۲.
- ^۵ همان. صفحات ۳۳-۳۵.
- ^۶ حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی، کمیته بین المللی صلیب سرخ، ۲۰۰۵. جلد ۱: قواعد (ای سی آر سی مطالعه حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی) قاعده ۶، در این سایت قابل دسترس است: <https://ihl-databases.icrc.org/customary-ihl/eng/docs/v1>
- ^۷ مراجعه شده به گزارش های سالانه ی یوناما در مورد محافظت افراد ملکی ۲۰۱۳، ص. ۳۲، ۲۰۱۴، ص. ۷۴، ۲۰۱۵، ص. ۵۴، ۲۰۱۶، ص. ۷۸، ۲۰۱۷، صفحات ۶ و ۵۶ (که به تمام عناصر ضد دولت ارجاع شده است)؛ و ۲۰۱۸، ص. ۲۸.
- ^۸ گزارش ویژه ی یوناما در مورد حمله هوایی در ولسوالی دشت ارچی ولایت کندز، ۲ اپریل ۲۰۱۸. (در ماه می ۲۰۱۸ نشر شده است)، و گزارش ویژه ی یوناما در مورد حمله هوایی بر علیه کارخانه های مشکوک پروسس مواد مخدر (در ماه اکتوبر ۲۰۱۹ نشر شده است) قابل دسترس در سایت ذیل، ملاحظه شود: <https://unama.unmissions.org/protection-of-civilians-reports>
- ^۹ همان. این دومین ماموریت حقیقت یاب حقوق بشر در ساحه تحت کنترل طالبان است که به تعقیب ماموریت ولسوالی دشت ارچی ولایت کندز، در اپریل ۲۰۱۸، مشترکاً با کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان اجرا شده بود.
- ^{۱۰} در سال ۲۰۱۸، یوناما ۱۰۹۹۴ مورد تلفات ملکی (۳۸۰۳ کشته و ۷۱۹۱ مجروح) را ثبت کرده بود.
- ^{۱۱} عناصر مخالف دولت شامل اعضای طالبان و شاخه خراسان دولت اسلامی و همچنان اعضای سایر گروه های مسلح که در درگیری های مسلحانه یا مخالفت مسلحانه علیه دولت افغانستان و یا نیروهای بین المللی سهیم هستند، می باشند. مراجعه شود به: ضمیمه ۲: طرف های عمده درگیری و ضمیمه ۳: اصطلاحات.
- ^{۱۲} نیروهای طرفدار دولت به نیروهای ملی امنیتی افغانستان و سایر نیروها و گروه های اطلاق می شود که در عملیات های نظامی و شبه نظامی علیه مخالفین سهم داشته و به گونه مستقیم یا غیرمستقیم تحت کنترل دولت افغانستان قرار دارند. در گزارش های یوناما در مورد محافظت افراد ملکی، نیروهای طرفدار دولت شامل گروه های مسلح طرفدار دولت می شود. مراجعه شود به: ضمیمه ۲: طرف های عمده درگیری و ضمیمه ۳: اصطلاحات.
- ^{۱۳} به گزارش ششماهه یوناما در مورد محافظت افراد ملکی (جولای ۲۰۱۹) که در وبسایت ذیل قابل دسترس است، مراجعه شود: <https://unama.unmissions.org/protection-of-civilians-reports>
- ^{۱۴} از ۱ جولای الی ۳۰ سپتامبر ۲۰۱۹، یوناما ۴۴۸۹ مورد تلفات افراد ملکی (۱۲۵۶ کشته و ۳۲۳۳ مجروح) را ثبت کرده است.
- ^{۱۵} از ۱ اکتوبر الی ۳۱ دسامبر ۲۰۱۹، یوناما ۱۹۳۰ مورد تلفات ملکی (۲۲۵ کشته و ۱۲۰۵ مجروح) را ثبت کرد، در حالیکه این رقم در عین زمان در سال ۲۰۱۸ به ۲۷۵۴ مورد تلفات ملکی (۹۳۳ کشته و ۱۸۲۱ مجروح) می رسید.
- ^{۱۶} در سال ۲۰۱۹، شاخه خراسان داعش هفت حمله انتحاری بشمول حملات پیچیده که باعث ۴۵۵ مورد تلفات ملکی (۱۸۳ کشته و ۲۷۲ مجروح) شد را انجام داد، در حالیکه در سال ۲۰۱۸، به تعداد ۳۶ حمله مشابه انجام شده بود و منجر به ۱۸۹۲ مورد تلفات افراد ملکی (۵۵۷ کشته و ۱۳۳۵ مجروح) گردید. سال ۲۰۱۹ در مقایسه سال ۲۰۱۸ کاهش ۷۶ درصدی را نشان می دهد.
- ^{۱۷} در سال ۲۰۱۹، طالبان ۲۹ حمله انتحاری بشمول حملات انتحاری پیچیده که باعث ۱۴۹۹ مورد تلفات ملکی (۱۶۵ کشته و ۱۳۳۴ مجروح) گردید را انجام داد، در حالیکه در سال ۲۰۱۸ با ۲۱ حمله مشابه این رقم به ۶۴۲ مورد (۲۱۶ کشته و ۴۲۶ مجروح) می رسید که بیانگر افزایش ۱۳۳ درصدی می باشد.
- ^{۱۸} در سال ۲۰۱۹، یوناما ۲۸۳۲ مورد تلفات ملکی (۸۱۷ کشته و ۲۰۱۵ مجروح) ناشی از حملات عناصر مخالف دولت را ثبت کرده بود که آنها عمداً افراد ملکی را مورد هدف قرار داده بود.
- ^{۱۹} برای معلومات بیشتر به بخش (i) (ب) ۴ حملات هوایی این گزارش مراجعه شود.
- ^{۲۰} در سال ۲۰۱۸، یوناما ۹۵ مورد تلفات ملکی ناشی از حمله هوایی مورخ ۲ اپریل ۲۰۱۸ نیروهای هوایی افغانستان در ولسوالی دشت ارچی ولایت کندز ثبت کرده بود (به گزارش سال ۲۰۱۸ یوناما در مورد محافظت افراد ملکی، صفحه ۳۴ و ۳۵) که در وبسایت ذیل قابل دسترس است، مراجعه شود به: <https://unama.unmissions.org/protection-of-civilians-reports>. به استثنای این یک مورد، یوناما در سال ۲۰۱۹ افزایش ۱۰ درصدی را در تلفات افراد ملکی توسط نیروهای هوایی افغانستان ثبت نموده است.
- ^{۲۱} به گونه مثال، این شامل افرادی می شود که ممکن مالیه یا زکات جمع آوری می کنند یا افرادی که ممکن در حمایت مالی عناصر مخالف دولت از طریق پروسس مواد مخدر غیرقانونی یا از طریق دیگر دخیل باشند. به گزارش ویژه یوناما: حملات هوایی بالای تأسیسات مشکوک به پروسس مواد مخدر در ولایت فراه، ۵ می ۲۰۱۹ (در ماه اکتوبر ۲۰۱۹ نشر شد) که در وبسایت ذیل قابل دسترس است، مراجعه شود: <https://unama.unmissions.org/protection-of-civilians-reports>
- ^{۲۲} کمیته بین المللی صلیب سرخ (ICRC)، رهنمود تشریحی در مورد فرضیه اشتراک مستقیم در درگیری ها بر اساس حقوق بشردوستانه بین المللی، می ۲۰۰۹، صفحات ۳۲ - ۳۵.
- ^{۲۳} مطالعه حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی کمیته بین المللی صلیب سرخ (ICRC)، قاعده ۶. برای معلومات بیشتر در مورد تحلیل حقوقی این موضوع، لطفاً گزارش ویژه یوناما در مورد: حملات هوایی بالای تأسیسات مشکوک به پروسس مواد مخدر در ولایت فراه، ۵ می ۲۰۱۹ (که در اکتوبر ۲۰۱۹ نشر شد)، و در وبسایت ذیل قابل دسترس است را مطالعه فرمایید: <https://unama.unmissions.org/protection-of-civilians-reports>
- ^{۲۴} به لیست طرف ها تحت ضمیمه ۱ گزارش سرمنشی در مورد اطفال و درگیری های مسلحانه ((A/73/907)، مورخ ۲۹ جون ۲۰۱۹ مراجعه شود.
- ^{۲۵} بچه بازی عمل زشتی است که در آن بچه ها به منظور خوشگذرانی مورد بهره کشی مردان ثروتمند یا قدرتمند قرار می گیرند و مشخصاً شامل رقص و عمل جنسی می شود؛ بچه بازی در قانون جزای جدید که در فبروری ۲۰۱۸ نافذ شد، جرم پنداشته شده است.

^{۴۱} مراجعه شود به گزارش ویژه یوناما در مورد محافظت افراد ملکی: خشونت های انتخاباتی ۲۰۱۹ (اکتوبر ۲۰۱۹) که در این سایت قابل دسترس است:

<https://unama.unmissions.org/protection-of-civilians-reports>

^{۴۲} مراجعه شود به فصل سوم: عناصر ضد دولت.

^{۴۳} علاوه بر آن، ۳ مورد تلفات زنان (۲ تن کشته و ۱ تن مجروح) به نیروهای نظامی پاکستان نسبت داده شده است. برای معلومات بیشتر ملاحظه کنید فصل پنجم. د. در مورد واقعات فرامرزی در این گزارش. ۸ مورد تلفات افراد ملکی زنان (۴ تن کشته و ۴ تن مجروح) ناشی از مواد منفجره باقیمانده از جنگ بوده است که به هیچ طرفی نسبت داده شده نتوانست.

^{۴۴} برای معلومات بیشتر در مورد نیازمندی های کمک های بشردوستانه در افغانستان، مراجعه شود به مرور بر نیازمندی های کمک های بشردوستانه ی افغانستان ۲۰۲۰ (۱۷ دسامبر ۲۰۱۹) دفتر هماهنگی امور کمک های بشردوستانه سازمان ملل متحد (اوجا) قابل دسترس در سایت ذیل:

<https://www.humanitarianresponse.info/en/operations/afghani-stan/document/afghanistan-humanitarian-needs-overview-2020>

^{۴۵} طالبان برای استخدام و استفاده، کشتن و معیوب ساختن، حمله بر مکاتب و شفاخانه ها و اختطاف شامل لیست شده اند؛ شاخه ی خراسان حکومت اسلامی عراق و شام برای استخدام و استفاده، کشتن و معیوب ساختن شامل لیست شده اند؛ پولیس ملی افغان و پولیس محلی افغان برای استخدام و استفاده شامل لیست شده اند. حکومت افغانستان پلان عمل را یکجا به ملل متحد در سال ۲۰۱۱ و در سال ۲۰۱۴ نقشه راه برای اجابت را نهایی ساخته است.

^{۴۶} در سال ۲۰۱۹ یوناما ۲۲۲۶ مورد تلفات افراد ملکی پسر و ۹۱۰ مورد تلفات افراد ملکی دختر را ثبت نموده است. این دفتر قادر نشد که جنسیت ۱۳ مورد تلفات افراد ملکی اطفال را تثبیت نماید.

^{۴۷} برای معلومات بیشتر، به بخش (د) فصل پنجم این گزارش تحت عنوان رویداد ها از آنسوی مرز مراجعه شود.

^{۴۸} یوناما تلفات افراد ملکی اطفال ناشی از حملات هوایی ذیل را ثبت نموده است: ۲۰۰۹-۱۵۲ (۹۲ تن کشته و ۶۰ تن مجروح)؛ ۲۰۱۰-۴۲ (۲۸ تن کشته و ۱۴ تن مجروح)؛ ۲۰۱۱-۱۸۳ (۱۲۷ تن کشته و ۵۶ تن مجروح)؛ ۲۰۱۲-۷۴ (۵۱ تن کشته و ۲۳ تن مجروح)؛ ۲۰۱۳-۴۹ (۳۵ تن کشته و ۱۴ تن مجروح)؛ ۲۰۱۴-۵۴ (۳۲ تن کشته و ۲۲ تن مجروح)؛ ۲۰۱۵-۹۱ (۳۶ تن کشته و ۵۵ تن مجروح)؛ ۲۰۱۶-۲۰۰ (۷۸ تن کشته و ۱۲۲ تن مجروح)؛ ۲۰۱۷-۲۶۶ (۱۱۴ تن کشته و ۱۵۲ تن مجروح)؛ ۲۰۱۸-۴۹۲ (۲۳۶ تن کشته و ۲۵۶ تن مجروح).

^{۴۹} قانون محافظت از حقوق اطفال، فرمان تقنینی شماره ۳۶۲ (۵ مارچ ۲۰۱۹).

^{۵۰} بر اساس ماده ۷۹ قانون اساسی مصوب سال ۲۰۰۴، فرامین تقنینی باید در خلال ۳۰ روز بعد از آنکه نشست اول شورا تدویر یافت به شورای ملی ارائه شود. در صورت ارائه به شورای ملی و رد شدن آن، فرمان غیرنافذ و ملغی می شود. تا زمانیکه از هر دو مجلس رد نشده باشد، اعتبار حقوقی فرمان پابرجا باقی می ماند. فرمان تقنینی، از لحاظ طرز العمل اداری، نخست باید از طرف ولسی جرگه تایید و به تعقیب آن به مشرانو جرگه برای موافقت ارسال شود.

^{۵۱} مراجعه شود به ضمیمه شماره سوم: اصطلاحات.

^{۵۲} یوناما مطلع است که یک کمیسیون عالی دفتر لوی څارنوالی مصروف تحقیق و بررسی ادعا های گسترده سو استفاده جنسی اطفال در مکاتب ولایت لوگر است که در ماه نومبر سال ۲۰۱۹ پوشش وسیع رسانه ی کسب کرد. در حالیکه این روشن نیست که آیا این قضیه مرتبط به منازعه است و یا خیر، یوناما بطور پیوسته این ادعا ها را تعقیب نموده و به دفتر لوی څارنوالی کمک های تخنیکي ارائه می کند.

^{۵۳} کنوانسیون حقوق طفل (۱۹۸۹) مواد ۱۹ (۱) و ۳۴.

^{۲۶} مرتکبین از جمله نیروهای طرفدار دولت یا عناصر مخالف دولت نبودند.

^{۲۷} به بخش (ii) (ب) ۴: عملیات های تلاشی مراجعه شود.

^{۲۸} اعمدیه فیصدی در نظر گرفته نشده است. در نتیجه، درصد دسته بندی ارقام با مجموع فیصدی گاهی همخوانی ندارد.

^{۲۹} برای معلومات بیشتر به بخش (د) ۵، به شلیک از آنسوی مرز مراجعه شود.

^{۳۰} در سال ۲۰۱۸، یوناما ۶۹۷۰ مورد تلفات ملکی (۲۲۳۸ کشته و ۴۷۳۲ مجروح) را به عناصر مخالف دولت نسبت داده بود.

^{۳۱} از مجموع رویداد های منسوب به طالبان، این گروه مسئولیت ۸۱ حمله را به عهده گرفتند که باعث ۱۷۱۲ مورد تلفات ملکی (۲۰۴ کشته و ۱۵۰۸ مجروح) گردیده است.

^{۳۲} از مجموع رویداد های منسوب به شاخه خراسان داعش، این گروه مسئولیت ۵۰ حمله (که اکثر افراد ملکی مورد هدف قرار گرفت) را به عهده گرفته که باعث ۷۸۸ مورد تلفات ملکی (۱۸۱ کشته و ۶۰۷ مجروح) شده است.

^{۳۳} در سال ۲۰۱۸، نیروهای ملی امنیتی افغانستان باعث ۱۶۲۹ مورد تلفات ملکی (۶۴۰ کشته و ۹۸۹ مجروح) شده بود.

^{۳۴} این در حالی با آمار سال ۲۰۱۸ مقایسه می شود که یوناما در سال ۲۰۱۸ به تعداد ۱۰۱۳ مورد تلفات ملکی (۵۳۴ کشته و ۴۷۹ مجروح) برخاسته از حملات هوایی توسط نیروهای طرفدار دولت را ثبت کرده بود.

^{۳۵} این در حالی با آمار سال ۲۰۱۸ مقایسه می شود که یوناما در سال ۲۰۱۸ به تعداد ۳۵۳ مورد تلفات ملکی (۲۸۴ کشته و ۶۹ مجروح) برخاسته از عملیات های تلاشی توسط نیروهای طرفدار دولت را ثبت کرده بود.

^{۳۶} نماینده ویژه ایالات متحده امریکا برای صلح افغانستان مذاکرات با طالبان را در دوحه از ۲۵ فیروری تا ۱۲ مارچ، از ۱ تا ۹ ماه می ۲۰۱۹، از ۲۹ جون تا ۹ جولای و ۳ الی ۱۱ اگست به پیش برد. مذاکرات بطور دوامدار بر خروج نیروهای امریکایی و تضمین این موضوع که افغانستان یک بار دیگر به مرکز تروریزم بین المللی مبدل نمی شود، تمرکز داشت. گزارشات ذیل سرمنشی ملل متحد در مورد وضعیت در افغانستان و تاثیرات آن بر صلح و امنیت بین المللی را ملاحظه کنید: A/74/348-S/2019/703؛ A/73/902-S/2019/493 (۳ سپتامبر ۲۰۱۹)؛ A/74/582-S/2019/935 (۱۰ دسامبر ۲۰۱۹).

^{۳۷} عملیات حفظ آزادی، گزارش بازرس عمومی به کانگرس امریکا (۱ جنوری تا ۳۱ مارچ ۲۰۱۹) ص. ۳ قابل دسترس در سایت ذیل: https://www.stateoig.gov/system/files/fy2019_lig_oco_report.pdf

^{۳۸} در ربع دوم ۲۰۱۹، طالبان مسول ۲۶۹ واقعه که منجر به ۷۹۸ مورد تلفات افراد ملکی (۲۵۷ تن کشته و ۵۴۱ تن مجروح) شده، بودند که در مقایسه با ربع دوم سال ۲۰۱۸، آنان مسول ۳۷۹ واقعه بوده که منجر به ۱۰۲۰ مورد تلفات افراد ملکی (۳۶۹ تن کشته و ۶۵۱ تن مجروح) شده است.

^{۳۹} به لینک های اینترنتی ذیل مراجعه شود:

<https://www.afghanistan-analysts.org/aanqa-what-came-out-of-the-doha-intra-afghanconference/>

<https://foreignpolicy.com/2019/07/10/the-taliban-have-a-road-map-for-peace/>

^{۴۰} مراجعه شود به: A/74/582-S/2019/935 (۱۰ دسامبر ۲۰۱۹) در و سایت ذیل: یک سرباز رومانیایی نیز در این حمله کشته شد:

https://media.defense.gov/2019/Nov/20/2002214020/1/1/Q4FY2019_LEADIG_OFS_REPORT.PDF

۶۶ در سال ۲۰۱۸، یوناما ۶۹۷۰ مورد تلفات افراد ملکی (۲۲۳۸ تن کشته و ۴۷۳۲ تن مجروح) را به عناصر ضد دولت نسبت داده است. رقم مجموعی تلفات افراد ملکی که به عناصر ضد دولت نسبت داده شده است شامل آن واقعات نه می شود که تلفات افراد ملکی به گونه ای مشترک به هر دو عناصر ضد دولت و نیروهای طرفدار دولت در درگیری های زمینی نسبت داده شده است. لطفاً مراجعه شود به: فصل پنجم: درگیری های زمینی: افراد ملکی گیرمانده در میان آتش در این گزارش. ۶۷ گفتگو میان طالبان و مذاکره کنندگان ایالات متحده آمریکا، بتاريخ ۷ سپتامبر تعلیق و در ماه دسامبر ۲۰۱۹ دوباره از سر گرفته شد. مراجعه شود به: فصل اول: عوامل سیاسی و امنیتی که تحفظ افراد ملکی را متأثر می سازد در همین گزارش. ۶۸ یوناما واقعاتی را زمانی به یک گروه خاص عناصر ضد دولت نسبت می دهد که آن گروه ادعای مسولیت گرفتن را نماید، و یا زمانیکه مسولیت واقعه را کسی به عهده نمی گیرد، ولی تحلیلها و تمام شواهد در دست به یوناما کمک می کند تا استنباط نماید که فلان گروه مسول آن است. عموماً در ارتباط به واقعاتیکه در آن مواد منفجره تعبیه شده ای انتحاری و یا غیر انتحاری شامل، تحلیلها شامل مرور هرگونه معلومات قابل دسترس در محیط عمومی و همچنان معلومات که توسط حکومت و سایر منابع ارائه شده است که بعضی از این دسته معلومات ها محرم بوده و در دیتابیس تحفظ افراد ملکی یوناما نگهداری می شود. هرگاه عناصر ضد دولت نامشخص استفاده شده باشد، یوناما باز هم تحلیلهای را بکار می بندد تا اطمینان حاصل کند که واقعه مرتبط به منازعه است، زیرا تلفات ناشی از استفاده ای مواد منفجره تعبیه شده و سایر سلاح ها توسط گروه های جنایی که بخشی از درگیری مسلحانه نباشد، در گزارش یوناما شامل نمی باشد.

۶۹ همچنان مراجعه شود به:

<https://www.aihrc.org.af/home/pressrelease/8497> و

<https://www.aihrc.org.af/home/press-release/8499>

۷۰ مراجعه شود به:

<https://news.un.org/en/story/2015/10/513732-un-condemns-attackhuman-rights-workers-afghanistan-killed-two-injured-six>

در یک واقعه دیگر، به تاریخ ۵ اگست ۲۰۰۷، اعضای طالبان امیر محمد انصاری بلوچ، رئیس ولایتی کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان ولایت غور را که از هرات به ولایت کابل سفر می کرد، کشت. این واقعه قبل از آن بود که یوناما مستند سازی سیستماتیک موارد تلفات افراد ملکی را آغاز و دیتابیس تحفظ افراد ملکی یوناما را ایجاد کند.

۷۱ مراجعه شود به: A/HRC/22/47. در اکتوبر ۲۰۱۹ کمیته ای فرعی در مورد تأیید، توصیه نمود که موقف "A" دوباره برای کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان تأیید و اعطا شود.

<https://nhri.ohchr.org/EN/AboutUs/GANHRIAccreditation/Page/s/SCARports.aspx>

۷۲ "اخطار به کمیسیون نظامی امارت اسلامی افغانستان به رسانه های متخاصم" (۲۴ جون ۲۰۱۹) در سایت ذیل:

<https://alemarahenglish.com/?p=47329>

این بار نخست نیست که طالبان طی نشر اعلامیه های عمومی به رسانه ها اخطار می دهند. به تاریخ ۱۲ اکتوبر ۲۰۱۴ کمیسیون نظامی اعلامیه را صادر کرد که طی آن گزارش تلویزیون طلوع و تلویزیون یک را محکوم و اعلان کردند که این دو چینل تلویزیونی را همچو اهداف و رسانه های غیرمشرع عنوان کرد.

۷۳ همچنان مراجعه شود به اعلامیه یوناما به تاریخ ۲۷ جون ۲۰۱۹، در سایت ذیل:

<https://unama.unmissions.org/statementtadamichi-yamamoto-taliban-threats-againstmedia-afghanistan>

۵۴ همان، ماده ۳۷ (الف).

۵۵ طالبان مسولیت حمله را از طریق تویتر پذیرفتند، به لینک انترنتی ذیل مراجعه شود:

https://twitter.com/Zabehulah_M33/status/1145704786181939

200

۵۶ یوناما ۱۸ واقعه را به طالبان، ۷ واقعه را به شاخه خراسان حکومت اسلامی عراق و شام و ۴ واقعه دیگر را به عناصر ضد دولت نامشخص نسبت داده است.

۵۷ این ارقام شامل واقعاتی نیستند که در آن مکاتب و پرسونل معارف بگونه ی اتفاقی متأثر شده اند.

۵۸ از جمله واقعات که به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده شده است، ۴ واقعه ی آن به اردوی ملی افغان، ۳ واقعه به ریاست عمومی امنیت ملی، ۲ واقعه به نیروهای نظامی بین المللی و ۲ واقعه دیگر به نیرو های نامشخص و یا به چندین گروه نیروهای دولتی نسبت داده شده است.

۵۹ ماده ۴ (۳) (الف) پروتوکول الحاقی کنوانسیون های ژینو تاریخ ۱۲ اگست ۱۹۴۹ در ارتباط به محافظت قربانیان منازعات مسلحانه ی غیربین المللی (پروتوکول الحاقی شماره دوم)، ۸ جون ۱۹۷۷؛ قاعده ۳۸، آی سی آر سی، دیتابیس حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی.

۶۰ دفتر هماهنگی امور کمک های بشردوستانه، مرور نیازمندی های کمک های بشردوستانه ۲۰۲۰، در سایت ذیل:

https://www.humanitarianresponse.info/sites/www.humanitarianresponse.info/files/document/files/afg_humanitarian_needs_overview_2020.pdf

۶۱ از جمله واقعات که به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده شده است، ۶ واقعه ای آن به اردوی ملی افغان، ۵ واقعه به ریاست عمومی امنیت ملی، ۱ واقعه به پولیس ملی افغان و ۱ واقعه به پولیس محلی افغان، ۱ واقعه بطور مشترک به نیروهای گوناگون طرفدار دولت و ۳ واقعه به نیروهای نظامی بین المللی نسبت داده شده است.

۶۲ ممنوعیت سازمان جهانی صحت محدود به کمپاین واکسیناسیون خانه به خانه بود. در همین دوره فعالیت های آی سی آر سی نیز از طرف طالبان بگونه ای موقت ممنوع گردیده بود.

۶۳ ماده مشترک سوم کنوانسیون های ژینو تاریخ ۱۲ اگست ۱۹۴۹ (ماده مشترک سوم)؛ پروتوکول الحاقی شماره دوم، مواد ۴ (۲)، ۷، ۱۳ آی سی آر سی، مطالعه قانون بین المللی بشردوستانه ای عرفی، قواعد ۱، ۶، ۷. کارمندان طبی، واحد های طبی و ترانسپورت صحی، صرف نظر از اینکه نظامی باشد و یا ملکی، که از جانب طرفین درگیر به اجرای وظایف طبی گماشته شده باشند، نیز تحت قانون بین المللی بشردوستانه از حمله محفوظ می باشند. ملاحظه کنید ماده مشترک سوم، پروتوکول الحاقی دوم، ماده ۹ (۱)، آی سی آر سی، مطالعه قانون بین المللی بشردوستانه عرفی، قواعد ۲۵، ۲۸ و ۲۹. همچنان ملاحظه کنید اساسنامه روم محکمه جزایی بین المللی (اساسنامه روم) ماده ۸ (۲) (ج)، (و) (۱)، (و) (۲).

۶۴ مراجعه شود به: اعلامیه جهانی حقوق بشر (۱۹۴۹) ماده (۲۵)؛ کنوانسیون بین المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی (۱۹۶۶)، ماده ۱۲؛ کمیته ملل متحد در مورد حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، تبصره عمومی شماره ۱۴ (۲۰۰۰). همچنان ملاحظه کنید محکمه عدلی بین المللی، نظریه مشورتی در مورد نتایج حقوقی اعمار دیوار در مناطق اشغالی فلسطین، ۹ جولای ۲۰۰۴، پاراگراف ۱۰۶.

۶۵ این ارقام همچنان شامل تلفات افراد ملکی می شود که از ماین های زمینی متعارف ناشی شده است.

^{۸۵} در سال ۲۰۱۹، شاخه خراسان حکومت اسلامی عراق و شام ۷ حمله انتحاری، بشمول حملات پیچیده، را انجام داده که باعث ۴۵۵ مورد تلفات افراد ملکی (۱۸۳ تن کشته و ۲۷۲ تن مجروح) شده است که این رقم با ۳۶ مورد همچون حملات در سال ۲۰۱۸ مقایسه شد که باعث ۱۸۹۲ مورد تلفات افراد ملکی (۵۵۷ تن کشته و ۱۳۳۵ تن مجروح) شده است که ۷۶ درصد کاهش را نشان می دهد.

^{۸۶} در سال ۲۰۱۸، حملات انتحاری طالبان بشمول حملات پیچیده، باعث ۶۴۲ مورد تلفات افراد ملکی (۲۱۶ تن کشته و ۴۲۶ تن مجروح) شده است.

^{۸۷} به تاریخ ۱ جولای، طالبان مسئولیت آنرا از طریق صفحه تویتر پذیرفتند، که در سایت های ذیل قابل دسترس است:

[https://twitter.com/QyAhmadi_1/status/117457336977531699](https://twitter.com/QyAhmadi_1/status/117457336977531699?s=20)

https://twitter.com/Zabehulah_M33/status/1145589351021236224 (به زبان پشتو)

^{۸۸} در سال ۲۰۱۹، طالبان باعث ۱۵۸۴ مورد تلفات افراد ملکی (۴۳۸ تن کشته و ۱۱۴۶ تن مجروح) ناشی از استفاده مواد منفجره تعبیه شده غیرانتحاری و شاخه خراسان حکومت اسلامی شام و عراق باعث ۵۰۱ مورد تلفات افراد ملکی (۵۳ تن کشته و ۴۴۸ تن مجروح) ناشی از همچو وسایل شده اند.

^{۸۹} یوناما در سال ۲۰۱۹ مجموعاً ۳۳۸ مورد تلفات افراد ملکی مرد (۱۳۵ تن کشته و ۲۰۳ تن مجروح)؛ ۲۴۱ مورد تلفات افراد ملکی اطفال (۱۰۱ تن کشته و ۱۴۰ تن مجروح)؛ ۷۰ مورد تلفات افراد ملکی زنان (۳۸ تن کشته و ۳۲ تن زخمی) و همچنان یک مورد کشته ملکی از اثر مواد تعبیه شده انفجاری نوع فشاری، که جنسیت و عمرش تثبیت نشده است.

^{۹۰} این ارقام شامل حملات که بر پولیس ملی افغان توسط عناصر ضد دولت مورد هدف قرار گرفته اند و باعث ۷۹۹ مورد تلفات اضافی افراد ملکی (۲۰۸ تن کشته و ۵۹۱ تن مجروح) شده، نمی باشد.

^{۹۱} طالبان ادعا دارند که افراد ملکی را منحیث بخشی از پالیسی شان عمداً مورد هدف قرار نمی دهند؛ اما تعریف آنان از افراد ملکی با قانون بین المللی بشردوستانه همخوانی ندارد چنانچه یوناما در این مورد قبلاً نگرانی خویش را ابراز کرده است. فصل میتودولوژی در این راپور و پی نوشت شماره ۷ را ملاحظه کنید.

^{۹۲} برای معلومات بیشتر در مورد تأثیرات گسترده ای منازعه مسلحانه بر مراقبت های طبی در افغانستان، مراجعه شود به: فصل دوم: نگرانی های موضوعی.

^{۹۳} در کل ۲۱ تن از افراد ملکی در شفاخانه راجستر شده بودند ولی از میان آنان فقط ۶ تن شان، بدون کمک های اولیه، به مراقبت های طبی نیاز داشتند.

^{۹۴} ادعای گرفتن مسئولیت توسط شاخه خراسان حکومت عراق و شام ثبت دیتابیس محافظت افراد ملکی یوناما می باشد.

^{۹۵} سایت انترنیتی ذیل را ملاحظه کنید:

<https://alemarahenglish.com/?p=49655> (۶ آگست)

https://twitter.com/Zabehulah_M33/status/1174192534354108416?s=20

<https://alemarahenglish.com/?p=52430> (۲۶ سپتامبر)

^{۹۶} آی سی آر سی، مطالعه قانون بین المللی بشردوستانه عرفی، قاعده ای ۲۰.

^{۹۷} مراجعه شود به: فقره ۹۴ A/HRC/29/CRP.4.

^{۹۸} مزید بر این، یوناما ۲۷ واقعه شامل ۶۳ مورد تلفات افراد ملکی (۱۳ تن کشته و ۵۰ تن مجروح) را به تاریخ ۲۸ سپتمبر، روز رایدهی، ثبت نموده است که به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده شده زیرا عناصر ضد دولت را مورد هدف قرار داده اند که مرتبط به انتخابات دانسته نشده است.

^{۹۹} کنوانسیون بین المللی در مورد حقوق مدنی و سیاسی (۱۹۶۶)، ماده ۲۵.

^{۷۴} مراجعه شود به: بخش ب. ۲. فصل سوم این گزارش تحت عنوان: حملات عمدی علیه افراد ملکی.

^{۷۵} در سال ۲۰۱۸ و در جریان ۲۰۱۹ طالبان به کمپنی های مخابراتی هدایاتی مبنی بر خاموش ساختن دستگاه های خدماتی شان از طرف شب به حیث راه چاره برای جلوگیری از حملات نیروهای امنیتی بالای آنان و اجرای عملیات بر ضد جنگجویان شان، صادر کردند. کمپنی های مخابراتی شخصی چون روشن، افغان بیسیم، شبکه ای مخابراتی ام تی ان و اتصالات خدمات شانرا از طرف شب در بعضی از نقاط کشور بشمول ولایات کندز، بغلان و تخار خاموش می ساختند. شبکه ای مخابراتی سلام یک یگانه شبکه ای بود که در این حوزه ها به فعالیت شبانه اش ادامه می داد. سایت ذیل دیده شود:

<https://iwpr.net/global-voices/overnight-bantelecoms-afghan-provinces>

^{۷۶} اظهارات موجود در داخل دیتابیس گزارش محافظت افراد ملکی یوناما؛ قبلاً قابل دسترس در لینک ذیل:

<http://alemarahenglish.com/?p=50587> (لینک فوق ناقص می باشد)

^{۷۷} بر اساس ارقامی که در سال ۲۰۱۹ توسط ریاست مصونیت و امنیت ملل متحد ثبت شده است، واقعات مرتبط به امنیت در ولایت کابل بوده که کاهش اما در هر دو ولایت کنر و ننگرهار افزایش یافته است.

^{۷۸} در سال ۲۰۱۸ یوناما ۲۱۸۱ مورد تلفات افراد ملکی (۶۸۱ تن کشته و ۱۵۰۰ تن مجروح) ثبت نموده که توسط شاخه خراسان حکومت اسلامی عراق و شام صورت گرفته است که در مقایسه به سال ۲۰۱۷، ۱۱۸ درصد افزایش را نشان می دهد.

^{۷۹} در سال ۲۰۱۹ یوناما ۵۰۱ مورد تلفات افراد ملکی (۵۳ تن کشته و ۴۴۸ تن مجروح) را ثبت نموده که توسط شاخه خراسان حکومت اسلامی عراق و شام از اثر مواد منفجره تعبیه شده غیرانتحاری صورت گرفته است که با سال ۲۰۱۸، شامل ۱۷۷ واقعه تلفات ملکی (۴۸ تن کشته و ۱۲۹ تن مجروح) مقایسه شد. در ارتباط به درگیری های زمینی که به شاخه خراسان حکومت اسلامی شام و عراق نسبت داده شده است، یوناما جمعاً ۱۶۰ مورد تلفات ملکی (۱۸ کشته و ۱۴۲ مجروح) را در سال ۲۰۱۹ ثبت نموده است که با سال ۲۰۱۸، ۱۹ مورد تلفات افراد ملکی (۶ کشته و ۱۳ مجروح) مقایسه گردید.

^{۸۰} معلومات توسط ریاست مصونیت و امنیت ملل متحد جمع آوری شده است.

^{۸۱} این ابراز نظر توسط رئیس جمهور غنی در جریان گردهمایی بزرگان و مسئولین در ولایت جلال آباد به تاریخ ۱۹ نومبر صورت گرفت. مراجعه شود به:

<https://www.reuters.com/article/us-afghanistan-islamicstate/afghanistans-president-claims-victory-over-islamic-stateidUSKBN1XT1UQ>

^{۸۲} [۱] ملاحظه کنید ابراز نظر زلمی خلیل زاد نماینده ویژه ای ایالات متحده امریکا در صفحه ای تویتر:

<https://twitter.com/US4AfghanPeace/status/1201956898616025093?s=20>

^{۸۳} در سال ۲۰۱۹، حملات غیرانتحاری با استفاده از مواد منفجره تعبیه شده توسط عناصر ضد دولت باعث ۲۲۵۸ مورد تلفات افراد ملکی (۵۰۷ تن کشته و ۱۷۵۱ تن مجروح)، و حملات با استفاده از مواد منفجره تعبیه شده انتحاری توسط عناصر ضد دولت باعث ۲۰۷۸ مورد تلفات افراد ملکی (۳۷۸ تن کشته و ۱۷۰۰ تن مجروح) گردیده است.

^{۸۴} مراجعه شود به: ضمیمه ای ۱: چارچوب حقوقی.

^{۱۱۳} ماده مشترک سوم؛ پروتوکول الحاقی شماره دوم، مواد ۴(۲) و ۱۳(۲)؛ اساسنامه روم، مواد ۸(۲) (ج) و ۸(۲) (و)؛ آی سی آر سی مطالعه قانون بین المللی بشردوستانه عرفی، قواعد ۱، ۶، ۸۹ و ۱۵.

^{۱۱۴} بطور مثال، جرایم علیه بشریت چنانچه در ماده ۷ اساسنامه ی روم تعریف شده است شامل، در میان سایر موارد، عمل قتل عمدی، از بین بردن، آزار و اذیت علیه هر گروه مشخص و یا جمعیت سیاسی، نژادی، ملی، قومی، فرهنگی، مذهبی، بر اساس جنسیت و یا بر بنیاد سایر موارد، و سایر اعمال غیر انسانی دیگر با همین ویژگی که بطور عمدی باعث مصیبت بزرگ، و یا جراحت های شدید جسمانی، روانی و یا صحت فیزیکی شود، زمانیکه منیحت بخشی گسترده و یا حمله سیستماتیک بر علیه هر جمعیت ملکی، با آگاهی کامل از حمله، اجرا شود، می باشد.

^{۱۱۵} به گونه ی مثال، به مواد ۱۸ و ۲۷ کنوانسیون بین المللی حقوق مدنی و سیاسی (۱۹۶۶) و کمیته ای حقوق بشر ملل متحد، تبصره عمومی شماره ۲۳ در مورد ماده ۲۷ (۱۹۹۴) مراجعه شود.

^{۱۱۶} کنوانسیون بین المللی در مورد حقوق مدنی و سیاسی، ماده ۲۰.

^{۱۱۷} برای تعریف اختطاف، به فصل اصطلاحات مراجعه شود.

^{۱۱۸} در سال ۲۰۱۸ یوناما مجموعاً ۱۸۵۷ مورد اختطاف مرتبط به منازعه را ثبت نموده است که از این رقم ۵۳ تن کشته و ۳۴ تن مجروح شده اند.

^{۱۱۹} یوناما ۱۷۶ واقعه اختطاف (که ۹۰۶ تن افراد ملکی اختطاف شده، ۳۹ تن کشته و ۳ تن مجروح) را به گروه طالبان؛ ۳۷ واقعه اختطاف (۸۹ تن، بشمول ۶ طفل، افراد ملکی اختطاف شده) را به شاخه خراسان گروه حکومت اسلامی عراق و شام و ۲ واقعه اختطاف دیگر که در آن ۴ فرد ملکی متاثر شده است، را به گروه نامشخص عناصر ضد دولت نسبت داده است. ۳ واقعه اختطاف به گروه های مسلح طرفدار دولت نسبت داده شده است که هفت تن از افراد ملکی از آن متاثر شده، ۵ تن از این جمع کشته و ۲ تن دیگر مجروح شدند.

^{۱۲۰} ماده مشترک سوم کنوانسیون ی ژنو ۱۹۴۹، صدور امر مجازات و اجرای اعدام ها بدون آنکه قبلاً توسط یک محکمه ای که بر اساس موازات قانون تشکیل و دارای تمامی ضمانت های عدلی باشد که توسط مردم متمدن اساسی و مبرهن تشخیص گردیده فیصله شده باشد، را منع قرار می دهد؛ اساسنامه ای روم، ماده ۸ (۲) (ج) (۴).

^{۱۲۱} قاعده ۹۷ مطالعه قانون عرفی بشردوستانه بین المللی کمیته بین المللی صلیب سرخ.

^{۱۲۲} در سال ۲۰۱۸ یوناما ۲۶۰۷ مورد تلفات افراد ملکی (۱۱۸۲ تن کشته و ۱۴۲۵ تن مجروح) منسوب به نیروهای طرفدار دولت را ثبت نموده است.

^{۱۲۳} قسمت باقیمانده تلفات افراد ملکی منسوب به نیروهای طرفدار دولت، خارج از محدوده ای درگیری زمینی رخ داده است، که عمدتاً واقعات کشته شدن و یا مجروح شدن افراد ملکی بوده (یا همچون افراد ملکی دانسته شده و یا با عناصر ضد دولت به اشتباه گرفته شده اند).

^{۱۲۴} در سال ۲۰۱۸ یوناما ۱۰۱۲ مورد تلفات افراد ملکی (۲۸۱ تن کشته و ۷۳۱ تن مجروح) ناشی از عملیات زمینی را ثبت و به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده است. در سال ۲۰۱۷ یوناما ۱۱۲۱ مورد تلفات افراد ملکی (۲۷۵ تن کشته و ۸۴۶ تن مجروح) ناشی از عملیات زمینی را ثبت و به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده بود.

^{۱۲۵} در سال ۲۰۱۹، استفاده از سلاح های غیرمستقیم (مقوس) توسط نیروها در جریان عملیات های زمینی سبب ۱۰۶۱ مورد تلفات افراد ملکی (۲۸۳ تن کشته و ۷۷۸ تن مجروح) شده که در سال ۲۰۱۸ همچو واقعات منجر به ۸۵۱ مورد تلفات افراد ملکی (۲۱۰ تن کشته و ۶۴۱ تن مجروح) گردیده است. همچنان ملاحظه کنید

^{۱۰۰} این موضوع شامل حملات غیر عمدی نمی شود که مساجد و عبادتگاه ها را متاثر ساخته است و یا حملات که بر مساجد و عبادتگاه ها توسط یکی از جوانب درگیر در منازعه صورت گرفته باشد.

^{۱۰۱} در سال ۲۰۱۸ یوناما در کل ۲۲ حمله بر ضد مردم و عبادتگاه ها را ثبت نموده است که سبب ۴۵۳ مورد تلفات افراد ملکی (۱۵۶ تن کشته و ۲۹۷ تن مجروح) که در مقایسه با این در سال ۲۰۱۷ تلفات افراد ملکی ناشی از همچون حملات همسان بوده است.

^{۱۰۲} در سال ۲۰۱۹ حملات طالبان بر عبادتگاه ها، رهبران مذهبی و عبادت کنندگان باعث ۷۳ مورد تلفات افراد ملکی (۱۱ تن کشته و ۶۲ تن مجروح) گردیده است که در مقایسه با این در سال ۲۰۱۸ مجموعاً ۳۱ مورد تلفات افراد ملکی (۱۴ تن کشته و ۱۷ تن مجروح) بوده است.

^{۱۰۳} در سال ۲۰۱۸، یوناما مجموعاً ۶ حمله بر ضد مردم و عبادتگاه ها، با استفاده از حملات انتحاری و حملات مختلط را ثبت نموده که باعث ۴۱۳ مورد تلفات افراد ملکی (۱۳۸ تن کشته و ۲۷۵ تن مجروح) گردیده بود.

^{۱۰۴} همچنان به ولسوالی هسکه مینه یاد می گردد.

^{۱۰۵} ادعای گرفتن مسولیت توسط شاخه خراسان حکومت عراق و شام، ثبت دیتابیس تحفظ افراد ملکی یوناما است.

^{۱۰۶} آی سی آر سی مطالعه قانون بین المللی بشردوستانه عرفی، قاعده ۳۸ و اساسنامه روم ماده ۸ (۲) (و) (۴)، "اجرای حملات عمدی بر ضد اماکن که برای امورات مذهبی وقف شده باشد، [...] آثار تاریخی [...] مشروط بر اینکه آنان اهداف نظامی نباشند، را جرم انگاری نموده است". همچنان ملاحظه کنید پروتوکول الحاقی شماره دوم، ماده ۱۶؛ کنوانسیون بین المللی حقوق مدنی و سیاسی، ماده ۱۸. همچنان ملاحظه کنید کد جزای بازنگری شده افغانستان (۲۰۱۸)، مواد ۳۳۷ - ۳۴۰ در مورد جرایم جنگی و مواد ۳۳۶، ۳۴۲ و ۳۴۳ در مورد جرایم علیه بشریت.

^{۱۰۷} اعلامیه جهانی حقوق بشر (۱۹۴۸)؛ کنوانسیون بین المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی (۱۹۶۶)، مواد ۲، ۱۸، ۲۷. همچنان ملاحظه کنید کمیته حقوق بشر ملل متحد، تبصره عمومی شماره ۲۲ در مورد ماده ۱۸ (۱۹۹۳). همچنان ملاحظه کنید محکمه عدلی بین المللی، نظریه مشورتی در مورد نتایج حقوقی اعمار دیوار در مناطق اشغالی فلسطین، ۹ جولای ۲۰۰۴، پاراگراف ۱۰۶.

^{۱۰۸} کنوانسیون بین المللی در مورد حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی (۱۹۶۶)، ماده ۱۵.

^{۱۰۹} یوناما در سال ۲۰۱۷ مجموعاً ۵۵۷ مورد تلفات افراد ملکی (۲۱۱ تن کشته و ۳۴۶ تن مجروح) ناشی از ۲۲ حمله با انگیزه خصومت فرقه ای را ثبت نموده است. برای توضیحات بیشتر ملاحظه کنید گزارش سالانه ای یوناما در مورد تحفظ افراد ملکی سال ۲۰۱۷، صفحات ۴۱-۴۲؛ و همچنان ملاحظه کنید گزارش ویژه ای یوناما در مورد حملات بر ضد عبادتگاه ها، رهبران مذهبی و عبادت کنندگان (نومبر ۲۰۱۷).

^{۱۱۰} یوناما در سال ۲۰۱۸ مجموعاً ۷۴۷ مورد تلفات افراد ملکی (۲۲۳ تن کشته و ۵۲۴ تن مجروح) ناشی از ۱۹ حمله با انگیزه خصومت فرقه ای را ثبت نموده است.

^{۱۱۱} این رویداد شامل کشته شدن ۱ خانم و مجروحیت ۷ خانم دیگر می شود.

^{۱۱۲} این رویداد شامل کشته شدن ۲ طفل و مجروحیت ۱۷ طفل دیگر و همچنان کشته شدن ۳ خانم و مجروحیت ۱۳ خانم دیگر می شود. به تاریخ ۹ مارچ ۲۰۱۸، شاخه ای خراسان حکومت اسلامی عراق و شام مسول ۳۲ مورد تلفات افراد ملکی (۱۲ تن کشته و ۲۰ تن مجروح) در عین منطقه با استفاده از مواد منفجره تعبیه شده انتحاری و بر عین مراسم، شناخته شده است.

فصل چهارم: عملیات های زمینی: گیر ماندن افراد ملکی در تبادل آتش در این گزارش.

^{۱۲۶} در سال ۲۰۱۸ یوناما ۱۰۱۳ مورد تلفات افراد ملکی (۵۳۴ تن کشته و ۴۷۹ تن مجروح) ناشی از عملیات هوایی توسط نیروهای طرفدار دولت ثبت را نموده است.

^{۱۲۷} در سال ۲۰۱۸ یوناما ۳۵۳ مورد تلفات افراد ملکی (۲۸۴ تن کشته و ۶۹ تن مجروح) ناشی از عملیات شبانه توسط نیروهای طرفدار دولت را ثبت نموده است. ^{۱۲۸} در این گزارش تلفات افراد ملکی که به چندین نیرو طرفدار دولت نسبت داده شده است، همه ای آنان بخشی از نیروهای دفاعی و امنیتی افغان و تحت نام نیروهای امنیتی افغان دسته بندی شده است؛ قبل از این گزارش این گونه واقعات به "نیروهای طرفدار دولت چند جانبه" نسبت داده می شد.

^{۱۲۹} در سال ۲۰۱۸ یوناما ۱۶۲۹ مورد تلفات افراد ملکی (۶۰۶ تن کشته و ۹۲۹ تن مجروح) را ثبت نموده که سبب آن نیروهای امنیتی افغان بوده است.

^{۱۳۰} همچنان ملاحظه کنید نگرانی های مشابه را که در ارتباط به نیروهای محافظت خوست ابراز شده در فصل چهارم (الف): گروه های مسلح طرفدار دولت.

^{۱۳۱} در سال ۲۰۱۹ یوناما ۷۱ مورد تلفات افراد ملکی (۶۳ تن کشته و ۸ تن مجروح) را به قطعه ۰۱ ریاست عمومی امنیت ملی؛ ۹۷ مورد تلفات افراد ملکی (۸۰ تن کشته و ۱۷ تن مجروح) راه به قطعه ۰۲ ریاست عمومی امنیت ملی؛ و ۷۹ مورد تلفات افراد ملکی (۴۸ تن کشته و ۳۱ تن مجروح) را به قطعه ۰۳ ریاست عمومی امنیت ملی نسبت داده است.

^{۱۳۲} در سال ۲۰۱۸ نیروهای نظامی بین المللی مسول ۶۶۷ مورد تلفات افراد ملکی (۳۸۶ تن کشته و ۲۸۱ تن مجروح) بوده است.

^{۱۳۳} ملاحظه کنید گزارش ویژه ای یوناما در مورد حمله هوایی بر کارخانه های مشکوک به تولید مواد مخدر، ولایت فراه، ۵ ماه می ۲۰۱۹، (که در اکتوبر ۲۰۱۹ نشر شده است) برای تحلیل بیشتر در مورد هدف قراردادن، فصل چهارم.ب.۱ در مورد حملات هوایی در این گزارش را ملاحظه کنید.

^{۱۳۴} قانون بین المللی عرفی کمیته بین المللی صلیب سرخ، قاعده ۱۶.

^{۱۳۵} در سال ۲۰۱۸، یوناما ۱۸۰ مورد تلفات افراد ملکی (۹۹ تن کشته و ۸۱ تن مجروح) را به گروه های مسلح طرفدار دولت نسبت داده است.

^{۱۳۶} در سال ۲۰۱۹ یوناما ۶۲ مورد تلفات افراد ملکی (۵۸ تن کشته و ۴ تن مجروح) را به نیروهای شاهین، ۲۵ مورد قتل افراد ملکی را به نیرو محافظت خوست؛ و ۱۰ مورد تلفات افراد ملکی (۲ کشته و ۸ مجروح) را به هر دو نیروهای شاهین و نیروی محافظت خوست نسبت داده است.

^{۱۳۷} همچنان ملاحظه کنید گزارش سالانه یوناما در مورد محافظت افراد ملکی ۲۰۱۸، ص. ۳۶؛ گزارش ربعوار یوناما در مورد محافظت از افراد ملکی (اپریل ۲۰۱۹) ص. ۵؛ گزارش شش ماهه یوناما در مورد محافظت از افراد ملکی (جولای ۲۰۱۹) ص. ۱۰؛ گزارش ربعوار یوناما در مورد محافظت از افراد ملکی (اکتوبر ۲۰۱۹) ص. ۱۰.

^{۱۳۸} در سال ۲۰۱۸ یوناما ۲۸ واقعه شامل ۱۱۱ مورد تلفات افراد ملکی (۷۱ کشته و ۴۰ مجروح) ناشی از عملیات های نیروی محافظت خوست را ثبت نموده است. ^{۱۳۹} اکثریت موارد تلفات افراد ملکی که در سال ۲۰۱۹ به نیروی محافظت خوست و نیروهای شاهین نسبت داده شده، ناشی از عملیات تلاشی بوده است.

^{۱۴۰} به تاریخ ۱۲ اگست، قطعه ۰۱ ریاست عمومی امنیت ملی توتی را در مورد یک عملیات در زرمات ولایت پکتیا نشر کرد که یوناما آنرا به نیروهای شاهین نسبت داده بود. به سایت ذیل مراجعه کنید:

https://twitter.com/NDS_Afghanistan/status/1160810703357468675 (به زبان دری)

^{۱۴۱} بخش (ب.۲) فصل چهارم را در مورد عملیات های تلاشی در این گزارش مشاهده کنید.

^{۱۴۲} در سال ۲۰۱۸ یوناما ۱۰۱۳ مورد تلفات افراد ملکی (۵۳۴ تن کشته و ۴۷۹ تن مجروح) را ثبت و به حملات هوایی نیروهای طرفدار دولت نسبت داده است.

^{۱۴۳} حملات هوایی ۹ درصد تمام موارد تلفات افراد ملکی در سال ۲۰۱۸ را تشکیل می داد.

^{۱۴۴} یوناما در سال ۲۰۱۹ مجموعاً ۷۵۵ مورد تلفات افراد ملکی (۵۴۶ تن کشته و ۲۰۹ تن مجروح) ناشی از حملات هوایی توسط نیروهای نظامی بین المللی را ثبت نموده است که در مقایسه با آن، در سال ۲۰۱۸ این ارقام ۶۴۴ مورد تلفات افراد ملکی (۳۸۱ تن کشته و ۲۶۳ تن مجروح) ثبت شده بود.

^{۱۴۵} یوناما در سال ۲۰۱۹ مجموعاً ۲۳۱ مورد تلفات افراد ملکی (۱۱۳ تن کشته و ۱۱۸ تن مجروح) ناشی از حملات هوایی نیروهای هوایی افغان را ثبت نموده است که در مقایسه با آن، این ارقام در سال ۲۰۱۸، ۳۰۴ مورد تلفات افراد ملکی (۱۱۸ تن کشته و ۱۸۶ تن مجروح) ثبت شده بود. یوناما در سال ۲۰۱۸، ۹۵ مورد تلفات افراد ملکی در ارتباط به حملات هوایی نیروهای هوایی افغانستان به تاریخ ۲ اپریل ۲۰۱۸، در ولسوالی دشت ارچی ولایت کندز را ثبت نموده است. (ملاحظه کنید، گزارش سالانه ای یوناما در مورد محافظت از افراد ملکی، صفحات ۳۴-۳۵ که در سایت ذیل موجود است:

<https://unama.unmissions.org/protection-of-civiliansreports>

بدون این واقعه منفرد، یوناما در سال ۲۰۱۹، ۱۰ درصد افزایش در تلفات افراد ملکی توسط قوای هوایی افغان در مقایسه به سال ۲۰۱۸، را ثبت نموده است.

^{۱۴۶} برای دسترسی به معلومات از سال ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۹ به این سایت اینترنتی مراجعه کنید:

<https://www.afcent.af.mil/About/AirpowerSummaries/>

خلاصه ی قدرت هوایی مرکز فرماندهی نیروهای هوایی ایالات متحده امریکا در سال ۲۰۱۹ را در سایت ذیل ملاحظه نمایید:

<https://www.afcent.af.mil/Portals/82/Airpower%20Summary%20-%20February%202016.pdf?ver=2016-11-25-023616-157>

چندین منابع رسانه ای گزارش دادند که در سال ۲۰۱۹، مقدار بمب های پرتاب شده در افغانستان از سال ۲۰۰۶ بدینسو به بلند ترین سطح آن بوده است البته از زمانیکه پنتاگون ثبت آنرا آغاز کرده است:

<https://www.stripes.com/news/middle-east/us-dropped-bombs-inafghanistan-at-record-level-in-2019-1.616428>;

<https://www.theguardian.com/us-news/2020/jan/28/us-afghanistan-war-bombs-2019>

<https://www.aljazeera.com/news/2020/01/record-7423-bombs-dropped-afghanistan-2019-report-200128142958633.html>.

^{۱۴۷} همان، خلاصه توانایی هوایی.

^{۱۴۸} یوناما تنها تلفات افراد ملکی را تثبیت می نماید، نه تلفات اعضای نیروهای طرفدار دولت و یا عناصر ضد دولت را، بناء ارقام کی که در خبرنامه های ذیل ذکر شده است بگونه ای مستقل از طرف یوناما تثبیت نشده است:

<https://www.nytimes.com/2019/05/17/world/asia/us-airstrike-afghanistan-police.html>

(گزارش داده شده است که حمله هوایی ایالات متحده امریکا به تاریخ ۱۶ می ۲۰۱۹ افسران پولیس در ولایت هلمند را کشت؛

<https://www.nytimes.com/2019/03/23/world/asia/afghanistan-insider-airstrikecivilians.html>

(گزارش داده شده است که سربازان افغان همراه با افراد ملکی در حمله هوایی ایالات متحده امریکا به تاریخ ۲۳ مارچ ۲۰۱۹ در ولایت کندز کشته شده اند.

<https://www.voanews.com/south-central-asia/officialsus-airstrike-mistakenly-kills-4-afghan-soldiers>

گزارش داده شده است که حمله هوایی ایالات متحده امریکا به تاریخ ۱۸ نومبر ۲۰۱۹ سربازان افغان را در ولایت لوگر کشته و زخمی ساخته است.

<https://www.nytimes.com/2019/03/23/world/asia/afghanistan-insider-airstrikecivilians.html>

(سربازان افغان زمانی از اثر حمله هوایی ایالات متحده امریکا کشته و مجروح شدند که یک عملیات مشترک نیرو های ویژه افغان و امریکایی به تاریخ ۱۳ مارچ ۲۰۱۹ در ولایت جنوبی اروزگان حین گشت زدن با یک قرارگاه اردوی ملی افغان در نزدیکی شان به تبادل آتش پرداختند).

اولین حمله شبانه نیروهای هوایی افغانستان به تاریخ ۸ دسمبر سال ۲۰۱۸ صورت گرفت. ملاحظه کنید، وزارت دفاع، تقویت امنیت و ثبات در افغانستان، جون ۲۰۱۹، ص ۵۹، قابل دسترس در سایت ذیل:

<https://media.defense.gov/2019/Jul/12/2002156816/-1/-1/1/ENHANCINGSECURITY-AND-STABILITY-INAFGHANISTAN.PDF>

۱۰۰ بر اساس گزارش بازرس ویژه ایالات متحده امریکا (سیگار) از سیستم ارتباطات تاکتیکی اردو فقط در ۲،۵ تا ۷،۵ درصد تمام حملات نیروهای هوایی افغانستان از چرخبال های ام دی ۵۳۰ و ای-۲۹ استفاده می شود.

<https://media.defense.gov/2019/Nov/20/2002214020/1/1/Q4FY2019 LEADIG OFS REPORT.PDF>

۱۰۱ یوناما مسئولیت دارد تا موارد تلفات افراد ملکی را تثبیت نماید بناءً حضور القاعده توسط یوناما تایید نشده است. به یوناما وظیفه سپرده شده است ۱ تا موارد تلفات افراد ملکی را تثبیت نماید بناءً حضور القاعده توسط یوناما تایید نشده است. ۱۰۲ ملاحظه کنید اعلامیه ابتدایی عمومی توسط یوناما که بعد از این واقعه به نشر رسید.

<https://unama.unmissions.org/united-nationsconcerned-continuing-high-number-civiliancasualties-afghanistan>

۱۰۳ مراجعه شود به:

<https://www.tolonews.com/afghanistan/activists-relatives-helmand-seek-justice-civilian-deaths>

۱۰۴ ملاحظه کنید توییت های مورخ ۲۳ سپتمبر ۲۰۱۹ را در صفحه رسمی تویتر شورای امنیت ملی در سایت ذیل:

<https://twitter.com/NSCAfghan/status/1176212078069276677?s=20>

۱۰۵ تفسیر رهنمودی کمیته بین المللی صلیب سرخ در مورد مفهوم اشتراک مستقیم در مخاصمات مسلحانه تحت قانون بین المللی بشردوستانه، می ۲۰۰۹، صفحات ۳۲-۳۵

۱۰۶ حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی کمیته بین المللی صلیب سرخ قاعده ۶. برای معلومات بیشتر در مورد تحلیل حقوقی در خصوص این موضوع، لطفاً مطالعه

کنید: گزارش ویژه یوناما: حملات هوایی بر علیه کارخانه های مشکوک پرورس مواد مخدر، (اکتوبر ۲۰۱۹) قابل دسترس در سایت ذیل می باشد:

<https://unama.unmissions.org/protection-of-civilians-reports>

۱۰۷ مصاحبه یوناما با یک قربانی در شفاخانه، شهر قندهار، ۲۹ جنوری ۲۰۱۹.

۱۰۸ بگونه ای مثال ملاحظه کنید واقعات که در چوکات نارنجی برجسته شده شده تحت عنوان "حملات هوایی نیروهای ایالات متحده امریکا و افغانستان به تاریخ ۱۹ سپتمبر ۲۰۱۹ بر دهاقین در ساحه ای تحت کنترل شاخه خراسان حکومت اسلامی عراق و شام سبب ۳۰ مورد تلفات افراد ملکی گردید".

۱۰۹ بگونه مثال ملاحظه کنید، گزارشات سالانه یوناما در مورد تحفظ افراد ملکی ۲۰۱۸ (ص.۳۹)؛ ۲۰۱۷ (ص.۴۷)؛ ۲۰۱۶ (ص.۹)؛ و ۲۰۱۵ (ص.۱۱).

۱۱۰ ملاحظه کنید قاعده ۱۵، قانون بین المللی بشردوستانه عرفی کمیته بین المللی صلیب سرخ و ماده ۱۳ پروتکل الحاقی شماره دوم.

۱۱۱ به گونه مثال ملاحظه کنید: دیوان محکمه جزایی بین المللی برای یوگوسلاویای سابق، قضیه کوپریسکیک، پاراگراف های ۴۹، ۱۳۲، و ۵۲۶ فیصله.

۱۱۲ ملاحظه کنید قاعده ۱۴، قانون بین المللی بشردوستانه عرفی کمیته بین المللی صلیب سرخ.

۱۱۳ ملاحظه کنید قاعده ۱۴۰، قانون بین المللی بشردوستانه عرفی کمیته بین المللی صلیب سرخ.

۱۱۴ در سال ۲۰۱۸، یوناما مجموعاً ۳۵۳ مورد تلفات افراد ملکی (۲۸۴ تن کشته و ۶۹ تن مجروح) ناشی از عملیات های تلاشی را ثبت نموده است. یوناما قتل های عمدی، بشمول اعدام های صحرایی در جریان عملیات های تلاشی را مستندسازی کرده است. تلفات افراد ملکی که در فصل چهارم. الف. ۲: عملیات های تلاشی و فصل چهارم. الف. ۳: قتل های عمدی ذکر شده است، باهم تداخل ندارد.

۱۱۵ در سال ۲۰۱۸ یوناما مجموعاً ۲۴۴ مورد تلفات افراد ملکی (۲۰۶ تن کشته و ۳۸ تن مجروح) را به نیروهای ویژه ریاست عمومی امنیت ملی نسبت داده که از عملیات های تلاشی ناشی شده است.

۱۱۶ در سال ۲۰۱۸ یوناما مجموعاً ۵۱ مورد تلفات افراد ملکی (۴۱ تن کشته و ۱۰ تن مجروح) را به گروه های مسلح طرفدار دولت نسبت داده که از عملیات های تلاشی ناشی شده است.

۱۱۷ در زبان محلی، قطعه ۰۳ ریاست عمومی امنیت ملی به نام نیروهای خانه ملا عمر یاد می شود زیرا آنان از این مرکز در منطقه عملیات می نمایند که یک زمانی ملا عمر در آن زندگی می کرد.

۱۱۸ بر اساس معلومات که از ریاست عمومی امنیت ملی مواصلت ورزیده است (مکتوب شماره ۱۲۸۵۵ مورخ ۰۹/۰۶/۱۳۹۷) که نزد یوناما حفظ می باشد، هیچ یک از واحد های عملیاتی و یا ویژه امنیت ملی توقیف خانه از خود ندارند. بر اساس گزارشات، زمانیکه واحد های ویژه ریاست عمومی امنیت ملی کسی را گرفتار می کند، اشخاص مضمون و یا متهم را به مراکز توقیف ریاست عمومی در مرکز و یا ولایات راجع می کنند تا تحقیقات ابتدایی را انجام دهند.

۱۱۹ یوناما گزارش های خویش در مورد برخورد با توقیف شدگان مرتبط به جنگ را در هردو سال یکبار به نشر می رساند. برای معلومات بیشتر سایت ذیل را ملاحظه کنید:

<https://unama.unmissions.org/treatment-conflictrelated-detainees-afghan-custody>

۱۲۰ اعلامیه مطبوعاتی مورخ ۵ سپتمبر ۲۰۱۹ قطعه ۰۳ ریاست عمومی امنیت ملی در بانک معلوماتی حفاظت افراد ملکی یوناما مستند شده است. یوناما مکرراً می گوید که افرادی که از گروه های مسلح مخالف بگونه ای سیاسی، مالی و یا کدام شکل دیگر حمایت می کنند، ولی بگونه ای دوامدار در گروه مسلح منظم فعالیت مسلحانه ندارد، اعضای گروه مسلح مذکور پنداشته نمی شوند. این افراد همچو افراد

افراد ملکی را در زون مرکزی مرتفع در سال ۲۰۱۹ را به ثبت رسانیده است که در مقایسه با سال ۲۰۱۸ (۳۸ درصد کاهش را نشان می دهد).

^{۱۸۴} مشاهده کنید گزارش سالانه یوناما در مورد محافظت افراد ملکی ۲۰۱۸، ص. ۴۶ و گزارش سالانه یوناما در مورد محافظت افراد ملکی ۲۰۱۷، ص. ۲۱. در سال ۲۰۱۹ ولایات ذیل، به ترتیب، بیشترین کاهش تلفات افراد ملکی در مقایسه به سال ۲۰۱۸ را داشته است: غزنی (کمتر از ۲۴۹ مورد تلفات افراد ملکی)؛ هلمند (کمتر از ۱۵۳ مورد تلفات افراد ملکی)؛ ننگرهار (کمتر از ۱۴۸ مورد تلفات افراد ملکی)؛ ارزگان (کمتر از ۷۶ مورد تلفات افراد ملکی)؛ فراه (کمتر از ۶۳ مورد تلفات افراد ملکی)؛ و قندهار (کمتر از ۶۱ مورد تلفات افراد ملکی).

^{۱۸۵} یوناما در مقایسه با سال ۲۰۱۸، افزایش ذیل در موارد تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی را در سال ۲۰۱۹ ثبت نموده است: زون شمال ۱۷۹ مورد تلفات ملکی بیشتر (۲۸ درصد افزایش)؛ حوزه شمال شرق، ۱۴۱ مورد تلفات افراد ملکی بیشتر (۳۳ درصد افزایش)؛ حوزه مرکزی ۹۸ مورد تلفات افراد ملکی بیشتر (۴۳ درصد افزایش)؛ و حوزه غرب، ۵۱ مورد تلفات افراد ملکی بیشتر (۲۳ درصد افزایش). در سال ۲۰۱۹ ولایات ذیل شاهد بیشترین افزایش موارد تلفات افراد ملکی در مقایسه به سال ۲۰۱۸، به ترتیب، بوده است: کندز (بیشتر از ۱۴۱ مورد تلفات ملکی)؛ کابل (بیشتر از ۱۳۰ مورد تلفات ملکی)؛ فاریاب (بیشتر از ۸۸ مورد تلفات ملکی)؛ سرپل (بیشتر از ۸۲ مورد تلفات ملکی)؛ هرات (بیشتر از ۵۶ مورد تلفات ملکی)؛ تخار (بیشتر از ۵۶ مورد تلفات ملکی).

^{۱۸۶} در سال ۲۰۱۸ یوناما ۲۰۲۲ مورد تلفات افراد ملکی (۴۲۶ کشته و ۱۵۹۶ مجروح) ناشی از انداخت جنگ افزار های با سیستم غیر مستقیم در جریان درگیری های زمینی را ثبت نموده است. یوناما در مقایسه به سال ۲۰۱۷، ۹ درصد افزایش در موارد تلفات افراد ملکی ناشی از انداخت سلاح های با سیستم غیرمستقیم را در سال ۲۰۱۸ ثبت نموده است.

^{۱۸۷} در سال ۲۰۱۹ یوناما ۲۳۵ مورد تلفات افراد ملکی (۴۶ تن کشته و ۱۸۹ تن مجروح) را ثبت نموده است که نتوانست آنرا به کدام یک از طرفین منازعه، عناصر ضد دولت و یا نیروهای طرفدار دولت نسبت بدهد. یوناما یک کاهش ۳۷ درصدی در مقایسه به سال ۲۰۱۸ را ثبت نموده که در آن زمان ۳۷۲ مورد تلفات افراد ملکی (۸۴ کشته و ۲۸۸ مجروح) را ثبت نموده بود.

^{۱۸۸} برای معلومات بیشتر ملاحظه کنید فصل پنجم.د. در مورد واقعات فرامرزی در این گزارش.

^{۱۸۹} در ماه اکتوبر ۲۰۱۸ در جریان روز های رای دهی انتخابات پارلمانی، یوناما مجموعاً ۲۴۸ مورد تلفات افراد ملکی ناشی از انداخت سلاح های با سیستم غیر مستقیم را ثبت نموده است.

^{۱۹۰} لطفاً به بخش (ه) فصل اول این گزارش در مورد بقایای مواد منفجره از دوران جنگ مراجعه نمائید.

^{۱۹۱} از مجموع ۲۹ رویداد فرامرزی، پنج حادثه آن ناشی از مابین های زمینی در ساحات سرحدی ولایت شرقی کنر بوده است که سبب هفت مورد تلفات افراد ملکی (۱ کشته و ۶ مجروح) گردیده است. این مابین ها زمانی انفجار کرده اند که ساکنان محل، اکثراً چوپان ها، بالای آنها نفهمیده یا گذاشته اند و سبب مرگ، مجروح شدن به شمول معیوبیت دایمی آنها گردیده است.

^{۱۹۲} پاکستان به یوناما خاطر نشان ساخته است که آنان در مورد ۱۸ واقعه فرامرزی تحقیقات را برآه انداخته اند. بر اساس نتایج تحقیقات متذکره ۱۴ مورد، انداخت های فرامرزی صورت نگرفته است. در زمان نوشتن این گزارش، تحقیقات بر چهار مورد باقیمانده ادامه داشت.

^{۱۹۳} در رابطه به مکلفیت مبنی بر تحقیق موارد نقض قانون بشردوستانه بین المللی که جرایم جنگی شمرده می شوند، مراجعه شود به مقدمه محکمه جزایی روم؛ قاعده ۱۵۸ مطالعه قانون عرفی بشردوستانه بین المللی کمیته بین المللی صلیب سرخ.

ملکی از حمله محفوظ هستند، مگر زمانی که آنان بگونه ای مستقیم در منازعات مسلحانه اشتراک نمایند.

^{۱۹۱} "رئیس عمومی امنیت ملی افغانستان پس از یک حمله مرگبار از سمت اش استفاده داد." ای ایف پی (۵ سپتمبر ۲۰۱۹) قابل دسترس در سایت ذیل:

<http://www.rfi.fr/en/contenu/20190905-afghanintelligence-director-quits-after-deadly-raid>

^{۱۹۲} به تاریخ ۵ جنوری ۲۰۲۰، هر دو مرتکبین توسط محکمه ابتدائیه ولایت زابل به ۲۵ - ۲۵ سال حبس محکوم شدند.

^{۱۹۳} قاعده ۴۷، مطالعه قانون بین المللی بشردوستانه عرفی کمیته بین المللی صلیب سرخ.

^{۱۹۴} ملاحظه کنید پاراگراف های ۹، ۱۰ و ۱۷ اصول سازمان ملل متحد در مورد جلوگیری موثر و تحقیق اعدام های فراقانونی، خودسرانه و صحرایی، تأیید شده توسط قطعنامه ۶۵/۱۹۸۹ شورای اقتصادی و اجتماعی در تاریخ ۲۴ می ۱۹۸۹. همچنان ملاحظه کنید قطعنامه های شورای امنیت و مجمع عمومی ملل متحد در مورد منازعه مسلحانه غیر بین المللی، که از تمام طرفین درگیر می خواهد تا قانون بین المللی حقوق بشر و تبصره عمومی شماره ۳۶ در مورد حق زندگی، کمیته حقوق بشر، CCPR/C/GC/36 را احترام کنند.

^{۱۹۵} در این واقعات ممکن نبود که موارد تلفات افراد ملکی به یکی از طرفین، عناصر مخالف دولت و یا نیروهای طرفدار دولت نسبت داده شود بناءً بگونه ای مشترک به آنان نسبت داده شد.

^{۱۹۶} در سال ۲۰۱۸ یوناما مجموعاً ۱۳۸۲ مورد تلفات افراد ملکی (۲۸۵ کشته و ۱۰۹۷ مجروح) را به عناصر مخالف دولت نسبت داده که ناشی از عملیات های زمینی می باشد.

^{۱۹۷} از جمله ۴۰ درصد موارد تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی که به گروه های طرفدار دولت نسبت داده شده است، ۳۵ درصد (۲۴۱ تن کشته و ۸۱۸ تن مجروح) به گروه طالبان، ۵ درصد (۱۸ کشته و ۱۴۲ مجروح) به شاخه خراسان حکومت اسلامی عراق و شام و کمتر از ۱ درصد (۲ تن کشته و ۸ تن زخمی) به عناصر نامعلوم مخالف دولت نسبت داده شده است.

^{۱۹۸} در سال ۲۰۱۸، یوناما مجموعاً ۱۰۱۲ مورد تلفات افراد ملکی (۲۸۱ کشته و ۷۳۱ مجروح) ناشی از درگیری های زمینی را به نیروهای طرفدار دولت نسبت داد.

^{۱۹۹} از جمله ۴۱ درصد موارد تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی که به گروه های طرفدار دولت نسبت داده شده است، ۳۴ درصد (۳۰۷ کشته و ۷۳۹ مجروح) آن به نیروهای امنیتی افغان، ۲ درصد (۱۹ کشته و ۵۴ مجروح) به گروه های مسلح طرفدار دولت، کمتر از ۱ درصد به نیروهای نظامی بین المللی (۹ کشته و ۶ مجروح) و ۴ درصد (۲۸ کشته و ۹۸ مجروح) به نیروهای نامشخص طرفدار دولت، نسبت داده شده است.

^{۱۸۰} برای معلومات بیشتر ملاحظه کنید فصل پنجم.د. در مورد واقعات فرامرزی.

^{۱۸۱} در سال ۲۰۱۸ یوناما ۱۱۹۲ مورد تلفات افراد اطفال (۲۷۶ کشته و ۹۱۶ مجروح) ناشی از درگیری های زمینی را ثبت نموده است.

^{۱۸۲} در سال ۲۰۱۸ یوناما ۵۷۶ مورد تلفات زنان (۱۳۲ کشته و ۴۴۴ مجروح) ناشی از درگیری های زمینی را ثبت نموده است.

^{۱۸۳} یوناما در مقایسه با سال ۲۰۱۸ کاهش ذیل در تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی را در سال ۲۰۱۹ ثبت نموده است: زون جنوب، کمتر از ۲۹۷ مورد تلفات افراد ملکی (۳۹ درصد کاهش)؛ زون جنوب شرق، کمتر از ۲۸۲ مورد تلفات افراد ملکی (۵۳ درصد کاهش)؛ و زون شرق، کمتر از ۲۰۶ مورد تلفات افراد ملکی (۳۷ درصد کاهش). یوناما همچنان کمتر از ۹ مورد تلفات

هرچند تحقیق ادعاهای مبنی بر نقض قانون بشردوستانه بین المللی که جرایم جنگی محسوب نمی شوند به گونه واضح تصریح نشده است، چنین ادعاها طبق مکلفیت قانون عرفی بشردوستانه باید مورد رسیدگی قرار گیرد تا از رعایت قانون بشردوستانه بین المللی اطمینان حاصل گردد. به قواعد ۱۳۹ و ۱۴۴ مطالعه قانون بشردوستانه بین المللی مراجعه شود. برای معلومات بیشتر در مورد مکلفیت های تحقیق تحت قانون بین المللی حقوق بشر، به ضمیمه ۱، چارچوب حقوقی مراجعه شود.

^{۱۹۴} ملاحظه کنید اصول اساسی و رهنمودها در مورد حق قربانیان برای جبران کردن و غرامات از بهر تخطی های گسترده قانون بین المللی حقوق بشر و تخطی های جدی از قانون بین المللی بشردوستانه، A/RES/60/147 (۱۶ دسامبر ۲۰۰۵).
^{۱۹۵} توقع می رود که این میکانیزم نقش و مسئولیت های نیروهای امنیتی افغان را برای ردیابی و علامت گذاری محلات که ممکن است با مواد منفجر ناشده ملوث باشد، را طرح و ترتیب نماید. در زمان تحریر این گزارش طرح مسوده این میکانیزم از طرف دفتر شورای امنیت ملی تحت بازنگری قرار داشت.

^{۱۹۶} بگونه ای مثال مشاهده کنید اظهارات رئیس جمهور غنی به تاریخ های ۱۳ مارچ و ۵ سپتمبر ۲۰۱۸، که در سایت ذیل تویتر قابل دسترس است
[https://twitter.com/ashrafghani/status/1105756544036208640](https://twitter.com/ashrafghani/status/1105756544036208640?s=20)
و
[https://twitter.com/ashrafghani/status/1169589280911560704](https://twitter.com/ashrafghani/status/1169589280911560704?s=20)

دفتر شورای امنیت ملی نیز اعلامیه های در مورد تلفات افراد ملکی، بشمول تاریخ ۱۴ اگست و ۲۳ سپتمبر نشر نمود که در سایت تویتر ذیل قابل دسترس است:
[https://twitter.com/NSCAfghan/status/1161686142779056129](https://twitter.com/NSCAfghan/status/1161686142779056129?s=20)
و
[https://twitter.com/NSCAfghan/status/1176212084310384640](https://twitter.com/NSCAfghan/status/1176212084310384640?s=20)

^{۱۹۷} بگونه مثال، قومندانی نیروهای اردوی ملی در ولایت تایید نمود که یک تن از سربازان اردوی ملی که با شلیک مرمی سه فرد ملکی سوار در یک موتر کاستر را به تاریخ ۳ اپریل ۲۰۱۹ در ولسوالی ارغنداب ولایت زابل مجروح کرده بود، تحت تعقیب عدلی قرار دارد؛ همچنان یک منبع پولیس ملی افغان در ولایت نیز تایید نمود که یک تن از افسران شان یک فرد ملکی را که بعد از مشاجره به تاریخ ۲۸ سپتمبر در ولسوالی ارغنداب ولایت قندهار کشته بود، تحت تعقیب عدلی قرار دارد.

^{۱۹۸} دفتر شورای امنیت ملی نشست های CAMB را به تاریخ های ۱۵ جنوری، ۱۴ می و ۱۵ اکتوبر ۲۰۱۹ دایر نموده است.
^{۱۹۹} یک تن از اعضای گروه حقوق بشر سفارت امریکا در CCARB به حیث ناظر اشتراک می کند.

^{۲۰۰} بر اساس معلومات ماموریت حمایت قاطع/نیروی قوای هوایی ایالات متحده امریکا در افغانستان، ادعا های که معتبر تلقی نگریدند، فهرست شده و بسته می شود. نامه ای ماموریت حمایت قاطع در آرشیف هیئت معاونت ملل متحد برای افغانستان (۳۰ جنوری ۲۰۲۰) که نزد یوناما مستند شده است.

^{۲۰۱} به گزارش سالانه ای یوناما در مورد محافظت افراد ملکی ۲۰۱۸، که در سایت ذیل قابل دسترس است، مراجعه شود:
<https://unama.unmissions.org/protection-of-civilians-reports>

^{۲۰۲} بر اساس معلومات که توسط ماموریت حمایت قاطع/نیروی قوای هوایی ایالات متحده امریکا در افغانستان ارائه شده است، موارد تلفات "ممکنه" افراد ملکی به حیث واقعات تعریف شده است "و زمانی که ممکن نباشد تا تثبیت شود که تلفات ملکی رخ داده است، ولی اقدامات و عملیات ها از طرف ماموریت حمایت قاطع/نیروهای هوایی ایالات متحده امریکا در افغانستان صورت گرفته که با ادعا همخوانی دارد و ممکن است باعث تلفات افراد ملکی شده باشد." همان

^{۲۰۳} ارقام مجموعی تلفات افراد ملکی از طریق پروسه های مندرج ۱۵-۶ مقرره اردوی ایالات متحد امریکا تایید شده بود، با یوناما شریک ساخته نشد.

^{۲۰۴} برای معلومات بیشتر لطفاً مشاهده کنید فصل میتودولوژی در شروع این گزارش. همچنان ملاحظه کنید گزارش ویژه ای یوناما در مورد حملات هوایی بر کارخانه ها مشکوک تولید مواد مخدر (اکتوبر ۲۰۱۹)، که در سایت ذیل قابل دسترس است:

<https://unama.unmissions.org/protection-of-civilians-reports>

^{۲۰۵} صدای جهاد، گزارش تلفات افراد ملکی برای نیمه ای اول سال ۲۰۱۹ (۳۰ جولای ۲۰۱۹).

^{۲۰۶} طرز العمل های عملیاتی ستندرد برای حفاظت افراد ملکی و کمیسیون شکایات (۲۰۱۹) در یوناما دوسیه شده، ماده ۱.

^{۲۰۷} همان، ماده ۳.

^{۲۰۸} همان، ماده ۷.

^{۲۰۹} همان، ماده ۴.

^{۲۱۰} همان، ماده ۱۳.

^{۲۱۱} همان، ماده ۶.

^{۲۱۲} بگونه ای مثال مشاهده کنید، "اعلامیه کمیسیون جلوگیری از تلفات افراد ملکی در مورد فاجعه فراه" (۳ سپتمبر ۲۰۱۹)، صدای جهاد ("یک بس ۳۰۳ که از هرات به قندهار می رفت در شاهراه عمومی قندهار با مواد منفجره تعبیه شده برخورد نمود... که از اثر آن ۲۵ تن افراد ملکی شهید و ۳۵ تن دیگر مجروح شدند. به تعقیب این حادثه، کمیسیون جلوگیری از تلفات افراد ملکی و شکایات (هکذا) یک تیم را به صحنه اعزام نمود تا تحقیقات همه جانبه را انجام دهد. از اثر تلاش های این کمیسیون فرد مسؤل این واقعه تثبیت، توقیف و قضیه دیروز به محاکم ولایت فراه راجع شد."

^{۲۱۳} صدای جهاد، گزارش تلفات افراد ملکی برای نیمه اول سال ۲۰۱۹، (۳۰ جولای ۲۰۱۹)، و طالبان گزارش سالانه ای تلفات افراد ملکی (۲۰۱۹) را در صفحه ذیل تویتر شریک ساختند:

https://twitter.com/Zabehulah_M33/status/1212291347362832385?s=20

^{۲۱۴} S/RES/۱۳۲۵ (۲۰۰۰)، همچنان مشاهده کنید: S/RES/۱۸۲۰ (۲۰۰۸)، S/RES/۱۸۸۸ (۲۰۰۹)، S/RES/۱۸۸۹ (۲۰۰۹)، S/RES/۱۹۶۰ (۲۰۱۰)، S/RES/۲۱۰۶ (۲۰۱۳)، S/RES/۲۱۲۲ (۲۰۱۳)، و S/RES/۲۲۴۲ (۲۰۱۵).

^{۲۱۵} افغانستان پروتوکول الحاقی شماره دوم ۱۹۷۷ را در تاریخ ۱۰ نوامبر ۲۰۰۹ تایید نمود. این پروتوکول به تاریخ ۲۴ دسمبر ۲۰۰۹ نافذ شد.

^{۲۱۶} ایالات متحده امریکا پروتوکول شماره دوم را امضاء اما تایید نکرده است. این کشور با آنهم به نورم های حقوق بین المللی عرفی ملزم است که در احکام پروتوکول الحاقی شماره دوم منعکس شده است.

^{۲۱۷} یوناما آن موارد مرگ و مجروحیت افراد ملکی را مستند سازی می کند که ناشی از انواع مختلف درگیری های مسلحانه کنونی به شمول قتل های هدفمند، حملات انتحاری و مواد منفجره تعبیه شده باشد. به همین منظور، یوناما اعمال اعمال مورد اتهام را که به اساس اساسنامه روم و/یا حقوق بین المللی عرفی،

منازعه مسلحانه غیر بین المللی، که از تمام طرفین درگیر می خواهد تا حقوق بشر بین المللی را احترام کنند.

۲۲۵ دفتر کمیساری عالی ملل متحد در امور مهاجرین، تبصره عمومی شماره ۳۱ (۲۰۰۴)، بخش ۱۵؛ دفتر کمیساری عالی ملل متحد در امور مهاجرین، تبصره عمومی شماره ۶ (۱۹۸۲)، بخش ۴؛ ECHR، قضیه میکن، بخش ۱۶۹؛ ECHR، قضیه کایا، بخش ۸۶؛ ECHR، ایرگی، وی. ترکیه، درخواست شماره ۹۴/۲۳۸۱۸، تاریخ فیصله ۲۸ جولای ۱۹۹۸، بخش های ۸۲، ۸۶؛ ECHR، آسیابویا وی. روسیه، درخواست شماره ۵۰/۵۷۹۵۰، تاریخ فیصله ۲۴ فیوری ۲۰۰۵، بخش های ۹-۲۰۸، ۵-۲۲۴؛ IACiHR، قضیه اییلا (له تله ده)، بخش ۲۴۴؛ IACiHR، قضیه الجاندر، بخش ۴۷؛ IACiHR، قضیه آزادی های مدنی، بخش ۲۲.

۲۲۶ IACiHR، قضیه اییلا (له تله ده)، بخش ۴۱۲؛ ECHR، قضیه ازکان، بخش ۱۸۴؛ ECHR، اورهان وی. ترکیه، درخواست شماره ۹۴/۲۵۶۵۶، تاریخ فیصله ۱۸ جون ۲۰۰۲، بخش ۳۳۵؛ ECHR، قضیه آسیابویا و غیره. بخش ۱۱-۲۱۰؛ ECHR، قضیه میکن.

۲۲۷ ECHR، هاگ جوردن وی. انگلستان، درخواست شماره ۹۴/۲۴۷۴۶، تاریخ فیصله ۴ می ۲۰۰۱، بخش ۱۰۸؛ ECHR، قضیه اوزکان، بخش ۱۸۷؛ ECHR، قضیه آسیابویا و غیره بخش ۲۱۳؛ ECHR، قضیه آسیابویا، بخش ۲۱۴. همچنان ملاحظه کنید اصول اساسی و رهنمودها در مورد حق قربانیان برای جبران خسارات ناشی از تخطی های گسترده حقوق بشر بین المللی و تخطی های جدی از حقوق بین المللی بشردوستانه، در سایت ذیل: آخرین دسترسی ۲۷ جنوری ۲۰۲۰؛

<http://www.ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/RemedyAndReparation.aspx>

۲۲۸ ملاحظه کنید سی. دروج، "تفکیک تنفیذ قانون از انجام عملیات جنگی" صفحات ۶۳-۵۷، مندرج گزارش در مورد نشست تخصصی "عناصر کیمیای تضعیف کننده"، تنفیذ قانون، حقوق بشر و دورنمای پالیسی، تدویر یافته در مونترو، سویزرلند ۲۴-۲۶ اپریل ۲۰۱۲، در سایت ذیل، آخرین دسترسی به تاریخ ۲۷ جنوری ۲۰۲۰

<http://www.icrc.org/eng/assets/files/publications/icrc-002-4121.pdf>

نیلز میلز، "تفاوت های مفهومی و تداخل ها میان تنفیذ قانون و انجام خصومت ها"، در کتاب رهنمودی قواعد بین المللی عملیات های نظامی (آکسفورد: چاپ دانشگاه آکسفورد، ۲۰۱۰)، صفحات ۴۳-۴۴.

۲۲۹ کمیته حقوق بشر، نظریه عمومی شماره ۳۱ (۲۰۰۴)، پاراگراف ۱۰؛ نتایج حقوقی اعمار یک دیوار، پاراگراف های ۱۱۱ و ۱۱۳؛ CAT/C/USA/CO/2، پاراگراف های ۱۴-۱۵؛ CCPR/C/USA/CO/4، پاراگراف ۹؛ CCPR/C/GBR/CO/6، پاراگراف ۱۴.

۲۳۰ ملاحظه کنید، گزارشیهیت تخصصی سر منشی ملل متحد راجع به حسابدهی در سریلانکا، ۳۱ مارچ ۲۰۱۱، پاراگراف ۱۸۸. همچنان ملاحظه کنید گزارش کمیسیون بین المللی تحقیق برای بررسی تمام ادعا های تخطی ها از حقوق بشر بین المللی در جمهوریت عربی لیبیا، A/HRC/17/44، ۱ جون ۲۰۱۱؛ گزارش کمیسیون بین المللی تحقیق در مورد وضعیت حقوق بشر در جمهوریت عربی سوریه، A/HRC/19/69، پاراگراف ۱۰۶؛ ماموریت ملل متحد در جمهوریت سودان جنوبی (UNMISS)، منازعه در سودان جنوبی: یک گزارش حقوق بشر، ۸ می ۲۰۱۴، پاراگراف ۱۸.

۲۳۱ اساسنامه محکمه جزایی بین المللی، پیشگفتار و مواد ۱، ۱۷. همچنان ملاحظه کنید آی سی آر سی مطالعه حقوق بین المللی بشردوستانه، قاعده ۱۵۸.

جنبایت جنگی شناخته شود به شمول جنبایت جنگی قتل به اساس جز (i) بند (ج) ماده ۸ اساسنامه روم جرم جنگی محسوب می شوند مستند سازی نمود و همچنان کشتار و زخمی شدن افراد ملکی در نتیجه از منازعات مسلحانه که ممکن نقض حقوق بین الملل بشردوستانه نباشد، را نیز مستند سازی می کند. یوناما بین تلفات افراد ملکی ناشی از منازعات مسلحانه و خشونت های جنائی [موارد جرمی ساده] مانند قتل یا حمله که توسط اشخاص انفرادی خارج از محدوده درگیری های مسلحانه ارتکاب میابد، تفکیک قایل است. رویداد های که ریشه در منازعات مسلحانه کنونی نداشته باشند، شامل این گزارش نمی شوند. حوادث که در آن شرط منازعه مسلحانه جاری وجود نداشته باشد، درین گزارش شامل نمی گردند.

۲۱۸ ماده ۳ مشترک در کنوانسیون چهارگانه ۱۲ اگست ۱۹۴۹ در جنگ های داخلی قابل تطبیق می باشد. در صورت بروز جنگ مسلحانه داخلی در قلمروی یکی از دولت های طرف کنوانسیون، هر یکی از طرف های درگیر باید بر اعمال حداقل معیار های ذیل ملزم باشد: (۱) اشخاصی که به شکل فعال در جنگ سهم نمی گیرند، بشمول اعضای نیروهای مسلحی که سلاح های شان را به زمین گذاشته اند و کسانی که بخاطر مریضی، جراحت، توقف شدن یا سایر عوامل، غیر نظامی تلقی می گردند؛ باید با آنها در تمام حالات برخورد انسانی صورت بگیرد، بدون اینکه تمایزی از لحاظ نژاد، رنگ، مذهب، دین، جنس، تولد یا سرمایه یا سایر معیار های مشابهی، بین آنها صورت بگیرد. بدین لحاظ رفتار های ذیل باید همیشه و در هر زمان و مکانی بخاطر احترام به افراد فوق الذکر، ممنوع تلقی گردد: (الف) خشونت علیه حیات و افراد، و بطور مشخص تمام انواع قتل ها، قطع عضو، رفتار ظالمانه و شکنجه؛ (ب) گروگان گیری؛ (ج) تخطی علیه کرامت انسانی، و بطور مشخص تحقیر و توهین کردن؛ (د) تعیین مجازات و اجرای اعدام بدون اینکه جزای مربوطه توسط یک محکمه منظم مبتنی بر قانون اعلان شده باشد و نیز اعدام هایی که بدون در نظر داشت فرایند محاکماتی، و نیز بدون فراهم نمودن تضمینات قضائی که آن تضمینات بطور عموم حیاتی تلقی می گردد، صورت گرفته باشد.

۲۱۹ پروتوکول الحاقی شماره دوم، ماده ۱۳ (۲)؛ آی سی آر سی مطالعه حقوق بین المللی بشردوستانه عرفی، قاعده ۱. همچنان ملاحظه کنید آی سی آر سی مطالعه حقوق بین المللی بشردوستانه عرفی، قواعد ۱-۲۴.

۲۲۰ آی سی آر سی مطالعه حقوق بین المللی بشردوستانه عرفی، قاعده ۱۴.

۲۲۱ آی سی آر سی مطالعه حقوق بین المللی بشردوستانه عرفی، قاعده ۱۵.

۲۲۲ آی سی آر سی مطالعه حقوق بین المللی بشردوستانه عرفی، قواعد ۱۵ تا ۲۱.

۲۲۳ افغانستان عضویت کنوانسیون ها و معاهدات حقوق بشری ذیل را دارد: میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی، میثاق بین المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی؛ کنوانسیون بین المللی محو تمام اشکال تبعیض نژادی، کنوانسیون بین المللی محو تمام اشکال تبعیض علیه زنان، کنوانسیون مبارزه علیه شکنجه و سایر برخوردها و یا اعمال تحقیرکننده و توهین و آمیز بیرحمانه، کنوانسیون بین المللی حقوق طفل، پروتوکول انتخابی در مورد کنوانسیون حقوق طفل و فروش اطفال، فحاشی و پورنوگرافی طفل؛ پروتوکول انتخابی در مورد کنوانسیون حقوق طفل در خصوص شامل ساختن اطفال در منازعات مسلحانه و کنوانسیون حقوق اشخاص دارای معلولیت. برای تاریخ تایید به سایت ذیل مراجعه کنید: آخرین دسترسی ۲۳ جنوری

<http://tbinternet.ohchr.org/layouts/TreatyBodyExternal/Treaty.aspx?CountryID=1&Lang=EN>,

۲۲۴ ملاحظه کنید پاراگراف های ۹، ۱۰ و ۱۷ اصول ملل متحد در مورد جلوگیری موثر و تحقیق اعدام های فراقانونی، خودسرانه و صحرایی، تایید شده توسط قطعنامه ۶۵/۱۹۸۹ شورای اقتصادی و اجتماعی در تاریخ ۲۴ می ۱۹۸۹. همچنان ملاحظه کنید قطعنامه های شورای امنیت و مجمع عمومی ملل متحد در مورد

<http://www.smallarmssurvey.org/publications/by-type/yearbook/small-arms-survey-2013.html>

همان.^{۲۴۴}

^{۲۴۵} از سال ۲۰۰۹ بدینسو، یوناما شماری اندکی از واقعات ناشی از این نمونه ای سوچ دار را ثبت نموده است.

^{۲۴۶} مشاهده کنید: گزارش سالانه یوناما در مورد حفاظت افراد ملکی ۲۰۱۴، برای تعریفات و توضیحات و شامل ساختن اعضای حرکت های خیزش مردمی در منازعه مسلحانه که در سایت ذیل قابل دسترس است:

<https://unama.unmissions.org/protection-of-civilians-reports>

^{۲۴۷} اسناد بین المللی برای قادر ساختن حکومت ها تا بتوانند سلاح های غیرقانونی کوچک و سبک را در وقت و زمان و به طریق معتبر آن را تشخیص و ردیابی نمایند، تصویب شده مجمع عمومی ملل متحد به تاریخ ۸ دسمبر ۲۰۰۵، A/CONF.192/15، قابل دسترس در سایت ذیل:

http://www.un.org/events/smallarms2006/pdf/international_instrument.pdf

^{۲۴۸} گرچه در اکثر اوضاع و حالات قتل های هدفمند تخطی از حق زندگی بشمار می رود، اما در حالات استثنایی منازعه مسلحانه، ممکن است این عمل قانونی تلقی شود بشرطیکه احکام مربوطه به حقوق بین المللی بشردوستانه و حقوق بشر بین المللی احترام شده باشد. مشاهده کنید: مجمع عمومی ملل متحد، چهاردهمین نشست شورای حقوق بشر، موضوع سوم اجندا، راپور گزارشگر ویژه در مورد اعدام های فراقانونی، صحرایی و خودسرانه، فیلیپ الستون. علاوئاً، "مطالعه در مورد قتل های هدفمند". A/HRC/14/24/Add.6، ۱۰ می ۲۰۱۰. در یوناما، به هدف ثبت در دیتابیس، در کتگوری قتل های هدفمند قضایای قتل هم شامل می شود که در آن شخص قربانی قبل از کشته شدن برای مدت کوتاه در توقیف شخص مرتکب می باشد و این توقیف منجر به اختطاف نمی شود، این بدان معنی است که شخصیکه برای کشتن از قبل مشخص شده است توسط افراد گروه مسلح متوقف، هویت وی تثبیت و بعداً حمله کننده، اکثراً در همان پوسته تلاشی، این شخص را به قتل می رسانند.

^{۲۴۹} اساسنامه محکمه جزایی بین المللی، ماده ۸ (۲) (ج)، (و)؛ آی سی آر سی حقوق بین المللی بشردوستانه عرفی، قاعده ۱۵۶.

^{۲۳۲} اساسنامه محکمه جزایی بین المللی، مواد ۱، ۱۲-۱۷.

^{۲۳۳} <https://www.icc-cpi.int/Pages/item.aspx?name=171120-otp-stat-afgh>

^{۲۳۴} <https://www.icc-cpi.int/Pages/item.aspx?name=171120-otp-stat-afgh>

<https://www.icccpi.int/Pages/record.aspx?docNo=ICC-02/17-7-Red>

^{۲۳۵} اساسنامه محکمه جزایی بین المللی، ماده ۸ (۲) (ج)، (و)؛ آی سی آر سی حقوق بین المللی بشردوستانه عرفی، قاعده ۱۵۶.

^{۲۳۶} صرف نظر از اینکه آیا حکومت ها عضویت اساسنامه روم را حاصل کرده باشند و یاخیر، همه آنان براساسقواعد عرفی حقوق بین المللی مسئولیت تحقیق تخطی های جدی از حقوق بشر بین المللی و قانون بین المللی بشردوستانه حین اجرای عملیات در محدوده افغانستان را دارند. ملاحظه کنید آی سی آر سی مطالعه قواعد عرفی حقوق بین المللی بشردوستانه، قواعد ۱۴۴، ۱۵۷ و ۱۵۸.

^{۲۳۷} S/2020/53، پاراگراف ۵۳.

^{۲۳۸} همان، پاراگراف ۵۵.

^{۲۳۹} تعریفات که در فصل اصطلاحات شامل گردیده است، صرفاً به مقصد استفاده در این گزارش می باشد.

^{۲۴۰} گفتگو های بشردوستانه ملل متحد با گروه مسلح: رهنمود برای موظفین، گیرارد مک هاگ و منوئل بیسلر، دفتر ملل متحد برای هماهنگی کمک های بشردوستانه (اوجا)، نیویارک، جنوری ۲۰۰۶.

^{۲۴۱} همچنان ملاحظه کنید: آی سی آر سی تفسیر رهنمودی در مورد مفهوم اشتراک مستقیم در جنگ ها براساس حقوق بین المللی بشردوستانه، آی سی آر سی، ژینو، ۲۰۰۹.

^{۲۴۲} بوری جی، و بریهم، ام، "افزایش محافظت افراد ملکی در برابر استفاده سلاح های انفجاری در ساحات پرنفوس: ایجاد یک پالیسی و اجندا برای تحقیق" در بازنگری بین المللی صلیب سرخ، جلد ۹۳، شماره ۸۸۳.

^{۲۴۳} سروی سلاح های خفیه، مواد منفجره تعبیه شده، فصل دهم،؛ ماشین های کشنده؛ (۲۰۱۳) صفحات ۲۲۰-۲۲۱ قابل دسترس در سایت ذیل: